

மாற்று வெளி

ஆய்விதழ்

9

தமிழ்ச் சித்திரக்கதை சிறப்பிதழ்

விலை ரூ. 100

வெளியீடு

பரிசல் புத்தக நிலையம்

ப.எண். 96, ஜெ.பிளாக்,

நல்வரவு தெரு, எம்.எம்.டி.காலனி,

அரும்பாக்கம், சென்னை - 600 106.

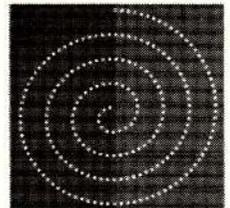
செல்பேசி : 9382853646

மாற்று வெளி

ஆய்விதழ்

9

தமிழ்ச் சித்திரக்கதை சிறப்பிதழ்

மாற்று

மாற்று வெளி

ஆய்விதழ் : 9

ஜனவரி 2012

சிறப்பாசிரியர்

வீ. அரசு

அழைப்பாசிரியர்

சு. பிரபாவதி

கண்ணன். எம்

ஆசிரியர் குழு

கன்னியம் அ.சதீஷ்

தே.சிவகணேஷ்

ஜ.சிவகுமார்

சு.சுஜா

க.செந்தில்ராஜா

மு.தேவராஜ்

மு.நஜ்மா

வெ.பிரகாஷ்

அ.மோகனா

இரா. வெங்கடேசன்

கா. அய்யப்பன்

கு. அரவிந்தன்

பா. இளமாறன்

இரா.கமலக்கண்ணன்

கு.கலைவாணன்

மு.கஸ்தூரி

மு.காமாட்சி

அ.கார்வண்ணன்

அ.சதீஷ்

வள அறிஞர் குழு

கண்ணன். எம், வ. கீதா, அ. மங்கை, செந்தில்பாபு

எஸ். பாலச்சந்திரன், சித்திரலேகா மௌனகுரு

தெ. மதுகுதனன், ந. மனோகரன்

வெளியீட்டாளர்

சிவ. செந்தில்நாதன்

தனி இதழ் விலை ரூ.100

மாணவர் சந்தா பத்து இதழ்கள் ரூ.800

சந்தா பத்து இதழ்கள் ரூ.1000

நிறுவனச் சந்தா ரூ.20,000

வடிவமைப்பு

தி. முரளி

தொடர்பு

பரிசல் புத்தக நிலையம்

எண் : 96 J பிளாக்

நல்வரவுத் தெரு, அரும்பாக்கம்

சென்னை - 600 106

பேசு: 93828 53646

மின்னஞ்சல்: maatraveli@gmail.com

நன்றி

கலீல், பா. தங்கம்,
இரா. திருமுருகன்,
ஜோசப் ஜெயச்சந்திரன்,
வெங்கடேசுவரன்,
ஆ. பங்கஜவள்ளி,
ஜெ. செல்வம்,
அ. செந்தில்நாராயணன்,
த. விஜயலட்சுமி

படங்கள்: தமிழம் இணையம்
(அ-ர்)

வரைவோலை (D.D.) அல்லது பணவிடை
(M.O.) அனுப்புவர்கள் மாற்று வெளி
என்ற பெயருக்கு அனுப்பவும்.

அறுபது ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகத் தமிழில் சித்திரக்கதைகள் வார இதழ்களிலும் தினசரிகளிலும் சிறுவர் இதழ்களிலும் பக்தி இதழ்களிலும் தொடர்ந்து வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றன. 1960களிலிருந்து சித்திரக்கதைகளுக்கென்றே தனி இதழ்களும் வெளியிடப்பட்டுவருகின்றன. ஐரோப்பா, ஐப்பான், அமெரிக்கா முதலிய இடங்களில் கலைத்துறையிலும் இலக்கியத்துறையிலும் இச்சித்திரக்கதைகள் தொடர்பான ஆய்வுகள் பல்கலைக்கழக அளவில் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன. சித்திரக்கதைகள் ஒரு கலைஇலக்கிய வடிவமாக அங்கு அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளதையே இது காட்டுகிறது. முழுமையாகக் காட்சிமயப்பட்டதாக நம்முள் நிற்கும் இன்றைய உலகத்தை அறிந்து, புரிந்து கொள்வதற்கான முதல்படியாகச் சித்திரக்கதைகள் அங்கு கருதப்படுகின்றன. இலக்கியவடிவமாகவோ கலைவடிவமாகவோ சித்திரக்கதைகள் தமிழ்ச்சூழலில் கருதப்படுவதில்லை. ஆனால் இன்றுவரை இவ்வடிவம் சிறுவர்களுக்கானது, பொழுதுபோக்கிற்கானது என்று கருதும் ஒரு பார்வையே நிலவிவருகிறது. தமிழ்ச் சித்திரக்கதைகள் மீதான முறையான ஆய்வு இன்னும் மேற்கொள்ளப்படவில்லை. இச்சூழலில் 'மாற்றுவெளி' இத்தகைய ஆய்விற்கான முன்னெடுப்பைத் தொடங்கியுள்ளது. இவ்விதழில் வாசகர், மொழிபெயர்ப்பாளர், ஓவியர் ஆகியோரின் அனுபவங்களையும் சித்திரக்கதை தொடர்பான ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் பதிப்பாளர், ஓவியர்கள், வாசகர்கள் ஆகியோருடனான உரையாடல்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளது.

சு. பிரபாவதி
கண்ணன். எம்
அழைப்பாசிரியர்

தமிழ்ச் சித்திரக்கதை சிறப்பிதழ்

மாற்று

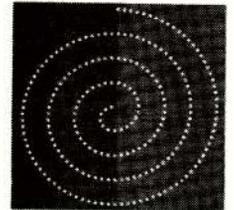
தூலயங்கம்

தமிழ் அச்சுப்பண்பாடு: தமிழ்ச்சித்திரக்கதை சார்ந்த உரையாடலை நோக்கி . . .

மனிதப்புலன்களின் செயல்பாடுகள் காட்சிப்புலனை அடிப்படையாகக் கொண்டிருப்பதாகக் கருதமுடியும். எழுத்துப்பயிற்சி மூலம் உருவான வாசிப்புப் பழக்கம், காட்சி வழி செயல்படுவதை அச்சுண்டகத்தில் காணமுடிகிறது. இதனைக் 'காமிக்ஸ்' (Comics) என்று அழைக்கலாம். சித்திரம் வழி கதையை வாசிப்பதால் சித்திரக்கதை என்று மொழி பெயர்த்துக்கொள்கிறோம்; இந்நிகழ்வு அச்சுப்பண்பாட்டில் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாக அண்மைக்காலங்களில் உருப்பெற்று வளர்ந்து வருகிறது. படங்களை உள்ளடக்கிய இவ்வடிவத்தில் வரைபடநாவல் (Graphic Novel) என்பது ஐரோப்பிய மொழிகளில் சிரத்தையுடன் வெளிவருவதைக் காண்கிறோம்.

கடந்த இருநூறு ஆண்டுகளில் ஐரோப்பிய மொழிகளில் வளமுடன் செயல்பட்டு வரும் இவ்வகைமை கடந்த அறுபது ஆண்டுகளில் தமிழ்ச்சூழலில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு வருகிறது. வரைபடநாவல் தமிழில் இன்னும் உருவாகவில்லை. தமிழ் அச்சுப்பண்பாட்டின் போக்குகளைத் தமிழ்ச் சித்திரக்கதை தமிழ்ச்சூழலில் புழங்கப்படுவதைக் கொண்டு மதிப்பிடலாம்.

வாசிப்புப்பழக்கம் தமிழ்ச்சூழலில் பெரும்பான்மையாக வெகுசனத்தன்மை கொண்டிருப்பதைக் காண்கிறோம். உலகின் அனைத்து மொழிகளிலும் வெகுசனத்தன்மை நடைமுறையில் இருந்தாலும் தமிழில் மிக அதிகமாக இத்தன்மை செயல்படுவதாகக் கூறலாம். 'தினத்தந்தி', 'தினமலர்' போன்ற பிற நாளிதழ்களும் நக்கீரன், குமுதம் போன்ற பருவ இதழ்களும் பாக்கெட் நாவல்களும் இத்

மாற்று

தன்மையை அறிவதற்கான நேரடித் தரவுகளாக உள்ளன. தமிழில் உருவான சித்திரக்கதை மரபும் வெகுசனத் தன்மையைப் பெரிதும் உள்வாங்கியதாகவே செயல்பட்டுள்ளது. மாற்றுச் சித்திரக்கதை மரபு உருவாக்கம் தமிழில் இனிமேல்தான் உருவாக வேண்டும். இதன் தொடக்கமாக, விடியல் பதிப்பகத்தின் வெளியீடாக வெளிவந்த சத்ரபியின் 'ஈரான்: ஒரு குழந்தைப் பருவத்தின் கதை' மற்றும் 'ஈரான்: திரும்புதல்' ஆகிய மொழியாக்க வரைபட நாவல்கள் அமைகின்றன. இதனைச் சாத்தியப்படுத்திய எம். கண்ணன், எஸ். பாலச்சந்திரன் மற்றும் விடியல் சிவா ஆகியோருக்குத் தமிழ்ச்சமூகம் நன்றி பாராட்டுவது அவசியம். இதனைத் தொடர்ந்து 'சே: வாழ்க்கை வரலாறு', 'அமெரிக்கப் பேரரசின் மக்கள்வரலாறு' ஆகிய இரு நூல்களை இரா.செந்தில் அவர்கள் மொழிபெயர்ப்பில் 'பயணி' வெளியீட்டகம் கொண்டு வந்துள்ளது. தமிழ் அச்சப் பண்பாட்டின் வளமாக இதனைக் கருதலாம். வெகுசனப் பண்பாடும் மாற்றுப் பண்பாடும் சமஅளவில் செயல்படும் சூழலே வளமான சூழலாகக் கருதமுடியும். தமிழில் சித்திரக்கதை மரபு வெகுசனத்தன்மையிலிருந்து மாற்றுப்பண்பாட்டை நோக்கிச் செயல்படும் எத்தனமாக இத்தருணத்தை நாம் புரிந்து கொள்ளலாம்.

பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்களின் வழிகாட்டுதலில் 1992-ஆம் ஆண்டுவாக்கில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ் இலக்கியத்துறை மாணவர்கள், 'வாசிப்புப்பழக்கமும் வெகுசனப்பண்பாடும்' எனும் களஆய்வை மேற்கொண்டனர். அதன்மூலம் பள்ளிக்கல்வியைப் பாதியில் விட்டவர்களின் (Drop outs) நுகர்வுத் தன்மையை நோக்கியே, தமிழ்அச்சப் பண்பாடு கட்டமைக்கப்படுவதைக் காணமுடிந்தது. தமிழ்ச் சினிமாவின் தொங்குதசையாக வாசிப்புப் பழக்கமும் அதன் விளைவான நுகர்வுசார் அச்சப்பண்பாடும் தமிழ்ச்சூழலில் செயல்பட்டதை மேற்குறித்த களஆய்வு உறுதிப்படுத்தியது. அன்றைய சூழலில் சுமார் இருபது பருவஇதழ்கள் ரஜினிகாந்த் பெயரில் வெளிவந்தன. சினிமாவைப் பார்க்கும் வாசிப்பாளனுக்குத் தீனிபோடுவதாகவே தமிழில் வாசிப்புப்பழக்கம் நிலவியது. இன்று அத்தன்மை ஓரளவு மாறியிருப்பதாகக் கருதலாம். மேற்குறித்த களஆய்வை: வாசிப்பவர், விநியோகிப்பவர், உற்பத்தியாளர், ஆக்கத்திற்கு எழுதிக்கொடுப்பவர் (படைப்பாளியன்று) எனப் பலதரப்புகளில் மேற்கொள்ளப்பட்ட களஆய்வை அடிப்படையாகக் கொண்டு செய்தோம். தமிழகம் முழுவதும் உள்ள சுமார் ஐம்பது மாணவர்கள் இக்களஆய்வில் ஈடுபட்டனர். (அத்திட்டம் எழுத்து வடிவில் முழுமையாக வெளியிட இயலாமல் போயிற்று. இப்போது அது காணாமல் போய்விட்டது.)

இந்தச் சித்திரக்கதைச் சிறப்பிதழ்; வெளியீட்டாளர், ஓவியர், வாசிப்பாளர், சேகரிப்பாளர், ஆய்வாளர் எனும் ஐந்து

தளங்களிலும் செயல்படுவதைப் பதிவு செய்துள்ளது. இவ்விதழின் அழைப்பாசிரியர்கள் பல்வேறு கவையான விவரணங்களைப் பதிவு செய்துள்ளனர். சித்திரக்கதை ஓவியர்கள் மிகவும் பிரபலமான வெகுசன விருப்புசார் (Populist) தளத்தில் செயல்படும் அச்சுண்டகத்தில் வரைபவர் களாக உள்ளனர். இவர்களின் கோடுகள் பெண் என்ற உயிரியைக் காட்டுவதில்லை. மாறாக, அவர்களது உடல் உறுப்புகளையே காட்சி மரபாக வெளிப்படுத்துபவை. அதனை வெகுசன விருப்புமரபு சார்ந்த நுகர்வுப்பண்ட விற்பனையோடு இணைந்த பண்பாகக் கருதலாம். இவர்களே தமிழ்ச் சித்திரக்கதை ஓவியர்களாகவும் இருப்பதைக் காண்கிறோம். இதன்மூலம் தமிழ்ச்சித்திரக்கதை மரபு வெகுசனநுகர்வுத் தளத்தை மீறவில்லை என அறியமுடிகிறது. மேலும் சித்திரக் கதையின் நுகர்வோர், சிறார்கள் எனும் பொது ஊகம் பொய் யாகிறது. இவற்றை நுகர்வோர் பெரும் எண்ணிக்கையில் பதின்பருவத்தைக் கடந்தவர்களாகவே உள்ளனர். சித்திரக்கதை வாசிப்பும் சேகரிப்பும் ஒரு வகையான விருப்பார்வத் துறை(Hobby)யாகவே செயல்படுவதைக் காண்கிறோம். இதனை மீறிய கருத்துநிலைசார் பிரக்ஞையாக இத்துறை தமிழில் உருவாக வேண்டும். அப்போது நம் குழந்தைகளும் பதின்பருவத்தோரும் புதிய வாசிப்புப் பழக்கத்திற்கு உட்படுவதற்கான வாய்ப்புகள் ஏற்படும். ஆங்கிலம் வழி வாசிக்கும் பதின்பருவத்தோர் வரைபட நாவல்களைத் தேடித் தேடி வாசிப்பதைக் காணமுடிகிறது. அத்தன்மை விருப்பார்ந்த துறையாகச் செயல்படும் அதே வேளையில் கருத்துநிலைசார் (Ideological) உரையாடலுக்கும் களமாக அமைவதைக் காண்கிறோம். இவ்வகையான உரையாடலை முன்னெடுக்க இவ்விதழ் உதவும் என்று நம்புகிறோம்.

சித்திரக்கதையின் காட்சித்தன்மை, சித்திரக்கதைகளுக்கும் சிறார்களுக்கும் உள்ள உறவு ஆகியவை தொடர்பான உரையாடல்களை மருது மற்றும் வேலுசரவணன் ஆகியோரின் இவ்விதழ்ப் பதிவுகள் முன்வைக்கின்றன. வியப்பளிக்கும் வகையில், சித்திரக்கதை சேகரிப்போர் குறித்த விவரணங்கள் உள்ளன. இத்தன்மை உலகம் தழுவியதாகவும் உள்ளதைக் காண்கிறோம். சேகரிப்போரின் மனநிலை, எப்போதும் குழந்தை மனநிலையாகவே உள்ளது. குழந்தை மனநிலையில் மனிதர்கள் வாழ்வது சில கணமாயினும் அது அபூர்வமான கணம். வாசிப்பு மற்றும் சேகரிப்புசார் உளவியல் தன்மைகளும் இவ்வகைமையில், மகிழ்ச்சியளிப்பதாகவே அமைகிறது.

இவ்விதழ் வெகுசன வாசிப்பு மரபின் அரசியலைப் புரிந்து கொள்ள உதவுகிறது. தமிழ்ச்சூழலில் அச்சுப்பண்பாட்டின் ஒரு பகுதி குறித்த உரையாடலுக்கும் களமாக அமைகிறது. பல்பரிமாணத்தோடு உருவாக்கப்பட்டுள்ள இவ்விதழில், உலகம் தழுவிய அளவில் உருப்பெற்று வளர்ந்த 'காமிக்ஸ்' தொடர்பான வரலாற்றுப் பூர்வமான விவரணங்கள் விரிவாக

இடம் பெறவில்லை. தமிழ்ச்சித்திரக்கதை என்பதால் அதனை அழைப்பாசிரியர்கள் தவிர்த்திருக்கலாம். தமிழில் வாசிக்கும் வாசகனுக்கு உலகம் தழுவிய விவரணங்களையும் வழங்க வேண்டிய கடமை நமக்குண்டு.

இவ்விதழை உருவாக்கியுள்ள அழைப்பாசிரியர்களுக்கு மாற்றுவெளி ஆசிரியர் குழு தனது மனப்பூர்வமான நன்றியை உரித்தாக்குகிறது. விடியல் பதிப்பக வரைபட நாவல் வெளிவருவதற்கும் இவ்விதழ் உருப்பெறுவதற்கும் மூலமாக அமைந்தவர் நண்பர் எம். கண்ணன். சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழ் இலக்கியத்துறையில் உருவான சுபிரபாவதி மிகக் கடுமையான உழைப்பாளி. தான் தேர்வு செய்த துறைத் தொடர்பான தொடர்ந்த தேடுதல் சார்ந்த அலைச்சலைப் பெரும் விருப்பமாகக் கொண்டிருப்பவர். ஆர்வம், தேடுதல்; புரிதல் ஆகியவை இணைந்த ஆய்வாளர்களில் ஒருவர். அவரை தமிழ்ச்சித்திரக்கதைகள் தொடர்பான ஆய்வுலகில் ஆற்றுப்படுத்தியவரும் நண்பர் கண்ணன் அவர்களே. புதுச்சேரிப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறையில் தமிழ்ச்சித்திரக்கதை தொடர்பான ஆய்வை மேலெடுக்க நண்பர் முனைவர் மூ.கருணாநிதி வாய்ப்பளித்துள்ளார். தமிழ்ச்சித்திரக்கதை ஆய்வாளரை உருவாக்கும்/உருவாக்கிய இவர்களுக்கு எனது நன்றி உரியது. நண்பர் கண்ணன் உதவியோடு பிரபாவதி இவ்விதழ் உருவாக்கத்தில் தனது ஆத்மார்த்த உழைப்பைக் காட்டியுள்ளார். அவருக்கு 'மாற்றுவெளி' தனது நன்றியை உரித்தாக்கிக் கொள்கிறது. ஊர்கூடித் தேரிழுக்கும் மரபு நமது மரபு. இத்தேரை இழுக்கும் சாரதி நண்பர் சிவ.செந்தில்நாதன். இக்கூட்டுழைப்பைத் தமிழ்ச்சமூகம் கொண்டாட வேண்டும்.

இறுதியாக,

தமிழ்ச்சூழலின் வாசிப்புமரபு, காட்சிமரபு, குறிப்பாகச் சினிமா மரபு, கதையைப் பார்க்கும் மற்றும் கேட்பு மரபு, கோடுகள் சொல்லும் கதைகள்சார் உணர்வுகள், சிறார் வாசிப்பு மற்றும் கலை ஆக்கங்கள், பதின்பருவ வாசிப்பு சார் விருப்பார்வத் துறைகள், வாசிப்பு மரபும் நுகர்வுப் பண்பாடும் ஊடாடும் புள்ளிகள், விநியோக மற்றும் உற்பத்தி மரபுகள் எனப் பல பரிமாணங்களில் தமிழின் அச்சுப் பண்பாட்டை நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். அப்புரிதல்சார் அரசியல் நம் மனப் பதிவாக அமையவேண்டும். இவ்வகையான அச்சுப்பண்பாடு குறித்தப் புரிதலில் 'காமிக்ஸ்' பெறுமிடம் ஆழமானது. இவ்வகையான உரையாடலை இவ்விதழ் மூலம் சாத்தியப்படுத்திய அனைவருக்கும் மீண்டும் நன்றி.

சி-ர்

தமிழ்ச் சித்திரக்கதைகள் ஒரு அறிமுகம்

■ சிவக்குமார்

மொழிமாற்றம் இல்லாமல் தமிழ் மொழியிலேயே உருவாக்கப்படும் சித்திரக்கதைகளைத் தமிழ்ச் சித்திரக்கதைகள் எனக் கொள்ளலாம். முதல் தமிழ்ச் சித்திரக்கதை எது என்ற குழப்பம் காமிக்ஸ் குறித்து ஆய்வு செய்யும் அனைவரிடமும் காணப்படுகிறது. இது குறித்து சில கூற்றுகள்:

1. ஆனந்த விகடன் (17-02-2010) இதழின் பொக்கிஷம் பகுதியில் தமிழின் முதல் சித்திரக்கதை பற்றிய குறிப்பில் இவ்வாறு கூறப்படுகிறது. “தமிழ்ப் பத்திரிகை உலகில் முதன் முறையாகப் படக்கதை இந்த ஆண்டு (1956) முதல் விகடனில் வெளியாகியுள்ளது. “ஜமீன்தார் மகன்” என்னும் அக்கதைக்குப் படங்கள் வரைந்தவர் மாயா”.

2. தமிழம் ம.நடேசன் (பொள்ளாச்சி நசன்) அவர்கள் தமிழின் சிறுபத்திரிகைகள், மாத, வார இதழ்களைத் தமிழம் என்னும் இணையப் பக்கத்தில் ஆவணப்படுத்தி வருகிறார். அதில் 1950இல் வெளியான ‘சித்திரக்குள்ளன்’ என்னும் சிறுவர் இதழ் பற்றி இவ்வாறு கூறுகிறார். கேலிச்சித்திரக் கலைஞர் சந்தனு நடத்திய இந்த இதழில் “வேதாள உலகத்தில்” என்ற கேலிச்சித்திரத் தொடர்கதை இடம்பெற்றுள்ளது. 1948இல் வெளிவந்த ‘டமாரம்’ இதழின் முதல் பக்கமே சித்திரக்கதை ஒன்றினால் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளதையும் காணமுடிகிறது. எனவே ஆனந்தவிகடனின் கூற்று தவறு என்பதையும், அதற்கு முன்பே தமிழில் சித்திரக்கதைகள் வெளிவந்துள்ளன. எனினும் முதல் சித்திரக்கதை எது என்பதில் சிக்கல் நிலவுவதையும் அறியலாம்.

தமிழ்ச் சித்திரக்கதைகள் ஒரு பகுப்பு

தமிழ்ச் சித்திரக்கதைகளை வெளியீட்டின் அடிப்படையில் கீழ்க்கண்டவாறு பகுக்கலாம்.

சிவக்குமார் (1984)
நாமக்கல்லில்
பிறந்தவர்.

சென்னையில்
ஆட்டோமொபைல்
நிறுவனம் ஒன்றில்
பணியாற்றிவருகிறார்.
சித்திரக்கதை என்ற
வலைப்பதிவில்
தமிழ்ச்
சித்திரக்கதைகள்
குறித்து சிவ என்ற
பெயரில் கடந்த
நான்கு ஆண்டுகளாக
எழுதிவருகிறார்.
<http://comicstamil.blogspot.com>

1. மாத, வார இதழ்களின் தொடர்கதைகளாக இடம் பெற்றவை.
2. தனிச்சித்திரக்கதை இதழ்களில் இடம்பெற்றவை.
3. சிறுவர் இதழ்களில் இடம்பெறும் கதைகள்.
4. பதிப்பகங்களிலிருந்து புத்தகங்களாக வெளிவந்தவை.

மாத, வார இதழ்களில் தொடர்கதைகளாக இடம்பெற்றவை

ஆனந்தவிகடன், குமுதம், கல்கி, குங்குமம் ஆகிய பத்திரிகைகளின் பழைய இதழ்களில் தொடர்ச்சியாகச் சித்திரக்கதைகள் வெளியிடப்பட்டன. பெரியவர்களும் சிறியவர்களும் படிக்க ஏதுவான கதை அம்சங்களையே இக்கதைகள் கொண்டிருந்தன. வாண்டுமாமாவின் பல படைப்புகள் இவ்விதம் உருவாக்கப்பட்டவையே. இவற்றில் வெளியான பெரும்பாலான கதைகள் 20—30 வாரங்களில் முடியக்கூடியவை. இவற்றில் வெறும் துப்பறியும் கதைகள்— சிறுவர் கதைகள் மட்டுமில்லாது, காதல் கதைகள், குடும்பப் பிரச்சனைகள், அறிவியல் புனைவுகள் எனப் பலவித ரசனைகளில் சித்திரக்கதைகள் வெளிவந்தன. அந்த காலகட்டத்தின் சுவடுகள், உடையலங்காரங்கள், பேச்சு வழக்கு, அக்கால சமூகப் பிரச்சனைகள் என அனைத்தையும் பிரதிபலிக்கும் கதைகளாக இவை விளங்குகின்றன. பெரும்பாலும் சித்திரக் கதைகள் இதழ்களில் வரும்போது அதன் படைப்பாளி பற்றிய குறிப்புகள் அதில் இடம்பெறுவதில்லை (உ.ம்: குமுதம்). எனினும் சில இதழ்கள் அவற்றிற்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளன (உ.ம்: கல்கி). தமிழின் பல தரமான சித்திரக்கதைகள் இந்தப் பகுப்பிலேயே அடங்கும்.

தொடர்கதைகளாக வெற்றிபெற்ற பல கதைகள் முழுநீள சித்திரக்கதைகளாகவும், பதிப்பக வெளியீடுகளாகவும் வந்துள்ளன. இத்தகைய கதைகளை முக்கிய அங்கமாகக் கொண்ட இதழ்களில் 'பார்வதி சித்திரக்கதைகள்' முக்கியமான இதழாகும். "ஓநாய்க் கோட்டை", "கனவா நிஜமா", "அவள் எங்கே?", "டயல் 100" போன்ற கதைகள் சித்திரத் தொடர்கதைகளாக வந்தபோதும், பிற்காலத்தில் பார்வதி சித்திரக்கதைகளில் முழுநீள கதைகளாக வந்தபோதும் மாபெரும் வெற்றி பெற்றன. கல்கியில் அக்கதைகளைச் சிறுவர்களாகப் படித்த வாசகர்கள் பிற்காலத்தில் பார்வதி சித்திரக்கதையில் பெரியவர்களாகிப் படித்து தனது சிறுவயது நினைவுகளுக்குச் சென்றனர். தமிழ்நாட்டில் பொதுவாகச் சித்திரக்கதைகள் மீதான பார்வை அவை குழந்தைகளுக்காகப் படைக்கப்பட்டவை மற்றும் குழந்தைகளால் மட்டுமே விரும்பிப் படிக்கப் படுகின்றன என்பதாகும். கல்கி, ஆனந்தவிகடன், குமுதம் இதழ்களில் 1960—1980 வரை வெளியான சித்திரக்கதைகளை அவர்கள் படிப்பார்களேயானால் இந்தப் பார்வையைக் கண்டிப்பாக மாற்றிக்கொள்வார்கள். பல குடும்பக் கதைகளையும், காதல் கதைகளையும், சமூகக் கதைகளையும் இந்தவரிசையில் பார்க்கலாம். அவள் எங்கே (கௌசிகன்), சந்திரனே சாட்சி (கௌசிகன்), 'கண்ணாடி மாளிகை' ராஜயோகம் போன்ற கதைகள்; சித்திரக்கதைகள் சிறுவர்களுக்கானது என்ற கூற்றை தவறானது என்று நினைக்க வைக்கின்றன. இவற்றில் பெரும்பாலான கதைகள் நடுத்தர மக்களின் வாழ்வியலோடு தொடர்பு

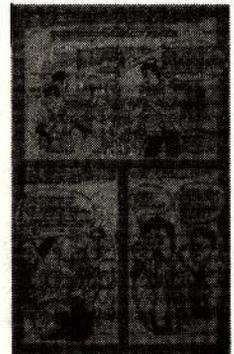
டையதாகவும், சரித்திரக்கதைகளாகவும், அறிவியல் புனைவுகளாகவும் வெளிவந்துள்ளன.

தமிழ்ச் சித்திரக்கதை இதழ்கள்

தமிழ்ச் சித்திரக்கதைகளில் பெரும்பாலானவை முழுநீள சித்திரக்கதை இதழ்களில் இடம்பெற்றவையாகும். வாண்டுமாமா, முல்லை தங்கராசன், ஸ்ரீகாந்த் போன்றவர்கள் இதில் முக்கியமானவர்கள். இவ்வகை இதழ்கள் பல வெளிவந்தபோதிலும் அவற்றில் வெற்றிபெற்றவை மிகச் சில. பார்வதி சித்திரக்கதைகள் (வாண்டுமாமா), மதி காமிக்ஸ் (முல்லைத் தங்கராசன்), பொன்னி காமிக்ஸ் (ஸ்ரீகாந்த், விவேகா) ஆகிய காமிக்ஸ்கள் ஓரளவு வெற்றிபெற்றன. ஆனால் மொழிபெயர்ப்புச் சித்திரக்கதை இதழ்களான ராணிகாமிக்ஸ், முத்து, லயன் ஆகியவற்றின் வர்த்தக வெற்றியுடன் ஒப்பிடுகையில் தமிழ்ச் சித்திரக்கதைகளின் வெற்றி மிகச்சிறியது ஆகும். தரமில்லாத கதைகள் சுமாரான சித்திரங்கள், மோசமான விநியோக முறை ஆகியவையே இவ்விதழ்களின் தோல்விகளுக்குக் காரணம். இக்கதைகள் தமிழில் உருவாக்கப்பட்டாலும் ஆங்கிலத் துப்பறியும் சித்திரக்கதைகளின் சாயலிலேயே படைக்கப்பட்டிருந்ததும் ஒரு காரணம். வெகுசில கதைகளே இந்திய—தமிழகப் பின்னணியில் நடைபெறுவதாகப் படைக்கப்பட்டிருந்தது. வாண்டுமாமா கதைகள் அனைத்தும் நம்நாட்டு கலாச்சாரத்தை அடிப்படையாகக்கொண்டு உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. இன்றைய காலகட்டத்தில் இவ்வகை இதழ்கள் எதுவுமே வருவதில்லை. இறுதியாக வந்த இதழ் 'தேசமலர் காமிக்ஸ்' (2008) ஆகும். அதற்கு முன் 'தினபூமி காமிக்ஸ்' 2004 வரை தொடர்ச்சியாக வந்து பிறகு நின்றுபோனது. பூவிழி காமிக்ஸ், தேசமலர் காமிக்ஸ் போன்ற இதழ்கள் கோடை விடுமுறையின்போது மட்டுமே வெளிவரும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தன.

சிறுவர் பத்திரிகைகளின் சித்திரக்கதைகள்

சித்திரக்கதைகள் சிறுவர்களுக்கானவை என்ற எண்ணம் இங்கு மேலோங்கி இருப்பதால் சிறுவர் பத்திரிகைகளில் சித்திரக்கதைகளுக்கு என்றுமே பஞ்சம் இருந்ததில்லை. இங்கும் நம் நினைவிற்கு முதலில் வருவது வாண்டுமாமாவின் படைப்புகளே ஆகும். சமத்துச்சாரு, குஷிவாலி ஹரிஷ், பிலேபாலு போன்ற பாத்திரங்கள் முதன்முதலில் இடம்பெற்றது கோகுலத்தில் தான். 1948இல் வெளிவந்த டமாரம் என்ற சிறுவர் இதழின் அட்டைப்படத்தை அலங்கரிப்பதே ஒரு சித்திரக்கதைதான். அதுபோல் 1950இல் வெளிவந்த சித்திரக்குள்ளன் இதழில் ஓவியர் சந்தனுவின் காட்டுச்சிறுவன் கண்ணன் என்னும் சித்திரத் தொடர்களையும், வேதாள உலகத்தில் விச்சு என்னும் சித்திரச் சிறுகதையும் இடம்பெற்றுள்ளன. கண்ணன், அணில்மாமா, ரத்தினபாலா, கோகுலம், பூந்தளிர், தினமலர்—சிறுவர்மலர், தினத்தந்தி—தங்கமலர், தினபூமி—சிறுவர்பூமி, தினமணி—சிறுவர்மணி, பூந்தளிர், சுட்டிவிகடன், பாலமித்ரா, பாப்பாமலர் ஆகியவற்றைத் தமிழில் வெளிவந்த முக்கிய சிறுவர் பத்திரிகைகளே எனக் கூறலாம். இவற்றோடு சம்பக், அம்புலிமாமா போன்ற சிறுவர் இதழ்கள் மொழிபெயர்ப்பு பத்திரிகைகளாக இன்னும் வெளிவருகின்றன.

மேற்கூறிய சிறுவர் பத்திரிகைகளில் பல காலங்களில் பல வடிவங்களில் பல தரங்களில், பல படைப்பாளிகளினால் பல சித்திரக்கதைகள் வந்திருக்கின்றன. தொடர் சித்திரக்கதைகள், 4 பக்கக் கதைகள், ஒரு பக்கக் கதைகள், 16 பக்கக் குறுங்கதைகள் எனப் பல வடிவிலான சித்திரக்கதைகளை இந்தச் சிறுவர் பத்திரிகைகளில் பார்க்கலாம். கோகுலத்தில் வாண்டுமாமா வின் பல படைப்புகள் வெளிவந்துள்ளன. 1985—90களில் கோகுலத்தில் கல்கி அவர்களின் புதல்வியான ஆனந்தி அவர்களின் கைவண்ணத்தில் ஒவ்வொரு இதழிலும் 16 பக்க சித்திரக்கதை ஒன்று வெளிவரும். ஒவ்வொரு கதையும் புராண, சரித்திர பின்னணி கொண்டதாக இருக்கும். அக்கதைகளுக்கு ஓவியம் வரைந்தவர் வினூ.

பூந்தளிர், தினத்தந்தி—தங்கமலர், தினமலர்—சிறுவர்மலர் ஆகிய இதழ்களில் நேரடி தமிழ்ச் சித்திரக்கதைகளைவிட வடநாட்டில் இருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட சித்திரக்கதைகள் அதிகம் வெளிவந்தன. மற்ற வகைச் சித்திரக்கதைகளுக்கு இல்லாத ஒரு சிறப்பு இந்தச் சிறுவர் சித்திரக்கதைகளுக்கு உண்டு. ஆம் இன்றும் வெளிவந்துகொண்டிருக்கும் தமிழ்வழி சித்திரக்கதைகள் இவை மட்டும்தான்.

பதிப்பகத் தமிழ்ச் சித்திரக்கதைகள்

வார, மாத இதழ்களாக அல்லாமல் பதிப்பகங்கள் மூலமாக வெளியிடப்படும் சில சித்திரக்கதைப் புத்தகங்களும் உண்டு. வானதி பதிப்பகம், மணிமேகலை பிரசுரம் ஆகிய பதிப்பகங்கள் சில சித்திரக்கதைகளை வெளியிட்டுள்ளன. பதிப்பகங்களால் வெளியிடப்படும் சித்திரக்கதைகளில் பல ஏற்கனவே ஏதாவது வார, மாத இதழ்களில் வந்தவையாக இருக்கவும் வாய்ப்புண்டு. ஓவியர் தங்கம் அவர்களின் “இராஜகம்பீரன்”, சந்திரோதயம் அவர்களின் “மர்மவீரன் ராஜராஜசோழன்” அமுத நிலையத்தின் ‘புராண சித்திரக்கதைகள்’ போன்றவை இதில் அடங்கும்.

தமிழ்ச் சித்திரக்கதைகளை வெளியிட்ட தமிழ்க்காமிக்கல் சிலவற்றையும், அவற்றில் பங்குகொண்ட படைப்பாளிகள் பற்றிய குறிப்புகளும் கீழே தரப்பட்டுள்ளன. (இங்கு குறிப்பிட்டுள்ள படைப்பாளிகள் தவிர வேறுசில படைப்பாளிகளின் பங்கும் அந்தச் சித்திரக்கதைகளில் இருக்கும்)

மதி காமிக்கல் — முல்லை தங்கராசு, செல்லம், பார்வதி சித்திரக்கதை — வாண்டுமாமா, செல்லம், ரமணி, பாப்பா காமிக்கல் — வாண்டுமாமா, பொன்னி காமிக்கல் — ஸ்ரீகாந்த், விவேகா, பாலமோஹன், மலர் காமிக்கல் — ஸ்ரீகாந்த், பூவிழி காமிக்கல் — ஐஸ்வர்யா, ஸ்ரீகாந்த், பிரைட் மூன் காமிக்கல் — ஐஸ்வர்யா, ஸ்ரீகாந்த், தேசமலர் காமிக்கல் — ஐஸ்வர்யா, ஸ்ரீகாந்த், தினபூமி காமிக்கல் — ஸ்ரீகாந்த், அமித் காமிக்கல் (சங்கர்லால்) — தமிழ்வாணன், புஜ்ஜாய், ராமு, மாயாவி காமிக்கல் — முல்லை தங்கராசன், செல்லம், சக்தி காமிக்கல் — முல்லை தங்கராசன், மங்க்கி காமிக்கல் — ராஜ்பிரசாத், புஜ்ஜாய், மாருதி, மலர்மணி காமிக்கல் — பொன்னி காமிக்கல் குழுமம், சித்தன் காமிக்கல் — மாசிலா, ரேகா காமிக்கல் — மனோகரன், ஜெயராஜ், சூர்யா காமிக்கல், வாசு காமிக்கல், ராஜா காமிக்கல் இந்தக் கட்டுரை எழுத உதவிய அனைத்து இணைய நண்பர் களுக்கும் நன்றி.

கட்டங்களுக்கு நடுவில் ...

■ டிராட்ஸ்கி மருது

காமிக்ஸ் இருபதாம் நூற்றாண்டின் கலை வடிவம். கோடான கோடிப் படிமங்களைச் சுகிக்கின்ற மனித இனத்தை நோக்கிப் பாய்கிற வடிவங்களான புகைப்படம், திரைப்படம் இவற்றோடு சேர்ந்து பிறந்து நம்மிடம் வந்து சேர்ந்ததுதான். பலநூற்றாண்டு களாகப் பழைய வடிவமான எழுத்துக்களைத் தாண்டி புதிய தொடர்பு சாதனமாக வந்து சேர்ந்தவை. இவை ஒரு கருத்தை அறிய முற்படுபவர்களிடம் ஒருவித ஜனநாயகத் தன்மையை நிறுவின இவை அதிவேக—ரோட்டரி அச்ச எந்திரம் வந்த பிறகு, தினசரி செய்தித்தாள், வண்ணம் என்பன காமிக்ஸ் புத்தக வடிவத்தைப் பெரிய உயரத்திற்குக் கொண்டுவந்து விட்டன.

காமிக்ஸ் வார்த்தைகளையும் படங்களையும் உபயோகித்தாலும் அவை வெறும் வார்த்தையோ, வெறும் படமோ இயங்கும் தளத்தில் இயங்கவில்லை. தனக்கான ஒரு சக்தியைக் கொண்ட வடிவமாக அது இருக்கிறது. இவை இரண்டையும் சேர்த்து வைத்திருப்பதால் அதற்கு முன்பு வெறும் வார்த்தைகள் பேசிய முறைக்கு அப்பால், காண்பியல் மொழியோடு பேசும் முறையால் கடந்த நூற்றாண்டில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட புரட்சிகரமான ஒரு வடிவமாகத்தான் கொள்ளப்படுகிறது. வார்த்தைகளுடன் படங்களும் கூடிய நாவல் வடிவத்தில் பேசுகிறது காமிக்ஸ். காமிக்ஸ் காலம், வெளி, கட்டமைப்பு, சொல்லப்படும் முறை இவற்றின் வழியாக வேறு எந்த வடிவமும் செயல்படாத முறையில், ஏன் சினிமாவும் கூட செயல்படாத தனி வழியில் செயல்படுகிறது. சினிமாவில் நாட்காணும் செட், நடிகர், காமிராவின் கோணம், மிக அருகில் தென்படும் கண்ணீர் துளி என அனைத்தும் காமிக்ஸில் ஒரு ஓவியராலேயே படைக்கப்படுகிறது. சமகாலத்தில் சமூகத்தின் போக்கை வெளிப்படுத்தியிருப்பதுடன் அதைப் பதிவும் செய்திருக்கிறது. கிட்டத்தட்ட குகைமனிதனின் ஓவியம் இயங்குவது போலவே, அதன்

ஓவியர்
டிராட்ஸ்கி மருது
அண்மைக்காலங்களில்
டிஜிட்டல்
கோட்டோவிய
முறையில் தீவிரமாகச்
செயல்படுகிறார்.
இந்தப் பின்புலத்தில்
சித்திரக்கதைகள்
பற்றிய
இக்கட்டுரையைப்
புரிந்துகொள்ள
வேண்டும்.

மாற்று வெளி

தொடர்ச்சி போலவே பெரிய பாரம்பரியம் மிக்க நாகரிகம் கண்ட உலகின் பல்வேறு பகுதியில் இவ்வடிவம் ஊடகமாக வளர்த்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. தொடர்ந்து வளர்க்கப்படுகிறது. அதேபோல் பெரும் காண்பியல் மரபுடைய நாம் இக்கலையைத் தொடர்ந்து பேணிவளர்க்க மறந்துவிட்டோம். ஒரு தொடர்ச்சி அறுந்து விட்டது. குகை ஓவியம் தொட்டு கோயில் சிற்ப ஓவிய வழியில் கடந்த நூற்றாண்டு பத்திரிகை வளர்ச்சி, அதன் தேவையின்படி அவற்றில் பணிபுரிந்த ஓவியர்கள், தேவைகருதி ஒரு சிறு பகுதியாகத் தமிழில் காமிக்ஸ் முயற்சி நடந்திருக்கிறது. அவ்வப்போது புத்தக வடிவில் சில முயற்சிகள் கண்டு தோல்வியுற்றன. வெளிநாட்டிலிருந்து பழைய உரிமைகளைச் சொற்ப விலைக்கு வாங்கிவந்து பெரிய அச்சக உரிமையாளர்கள் சிலர் முயற்சித்து அதுவும் தொடர்ச்சியின்றி நின்றுவிட்டது.

1960களின் நடுவில் முதன்முதலில் தமிழில் டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா வெளிக்கொண்டு வந்த காமிக்ஸ், டால்டன் பிரசுரம் கொண்டுவந்த “பால்கன்”, “பொன் மலர்” போன்றவை அரிய முயற்சிகள். அவ்வப்போது மேற்கொள்ளப்பட்ட தமிழ்ப் பத்திரிகைகளின் முயற்சியும் அரிதாகி நின்றுவிட்டது. இரும்புக்கை மாயாவியைத் தொடர்ந்து, Pai and Companyயின் முயற்சி போன்றவை ஒரு காலகட்டம் அவ்வளவே. என் ஆசைக்கு, குமுதம் ஆலோசகராக இருந்தபோது நாம் செய்யலாம் என்று நான் முதல் வாரம் வரைந்து காட்டியவுடன், அதில் லயித்து மகிழ்ந்து சுஜாதா இருக்கும்போது அவருடன் சேர்ந்து எழுதி ஒரு தொடர் வெளிவந்தது. இப்போதும் என் மனதில் செல்லம் வரைந்த ‘குண்டுபூபதி’ இருக்கிறது. அவ்வப்போது சில கதாபாத்திரங்களுடன் ஆன முயற்சி. ஆனால் பழைய முறையான ஒரே அளவில் உள்ள கட்டங்களுடன் தான் முயற்சி நடந்தது. நான் அதைச் சிறிது மாற்றி கதையின் நடத்தும் முறைக்கு ஏற்ப கட்டங்களை வடிவமைக்க பரிட்சார்த்தமாக முயற்சித்தேன் குமுதம் தொடரில்.

பள்ளிப் பருவத்தில் வெளியிலிருந்து வரும் காமிக்ஸ்தான் தமிழ்க் குழந்தைகளுக்கு. தீவிரமான அவ்வடிவம் குறித்த தேடுதல் கொண்ட அனைவருக்கும் கூட வெளிநாட்டில் இருந்துவரும் காமிக்ஸ் மட்டும்தான். 1950களில் என்னுடைய ஆரம்பப்பள்ளி நாட்களில் மதுரையில் என் தந்தையாருடன் தென்பகுதியின் முக்கிய புத்தகக்கடையாகிய பாரதி புத்தக நிலையத்திற்குச் செல்லுவோம். வாரத்திற்கு இருமுறை எப்படி யும் சென்றுவிடுவது ஒரு தொடர் சடங்கு. அப்புத்தகக் கடையில் வெளிநாடுகளில் இருந்துவரும் காமிக்ஸ் புத்தகங்கள் இருக்கிற அடுக்கிற்கு அருகிலேயே உட்கார்ந்துவிடுவேன். என்னைச் சுற்றி பெரியவர்களின், கடைக்கு வருபவர்களின் கால்கள்தான் இப்படியும் அப்படியும் கடந்து செல்வது தெரியும். புத்தகக் கடையிலிருந்து திரும்புவதற்குள் அனைத்து காமிக்ஸ்களையும் பார்த்துவிட வேண்டும் என்கிற தீவிரத்தைத் தவிர எனக்கு அப்போது வேறு நோக்கமே கிடையாது. அத்தனை வெறி அந்த கட்டங்களைப் பார்ப்பதிலும் அந்த நான்கு கலர் உலகத்தை ருசிப்பதிலும் தான். Walt Disney Comics, Harvey Comics, Gold key Comics Illustrated போன்றவைதான் அப்போது. இடைப்பட்ட காலத்தையெல்

லாம் தாண்டி, இப்போது, ஐரோப்பா செல்லும்போதெல்லாம், குறிப்பாக, பார்ஸில் முதன்முறையாக ஈழத்துக்கவிஞர் சுபாசுவின் வீட்டில் தங்கியபோது அவர் துணைவியாரும் குழந்தைகளும் செயின்மிஷலில் கொண்டுவந்து மிகப்பெரிய காமிக்கல் புத்தகக் கடையின் முன்பு என் தோளில் இருக்கிற பையில் ஒரு சாண் விட்சை வைத்து நாள்முழுவதும் அங்கு விட்டுச் சென்றதில் ஆரம்பித்து மிகப்பெரிய, மாபெரும் வளர்ச்சி கண்டுவிட்ட இக்கலைவடிவத்தின் போக்குகளையும் வரலாற்றையும் பல்லாயிரக்கணக்கான இத்துறையில் சாதனைபுரிந்த கலைஞர்களின், இப்போதைய சமகாலக் கலைஞர்களின் படைப்புகளையும் திகட்டாது பருகுகிற பருகிக்கொண்டே இருக்கிற, திராட்சை ரசக் கிடங்கிலேயே மயங்கிக் கிடக்கிற குடிகாரனாகவே இப்போதும் என்னை உணருகிறேன். இந்த மயக்கமே என்னைச் செழுமைப்படுத்தியிருக்கிறது. என் வாழ்நாளில் அந்தக் கட்டங்களில் நிலைகுத்தி இருந்த நேரம்தான் நான் செய்த வேலைகளில் பெரும்பகுதி. இந்தப் பார்வைதான் என் சக கலைஞர்களில் இருந்து என்னைத் தனித்திருக்க வைத்திருக்கிறது. பலருக்கு இந்த காண்பியல் மொழியோடு கூடிய தொடர்புசக்தி பெருவாரியாக இல்லாமல் இருப்பதாகவும் நான் அறிகிறேன். காமிக்கல் புத்தகம் குழந்தைகளுக்கானது. அதைத் தொடர்ந்து படிக்கிறவர் வளராதவர் என்ற புனைவிலிருந்து வரும் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர் இவர்கள். என்னைச் சுற்றியிருந்த மூத்த கலைஞர்களுக்குக்கூட இதில் தெளிவு இல்லை. ஏன் ஓவியக்கல்லூரி ஆசிரியர்களுக்குக்கூட உலக காமிக்கல் துறையில் பங்களித்தவர்கள் பற்றிய நல் அபிப்பிராயம் அப்போது கிடையாது. ஏனெனில் பின்புதான் எனக்கும் அறியக்கிடைத்தது 1960களின் கடைசியில்தான் பெரிய வெளிச்சம் அக்கலைஞர்களின் மீது பாயத் தொடங்கியது என்பது. அவர்களின் பங்களிப்பு உயரிய ஒன்றாகவும், காமிக்கல் ஒன்பதாவது கலை என்றும் உலகம் கொண்டாடத் தொடங்கியது அப்போதிலிருந்துதான். நெசவாளர் பணி மையத்தில் 80களின் கடைசியில் மூத்த ஓவியர் ஆதிமூலம் அவர்களிடம், நான் பணியாற்றியபோது அவ்வப்போது நான் கண்ட இத்துறை சார்ந்த வரலாறு மற்றும் மிகப்பெரிய அர்ப்பணிப் போடு செயலாற்றிய மாபெரும் கலைஞர்களின் படைப்புகளை திரு.ஆதிமூலம் அவர்களிடமும் காண்பிப்பதில் நான் பெரும் மகிழ்ச்சி அடைந்தேன். அவரும் இந்த 150, 200 ஆண்டுகளுக்குள் வளர்ந்துவிட்ட இக்கலைவடிவம் பற்றிய மதிப்பீடு தாமதமாக இங்கு வந்ததால் இதன்பால் விரிவான பார்வை இங்கு இல்லை என்பதையும், நாங்களும் அறிந்திருக்கவில்லை என்றும், நான் அளித்த புத்தகங்கள், பெரும் கலைவிமரிசகர்களின் சீரிய பார்வையும் தனக்கு விரிவான பார்வையை அளிக்கிறது என்றும் கூறி மகிழ்வார் என்னிடம். குறிப்பாக அப்போதைய “GRAPICS” இதழின் காமிக்கல் பற்றிய புதிய முன்னெடுப்பும், மறுவாசிப்பும் மற்றும் நான் அவருக்குச் சேகரித்துக் காண்பித்த Hal Foster Milton Caniff, Alex Raymond, Burne Hogarth, Winson Mccay போன்ற ஓவியர்களின் படைப்பைத் தீர்க்கமாகப் பார்த்தபின், நான் அவருக்கு அளித்தமைக்கு என்னைப் பாராட்டியதும் அப்போது எனக்குப் பெரும் மகிழ்ச்சி அளித்த ஒன்று.

ஓவியக்கல்லூரி நாட்கள் நிறைவானபோது வந்த Star Wars பற்றி நான்கு புகைப்படங்களைப் பார்த்துவிட்டு என் ஓவியக் கல்லூரி சகமாணவர்களிடம் திரைப்பட உலகவரலாற்றை மாற்றப்போகிற படம் இது என்று நான் சொன்னபோது “உனக்கு காமிக்ஸ் பிடிக்கும் அதனால் சொல்கிறாய்” என்று சொன்னவர்கள் இன்றும் குப்பைத் தமிழ் சினிமாவில் அங்க மாய் இருக்கிறார்கள்.

1980களின் கடைசியில் கம்ப்யூட்டர் வரும்போது அதையும் நோக்கி நான் சென்றபோது கேலியாகவும் “காமிக்ஸ் அனிமேஷன் உன்னை பெரும்பாடுபடுத்துகிறது” என்று கூறியவர்களும், இவை சார்ந்த பார்வை இல்லாமலேயே ஓவியக் கல்லூரி முதல் வராகவும் இருந்துவிட்டுப் பின்னாளில் அனிமேஷன் பயிற்சிப் பள்ளி ஒன்றுக்கு வகுப்பு எடுக்கச் சென்றவர்களும் நம்மிடம் உண்டு. இப்போது காமிக்ஸ் தயாரிப்பு கம்ப்யூட்டர் இல்லாமல் கிடையாது.

இன்றும் இந்த ஊடகத்தின் சக்தி தெரியாதவர்களே ஊடகத்துறை படிப்பிற்கான பாடத்திட்டங்களைப் பல கல்லூரிகளில் தயாரிக்கிறார்கள். பல்வேறு காலகட்டங்களில் பல கல்லூரிகளுக்கு நான் விரிவுரை ஆற்றச் செல்லும்போதும் பாடத்திட்டங்களை வகுக்கும் குழுவில் இயங்க வரும்போதும் இத்துறையை வளர்த்தெடுக்கப் போராடி வந்தும் இயலவில்லை. சமீபத்தில் சில புத்தக வெளியீட்டாளர்கள் “Graphic Novel” செய்ய வேண்டும் என்று (அதில் நிச்சயமாகப் பெரிய வருமானம் உண்டு என்பதைக் கண்டதாலோ தெரியவில்லை) வருவதும் கூடவே இதற்கான ஓவியர்களே கிடைக்கவில்லை என்றும் குறைபடுகளும் எனக்குத் தெரியவந்தது. அப்படிச் சொன்ன ஒரு பத்திரிகையாளருக்கு “ஒரு நாற்பது ஆண்டுகளாக நம் தமிழ்ப் பதிப்பாளர்கள் படங்களோடு கூடிய அவசியமான இடங்களில் படங்கள் இருந்தே ஆகவேண்டிய இடத்திலும் இல்லாமல் அதைத் தவிர்த்துச் செலவைக் குறைக்கும் வழியாக அதைக் கண்டு லாபம் பார்த்தவர்கள் படங்களோடு தொடர்பு கொள்ள வேண்டிய அனைத்துச் செய்திகளையும், எழுத்துகளையும்கூட படங்கள் தவிர்த்த லாபகரமான புத்தக வடிவிலேயே தமிழ் மக்களுக்குச் சேவை செய்தார்கள். சமகாலத்தில் அதைச் செய்திருந்தாலோ, ஆதரித்திருந்தாலோ தான் இன்று நிறைய ஓவியர்கள் இருந்திருப்பார்கள் என்று பதில் சொன்னேன். இன்னும் கம்ப்யூட்டர், இணையதளம் போன்ற வசதி வந்தவுடன் படங்களை உபயோகிக்க வெளியீட்டுச் செலவு கட்டுப்பாட்டிற்குள் வந்துவிட்டதாகக் கருதியதுடன் ஓசியில் கிடைக்கும் வெளிநாட்டு ஓவியர்களின் படங்கள், திருட்டுப் படங்கள் போன்றவற்றைப் புரியாமலே பயன்படுத்துவது பெருகிவிட்டது. கூடவே சில எழுத்தாளர்கள், ஓவியம் மற்றும் ஓவியருக்கான இடம் தங்கள் முக்கியத்துவத்தைக் குறைக்கும் என்றும் கருதுகிறார்கள். பெரிய வியாபாரப் பத்திரிகை ஓவியம், ஓவியர் முக்கியத்துவம், காப்பிரைட் ஆகியவற்றைப் பற்றிப் பெரிதாகப் பேச விரும்பவில்லை.

சிறிய பத்திரிகைகள் பல Layout செய்யும்போது இணையதளத்தில் கிடைக்கிற வசதியான படத்தை பக்கத்தில் போட்டு நிரப்பி கல்லாவை நிரப்புகின்றன. வளரும் கலைஞர்களை

நீராகரிக்கின்றன. பெரும் வாரப்பத்திரிகைகளில் தொழில் முறை ஓவியர்கள் இயங்குகிறார்கள். ஒருமுறை அவர்களுக்குப் பணம் செலுத்துவது தாமதமானால் அடுத்த முறை அப்பத்திரிகைகளுக்கு ஓவியம் அளிப்பதற்கு யோசிக்கிறார்கள் என்பதையும் நான் அறிந்திருக்கிறேன். கடந்த முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளில் நானும், திரு ஆதிமூலம் அவர்களும் பணத்தை முன்னிருத்தி பெரும் பத்திரிகைக்குச் செல்லவில்லை. சமகாலப் பரிட்சார்த்தமுறை செயல்பாடுகளைச் சிறுபத்திரிகைகளைத் தாண்டி மக்களிடம் கொண்டுசெல்ல ஒரு வெளி வேண்டியிருந்தது. வியாபாரப் பத்திரிகைகளும் எந்த நிர்பந்தமும் சொல்லாததற்குக் காரணம் புதியன வேண்டும். இவை புதிதாக இருக்கிறது என்பதுதான். மற்றபடி எதுவுமில்லை. தற்போது சிறுபத்திரிகை போல் தோற்றமளிக்கும் பத்திரிகைகளில் வளரும் கலைஞரும் காச இல்லாமல் வரைந்து கொடுக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். யாரும் கிடைக்காத பட்சத்தில் தரமற்றவற்றை நவீன ஓவியமாகக் காண்பிப்பது அல்லது இருக்கவே இருக்கிறது இணையதளம் படங்களை அளிக்க... திடீரென்று “கிராபிக் நாவல்” செய்ய எப்படி ஆட்கள் வருவார்கள்? குற்றம் ஒரு இடத்தில் இல்லை. பள்ளிப் பாடத்திட்டம், ஓவியக்கல்லூரிப் படிப்பு செய்நேர்த்திக்கான அங்கீகாரம், கடந்தகாலம் தொட்டு இன்றுவரை பெரிய பத்திரிகைகளில் இருந்து சிறுபத்திரிகை வரையில் உள்ள காண்பியல்சார் அணுகுமுறை, ஓவியர்களுக்கான பொருளாதார ஒத்துழைப்பு, சமகால வடிவங்களான பதிப்புத்துறை, சினிமா போன்றவற்றில் உள்ள காண்பியல் சார் பார்வை என்று பல்வேறு தளத்தில் பார்க்க வேண்டும்.

எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள், ஓவியர்கள் சமமாகச் சேர்ந்து செயல்பட படைப்புரிமை சமமாக இருக்க வேண்டும். இன்னும் குறிப்பாகக் காமிக்ஸ், கிராபிக் நாவல் போன்றன. இவையெல்லாம் தெளிவாக இருக்கும் நிலையிலேயே வளரும். இன்னும் எழுத்தாளர்கள் நிலையே தெளிவாக இல்லாததால் தான் தங்கள் நிலையில் புகழ் பணம் ஆகியவற்றில் பாதியை விட்டுக்கொடுக்க வேண்டும் என்கிற பயமும் அவர்களிடம் இருக்கிறது. குறிப்பாகக் காமிக்ஸ், கிராபிக் நாவல் பெரும் அளவில் ஓவியரின் தளம். உலகம் முழுவதும் பெரும்பாலும் கொண்டாடப்படுகிறவர்கள் இத்துறையில் ஓவியராகவும், எழுத்தாளராகவும் ஒருவரே இருப்பவர்தான் என்றாலும் மிகையில்தான். எனவே இக்குறைகளைக் களைவது முதல் வேலை என்பதுடன் அனைத்துத் தளத்திலும் சமமான பார்வை வந்தால் ஒழிய இவை வளருவதற்கான வாய்ப்பு இல்லை.

வார்த்தைகளோடு அதற்கான படிமங்களைக் கண்டு உணராத சமூகம், காண்பியல் மொழியால் கட்டமைக்கப்பட்ட உலகத்தில், அது வளர்ந்து ஓங்கி வருகிற காலகட்டத்தில், தொடர்பு நிலைக்கு அப்பாலே நின்றுவிடும். காண்பியல் மொழி அறிவு, செய்நேர்த்திக்கான பட்டறைகள், அங்கீகாரம், பதிப்புரிமை போன்றவையே தொடர்ந்து இளைய சமூகத்தை இத்துறை நோக்கி ஈர்க்கும். அதற்குத் தற்போதைய கல்வி மற்றும் அரசுசார் துறைகள் பத்திரிகை, பதிப்பகத்தார், கலைத் தொழில் பாடத்திட்டம் என இவை அனைத்தும் ஒருமித்த வழியில் நடந்தால்தான் வழி பிறக்கும்.

சித்திரக்கதைகளின் மொழிக்கட்டமைப்பு

■ சு. பிரபாவதி

ஓவியமரபும், கதைசொல்லல் மரபும் இணைந்த வடிவமாகத் தஞ்சை சோழர்கால ஓவியங்களும், இராமநாதபுரம் நாயக்கர் கால ஓவியங்களும் விளங்குகின்றன. இவை, ஒரு கதையினை அல்லது நிகழ்வினைப் பிறருக்கு எடுத்துச் சொல்லும் எடுத்துரைப்புத்தன்மை கொண்டவை. மூன்றாம் நபரின் குரலாக, இவை கட்டங்களுக்கு வெளியே ஒலிக்கின்றன. ஆனால் சித்திரக்கதை என்பது காலம், இடம், சூழல் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தானாக நகரும் தன்மை கொண்டது. எனவே காட்சிகளோடு உரையாடல்களும் இணைந்த ஒரு இயக்கத் தன்மையே சித்திரக்கதைகளின் அடிப்படை.

சு. பிரபாவதி (1983)

புதுவைப்பல்கலைக் கழகத்திலும் புதுச்சேரி பிரெஞ்சு ஆய்வு நிறுவனத்திலும் “தமிழ்ச் சித்திரக்கதை வரலாறு 1950-2000” என்னும் தலைப்பில் முனைவர் பட்ட ஆய்வு மேற்கொண்டு வருகிறார். இவ்விதழ் அழைப்பாசிரியர்

சித்திரக்கதை என்பது நான்கு சட்டங்கள், அதற்குள்ளான ஓவியம், பலூன், உரையாடல் ஆகிய அனைத்தும் சேர்ந்த ஒரு காட்சி ஊடகம். இதனுள் ஒவ்வொரு அசைவிற்கும் ஒரு அர்த்தமுண்டு. இவற்றில் மொழி என்பது, சட்டகங்களுக்குள் இருக்கும் அனைத்துக்கூறுகளையும் உள்ளடக்கியது. வார்த்தை வர்ணனைகளுக்கு இடமளிக்காத, குறைந்த அளவிலான சொற் பிரயோகங்களும், உரையாடல் வசனங்களும் சித்திரக்கதைகளின் சிறப்புக் கூறுகளாகும். சித்திரக்கதையினை வடிவமைப்பதில் சில நுட்பங்கள் உண்டு. அவற்றில் குறிப்பிடத்தகுந்தது, ஒரு சித்திரக்கதையின் உரையாடல்களை மட்டும் ஒருசேர தொகுத்துவைத்துப் படித்தால், கதையின் சூழலினை நம்மால் முழுமையாக உள்வாங்கிக்கொள்ள முடியாது. அப்படி நம்மால் ஒரு கதையை உள்வாங்க முடியுமேயானால் அக்கதை வடிவமைப்பில் சிக்கல் உள்ளதென்று அர்த்தம். எனவே சித்திரக்கதைகளுக்கான மொழிப்பயன்பாடு என்பது கவனத்துடன் செய்யவேண்டிய ஒன்று. சித்திரக்கதையினைப் பொருத்தளவில், மொழி பாதிப்பை மட்டுமே வகிக்கிறது. மீதியை ஓவியங்களே விளக்குகின்றன. இப்படி உருவாக்கப்படும் சித்திரக்கதைகளால் வாசிப்பில் தொய்வை ஏற்படுத்தாமல், வாசகரிடையே தொடர்ந்து படிக்கும் ஆர்வத்தைத் தக்க வைத்துக்கொண்டிருக்க முடியும்.

சிறுவர் மற்றும் வெகுசன பத்திரிகைகள், நீதிக்கதைகளையும், மாயாஜாலக் கதைகளையும், குடும்பம் சார்ந்த கதைகளையும் சித்திரக்கதைகளாக வெளியிட்டன. இத்தகைய வழக்கமான கதைகளையே படித்துப் பழக்கமான தமிழ் வாசகர்களுக்கு; மொழிமாற்றக்கதைகளாக அறிமுகமான சாகசநாயகர்களின் கதைகள், மர்மக்கதைகள், துப்பறியும் கதைகள், அறிவியல் புதினங்கள், கௌபாய் கதைகள் போன்றவை சித்திரக்கதைகளுக்கான ஒரு புதிய போக்கினை உருவாக்கின. பிறமொழிக்கதைகள் தமிழில் வரத்தொடங்கிய திலிருந்து தமிழ்ச் சித்திரக்கதைகளுக்கான களமும் மாற்றம்பெறத்தொடங்கின. மொழிமாற்றக்கதைகள், 1970களுக்குப் பிறகு பரவலாக வெளிவந்து, வாசகரிடையே நல்ல வரவேற்பினைப் பெற்றன. இதனை உணர்ந்த பத்திரிகை நிறுவனங்கள் தமது பத்திரிகைகளில் பிறமொழிச் சித்திரக் கதைகளின் பதிப்புரிமையினை வாங்கி, அக்கதைகளைத் தமிழில் மொழிமாற்றம் செய்து (குமுதம் — முகமுடி (லீஃபால்க்) வெளியிடத்தொடங்கின. மேலும், சித்திரக்கதை களுக்கெனத் தனி இதழ்களையும் தொடங்கின. அவற்றில் முழுக்க முழுக்க மொழிமாற்றக்கதைகளை மட்டுமே வெளியிட்ட சில இதழ்களும் உண்டு (ராணி காமிக்ஸ் 1984 — ராணி சிண்டிகேட்). அதுபோல், மேலை நாட்டுக் கதைகள் போன்ற சாயலிலான கதைகளையே உருவாக்கி வெளியிட்ட சில இதழ்களும் உண்டு. (பொன்னி காமிக்ஸ் — கலைப் பொன்னி). பத்திரிகை நிறுவனங்கள் சார்ந்து மட்டுமல்லாமல், தனிநபர் மற்றும் பதிப்பக முயற்சிகளாகப் பல சித்திரக்கதை இதழ்கள் வெளிவந்தன. அவை, புதிய கதைகளை உருவாக்கி அவற்றைச் சித்திரக்கதைகளாக வெளியிடும் முயற்சியையும் (அனு காமிக்ஸ், கஸ்தூரி காமிக்ஸ்), ஒருசில இதழ்கள் பிறமொழிக்கதைகளின் பதிப்புரிமை பெற்று அவற்றை தமிழ்ச் சித்திரக்கதைகளாக வெளியிடும் முயற்சியையும் (ஜேம்ஸ் பாண்ட் காமிக்ஸ் — எஸ். ராமஜெயம்), இன்னும் சில இதழ்கள் மேலைநாட்டுக் கதாநாயகர்களின் சாகசங்கள் போன்றவற்றைத் தழுவி, அவர்களைப் போலவே ஒருசில கதாப்பாத்திரங்களை உருவாக்கி வெளியிட்டன (பார்வதி சித்திரக்கதைகள் — ஓநாய்க் கோட்டை, சிலந்திமனிதன் — சூப்பர் காமிக்ஸ்). மேலும், பத்திரிகைகளில் வெளியான சித்திரக்கதைகளைத் தொகுத்து சித்திரக்கதை இதழ்களாக வெளியிடும் முயற்சியும் நடந்துள்ளன (பார்வதி சித்திரக் கதைகள் — கல்கி, கோகுலத்தில் வெளியான சித்திரக்கதை களின் தொகுப்பு).

போதனை ஊடகமாகப் பார்க்கப்பட்ட சித்திரக்கதைகள், மொழிமாற்றக்கதைகள் வரத்தொடங்கியவுடன் மரணம், வன்முறை, மர்மம், கொலைகள் போன்றவற்றைக் கொண்டாடத்தொடங்கின. எந்தவிதக் கட்டுப்பாடுகளும் இல்லாமல், பொழுதுபோக்கிற்கானத் தன்மையை மட்டுமே பிரதானமாகக் கொண்டு இக்கதைகள் வெளிவரத்தொடங்கின. இவற்றில் எந்தவிதமான வாசக எல்லையையும் (எந்த வயதின ருக்கானது) வரையறுக்காமல், சாகசங்களும் மர்மங்களும் நிறைந்த எந்தக் கதையாக இருந்தாலும் அவற்றை வெளியிடுவது என்னும் நோக்கோடு சித்திரக்கதைகள் வெளியிடப்பட்டன.

பொதுவாக சித்திரக்கதைகளில் வாசகரின் ரசனைக்கேற்ப மொழியினை உபயோகிப்பது மட்டுமல்லாமல், கதையின் களத்திற்கேற்பவும், கதைமாந்தர்களுக்கேற்பவும் மொழி பயன்படுத்தப்படுகிறது. மொழிபெயர்ப்புக் கதைகளாக இருப்பின், சொல்லுக்குச் சொல் மொழிபெயர்த்தல், சூழலினை அடிப்படையாகக்கொண்டு மொழிபெயர்த்தல் எனப் பல நிலைகளில் சித்திரக்கதைகளுக்கான மொழி கட்டமைக்கப்படுகிறது. கதைக்குத் தேவையான சிறுசிறு வசனங்கள், கதையின் மர்மத்தை வெளிப்படுத்தாத ஆர்வமூட்டும் உரையாடல்கள், இடையிடையே எழுப்பப்படும் ஒலிகள், உணர்ச்சிகளுக்கான ஒலிகள், குறியீடுகள் எனச் சித்திரக்கதை மொழிக்கான சிறப்புக் கூறுகள் பல உண்டு.

1965களில் தமிழில் சித்திரக்கதைகளுக்கான சில கலைச் சொற்கள் அறிமுகமாகின. கலைச்சொற்கள் என்று இங்கு குறிப்பிடுவது சித்திரக்கதைகள் என்றாலே சில சொற்கள் அதில் கண்டிப்பாக இருக்கும், இருக்கவேண்டும் என்ற ஒரு எழுதப்படாத நியதி. அதனடிப்படையில், சித்திரக்கதைகளின் மொழியினை உரையாடல்கள், உணர்ச்சிக்கான ஒலிக்குறிப்புச் சொற்கள், சூழலை விளக்கும் குறியீடுகள் என்னும் மூன்று நிலைகளில் பகுக்கலாம். இப்பகுப்பு சித்திரக்கதை மொழியின் குறிப்பிட்ட சில தகுதிகள் அல்லது வரையறைகள் மட்டுமே.

1. சித்திரக்கதைகளில் உரையாடல், கதையினை அடிப்படையாகக் கொண்டு கட்டமைக்கப்படுகின்றது. அதாவது, ஒரு கதை துப்பறியும் கதையாகவோ, மாயாஜாலக் கதையாகவோ இருக்குமாயின் அதற்கேற்பவும் அக்கதை உருவான காலத்திற்கேற்பவும் அதில் வரும் கதைமாந்தர்களின் தகுதி நிலைகளுக்கு ஏற்பவும் இந்த உரையாடலின் தன்மை வரையறுக்கப்படுகின்றது. இதுவே, பத்திரிகைகளில் வரும்போது அப்பத்திரிகையின் தன்மைக்கு ஏற்பவும் இருக்க வேண்டும் என்பது அதன் கூடுதல் நிலைப்பாடு.

2. ஒலிக்குறிப்புச் சொற்கள், சித்திரக்கதைகளைப் படம்+கதை என்ற தளத்திலிருந்து படம்+ஒலி+கதை என்ற வேறொரு வாசிப்பு உணர்விற்கு வாசகர்களைக் கொண்டு செல்கின்றன. டமார், டூமில் டூமில், சதக், தொபுக் போன்ற ஒலிக்குறிப்புச் சொற்கள் தமிழ்ச் சூழலில் உருவாக்கப்பட்ட சித்திரக்கதைகளில் (மொழிபெயர்ப்புக் கதைகளில் இருக்கும் அளவிற்கு) பெரும்பான்மையாகப் பயன்படுத்தப்படவில்லை. மாறாக, ஆரம்பகாலச் சித்திரக்கதைகளில் இந்த ஒலிக்குறிப்புச் சொற்கள் உரையாடல்களுடன் சேர்ந்திருந்தன. தமிழில் மொழிபெயர்ப்புக் கதைகளின் வருகையிலிருந்து இவை தனித்து நின்று உணர்ச்சி வெளிப் பாட்டின் தீவிரத்தை அதிகப்படுத்தின.

3. நாம் பயன்படுத்தும் ஆச்சரியக்குறி, கேள்விக்குறி முதலானவை சொற்களின் பின்னரோ அல்லது ஒரு தொடரின் பின்னரோ இருந்து அதற்கான அர்த்தத்தை விளக்கக்கூடியவை. ஆனால் சித்திரக்கதைகளைப் பொருத்தளவில் இந்தக் குறியீடுகள் தனித்து நின்று பொருள் தரக்கூடியவை. அதிலும் ஓரிடத்தில் ஒரு குறியீட்டினை மட்டுமே பயன்படுத்துவது என்றல்லாமல், ஒரே சூழலிலேயே இரண்டு குறியீடுகளையும் ஒன்றாகப் பயன்படுத்துவதன் மூலம், கதாபாத்திரத்தின் உணர்ச்சி மற்றும்

முகபாவனையின் அர்த்தங்களை ஒருங்கே வெளிப்படுத்து கின்றன.

பத்திரிகைகளில் வெளிவரத்தொடங்கிய சித்திரக்கதைகள் தொடங்கி இன்று சிறுவர் இதழ்களிலும், பக்தி இதழ்களிலும், மொழிமாற்றச் சித்திரக்கதை இதழ்களிலும் வெளியாகிக் கொண்டிருக்கும் சித்திரக்கதைகள் வரை மொழி, காலத்திற்கேற்ப கையாளப்பட்டிருக்கின்றது. இதனை பத்திரிகைகளில் வெளியான சித்திரக்கதைகள் மற்றும் சித்திரக்கதை இதழ்களில் வெளியான சித்திரக்கதைகள் என்னும் இரு பிரிவின்கீழ் மதிப்பீடலாம்.

பத்திரிகைகளில் வெளியான சித்திரக்கதைகள்

அச்ச ஊடகம் வந்தபின் பத்திரிகைக் கலாச்சாரமானது வாசகத்தேவையைப் பூர்த்தி செய்யும் நோக்கோடு உருப்பெற்றது. இவ்வாறு உருவான வாசகர் என்னும் பிரிவினருக்குத் தொடர்ச்சியான வாசிப்பு மரபில், காட்சி மூலமாக ஒன்றை வாசித்தல் என்பதைச் சித்திரக்கதைகள் அறிமுகம் செய்தன. ஒரு பிரதியைக் காட்சிகளோடு இணைத்து நகர்த்துதல் என்னும் முறையில் பத்திரிகைகளுக்குள் சித்திரக்கதைகள் நுழைகின்றன. இங்கு வாசிப்பு என்பது பார்த்தலாக மாறுகிறது. இவை வாசகர்களுக்கு ஒரு புதுவகையான வாசிப்புமுறையினை அறிமுகப் படுத்துகின்றன. இந்த வாசிப்புப் பழக்கத்திற்கு ஆட்பட்ட வாசகர்களைத் தக்க வைத்துக்கொள்ளும் நோக் கோடு வழக்கமான கதைகளாகக் கொடுக்கப்பட்டவற்றுள் விளக்கப் படங்களை வியாபார உத்தியாகப் பயன்படுத்திய பத்திரிகை நிறுவனங்கள், சித்திரக் கதை வடிவம் அறிமுகமானபின் வழக்கமான கதைகளையே சித்திரக்கதை வடிவில் கொடுக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டன. இதனால், 1950களுக்குப் பிறகு பெரும்பாலான வெகுசன பத்திரிகைகளில் சித்திரக் கதைகள் இடம்பெறத் தொடங்கின.

இதே வேளையில், புதிதாக வாசிக்கத் தொடங்கும் சிறுவர்களுக்காக, சிறுவர் இதழ்களிலும் சித்திரக்கதைகள் பெரும் இடத்தை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டன. நன்மை, தீமை, அறம் எனக் கண்ணுக்குப் புலப்படாத நியதிகள் கதைகளாகச் சிறுவயதில் நம் மனதில் ஆழ வேரூன்றி, நமக்கான ஒரு நடுநிலைத் தன்மையினைத் தீர்மானிக்கின்றன. இந்தக் கருத்துக் களைச் சிறுவர்களின் மனதில் விதைக்கும் வேலையை மிக எளிதாகச் செய்ய, நாம் கையிலெடுக்கும் ஒரு வடிவம் தான் கதை. இன்றும், நம்மால் கூறப்படும் அனைத்துக் கதைகளும் ஏதோ ஒருவகையில் நம்மையும் மீறி ஒரு அறத் திணைப் பறைசாற்றி நிற்கின்றன. கேட்பதன் மூலமாக உணர்ந்த ஒரு கதை யினைக் காட்சியாகப் பார்க்கும் போது சிறுவர்களின் மனதில் இன்னும் ஆழமாக அக்கருத்துக் கள் பதிவாகின்றன. எனவே தான் பள்ளிக்கல்வி முறையில் படங்கள் பெரும்பங்கு வகிக்கின்றன. பத்திரிகைகளில் சித்திரக் கதைகளின் மொழி என்று பார்க்கும்போது, சிறுவர் இதழ்களில் சித்திரக்கதைகள், வெகுசனப் பத்திரிகைகளில் வெளியான சித்திரக்கதைகள் என்னும் இருநிலைகள் குறிப்பிடத் தக்கவையாக உள்ளன.

1950களில் வெளியான அனைத்துச் சிறுவர் இதழ்களும் சித்திரக்கதை வடிவத்தினைக் கையிலெடுத்தன. இவற்றில், சிறுவர்களைக் கவரும் வகையில், சிறுவர்களையே கதைமாந்தர்களாகக் கொண்டுச் சித்திரக்கதைகள் வெளிவந்தன. (சித்திரக்குள்ளன் இதழ் — காட்டுச் சிறுவன் கண்ணன், கோகுலம் இதழ் — பலே பாலு, சமத்துச் சாரு), இக்கதைகள் சிறுவர்களுக்குப் புரியும் வண்ணம் சிறுசிறு உரையாடல்களும், கடினமாக இல்லாமல் வழக்கில் சிறுவர்கள் பேசிக்கொள்வது போன்ற உணர்வினை ஏற்படுத்தும் வகையிலும் படைக்கப்பட்டன. உதாரணமாக, 'என் சொக்காயை இதன்மேல் பாய்மரம்போல் கட்டிவிடுகிறேன்', 'பலே ஜோர்', 'அட! ஏரோப்ளேன்டோய்', 'மிஸ்டர் ஏரோப்ளேன்! என்னை உன்முதுகில் ஏற்றிக்கொண்டு போயேன்' (சித்திரக்குள்ளன் இதழ் — வேதாள உலகத்தில் விச்சு முதலானவற்றைச் சுட்டமுடியும்). மேலும் சிறுவர்களின் நடைமுறையோடு ஒன்றி, அவர்களுக்கு உற்சாகமூட்டுவது போன்ற சொல்லாடல்களையும் இவ்வரையாடலில் காணலாம். சிறுவர்களைக் கதைநாயகர்களாகக் கொண்ட கதைகள் ஒருபுறம் இத்தகைய மொழியமைப்பைக் கொண்டிருந்தாலும், சிறுவர்களுக்காகக் கூறப்படும் புராண, தொன்மக் கதைகள், கடினமான எழுத்துநடை வசனங்களையே கொண்டிருந்தன. இக்கதைகளில், சிறுவர்களுக்காகக் கொடுக்கப்படும் கதைகள் என்னும் நிலையில் மொழியமைப்பில் எந்தவித மாற்றங்களும் செய்யப்பட்டதாகத் தெரியவில்லை (உதாரணம்: கோகுலம் — ஜெய் ஹனுமான்).

• வெகுசன பத்திரிகைகள் அவற்றின் கருத்தியலின் அடிப்படையிலேயே அப்பத்திரிகைக்கான மொழியினைக் கட்டமைக்கின்றன. எத்தகைய வாசகர்களைக் குறிவைத்து அப்பத்திரிகைகள் வெளிவருகின்றன என்பதும் இங்கு நோக்கத்தக்கது. பத்திரிகை மொழி என்பது ஒருவகையான அடையாளத்தைத் தனக்குள் ஒளித்துக்கொண்டு படைப்புக் கேற்ப நெகிழ்ந்து கொடுக்கும் தன்மையினைக் கொண்டது. அந்தவகையில், தொடக்ககால பத்திரிகைகளில் அதிகமாக இருந்த பிராமணத்தன்மை சித்திரக் கதைகளிலும் எதிரொலித்தது. சிறுவர் இதழ்களும் இதற்கு விதிவிலக்கல்ல. உதாரணமாக, அக்காவைக்கா ணோம்னு தேடறியா? யாரோ தூக்கிண்டு போயிட்டா?... அப்போ நான் போய் அக்காவைக் கூட்டிண்டு வந்துடறேன்! (கண்ணன் வெளியீடு: ராஜி — விஜி) இத்தகைய மொழிநடை பத்திரிகை சார்ந்ததாக மட்டுமல்லாமல், கதையா சிரியராலும் கட்டமைக்கப்படுகிறது. பெரும்பாலும் இக்கதைகளில் உலாவரும் கதாநாயகர்களும் மேல்தட்டு வர்க்கத்தினராக இருக்கின்றனர் என்பதும் இதற்கு ஒரு காரணமாகலாம்.

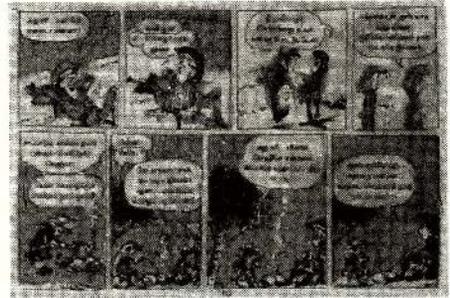
• தொடக்ககாலத் தமிழ்த்திரைப்படங்களில் பேசப்பட்ட வசனங்கள்போல் தமிழ்ச் சித்திரக்கதைகளில் உரையாடல்கள் அனைத்தும் எழுத்துநடையில் அமைந்துள்ளன. உதாரணமாக, "அடி அம்மா நிர்மலா! இந்த முரட்டுப்பிள்ளை சந்திரன் உத்தியோகம் போன ஆத்திரத்திலே நேத்து ராத்திரி எவனோ டிரைவரோடு சண்டைக்குப் போய் அடித்துப் போட்டுவிட்டானாம்! போலீஸில் பிடித்துக் கொண்டு போய் விட்டார்களாம்! நான் என்னடி செய்வேன்?" (சேற்றின் சிரிப்பு — மாலைமதி வெளியீடு).

• சித்திரக்கதைகளில், கதைமாந்தர்களுக்கேற்பவும் கதைச் சூழலுக்கேற்பவும் மொழி பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. உதாரணத்திற்கு, அலுவலகத்தை மையமாக வைத்து ஒரு கதை நிகழ்த்தப்பட்டால், அவற்றில் பெரும்பான்மையாக ஆங்கிலச் சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. “இடியட்! ஒரேயடியா நாம் சாதிச்சா போச்சங்கறேன்!”, “அதுக்கு ஸ்டோர் கீப்பர் ஒத்துக்கணுமே”, “அவரென்ன கோல்கீப்பரா? ஒத்துக்குவார் சமாளிச்சிக்கிறேன்” (பட்பட்டாபி: கல்கி 1978). மேலும், தமிழல்லாத பிறமொழிச் சொற்களையும் (ரொம்ப தாங்க்ஸ்பா, டாக்டர், ஸினிமா, ஸ்டார், மாஸ்டர், எஜமான், ஜமீன், உஷார்...) பயன்படுத்தியிருக்கின்றனர். தமிழ்மொழியில் கலந்துள்ள பிறமொழிச் சொற்களின் அளவிற்கேற்ப சித்திரக் கதைகளிலும் அப்போதைக்கு இருந்த பிறமொழிச் சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன. மொழிபெயர்ப்புச் சித்திரக்கதைகளோடு ஒப்பிடுகையில் தமிழ்ச் சித்திரக்கதைகளில் இத்தன்மை குறைவாகவே காணப்படுகின்றன.

• சித்திரக்கதைகளில் கதைமாந்தர்களிடையே காணப்படும் வர்க்கப் பாகுபாட்டினை ஒவியங்களோடு அவர்கள் பேசும் மொழியும் வெளிப்படுத்துகின்றது. கல்வியறிவு பெற்று உயர் மட்டத்தில் இருக்கும் ஒருவன் பேசும் பேச்சிற்கும், படிக்காமல் கூலித் தொழில் செய்யும் ஒருவனுடைய பேச்சிற்கும் இடையே காட்டப்படும் வேறுபாட்டினை, ஒவியங்களுடன் கூடிய உரையாடல்கள் மிகத்தெளிவாக விளக்குகின்றன. உதாரணமாக, அட! சேகர் ஐயா சொன்னது சரியல்ல பூட்டுது?, ஸ்டேசனுக்கா போறே, கண்ணு? உன்னைப் பார்த்துக்கிறேன் இரு! (சேற்றின் சிரிப்பு — குமுதம்).

• பொதுவாக, பிரதிகளில் கையாளப்படும் மொழியினைக் கொண்டு, அதன் வட்டார வழக்குத்தன்மையினை அறிய முடியும். ஆனால், சித்திரக்கதைகளில் ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டார வழக்குத்தன்மையினைக் காண முடிவதில்லை. எனினும் பரவலாகச் சென்னைத் தமிழ்ச் சொற்கள் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

• ஒருசில கதைகளில் சித்திரக்கதைகளுக்கான அடிப்படைக் கூறாகிய சுருக்கமான சிறுசிறு உரையாடல்கள் என்றில்லாமல், ஒரு பத்தி போன்றே வசனங்கள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒரு பத்தி அளவிற்கு வசனங்களைக் கட்டங்களுக்குள் எழுதும் போது அவை சித்திரக்கதை என்னும் தன்மையிலிருந்து விலகி, ஒரு கதையில் வரும் ஒவ்வொரு காட்சிக்குமான விளக்கப்படங்களைத் தொடர்ச்சியாகப் பார்ப்பது போன்ற உணர்வினை ஏற்படுத்திவிடுகின்றன.

• பத்திரிகைகளில் வெளியான சித்திரக்கதைகளில் பெருமளவு ஒலிக்குறிப்புச் சொற்களோ, குறியீடுகளோ காணப்படவில்லை. இதற்கு ஒரு முக்கியமான காரணம், இவற்றில் வெளியான கதைகள் வெகுசன ரசனை சார்ந்து அப்போது எல்லோராலும் விரும்பப்பட்ட துப்புறியும் கதைகள், மாயா ஜாலக்

கதைகள், காதல் கதைகள், குடும்பம் சார்ந்த கதைகளாக இருந்தன. எனவே, அவற்றில் இதன் தேவை குறைவு. எனினும் “அங்கே டூமீல் டூமீல் என்று சத்தம் கேட்டது” போன்ற வசனங்கள் பரவலாக இருந்தன.

• தினசரி நாளேடான தினத்தந்தியில் வெளியான “கருப்புக் கண்ணாடி”, “மாதவி”, “கன்னித்தீவு” முதலான கதைகளும் இவற்றில் அடங்கும். இவை நாளுக்கு ஒரு பகுதியாக இடம் பெற்றதால், ஒவ்வொரு நாள் வெளியாகும் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் உள்ள உரையாடல்கள் அடுத்தது என்ன நடக்குமோ என்ற எதிர்பார்ப்பினை ஏற்படுத்துவதாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும். 1990களில் நாளேடுகளிலும் மொழிமாற்றக் கதைகள் இடம்பெறத்தொடங்கின.

சித்திரக்கதை இதழ்கள் – மொழிமாற்றக்கதைகள்

1964 தொடங்கி வெளியான சித்திரக்கதை இதழ்கள் அதுவரை வழக்கத்திலிருந்த சித்திரக்கதைகளின் உள்ளடக்கத்தினை அடியோடு மாற்றின. இக்காலகட்டத்தில் தான் தமிழுக்கு மொழிமாற்றக்கதைகள் அறிமுகமாகத் தொடங்கின. தொடர்ந்து வழக்கமான கதைகளையே சித்திரக்கதைகளாக வாசித்த வாசகர்களுக்கு ஒரு புதுவிதமான சாகசக்கதைகள் அறிமுகமாகின. தமிழில் முதன்முதலில் மேலைநாட்டுக் கதைகளை மொழிபெயர்த்து வண்ணப்படங்களுடன் 1965இல் இந்திரஜால் காமிக்ஸ் வெளியானது. இதனைத் தொடர்ந்து பல சித்திரக்கதை இதழ்கள் வெளிநாட்டுக் கதைகளைத் தாங்கி வெளிவந்தன. இத்தகைய கதைகள் பெரும்பாலும் மூலத்திலிருந்து அப்படியே சொல்லுக்குச் சொல் செய்யப்பட்ட மொழிபெயர்ப்பாக இக்கதைகள் இருந்தன. இச்சித்திரக் கதைகள் மும்பையில் வசிக்கும் தமிழ் தெரிந்தவர்களைக் கொண்டு மொழி பெயர்க்கப்பட்டதால் தமிழ்ச்சூழலோடு ஒத்துப் போகும் சாத்தியங்கள் குறைவு. எனினும் இந்திரஜால் காமிக்ஸில் அறிமுகமான கதாபாத்திரங்கள் தமிழில் பெரும் வரவேற்பினைப் பெற்றன. இந்த வரவேற்பு தமிழ்ச்சித்திரக் கதை வரலாற்றில் குறிப்பிடத்தகுந்த ஒரு இடத்தினை இந்திரஜால் காமிக்ஸுக்குப் பெற்றுத்தந்துள்ளது.

மொழிமாற்றச் சித்திரக்கதைகள்தான் தமிழில் சித்திரக் கதைகளுக்கான ஒரு மொழிக்கட்டமைப்பினை உருவாக்கின. புதிய கதைக்களங்களை அறிமுகம் செய்த மொழி பெயர்ப்புக்கதைகள், அதுவரை தமிழ்ச்சூழலில் அபாயகரமானதாகப் பார்க்கப்பட்ட சில சொற்களைக் கொண்டாடத் தொடங்கின. மரணம், கொலை, பலி, பேய், பிசாசு, ஆவி, பிணம், மர்மம், கல்லறை முதலான சொற்களைத் தலைப்புக்களாகக் கொண்டுச் சித்திரக்கதைகள் வெளிவரத்தொடங்கின. ‘மர்மக் கல்லறை’, ‘மரணக்குகை’, ‘தேடிவந்த தூக்குக் கயிறு’, ‘காட்டேரிக் கானகம்’, ‘துயிலெழுந்த பிசாசுகள்’, ‘மொராக்கோ மர்மம்’, ‘கொலைகாரக் கோமாளி’, ‘ரத்த பலி’, ‘சித்திரவதை’, ‘தங்கக் கல்லறை’, ‘மரணத்தின் நிறம் கருப்பு’ முதலான தலைப்புகள் சித்திரக்கதைகளுக்கு வைக்கப்பட்டன. வாசிப்புப் பழக்கத்தினை ஏற்படுத்துவதற்காகப் பெற்றோர்களால் சிறுவர்களுக்கு வாங்கிக்கொடுக்கப்பட்ட சித்திரக்கதைப் புத்தகங்கள், ஒரு கட்டத்தில், அவர்களுக்குத் தெரியாமல் ஒளித்து வைத்துப்

படிக்கவேண்டியநிலை சிறுவர்களுக்கு ஏற்பட்டதற்கு இதுவும் ஒரு காரணமாக இருக்கலாம். சித்திரக்கதைகள் வன்முறையை வார்த்தைகளாலும் ஓவியங்களாலும் கோர்த்துத் தோரண மாக்கி தம் இருப்பைத் தக்கவைத்துக் கொண்டன. இக்கதைத் தலைப்புகள், வாசகரின் ஆர்வத்தினைப் பெரிதும் தூண்டின. கதைத் தலைப்புகள் மட்டுமல்லாமல் கதைகளின் மொழி பெயர்ப்புகளும் வாசிப்பில் ஒரு புதுவகையான அனுபவத்தை ஏற்படுத்தின.

* மொழிமாற்றக்கதைகள் சூழலுக்கு ஏற்றார்போல் மொழி பெயர்க்கப்படும்போது, அவை வாசகர்களால் பெரிதும் வரவேற்கப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக, Calamity Jane — பேராபத்து, அபாயம் என்னும் பொருளுடைய Calamity என்ற சொல் தமிழில் 'அடிதடி' என்று மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளது. "But this is a calamity Jane what next oh dear me! — இது விபரீதம்டி ஜேன் ...ஐயோ...அடுத்து என்ன செஞ்சு தொலைக்கப் போறியோ பயம்மா இருக்குடி!", "I'll get in later... I like to bathe alone...-நான் அப்புறமாய் குளிச்சுக்கறேன், குளிக்கறச்சே பக்கத்திலே ஆள் இருந்தா கூச்சமாயிருக்கு!" இது போன்ற பல தொடர்கள் தமிழ்ச் சூழலுக்கு ஏற்ப மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டுள்ளன. இம்மொழிபெயர்ப்புக் கதைகளைத் தமிழில் இன்று வரும் ஜாக்கிசான் படங்களோடு தொடர்பு படுத்திப் பார்க்கலாம்.

* மொழிமாற்றக்கதைகளாக இருந்தாலும், அவற்றிலும் அதன் கதைகளுக்கு ஏற்ப மொழிபெயர்ப்புத்தன்மை மாறுபடுகின்றன. பெரும்பாலும், மொழிமாற்றச் சித்திரக்கதைகளில் நகைச்சுவைக் கதாப்பாத்திரங்கள் பேசும் மொழி சென்னைத் தமிழாகவே இருக்கின்றது. எனினும் இச்சித்திரக்கதைகளில் ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டாரத்தைச் சார்ந்த மொழி என்று எதனையும் அடையாளப்படுத்த முடியவில்லை. இவற்றில் ஓரளவு பேச்சு வழக்கிலான உரையாடல்களைக் காணமுடிகின்றது. உதாரணமாக, "எவன்டா...என்னோட கண்ணாடியை ஒட்சிது?" (ஜேன் இருக்க பயமேன் — லயன் காமிக்ஸ்)

* பத்திரிகைகளில் வெளியான சித்திரக்கதைகளோடு ஒப்பிடுகையில் பிறமொழிச் சொற்களின் கலப்பு விகிதம் அதிக ரித்துள்ளது. மொழிமாற்றக் கதைகள் என்பதால், அவற்றில் பல சொற்கள் அப்படியே பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக, 'இந்த பியரிடில்ஸ் இசைக்குழுவினர் பாடு ஜாலி. எங்கே வேண்டுமானாலும் சுற்றுகிறாங்க. ஒருத்தரும் செக்கிங்கும் பண்ணறதில்லை' (மாலைமதி காமிக்ஸ் AFI — நடிகர் கடத்தப்பட்டார்). கதைமாந்தர்களின் பெயர், ஊரின் பெயர், சில பொருட்களின் பெயர் எல்லாம் ஆங்கிலத்தில் எவ்வாறு உச்சரிக்கப்படுகிறதோ அப்படியே தமிழிலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தமிழல்லாத பிறமொழிச் சொற்கள் பல இதில் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக, ஜலகண்டம், ஜன நடமாட்டம், கப்ஸா, பேஷா, உஷாரா, நயினா, குஜாலா போன்ற சொற்கள் இதில் இடம்பெற்றுள்ளன. மேலும், தற்போது வழக்கில் இல்லாத சில சொற்களும் இவற்றில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

* இவ்வகைச் சித்திரக்கதைகளில் ஏசல் சொற்களின்

செல்வாக்கினையும் காணமுடிகின்றது. உதாரணமாக, 'நாயிடை மவனே', 'கஸ்மாலம்', 'கழிசடை' போன்ற வார்த்தைகள் மிகவும் எளிதாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

• மொழிமாற்றக்கதைகளின் கதைக்களமும், கதைமாந்தரும் அந்நியராக இருந்தாலும், சூழலுக்கு ஏற்றார்போன்று மரபுத் தொடர்களையும், சில இடங்களில் தமிழ்ப்பாடல்களையும், தமிழ்க் கவிதைகளையும் பயன்படுத்தியுள்ளமை அக்கதைகளின் அந்நியத்தன்மையைக் குறைக்கின்றன. உதாரணமாக, "உனக்கு பதில் சொல்ல வார்த்தைகளே அகப்படவில்லை எனக்கு ... கவிஞர் ஒருவரின் வார்த்தைகளில் சொல்கிறேன் கேள்! வீணையடி நீ எனக்கு மேவும் விரல் நானுனக்கு காதலடி நீ எனக்கு காந்தமடி நானுனக்கு", "ஓ ... சூப்பர் ... உங்களை மாதிரியே!".

• ஒலிக்குறிப்புச் சொற்களை அப்படியே ஒலிபெயர்ப்புச் செய்யாமல், புதிதாகச் சில ஒலிக்குறிப்புச் சொற்களும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. உதாரணமாக, "Isdsan bang! Bang! Chichah (women bang bang go) - பொவ் பொவ் பிஸ்ஸா பிஸ்ஸா", "sastee sastee sastee (kill) அர்ரிபா கூர்ரூகூ போபோப்ப்..." (ஜேன் இருக்க பயமேன் — லயன் காமிக்ஸ்)

• சித்திரக்கதைகளில் பயன்படுத்தப்படும் குறியீடுகள், ஒரு காட்சியில் வரும் கதாப்பாத்திரத்தின் மனநிலையினை விளக்குகின்றன. உதாரணத்திற்கு, ஒரு கட்டத்திற்குள், ஒருவன் மற்றொருவனிடம் "மேஜர் உங்களைச் சந்திக்க வந்திருக்கிறார்" என்று கூறுகிறான். அதற்கடுத்த கட்டத்தில், அந்த இரண்டாம் நபர் முகம் ஆச்சரியத்திலும் குழப்பத்திலும் இருக்க, வெறும் கேள்விக்குறியும் ஆச்சரியக்குறியும் மட்டுமே பலூனுக்குள் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இங்கே அந்த இரண்டாம் நபருக்கு ஏற்படும் வினாவும், ஆச்சர்யமும் அந்தக் குறியீடுகளால் விளக்கப்படுகின்றன. இதுபோல் மொழிமாற்றக்கதைகள் பெருவாரியான இடங்களில் குறியீடுகளை மொழியாகப் பயன்படுத்தியுள்ளன. இதற்கு முக்கிய காரணம் மூலக்கதைகளிலேயே அவ்வாறு பயன்படுத்தப்பட்டதுதான். எனினும், இத்தகைய வழக்கம் தமிழ்ச் சித்திரக்கதைகளில் 'அவன் ஆச்சர்யமாகப் பார்த்தான்' என்பதற்குப் பதிலாக இவ்வாறு கையாளப்பட்டதற்கு இக்கதைகள் வழிவகுத்தன.

தமிழ்ச் சித்திரக்கதை வரலாற்றில் பத்திரிகைகளில் வெளியான சித்திரக்கதைகளுக்கும், சித்திரக்கதை இதழ்களில் வெளியான மொழிமாற்றக் கதைகளுக்குமிடையே மொழிக் கட்டமைப்பில் ஒரு வேறுபாட்டினைக் காணமுடிகிறது. இதன் அடிப்படை, தமிழ்ச் சூழலில் சித்திரக்கதைகளை உருவாக்குவதில் காலத்தையும் பொருளையும் செலவழித்து சிரத்தையோடு செய்பவர்கள் யாரும் உருவாகவில்லை. எனவேதான் தமிழ்ச் சித்திரக்கதைகள் மொழிமாற்றக்கதைகளின் வாயிலாகவே தமது இருப்பைத் தக்கவைத்துக்கொண்டுள்ளன. உரையாடல், உணர்ச்சி, குறியீடு, ஒலி, என அனைத்துக் கூறுகளையும் உள்ளடக்கிய ஒரு மொழியமைப்பினை மொழிமாற்றக்கதைகளே கட்டமைத்தன.

கதை கதையாம் காரணமாம் அதிலே இந்திரஜாலமாம்!

■ இரா.தி. முருகன்

கதை, இது ஒரு மந்திரச்சொல். கேட்போரையும் படிப்போரையும் ஒரு மாய உலகில் சஞ்சரிக்க வைக்கும் வல்லமையுள்ளது. பொதுவாகக் கதை சொல்லப்படுவது குழந்தைகளுக்காகத்தான். என்னுடைய பாட்டி எனக்கு, “ஏழுகடல் தாண்டி ஏழுமலையைத் தாண்டி இருந்த ஒரு மரத்தின் பொந்தில் வசித்துவந்த ஆந்தையின் உயிரில் இருந்தது கெட்ட மந்திரவாதியின் சக்தி. இளவரசன் ஆந்தையை அழித்த போது மந்திரவாதியும் அழிந்தான்.” என்று சொன்னபோது எனக்கு வயது 8. நான் உண்மையில் என் மனக்குதிரையில் ஏறி ஓளியின் வேகத்தில் அந்த 7 கடலையும், மலையையும் கடந்தது போலவே உணர்ந்தேன். என் மனத்திரையில் காட்சியாகவும் கண்டேன். கதை கேட்கும் போது நிச்சயம் ஒரு குழந்தை பலவற்றைச் சிந்திக்கும் கற்பனைத்திறன் வளரும். அறிவு தானே வளர்ச்சி அடையும். பல சிந்தனையாளர்களும், விஞ்ஞானிகளும் இக்கருத்தை ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். ஆனால் இன்றைய நவீன பாலிமர் யுகத்தில் கதை சொல்லிகளும் இல்லை கதை கேட்போரும் இல்லை. கதை சொல்லிகளான பாட்டிமார் களும் தாத்தாக்களும் பெரும்பாலும் முதியோர் இல்லங் களிலோ அல்லது தனிமையிலோ வாடுகின்றனர். இவர்களிடம் கதைகள் மூலமும், நல்ல அறிவுரைகளின் மூலமும் அன்பையும், பண்பையும் பெற வேண்டிய பேரக்குழந்தைகள் கணினியின் மடியில் காலம் கழிக்கிறார்கள். மடிதானே வேறு என்று வாளாவிருக்க முடியவில்லையே. முன்பெல்லாம் விடுமுறைக் காவது குழந்தைகள் தங்கள் உற்றார் உறவினரைக் காண ஊருக்குப் போவார்கள். ஆனால் இன்று அவர்கள் very busy! டான்ஸ் கிளாஸ், பாட்டு கிளாஸ், கம்ப்யூட்டர் கிளாஸ்,

இரா.தி. முருகன்
(1975)

அருப்புக்கோட்டைக் காரர்.

கடந்த இருபத்தைந்து ஆண்டுகளாகச் சித்திரக்கதை வாசகராகவும் சேகரிப்பாளராகவும் இருந்துவருகிறார். தற்போது சென்னையில் பள்ளிமாணவர்களுக்கு தனிவகுப்பு நடத்திவருகிறார்.

மாற்றுவெளி

கராத்தே கிளாஸ், யோகா கிளாஸ் என்று அவர்களின் புரோகிராம் டைரி full. ஒன்றை இழந்துதான் இன்னொன்றைப் பெற வேண்டும் என்பது இயற்கை நியதிதான். ஆனால் அன்பையும் பண்பையும் இழந்து எதைப் பெற்றால்தான் என்ன?

தற்காலத்தில் படிக்கும் வழக்கம் கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும்பான கதையாகி வருகிறது. அதிலும் 'குழந்தை இலக்கியத்தின்' நிலை கவலைக்கிடமாக உள்ளது. குழந்தைகளுக்கு எழுதுவதுதான் மிகக் கடினம் என்று பலரும் உணருவதில்லை. குழந்தை இலக்கியத்திற்கென பாடுபட்டவர்களுள் வாண்டு மாமாவின் பங்களிப்பு அளப்பரியது. (மற்றவர்களைப் பற்றி எனக்குச் சரியாகத் தெரியவில்லை எனவேதான் அவர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை.) தன் வாழ்நாள் முழுவதும் குழந்தைகளுக்காக நிறைய கதை, கட்டுரைகள் இன்ன பிற என்று எழுதியிருக்கிறார். நம்முடைய ராஜா, ராணி, மந்திரஜாலம், வீரம், தீரம், காதல், நட்பு, இந்திரஜாலம் என்று சகலத்தையும் இவருடைய கதைகள் வெளிப்படுத்தும். அன்பும், பண்பும் கடமையும் உள்ளூர் ஊடுறுவியிருக்கும். அவர் comics என்று அழைக்கப்படும் சித்திரக்கதைகள் வாயிலாகவும் மலர்ந்து மணம் வீசியிருக்கிறார். இவருடைய "ஓநாய்க் கோட்டை", "மூன்று மந்திரவாதிகள்", "அவள் எங்கே?", "ஷீலாவைக் காணோம்", "வீரவிஜயன்" போன்ற படக்கதைகள் வார இதழ்களில் தொடராக வெளிவந்து சக்கை போடு போட்டன. இவருடைய கதாபாத்திரங்கள் என்றும் நினைவில் நிற்கும் ஆற்றலுடையவை.

கதை உலகமே ஒரு மந்திர உலகம். அதனுள் ஒரு குட்டி உலகம் மந்திரஜாலக் கதைகள், நம்முடைய அம்புலிமாமாவிலும், பாலமித்ராவிலும் இல்லாத மாயாஜாலம் வேறு எங்கு இருக்கப் போகிறது? மாயா ஜாலத்தை விரும்பாதோர் யார்? அதனாலல்லவா ஹாரிபாட்டர் கதைத் தொடர் இமாலய வெற்றி அடைந்தது. உலகெங்கிலும் மக்கள் வரிசையில் நின்று (அதுவும் நடுநிசியில்) இப்புத்தகத்தை வாங்கியதும், விற்பனையில் சாதனை படைத்திட்டதும் இக்கதையின் வெற்றியின் அடையாளமின்றி வேறென்ன.

குழந்தை இலக்கியத்தில் காமிக்ஸ்களின் பங்கு அளவிட முடியாததாகும். காமிக்ஸ் என்பது சித்திரங்கள் வாயிலாகச் சொல்லப்படும் கதையாகும். படிப்போரைக் கதை நிகழும் களத்திற்கே அழைத்துச் சென்று பரவசப்படுத்துவதில்தான் இருக்கிறது ஓவியரின் திறமை. சிறந்த கதாசிரியரும் தேவை. எல்லாவற்றையும்விட மிக முக்கியமான சிறப்பம்சம் கதாபாத்திரங்கள் பேசிக்கொள்வதைப் போன்ற உணர்வை படிப்போருக்கு ஊட்டுவதுதான். நம்முடைய நாட்டில் உருவான சித்திரக்கதைகளைக் காட்டிலும் வெளிநாட்டில் உருவான சித்திரத்தொடர்கள் இங்கே பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றன. ஏனெனில் அவை மிகச் சிறந்த ஓவியங்களுடனும் வலுவான கதையம்சத்துடனும்

இருந்தன. மொழிபெயர்ப்புத் தொடர்கள் என்பதால் சிறந்த கதைகளே தெரிவுசெய்து வெளியிடப்பட்டன என்பது வேறு விஷயம். தமிழ்நாட்டில் எனக்குத் தெரிந்து வெளிவந்துள்ள சித்திரக்கதைப் பட்டியல் பால்கன், மாலைமதி, முத்து, லயன், இந்திரஜால், பொன்னி, திகில், மினிலயன், மதி, வாசு, காக்ஸ்டன், ராஜா, சிவகாசி, அனு, கண்மணி, தினபூமி, ரேகா, சோலை இன்னும் ஏராளமாக வந்துள்ளன.

எந்தத் துறையானாலும் சரி கலை இலக்கியமானாலும் சரி அவை வெற்றி பெறவேண்டும் என்றால் தரமாகவும் இருக்க வேண்டும். யாரைப் போய்ச் சேரவேண்டுமோ அவர்களிடம் கொண்டு சேர்க்கக்கூடிய வலுவான விளம்பரயுக்தி, மற்றும் நிர்வாக அமைப்பும் இருக்க வேண்டும். நம்முடைய நாட்டில் தொழில்முறை அடிப்படையில் இவற்றை உருவாக்கத் தேவையான விற்பனை இல்லாததே சித்திரக்கதைகள் இங்கு பெரும்பாலும் வெற்றியடையாததின் காரணம்; இதற்குச் சில விதிவிலக்குகளும் உண்டு. மேற்கத்திய நாடுகளில் சித்திரக்கதை உருவாக்கம் பல கூறுகளாகப் பகுக்கப்பட்டு (கதாசிரியர், ஓவியர், பலூன் அமைத்து வசனம் எழுதுதல், மையிடுதல்) ஒவ்வொன்றிற்கும் தனித்தனி நபர்கள் பங்களிப்பதால் படைப்புகள் தரமாக இருக்கின்றன. ஆனால் இங்கே வியாபார ரீதியாக இப்படி செயல்படுவது சாத்தியப்படுவதில்லை. இவ்வளவு சிரமங்களுக்கு இடையே குழந்தை இலக்கியத்திலும் சரி, சித்திரக்கதைகளிலும் சரி நம்மவர்கள் நிறைய சாதித்து இருக்கிறார்கள். அவர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் முல்லை தங்கராசனும், லயன் காமிக்ஸ் ஆசிரியர் விஜயனும் ஆவார்கள். அதிலும் இன்றைய சாட்டிலைட் காலகட்டத்தில் comics போன்ற வெகுஜன ஆதரவு இல்லாத பத்திரிக்கையை வெற்றிகரமாக நடத்திவரும் திரு. விஜயன் அவர்களின் பங்களிப்பைப் பாராட்ட வார்த்தைகள் இல்லை. 2010ல் 'இரத்தப்படலம்' என்ற 858 பக்க காமிக்ஸை வெளியிட்டு உலக சாதனை படைத்தார். இவ்வளவு பெரிய comics கதை ஒரே புத்தகமாகத் தமிழில் இதுவரை வந்ததில்லை. இனிவரப்போவதும் இல்லை. தமிழில் அதிகபட்சமாக சுமார் 800 இதழ்களை வெளியிட்டுள்ள நிறுவனம் 'இந்திரஜால் காமிக்ஸ்'. இதைப் பற்றி எனக்குத் தெரிந்த சிலவற்றை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

இந்திரஜால் காமிக்ஸின் தோற்றம்:

1964ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் முதன் முதலில் ஆங்கிலப் பதிப்பாக டைம்ஸ் ஆப் இண்டியா, பென்னட் கோல்மேன் நிறுவனத்தாரால் 28 பக்கங்களுடன் வெளியிடப்பட்டது. தமிழ்ப் பதிப்பு 1965ஆம் ஆண்டு ஜனவரி முதல் 60 பைசா விலையில் முழு வண்ணத்தில் வெளிவந்தது. முதல் 24 இதழ்கள் வரை, ஒரு மாயவிளக்கு அருகே ஒரு சிறுவன் உட்கார்ந்து ஆச்சர்யமாகப் பார்ப்பது போலவும் அந்த மாயவிளக்கிலிருந்து வெளியாகும் புகை அவனைச் சுற்றுவது போலவும் (அலாவுதினும் அற்புத விளக்கையும் போல) இவ்விதழின் லோகோ அமைக்கப்பட்டிருந்தது. 25ஆவது இதழிலிருந்து வெறும் மாயவிளக்கு மட்டுமே இருப்பதுபோன்ற லோகோவுடன் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்தது.

வளர்ச்சி:

முதலில் மாதம் ஒருமுறை வெளிவந்த இந்திரஜால் காமிக்ஸ் 1967ஆம் ஆண்டு ஜனவரி முதல் மாதமிருமுறை வெளிவரத் தொடங்கி 1981ஆம் ஆண்டு நவம்பர் முதல் வார இதழாக வளர்ச்சியடைந்தது. 29ஆவது இதழ் முதல் 32 பக்கங்களுடன் ஒரு நிலையான அமைப்பைப் பெற்றது. “விஞ்ஞானம்”, ரிப்பிளியின் “நம்பினால் நம்புங்கள்”, கோவிந்தின் “குஞ்சுப் பிள்ளை யோடு உலகப்பயணம்”, “மொட்டை மணியன்” போன்ற நகைச்சுவைத்துணுக்குகள் புத்தகத்தை மெருகுகேற்றின. வான வில்லின் வர்ணஜாலம் போல ஏராளமான கதாநாயகர்களை அறிமுகம் செய்தது இந்திரஜால் காமிக்ஸ். ஆரம்பத் தில் ஏராளமாக எடிட்டிங் செய்யப்பட்ட (பக்கங்களின் பற்றாக்குறை காரணமாக இருக்கலாம்) கதைகளோடு வெளிவந்தது. பின்னர் படிப்படியாக பிற்சேர்க்கைகளின் அளவு குறைக்கப்பட்டு கதைகள் தெளிவாக எடிட்டிங் செய்யப்பட்டு வெளிவந்தன. முதலில் வேதாள மாயாத்மாவின் கதைகளோடு வெளிவந்தாலும், காலப்போக்கில் எண்ணற்ற சாகச வீரர்களை அறிமுகம் செய்தது.

கதாநாயகர்கள்:

மக்களின் பல்வேறுபட்ட ரசனைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையில் வித்தியாசமான கதாநாயகர்களை அறிமுகம் செய்தது இந்திரஜால். வேதாளன், மாண்ட்ரேக் (ஜீலை 15, 1967ஆம் ஆண்டில் மாயாஜால மன்னன் மாண்ட்ரேக் அறிமுகம் செய்யப்பட்டார்), பிளாஷ் கார்டன், பஸ்ஸாயர், கெர்ரி டிரேக், காரிகள், புரூஸ்லீ, மைக்நமாடி, ரிப்பெர்பி, கார்த் மற்றும் வால்ட் டிஸ்னியின் கதாபாத்திரங்கள், பகதூர் மற்றும் சில யுத்தக் கதைகளும் வெயிடப்பட்டுள்ளன.

வேதாள மாயாத்மா:

இந்திரஜால் காமிக்ஸின் ஆஸ்தான நாயகர். மொத்த கதைகளுள் இவருடைய சாகஸங்கள் பாதிக்கும் மேற்பட்டவை என்பதில் இருந்தே இக்கதைத் தொடரின் வெற்றியை உணரலாம். சிறப்பான ஓவியங்கள், தெளிவான கதையமைப்பு என பலமான கூட்டணியோடு இந்த காமிக்ஸ் விருந்து பரி மாறப்பட்டது. கடல் கொள்ளையரால் பாதிக்கப்பட்டு அழிவு, கொடுமை, கொள்ளை ஆகியவற்றிற்கு எதிராகப் போராடிய ஒரு மனிதனே முதல் வேதாளன். அவருடைய சந்ததியர் அவரைப் பின்பற்றினர். வெளி உலகிற்கு இவர் சாகாவரம் பெற்ற சிரஞ்சீவி. உண்மையில் தந்தைக்குப் பின் மகன் பொறுப்பேற்றுக் கொள்வார். இதை அறிந்தவர் பந்தர் குள்ளர்கள். இக்கதாபாத்திரத்தை உருவாக்கிய லீபாக்கின் கற்பனை வளம்தான் என்னே! ஆழநெடுங்காடு, கபாலக்குகை, பந்தர் குள்ளர்களின் விஷ அம்புகள், பேரருவி என்ற அட்டகாசமான களத்தில் அற்புதமான கதைகள் விளையாமல் வேறென்ன விளையும். காட்டுக்குள்ளே ஒலிம்பிக் போன்ற

வினையாட்டுப் போட்டிகள், காட்டுவாசி இனத்தலைவர்களின் சச்சரவைத் தீர்த்தல் (ஐ.நா சபையின் பணியைப்போல), அதிசயப் பொருட்கள், அவை கிடைத்த விதம், முன்னோர்கள் எழுதிய குறிப்பேடு, எல்லாவித விலங்குகளும் ஒற்றுமையாய் வாழும் ஈடன் தீவு (ஸ்டெகாசரஸ் உட்பட), தங்கமணல் கடற்கரை என்று விரியும் கற்பனைவளம். மரவீடு, இரட்டைக் குழந்தைகள், மனைவி டயானா, வனக்காவல் படை என்று எல்லா துணைப்பாத்திரங்களும் மனதில் பதியும் வண்ணம் படைக்கப்பட்ட கதைகள், பறவையின் மேல் பயணம் செய்யும் குள்ளமான மனிதர்கள், கயிறு மனிதர்கள், கொள்ளைக் கழுகர் என்று அடுக்கடுக்காய் சாகஸங்கள் விரிகின்றன. கதைப்படி 22 ஆம் தலைமுறை வந்துவிட்டாலும் பெரும்பாலும் 21 ஆவது வேதாளரின் கதைகளே வெளியிடப்பட்டுள்ளன. தற்கால பிரச்சனைகளான விமானக் கடத்தல், போதை மருந்து கடத்தல், தீவிரவாதம் போன்றவைகளைக்கூட கதைக்கருவாகப் பயன்படுத்தியிருக்கிறார்கள். வேதாள மாயாத்மாவின் கதைத்தொடரைப் படித்த யாராலும் ஜீம்போ, ரெக்ஸ் கடனா, வாலி மற்றும் அவருடைய வெள்ளைக் குதிரையான கேசரியையும் மறக்க முடியாது. தீமை செய்பவர்களுக்குக் கபால முத்திரை, நன்மை செய்தவர்களுக்கு காக்கும் முத்திரை என்ற அருமையான கற்பனையும் இத்தொடரின் சிறப்பம்சங்களுள் ஒன்று. ரேமூர், வில்சன் மக்காய், சையது பேரி போன்ற உலகப் புகழ்பெற்ற ஓவியர்களின் கைத்திறமையில் வேதாள மாயாத்மா வாசகர்களின் மனதில் நீங்கா இடம்பெற்றார்.

பிற கதாநாயகர்கள்

பொதுவாகத் தமிழில் விஞ்ஞான கதைகளுக்கு வரவேற்பில்லை. அதையும் மீறி பிளாஷ்கார்டன், மாண்ட்ரெக் என்ற வீரர்களின் விஞ்ஞானக் கதைகள் இந்திரஜால் காமிக்ஸில் வெளியிடப்பட்டு பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றன.

ரிப்கெர்பி, பஸ் ஸாயர் போன்ற தனியார் துப்பறியும் கதாநாயகர்களின் கதையில் வீரமும், யதார்த்தமும் விரவியிருக்கும். நீதி, நேர்மை, அநீதிக்கு எதிராகக் குரல் கொடுக்கும் முயற்சி இருக்கும்.

பிலிப் காரிகன் என்ற அமெரிக்க எஃப்.பி.ஐ உளவாளியின் கதைத்தொடரில் மர்மம், அரசியல் சாணக்கியங்கள், நம்பிக்கை துரோகம், அதிரடி என்று பல சிறப்பம்சங்கள் உண்டு. அது போல், கெர்ரி டிரேக் என்ற அமெரிக்க போலீஸ் அதிகாரியின் கதைத் தொடரில் வீரமும், தீரமும் புத்திசாலித்தனமும் மிளிரும்.

பகதூர் இந்திய கதாநாயகன். ஒரு கொள்ளைக்காரனின் மகனான இவர், தன் தந்தையைக் கொன்ற போலீஸ்காரரைப் பழிவாங்க முற்பட்டு அவரால் திருத்தப்பட்டு கொள்ளைக் காரர்களுக்கு எதிராகப் போராடுபவர். அதிரடி ஆக்ஷன் கதைத்தொடர். வீரம்தான் இந்தத் தொடரின் ஜீவநாடி.

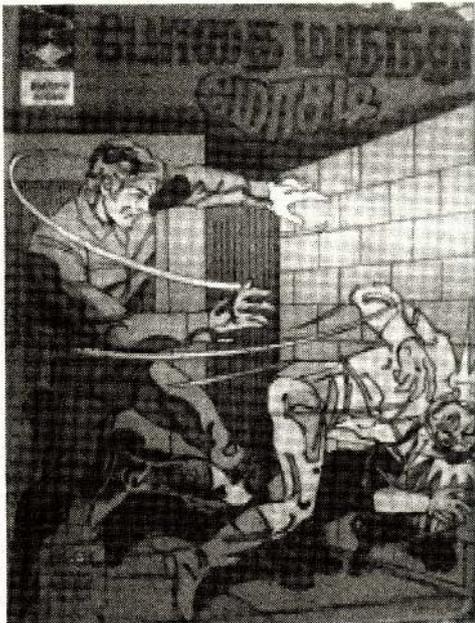
மொழிபெயர்ப்பும் கதை அம்சமும்

இந்திரஜால் காமிக்ஸின் மொழிபெயர்ப்பு சற்று கடினமான நடையில்தான் இருந்தது. இருந்தாலும் தமிழின் இனிமையை

ஆழ்ந்து படித்தால் உணரமுடியும். கதையின் தலைப்புகளே இந்திரஜால் காமிக்கலின் தனித்தன்மையை உணர்த்தும்.

1. பொன் மண் ஆசியில் மண்
2. போக்கிரிகளின் புகலிடம்
3. அடிமை விற்பனைக்கு இடி
4. வீம்பன் ரோபன்
5. பணம் படுத்தும் பாடு
6. கள்ள வள்ளலின் துள்ளல்
7. ஜீன்ஸ் பாவைக் கூத்து
8. இன்னமொரு நெப்போலியன்
9. அணுகுண்டு அடாவடியர்
10. ராஜாளி ராஜாப்பயல்
11. ரட்சகரா? ராட்சஸரா?
12. பனித்துயில்
13. ஆழ்கடல் அனர்த்தம்
14. வஞ்சநெஞ்ச வனிதை
15. பழங்கலை நகரில் பகல் மயக்கம்
16. புதையல் தீவில் புரட்டுவேலை
17. அதிபதி கொலை சதி
18. வல்லாயுத சடுகுடு
19. எட்டுக்கு குட்டு
20. பாழான ஏழு
21. அசுரத்தீனியன்
22. பூதப்புரட்டு
23. வருங்கால வாசிகள்
24. செடிசாமி கெடுபிடி
25. குழிபறித்த குறி
26. கடலடி ரத்தின களவு நாடகம்
27. கொள்ளி வைத்த கொள்ளையர்

இந்திரஜால் காமிக்கலில் பெரும்பாலும் kings feature படைப்புகளை வெளியிட்டதால் அமெரிக்க மற்றும் மேற்கத் திய கலாச்சாரத்தைப் பிரதிபலிக்கும் வகையிலான அம்சங்கள் இருந்தன. காமிக்கலில் கௌபாய் கலாச்சாரம் பிரிக்கமுடியாத ஒன்று. ஏனோ இந்திரஜால் காமிக்கலில் கௌபாய் கதைகள் இடம்பெறவேயில்லை. பக்தூர் கதைகளைக் கௌபாய் கதைவரிசையில் சேர்க்க என்மனம் இடம் தரவில்லை. போதை மருந்து, ஹிப்பி கலாச்சாரம்,

மேற்கத்திய வாழ்க்கை முறை, துப்பறிதல், அரசியல் தில்லுமுல்லுகள் போன்றவை சிறுவர்க ளும் புரிந்துகொள்ளும் முறையில் இருந்தன. அதிலும் குறிப்பாக போதை மருந்தின் தீமைகளைப் பக்தூர் மற்றும் கெர்ரிடி ரேக் கதைத் தொடர்கள் கையாண்டன. ஒரு போலீஸ் அதிகாரியின் தனிப்பட்ட விவகாரங்களும் வீரம், சோகம் மற்றும் அவர் களும் மனிதர்களே, அவர்களுக்கும் உணர்ச்சிகள் உண்டு என்பதைக்

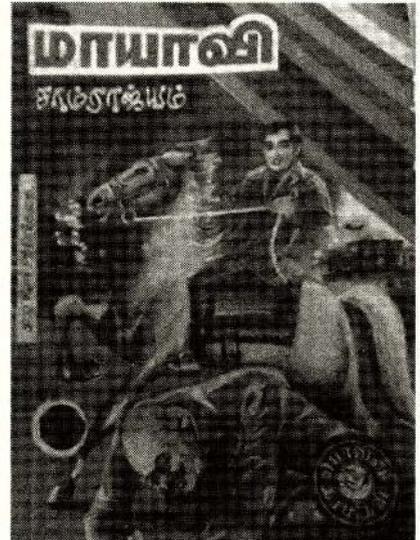
கெர்ரிடி ரேக் கதாபாத்திரத்தின் மூலம் உணரலாம். 'அநீதியைக் கண்டால் பொங்க வேண்டும்'. 'தட்டிக்கேட்க வேண்டும்'. 'தனிமனிதனுக்கும் சமூகப் பொறுப்பு உண்டு' என்று உணர்த்தும் வகையில் கார்த், மைக்நமாடி, பகதூர் போன்ற வீரர்களின் கதைத்தொடர்கள் இருந்தன. இவர்களின் துப்பறியும் முறை அலாதியானது, யதார்த்தமானது. குறிப்பாகப் பஸ்சாயரின் கதைத்தொடரில் மனிதநேயம் சற்று தூக்கலாகவே இருக்கும். "தர்மமே வெல்லும்", "வாய்மையே வலிமை" என்பதைப் பொதுவாக அனைத்துக் கதைகளும் உட்கருத்தாகக் கொண்டுள்ளன.

விளம்பரங்கள்

பற்பசை, சைக்கிள், பாணங்கள், சேமிப்பு, பிஸ்கட்டுகள் போன்றவற்றிற்கான விளம்பரங்கள் இதில் இடம்பெற்றன. இந்த விளம்பரங்களும் காமிக்ஸ் வடிவில் தனித்தன்மையுடன் இருந்தன. சந்தாதாரர்களைச் சேர்க்க இலவசமாக காமிராக்கள் (CAMERA) கொடுக்கப்பட்டன. டிப்பே என்னும் வீரன் தோன்றும் விளம்பரம் ஒரு குட்டிக் கதை என்றே சொல்லலாம். கபில்தேவ், கவாஸ்கர் போன்ற அன்றைய முன்னணி கிரிக்கெட் வீரர்களைப் பயன்படுத்தி B.S.A. SLR சைக்கிளுக்குக் கொடுக்கப்பட்ட விளம்பரங்களும், Fevicol—லுக்கு கொடுக்கப்பட்ட விளம்பரங்களும் மிகச் சிறப்பானவை. Mystery on monster Island என்ற ஆங்கில திரைப்படத்திற்கூட விளம்பரங்கள் வந்தன.

சிறப்பம்சங்கள்

முழுவண்ணத்தில் வெளியிடப்பட்டதே மிக முக்கியமான சிறப்பம்சமாகும். 200வது இதழாக வெளியிடப்பட்ட இராமாயணம் இதழில் ஹிந்தி மற்றும் தமிழில் வசனங்கள் அச்சிடப்பட்டன. இரண்டு மொழிகளை ஒரே இதழில் பயன்படுத்தி இதுவரை வேறு எந்த தமிழ் காமிக்ஸிலும் வெளி வந்ததாக எனக்குத் தெரியவில்லை. வசூல் சக்கரவர்த்தியும் கராத்தே மன்னனுமான புருஸ்லீயின் கதைகளும், வால்ட் டிஸ்னியின் ராப்ராய், விண்வெளி மனிதன், ராபின்ஹூட், புதையல் தீவு ஆகிய கதைகள் வெளியிட்டதும் சாதனையன்றி வேறென்ன? மராத்தி, பெங்காலி, ஆங்கிலம், தமிழ், மலையாளம், கன்னடம், குஜராத்தி ஆகிய இந்திய மொழிகளுள் இந்திரஜால் காமிக்ஸ் வெளியானது. அதிக இதழ்களை வெளியிட்டதும் இதுவே.

முடிவு

26 வருடங்கள் வெளியிட்டபின் இந்திரஜால் காமிக்ஸ் தன்னுடைய கடைசி இதழை (மலர் 26 இதழ் 33) 1989ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்டு மாதம் 20ஆம் தேதி வெளியிட்டது. ஏன் நின்றது, எதற்கு என்று ஆராய நான் விரும்பவில்லை. ஒரு காமிக்ஸ் சகாப்தம் முடிவுக்கு வந்தது என்று கனத்த மனதுடன் முடித்துக்கொள்கிறேன்.

சிறார் உலகில் சுட்டிவிடப்படக்கதைகள்

■ வேலுசரவணன்

வேலு சரவணன்

புதுவைப்
பல்கலைக்கழக
நிகழ்கலைத்துறையில்
உதவிப்
பேராசிரியராகப்
பணியாற்றுகிறார்.
கடந்த இருபது
ஆண்டுகளில்
குழந்தைக்
கலைஞராக
வலம்வருபவர்.
சிறுவர்களால்
வேலுமாமா என்று
செல்லமாக
அழைக்கப்படுபவர்.
ஆரம்பநாள் முதல்
இன்றுவரை
சுட்டிவிடனோடு
நெருங்கிய
தொடர்புடையவர்.

உலகம் பற்றிய அகவுலகக் காட்சிகளாய் மலர்கிறது சிறார் உலகம். புற்பூண்டு முதலான மரஞ்செடி கொடிகளோடு பறவைகள், விலங்குகள், மீன்கள் மற்றும் மனிதர்கள் வாழும் இந்நிலவுலகில், சிறார்கள் தங்கள் கற்பனைகளால் கட்டியெழுப்பும் அவ்வுலகில் நுழைவது அலாதியானது. ஒவ்வொரு துளிப்பொழுதின் நிகழ்வையும் காட்சியையும் வேட்கையோடு நுகரும் சிறார்களின் இளமனநிலையே அறிவுலகின் அரிச்சுவடி. அந்த அரிச்சுவடியின் பக்கங்களாகவே சிறார்களுக்கான கலை இலக்கியங்கள் படைக்கப்படுகின்றன.

இளஞ்சிறார்களின் நுண்ணறிவுப் போக்கையும் கற்பனைகளையும் உள்வாங்கிக்கொண்டு அவர்களின் மனவேகத்தோடு செயற்படுபவர்களே சிறார்களுக்கான கலை இலக்கியங்களைப் படைக்கிறார்கள்.

ஒரு சிறுவனின் உயரத்திற்கு இணையாக மண்டியிட்டு அவன் இதயத்தோடு பேசத்தெரிந்த மனிதனே சிறார்களுக்கான படைப்பாளி.

கதைகூறல், கதையாடல், கதைப்பாட்டு, விளையாட்டுகள், கைவினைக்கலைகள் என மரபுவழி அமைந்த கலைப் படைப்புகள் தவிர்த்து சிறுவர்களுக்கேயான தனித்துவமான படைப்புகளோ படைப்பாளிகளோ தமிழில் மிகமிகக் குறைவு.

ஒளவையார், பாரதியார், குழந்தைக் கவிஞர் அழ. வள்ளியப்பா போன்ற ஒரு சிலரே குழந்தை இலக்கியத்தில் கவனம் செலுத்தியுள்ளனர். சிறார் கலை இலக்கியப் படைப்புகளில் ஓர் அம்சமான படக்கதை வடிவத்தின் சிறப்பை உணர்ந்த சில பொது ஊடகங்கள் சிறார்களுக்கான படக்கதைகளை ஒரு பகுதியாகத் தொடர்ந்து வெளியிட்டு வருகின்றன. தினத்தந்தி,

தினமணி, தினமலர் போன்ற தினசரிப் பத்திரிகைகள் முறையே தங்கமலர், சிறுவர்மணி, சிறுவர்மலர் என்ற சிறார் இணைப்பு இதழ் களைத் தொடர்ந்து வெளியிட்டு வருகின்றன.

கடந்த அரை நூற்றாண்டுளாக இளஞ்சிறார்கள் பார்த்தும் படித்தும் மகிழும் வண்ணம் படக்கதைகளை அம்புலிமாமா, கோகுலம் போன்ற சிறார் இதழ்கள் வழங்கிவருகின்றன.

பிரபல வார இதழான ஆனந்தவிகடன் 1999 ஆம் ஆண்டு குழந்தைகள் தினம் முதல் சுட்டிவிகடன் என்னும் சிறார் பத்திரிகையை நடத்தி வருகிறது. மாத இதழாக ஆரம்பிக்கப் பட்ட சுட்டிவிகடன் 2005ஆம் ஆண்டு முதல் மாதம் இரு இதழ்களாக வெளியிட்டு வருகிறது. பொழுதுபோக்கு அம்சங்களுடன் கதை, அறிவியல் கதை, தொடர்கதை, பாட்டு, நேர் காணல், குறுஞ்செய்தி, நகைச்சுவை, கண்டுபிடிப்புகள், கட்டுரைகள், பயணக்கட்டுரை, வாழ்க்கை வரலாறு, ஓவியப் பயிற்சிப் பக்கங்கள், செய்முறை விளக்கத்துடன் கைவினைப் பயிற்சி இணைப்புகள் எனப் பல தளங்களில் மலரும் சுட்டிவிகடனில் சிறார்களின் மனங்கவர்ந்த படக்கதைகள் (comics) ஒருபகுதியாக இடம்பெறுகின்றன.

சேர்த்துக் கோர்க்கப்பட்ட படங்களின்மூலம் கதை சொல்லும் படக்கதை வடிவம் தொன்றுதொட்டு நிகழ்ந்து வரும் கலைவடிவம். ஆரம்பக் கல்விப் பாடந்தொட்டு மனித இனம் கண்டறிந்த அனைத்துத் துறைகளிலும் படக்கதைகளின் செயல்முறை முக்கிய அங்கம் வகிக்கிறது. இன்றைய அறிவியல் வளர்ச்சியின் சான்றாக வெளிவரும் அதிநவீன அனிமேஷன் திரைப்படங்களும் படக்கதைகளின் உன்னதத்தைத் தெளிவாக்குகின்றன.

தனிக்கதைகளாகவும் தொடர்கதைகளாகவும் இடம்பெறும் படக்கதைகள் சிறார்களிடம் பெரும் வரவேற்பைப் பெறுகின்றன. அதனால் சுட்டிவிகடனில் படக்கதைகளின் எண்ணிக்கை ஆண்டுக்கு ஆண்டு உயர்ந்துகொண்டேயிருக்கிறது என்கிறார் சுட்டிவிகடன் முதன்மைப் பொறுப்பாசிரியர் ஏ.உபைதூர் ரஹ்மான்.

வரலாற்றுக்கு எப்போதும் மனிதன் குழந்தையாகவே இருக்கிறான். அக்குழந்தை மனிதனே வரலாற்றையும் படைக்கிறான். ஆதி முதல் இன்றுவரை பல்வேறு வடிவங்களைப் பெற்று நிகழ்ந்து வரும் படக்கதைகள் சிறார் உலகைப் பொருத்தவரை நுண்ணறிவுக் கேள்விகளாலும் படைப் பெணும் ஆச்சர்யமான பதில்களாலும் கொண்டாடப்படுகின்றன. அந்தவகையில் சுட்டிவிகடன் சிறார்களின் இளமனநிலையைத் தொட்டுப்பார்க்கும் பல்வேறு கதைகளைத் தனிப் படக்கதைகளாகவும், தொடர் படக்கதைகளாகவும் வெளியிட்டுவருகிறது. இளஞ்சிறார்களின் கண்ணோட்டத்துடன் கொள்கை, கோட்பாடுகள், உயிரினங்கள் உடனான மனிதனின் நட்பு, வீரதீரக் கதைகள், உன்னத அறிவியல் படைப்புகள், உலகம் போற்றும் மேதைகளின் வரலாற்றுக் கதைகள் போன்றவற்றைக் கதைப்பொருளாகக்கொண்டு சுட்டிவிகடனில் படக்கதைகள் படைக்கப்படுகின்றன. இதழில் மொழிமாற்றப் படக்கதைகளும் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.

அப்படக்கதைகள் எதற்காகப் படைக்கப்படுகின்றன, அவை எவ்வாறு சிறார் உலகைச் சென்றடைகின்றன என்பதைச் சுட்டிவிடவில்லை வெளிவந்த குறிப்பிட்ட சில கதைகளின் ஊடாகக் காணலாம்.

நிகழ்வுகளின் எழிலான காட்சிகளும் கற்பனைமிகு பாத்திரப்படைப்புகளும் படக்கதைகளின் சிறப்பு. மேலும் படங்களை முன்வைத்து நாடகமொழி நடையில் வெளிப்படும் ஓரிரு சொற்றொடர்கள் கொண்ட எளிமையான உரையாடல்களும் படக்கதைகளில் நுட்பமாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. படங்களே நேரிடையாகக் கதையின் போக்கை உணர்த்தினாலும் இனிய உரையாடல்கள் வாசிக்கும் சிறார்களின் உள்ளத்தில் கதையின் நோக்கத்தை ஆழமாகப் பதியச் செய்கின்றன. கைதேர்ந்த கலைஞர்களின் வண்ணமிகு படைப்புகள் சுட்டிவிடவில்லை தொடர்ந்து இடம்பெறுகின்றன. அவற்றில் ஒன்று டாக்டர் சுதா சேஷ்யனால் எழுதப்பட்ட “உண்மை + உழைப்பு = உயர்வு” என்னும் படக்கதை. நேர்மையும் பகட்டில்லாத கடின உழைப்பும் இருந்தால் வாழ்க்கையில் உயரலாம் என்ற வாழ்க்கை நெறியை சத்யகாமன் எனும் சிறுவன் கற்கும் குருகுலப் பாடத்திலிருந்து விவரிக்கிறது.

குருகுலப் படிப்பில் சேர்வதற்குப் பிறப்பு ஒரு தகுதியாகக் கருதப்பட்ட அந்நாளில் இக்கதை நாயகன் சத்யகாமனின் தூய உள்ளம் தகுதியாக்கப்படுகிறது. மாபெரும் ஆசிரியரான கௌதம ரிஷியின் ஆசிரமத்தில் சேருகிறான் சத்யகாமன். கௌதம ரிஷி இறைவனைப் பற்றிய பாடத்தைக் கற்பிக்க சத்யகாமனிடம் எலும்பும் தோலுமான 400 மாடுகளை மேய்த்து வரும்படி கூறுகிறார். குருவின் சொற்படி சத்யகாமன் காடுமலைகளில் மாடுகளை மேய்த்துப் பராமரித்து வருகிறான். மாடுகள் செழிப்படைந்து சிறுதும் பெரிதுமாக 1000 மாடுகளாகின்றன.

அப்போது ஒருநாள் சத்யகாமனின் அன்பைப் போற்றிய ஒரு காளைமாடு; இறைவன் என்பவன் ஒளியானவன் என்று சொல்கிறது. மற்றொரு நாள் இருட்டில் பயணிக்கும் சத்யகாமன் இறைவன் ஒளிதருபவன் என்ற பாடத்தை தீப்பந்தத்திடமிருந்து கற்கிறான். ஒரு குளக்கரையில் இறைவன் எல்லையில்லாதவன் என்பதை ஓர் அன்னப்பறவையிடமிருந்து கற்றுக்கொள்கிறான். அதே போல ஓர் மரத்திடமிருந்து இறைவன் முழுமையானவன் என்று தெரிந்துகொள்கிறான். இறுதியாகக் குருவைச் சந்தித்து தான் கற்ற பாடத்தை மலர்ந்த முகத்தோடு விளக்குகிறான். உண்மை பேசுபவனும் எதைப் பற்றியும் கவலைப்படாமல் கடமை ஆற்றுவவனும் இயற்கையிடமிருந்து தானாகவே பாடம் கற்கின்றான் என்பதை உணர்த்தவே இந்த சோதனைவழிப் பாடத்தை நடத்தினேன் என்று குரு கூறியபோது மெய்சிலிர்த்து நிற்கிறான் சத்யகாமன்.

தன் அனுபவக் கல்வி பற்றிய இக்கதை சுட்டிவிடவில்லை வந்த மிகச்சிறந்த படக்கதைகளில் ஒன்று. புகழ்பெற்ற ஓவியர் மணியம் செல்வம் இக்கதைக்காக வரைந்த நீர்வண்ணப் படங்கள் சிறார்களிடம் மிகுந்த உற்சாகத்தை ஏற்படுத்தியது.

• குரு சத்யகாமன் சந்திப்பு

- சத்யகாமன் தன்னைப்பற்றித் தாயிடம் அறிதல்
- நேர்மையான சத்யகாமனை குரு மாணவனாக ஏற்றுக்கொள்ளுதல்
- குரு சத்யகாமனிடம் மெலிந்த மாடுகளை மேய்க்கச் சொல்லும் போதனைப் பாடம்
- புல்வெளி மிகுந்த காடுகளில் சத்யகாமன் மாடுகளை மேய்த்தல்
- அன்பான சத்யகாமனிடம் காளையொன்று பாடம் சொல்லுதல்
- சத்யகாமனோடு பேசும் தீப்பந்தம்
- சத்யகாமனோடு பேசும் அன்னப்பறவை
- சத்யகாமனுக்குப் பாடம் சொல்லும் மரம்
- சோதனை முடிவில் சத்யகாமன் குருவைச் சந்தித்தல்
- சத்யகாமன் அவனாகவே கற்ற பாடத்தைக் குரு விளக்கித் தெளிவாக்குதல்.

ஆகிய தேர்வு செய்யப்பட்ட படக்காட்சிகள் கதையின் செய்தியை நேர்த்தியாக வெளிப்படுத்துகின்றன. சமூகப் பொருளாதார மதிப்பீடுகளுக்கிடையே இந்திய கல்விமுறை எவ்வாறெல்லாம் பயணிக்கிறது என்பதற்கு இக்கதை ஓர் உதாரணமாக அமைகிறது.

2003ஆம் ஆண்டு வெளிவந்த எலிஃப்ரெண்ட்ஸ் என்ற பாடக்கதைத் தொடர் ஏராளமான சிறார்களால் வாசிக்கப் பட்டது. படக்கதைகளின் நாயகன் வால்ட் டிஸ்னியின் பிரமாண்ட படைப்புகளின் தாக்கத்தில் இடம்பெறும் விலங்கினங்களின் வடிவில் பாத்திரங்கள் வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தன.

ஓவியர் முத்து இத்தொடரை எழுதி, படங்களையும் வரைந்திருக்கிறார். விலங்கினங்கள் மீது சிறார்கள் கொண்டிருக்கும் அலாதிமான அன்பின் பின்னணியில் எந்த ஒரு செய்தியையும் கொண்டுசெல்லலாம் என்ற நோக்கில் இத்தொடர் படைக்கப் பட்டிருக்கிறது.

சுமோ எனும் யானையும் ஸாம் என்ற சுண்டெலியும் காட்டினூடே பயணம் செய்யும்போது நிகழும் சம்பவங்கள் இப்படக்கதைத் தொடரில் இடம்பெறுகின்றன. இந்தியக் கதைகளில் வரும் சிங்கமும் நரியும் போல இக்கதையில் யானையும் சுண்டெலியும் படைக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் நரியின் தந்திரங்களோ, சிங்கத்தின் இயலாமையோ அல்லாமல் அன்புகாட்டி நன்னெறி புகட்டுபவைகளாக யானையும் சுண்டெலியும் செயல்படுகின்றன.

உதாரணமாகக் காட்டு அரசனான சிங்கம் தறிகெட்டுப் போய் சிறு விலங்குகளுக்ககுத் தொல்லை தருகிறது. கணக்கில்லாமல் மாண்களைக் கொன்றும் முயல்களைக்கூட உணவாக உண்டும் மகிழ்கிறது. அதைக்கண்டு சுமோவும் ஸாமும் ஆத்திரமடைகிறார்கள். ஸாம் கரடி வைத்தியரை அழைத்து வந்து பாதிக்கப்பட்ட மாண்களுக்கும் முயல்களுக்கும் வைத்தியம் பார்க்கச் செய்கிறது.

சுமோ யானை சிங்கத்தின் வாலை துதிக்கையால் பிடித்து அந்தரத்தில் தொங்கவிடுகிறது. சிங்கம் வலி பொறுக்காமல்

அழுகிறது. “சுமோ நீயே காட்டுக்கு அரசனாக இரு, என்னை விட்டுவிடு” என்று கெஞ்சுகிறது. “உன்னை விடமாட்டேன் நீ இருபது நாட்கள் இப்படியே தொங்க வேண்டும்” என்கிறது சுமோ. அப்போது அங்கே வரும் ஸாம் “சுமோ 20 நாட்கள் எப்படி சிங்கத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு நிற்பாய்” என்று கேட்க சுமோ யோசிக்கிறது. “சரிசரி நீ காட்டுக்கு அரசனாக இரு ஆனால் நல்ல அரசனாக நடந்துகொள்” என்று அறிவுறுத்தி சிங்கத்தை விடுவிக்கிறது சுமோ.

உலகம் முழுவதும் பெரும் வெற்றி பெற்ற கதாநாயகச் சிங்கம் (லயன் கிங்) யானையின் துதிக்கையில் தலைகீழாகத் தொங்குவது, முயல்களின் நீண்ட காதுகள், வைத்தியரான கரடியின் வயிறு, யானைமேல் சவாரி செய்யும் சுண்டெலி போன்ற நகைச்சுவைத் ததும்பும் படக்காட்சிகள் குறும்புக்கார சிறார்களின் கற்பனைகளுக்கு விருந்து படைத்ததாகச் சுட்டி விகடன் ஆசிரியர் குழு தெரிவிக்கிறது.

டிஸ்கவரி, அனிமல் பிளானெட் போன்ற தொலைக்காட்சி நிறுவனங்கள் தரும் விலங்குலக அதிசயங்களைவிடக் கற்பனை யாகப் படைக்கப்படும் படக்கதை உலகம் இளஞ்சிறார்களின் கற்பனைக்கும் படைப்பாற்றலுக்கும் வழியமைக்கின்றன என்பதை இப்படக்கதைகளை வாசிக்கும் போது உணர முடிகிறது.

மனிதகுல வரலாற்றில் சாதனை படைத்த மேதைகளின் வரலாறுகள், கண்டுபிடிப்புகளைப் பற்றிய படக்கதைகள் சுட்டிவிகடனில் தொடர்ந்து இடம்பெறுகின்றன. அந்த வரிசையில் முன்னாள் இந்தியக் குடியரசுத் தலைவர் அப்துல் கலாம் பற்றிய தொடரைச் சுட்டிவிகடன் வெளியிட்டது. கனவு காணச் சொல்லும் கலாம் சிறுவர்களின் கனவு நாயகனாகத் திகழ்பவர். அதனடிப்படையில் அவரைப் பற்றிய தொடர் ‘கனவு நாயகன்’ என்ற தலைப்பில் வெளிவந்தது.

அப்துல் கலாம் எழுதிய அக்கினிச் சிறகுகள் (wings of fire) நூலிலிருந்து செய்திகள் பெறப்பட்டு ஓவியர் அரஸால் காட்சிப்படுத்தப்பட்டது. இத்தொடரில் கலாம் தானே ஒரு கதைசொல்லியாகத் தன் குழந்தைப்பருவ நினைவுச் சுவடுகளுக்குச் சிறார்களை அழைத்துச் செல்கிறார்.

கம்பீரமாய்த் தோன்றும் குடியரசுத் தலைவர் மாளிகையிலிருந்தபடி குடியரசுத் தலைராவதற்கான தகுதிகளை எப்படியெல்லாம் பெற்றார் என்பதைத் தான் பிறந்த தீவான இராமேஸ்வர நினைவுகளிலிருந்து விவரிக்கிறார். ஆழ்மனப் பதிவுகளை உணர்ச்சிகரமாய் விவரிக்கும் ஷேக்ஸ்பியரின் உத்திமுறையில் இக்கதைத்தொடர் பயணப்படுகிறது.

ராமேஸ்வரம் கோவில், மசூதி, கடல்நீர் மேல் நீண்டு நெளியும் தண்டவாளத்தில் உருண்டுவரும் இரயில், கலாமின் தந்தை ஜைனுல்லாபுதீன், கோவில் தலைமை குருக்கள் லட்சுமண சாஸ்திரியின் வீடு, கலாமோடு இதமாக உறவாடும் ஜலாலுதீன், இந்தியச் சுதந்திரப் போராட்ட நிகழ்வுகள்,

இரண்டாம் உலகப்போர் பற்றிய பத்திரிகைச் செய்திகள், அலைகள் கதைபேசும் படகுத்துறை, பறக்கும் கோட்டை என வர்ணிக்கப்பட்ட அமெரிக்காவின் அணுகுண்டு விமானம் 1—24 போன்ற காட்சிகளின் கோர்வையில் மிக பிரமாண்டமான திரைப்படம் போல மகத்தான இந்தியக் குடியரசுத் தலைவரின் வரலாற்றைப் பதிவு செய்கிறது. கலாமைப்போன்ற ஒப்பற்ற மனிதனாக வேண்டும் என்ற தாகத்தையும் இளஞ்சிறார் களிடையே இக்கதை ஏற்படுத்துகிறது.

வீரதீரச் செயல் புரிபவர்களைத் தங்கள் நாயகனாகக் கொள்வதும் அவர்களைப் போலத் தங்களைப் பாவித்துக் கொள்வதும் சிறார்களின் இயல்புகளில் ஒன்று. இந்தியாவில் பிரபலமாகத் திகழும் விளையாட்டான கிரிக்கெட்டில் சாதனை படைத்த வீரர்களும் இளஞ்சிறார்களின் நாயகர்களாகத் திகழ்கின்றனர். அவர்களில் ஒருவரான மகேந்திரசிங் டோனியை மையப்படுத்தி டோனி D.S.P என்ற படக்கதைத் தொடரை 2008 ஆம் ஆண்டு சுட்டிவிகடன் வெளியிட்டது.

விளையாட்டு மைதானத்தில் வெற்றியைத் துரத்தும் வேளையில் தீயவர்களைத் துரத்திப் பிடிக்கும் துப்பறியும் காவல் அதிகாரியாகவும் செயல்படுகிறார். கிரிக்கெட் விளையாட்டைக் களமாகக்கொண்டு நடக்கும் சூதாட்டம், போதைப் பொருள் கடத்தல் போன்ற சதிச்செயல்களை முறியடிக்கும் டோனியின் சாகசப் பயணமாகத் தொடர்கிறது இத்தொடர்.

கே.கணேசனால் எழுதப்பட்ட இந்தத் தொடருக்கு கௌபாய் திரைப்படக் காட்சிகளைப் போல் ஓவியர் அரல் படங்கள் வரைந்திருக்கிறார். தங்கள் மனங்கவர்ந்த விளையாட்டு வீரன் துப்பறியும் வீரனாகவும் வெற்றிபெறும் போது சிறார்கள் மகிழ்வது உண்மைதான் என்றாலும் மனங்கவர்ந்தவர்களால் எல்லாம் செய்ய முடியும் என்ற தவறான தாக்கத்தையும் இது போன்ற படைப்புகள் ஏற்படுத்திவிடுகின்றன.

சிறார்கள் உண்மையை நேசிப்பவர்கள். தங்கள் மனங்கவர்ந்தவர்கள் மீது உருவாக்கப்படும் போலியான சிறு சலனம் கூடச் சிறார்களிடம் தவறாகப் பதிவாகிவிடும். எனவே வீரதீர நாயகர்களைக் கவனமாகத் தேர்ந்தெடுப்பது முக்கியம். இதுபோன்ற படக்கதைகளுக்குக் கற்பனையான நாயகர்களைத் தேர்வு செய்வது நல்லது என்று தோன்றுகிறது.

சுட்டிவிகடன் அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளின்மீது ஆர்வத்தைத் தூண்டும் மிகச்சிறந்த படக்கதைகளையும் வெளியிட்டு வருகிறது. அந்த வரிசையில் தற்போது 2011 ஐடியா அகிலன் சிறந்த அறிவியல் படக்கதையாக வெளிவந்துகொண்டிருக்கிறது.

அகிலன் என்னும் சிறுவன் அறிவியல் கண்டுபிடிப்புகளில் ஆர்வமுடையவன். ஒவ்வொரு நாளும் ஏதாவது ஒரு கண்டுபிடிப்பை உருவாக்க முயல்கிறான். அதற்காக வீட்டிலும் வெளியிலும் அவன் மேற்கொள்ளும் சோதனை முயற்சிகள் ஒவ்வொரு இதழாகத் தொடர்கின்றன.

உதாரணமாக, ஓய்வு நாளொன்றில் தங்கையின் உதவியோடு அகிலன் காற்றாலை மின்சாரம் தயாரிப்பதாகப் படக்கதை செல்கிறது. இதில் வீட்டில் இருக்கும் இரு சிறிய மோட்டார்களில் பிளாஸ்டிக் விசிறியைப் பொருத்தி வீட்டு மாடியில் வைக்கிறான். அங்கு வீசும் காற்றில் சேகரமாகும் மின்சாரத்தை தந்தையின் தொலைபேசி(செல்)க்குப் பயன்படுத்துகிறான். இப்படி ஒவ்வொரு நாளும் ஒவ்வொரு கண்டுபிடிப்பு என விறுவிறுப்பாகச் செல்கிறது அகிலனின் கண்டுபிடிப்புகள்.

விளையும் பயிர் முனையிலே தெரியும் என்பது போல் சிறுவயது முதலே ஒவ்வொரு துறை வல்லுநர்கள் உருவாகின்றனர். ஆலிஸின் அதிசய உலகம் (ஆலிஸ் அன்ட் வொண்டர் லாண்ட்) என்ற சிறுவர் படக்கதை தந்த தூண்டுதலே ஐன்ஸ்டீன் சார்புக் கோட்பாட்டை (relativity theory) உருவாக்க காரணமாயிருந்ததாம். உலகுக்கு வெளிச்சம் தந்த தாமஸ் ஆல்வா எடிசன் சிறுவயதிலேயே பல்வேறு கண்டுபிடிப்புகளை நிகழ்த்தியிருக்கிறார். ஐன்ஸ்டீன், எடிசன் போன்ற அறிஞர்களை உருவாக்க 'ஐடியா அகிலன்' படக்கதையும் முயல்கிறது. ஜோ. கௌதமனால் எழுதப்பட்ட இத்தொடருக்கு ஓவியர் ராம்கி எளிமையான அழகிய படக்காட்சிகளைப் படைத்திருக்கிறார்.

சுட்டிவிகடனில் வெளிவந்த நம்பிக்கை, நொர்ணி நரிஜி, வேதாளம் புதிது, குதிரை முட்டை உடைஞ்சி போச்சே, ஜீபா, சயின்டிஸ்ட் சங்கர், ஜிங்கா புங்கா போன்ற படக்கதைகளும் இளஞ்சிறார்களிடம் புதுவித அனுபவங்களைத் தந்தன.

சிறார் கலை இலக்கியப் படைப்புகள் வெறும் கலைப் படைப்புகளாக மட்டுமின்றி கலையியல் கல்வி வடிவாகவும் திகழ்கின்றன. பல வளர்ந்த நாடுகளில் கற்பித்தல் முறைக்காகப் பயன்படுத்தப்படும் பல்வேறு உத்திகளில் படக்கதை வடிவம் சிறப்பிடம் பெறுகிறது. அதனாலேயே அந்நாட்டு அறிஞர்களின் பார்வையும் படைப்புகளும் உலக அளவில் போற்றப்படுகின்றன.

மிக நீண்ட கலைமரபுகொண்ட இந்தியாவில் இதுபோன்ற துறைகள் இன்றுவரை வெறும் கேளிக்கையாகவே கருதப்படுகின்றன. அடிப்படைக் கல்வியைச் சிறப்பாக்கினால் மட்டுமே ஒரு நாடு ஒவ்வொரு துறையிலும் வளம்பெற முடியும். என்பது வல்லுநர்களின் கூற்று. ஆனால் ஆரம்பக்கல்வி முதல் பல்கலைக்கழகக் கல்விவரை ஒரு தொடர் படக்கதை போல் செல்ல வேண்டிய கல்வி, ஒன்றுக்கொன்று தொடர்பில்லாத துணுக்குகளாய் மாறிவிட்டது. பல்கலைக்கழகங்கள் சிறார் இலக்கியத்தின் மீதான ஆய்வுகள் மீது ஆர்வங்காட்டாமல் இருப்பது ஏனென்று புரியவில்லை. சிறார் உலகில் பயணம் செய்வது அதிசயங்களைச் சேகரிப்பது என்பது ஒவ்வொரு அறிஞனின் கடமை என்பதை உணரவேண்டும். அதற்கான முயற்சிகளில் ஆய்வாளர்களும் படைப்பாளிகளும் ஈடுபட வேண்டும். இளஞ்சிறார்களுடன் பணியாற்றுவதைவிட மிகுந்த சிறானது என்று உலகில் வேறு என்ன இருக்கிறது?

அணில்: மிகை கற்பனை கதைகளின் முன்னோடி

■ பி.என். எஸ். பாண்டியன்

தமிழகத்தில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லும்படியான சிறுவர் பத்திரிகைகளில் வெற்றிகரமாக நடத்தப்பட்டு வந்த இதழ்களில் 'அணில்' இதழும் ஒன்றாகும். 1968ஆம் ஆண்டு முதல் சிறுவர்களின் ரசனைக்கேற்றபடி சித்திரங்கள் மாயாஜாலக் கதைகளைத் தாங்கி வெளிவந்த அணில் பத்திரிகை ஒவ்வொரு மாதமும், முதல் தேதியன்றும், 15ஆம் தேதியன்றும் மாதம் இருமுறை கடைகளில் கிடைக்கும். அப்போதெல்லாம் அணில் பத்திரிகையை சிறுவர்கள் போட்டிபோட்டுக்கொண்டு வாங்கிச் செல்வர். தமிழகம்—புதுச்சேரி மட்டுமல்லாமல் சிங்கப்பூர், மலேசியா ஆகிய நாடுகளிலும் விநியோகிக்கப்பட்டு வந்த அணில் அந்தக் காலகட்டத்தில் குழந்தைகளிடையே படிக்கும் ஆர்வத்தைத் தூண்டியது.

புதுச்சேரியைச் சேர்ந்த புவிவேந்தன் என்பவரால் தொடங்கப்பட்ட அணில் மாதமிருமுறை இதழ் சென்னையில் அச்சடிக்கப்பட்டு வெளியானது. 1960களில் வெளியான டமாரம், மிட்டாய், கண்ணன் போன்ற குழந்தைகள் பத்திரிகைகள் போல் அல்லாமல் மாயாஜாலத்தையும், படக்கதைகளையும் வெளியிட்டதால் சிறுவர்களிடையே அணிலுக்கு வரவேற்பு கூடியது. வண்ண அட்டைகளில் கதைகளின் தலைப்புக்கு ஏற்றபடி ஓவியங்கள் வரையப்பட்டிருப்பது அதன் தனிச்சிறப்பு. உதாரணமாக 'மூன்று தலை மாயாவி' என்பது கதையின் தலைப்பு என்றால் அட்டையில் மூன்று தலைகளுடன் கூடிய கொடூரமான முகங்களுடன் பூதம் ஒன்றின் படம் வரையப்பட்டிருக்கும். இந்த அட்டை காண்பவரைக் கவர்ந்திழுக்கும். அட்டையைப் பார்த்தவுடன் வாங்கிப் படித்திடத் தூண்டும் ஆவலைச் சிறுவர்களிடம் உருவாக்கும் விதமாக அணில் இதழின் அட்டைப்படங்கள் வடிவமைக்கப்பட்டிருந்தன. மேல் அட்டையுடன் சேர்த்து 16 பக்க அளவில் அணில் வெளிவந்தது.

தமிழகத்தின் அனைத்துப் பகுதிகளிலும், சிங்கப்பூர்—மலேசியா ஆகிய நாடுகளிலும் அணில் இதழ் விற்பனையில்

பி.என்.எஸ்.
பாண்டியன்
புதுச்சேரியைச்
சேர்ந்த
பத்திரிகையாளர்.
அகவிழிஎன்ற
ஆவணப்படத்தை
இயக்கியவர்.
அணில்
பத்திரிகையின் தீவிர
வாசகர். தற்போது,
'புதுச்சேரி தற்கால
அரசியல் வரலாறு'
குறித்து ஆய்வு செய்து
வருகிறார்.

மாற்றுவெளி

சிறப்பிடம் பெற்றிருந்தது. வெளிநாடுகளுக்குக் கப்பல் மூலமாக இதழ்கள் அனுப்பப்பட்டுள்ளன. இதழின் விலை தொடக்கத்தில் 15 பைசாவாகவும், பின்னர் 25 பைசாவாகவும் இருந்துள்ளது. இதில் சிறப்பு என்னவென்றால் அணில் இதழ் சார்பில் தீபாவளி மலர் ஒவ்வொரு ஆண்டும் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அந்த தீபாவளி மலரின் விலை 50 காசுகளாகும். 26 பக்கங்கள் கொண்ட அந்த மலரின் அட்டை வார்ட்னிஷ் அட்டையாக பளிச்சென்று வெளியிடப்பட்டுள்ளது. வழக்கமாக வெளியாகும் அணில் இதழில் அட்டை வண்ணமாகவும், உள்ளே கருப்பு—வெள்ளையிலும் அச்சிடப்பட்டிருக்கும். ஆனால் அணில் தீபாவளிமலர் அட்டை மல்டிகலரிலும், உட்புறம் இருவண்ணத்திலும் அச்சிடப்பட்டது.

பக்க அமைப்பும் உள்ளடக்கமும்

அணில் இதழின் முதல் பக்கத்தில் வேல்போன்ற அமைப்புடைய வடிவத்தின் உள்ளே அணில் ஒன்று கனியைக் கையில் வைத்திருப்பது போன்றச் சித்திரம் இடம்பெற்றுள்ளது. இந்தச் சித்திரமே அணில் பத்திரிகையின் எம்பளமாகும்.

‘நீ படி, நீ உழை, நீ பிழை நன்றார்
நீ பிறர்க்குதவி செய் நற்குணக்குன்றாய்!’

என்ற பாவேந்தர் வரிகள் ஒவ்வொரு அணில் இதழின் முதல் பக்கத்திலும் அச்சிடப்பட்டிருக்கும். இது பத்திரிகையின் முழுக்கமாக இருந்துள்ளது. முதல் பக்கத்திலேயே இதழ் வெளியிட்ட தேதி மற்றும் அடுத்த இதழ் பற்றிய விளம்பரமும் இடம்பெற்றுள்ளது. மேலும், குழந்தைகளுக்கான அணில் அண்ணாவின் கடிதமும் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. அடுத்த இதழ் பற்றிய அறிவிப்பு, போட்டி விவரங்கள், புதிய அறிவிப்புக்களை அணில் அண்ணா குழந்தைகளுக்குக் கடித வடிவில் தெரிவித்துள்ளார். இந்தக் கடிதம் சிறுவர்களுக்கு அணில் உடனான தொடர்பைப் பலப்படுத்த உதவியிருப்பது புலனாகிறது.

நடுப்பக்கத்தில் சித்திரக்கதை ஒன்றும் வெளிவந்துள்ளது. நீண்டகாலமாகத் தவளைத்தீவு என்ற படக்கதை அனைவரையும் கவர்ந்தகதையாக வெளிவந்துள்ளது. இந்தக்கதையை எழுதியவர் அணில் அண்ணா புவிவேந்தன். இதில் கார்ட்டூன் படங்களை வரைந்தவர் உபால்டு என்பவர். இவர் பிற்காலத்தில் சினிமா டிசைனராக நீண்டகாலம் பணியாற்றியவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. விசித்திரமான சாபம் ஒன்றைப் பெற்ற மந்திரவாதி கபாலகண்டன் பலரைத் தவளைகளாக மாற்றிவிடுகிறான். கதாநாயகன் கலைவாணன் மந்திரவாதியால் தவளையாக மாற்றப்பட்டு, பின்னர் எப்படி மனிதனாக உருப்பெறுகிறான் என்பதையும், மந்திரவாதியை எப்படி அழிக்கிறான் என்பதையும் தொடர்கதையாக வெளியிட்டுள்ளார். இந்தப் படக்கதை விறுவிறுப்பும் வேகமும் கொண்டது.

இதைப்போன்று மேலட்டை ஓவியங்களையும், உள்ளே மற்ற கதைகளுக்கான படங்களையும் பிரபலமான ஓவியர் ரமணி, உபால்டு மற்றும் கிட்டு ஆகியோர் வரைந்துள்ளனர். கதைகளுக்கேற்ப கதைமாந்தர்கள், அவர்களின் உடைகள், குதிரைகள், மாளிகைகள், கதாநாயகர்கள் எதிர்கொள்ளும்

எதிரிகளின் கொடிய முகங்கள் என கற்பனைக்கு எட்டாத வாறு விசித்திரமாக வரைந்துள்ளனர் இந்த ஓவியர்கள் (உதாரணம்: ஐந்துதலை நாகம், புதையல் காக்கும் பாம்பு, அதிசய ஆடு).

ஒருபக்க அளவிலான தொடர்கதையையும் அணில் வெளியிட்டுவந்துள்ளது. 'மந்திரச் சாவி', 'பூங்காட்டுப் புதையல்' ஆகிய தொடர்கதைகளைச் சிறுவர்கள் விரும்பிப் படித்திருக்கிறார்கள் என்பது ஆசிரியருக்கு வந்த வாசகர் கடிதங்களில் இருந்து தெரிகிறது. நன்னெறிக்கதைகள், நீதி போதனைக்கதைகளும் வாசகர்களால் எழுதப்பட்டு பிரசுரிக் கப்பட்டுள்ளது. மேலும், வாசகர்கள் எழுதிய 'அணில் முத்திரைக் கதைகள்' தொடர்ச்சியாக வெளியிடப்பட்டு வந்துள்ளன.

ஒருபக்க அளவில் 'உங்கள் கடிதம்' பகுதி வெளியாகியுள்ளது. இதில் ஆசிரியருக்கு சிறுவர்கள் எழுதும் கடிதங்கள் பிரசுரிக் கப்பட்டுள்ளன. இதைப்போன்று ஒருபக்க அளவில் 'அணில் அண்ணா பதில்கள்' வெளியாகியுள்ளன. அணிலில் ஒரே ஒரு வர்த்தக விளம்பரம் மட்டுமே தொடர்ச்சியாக மூன்றாவது அட்டை அல்லது பின்னட்டையில் பிரசுரிக்கப் பட்டு வந்துள்ளது. 'வி.ஜி. பன்னீர்தாஸ் அண்ட் கோ' என்ற பெயரில் வெளியான மின்சாதன பொருள் விற்பனையாளரின் விளம்பரம் இதழுக்கு பொருளாதார அளவில் உதவிசெய்தி ருக்கிறது. மற்ற காமிக்ஸ் விளம்பரங்களும் அணிலில் பிரசுரமாகியுள்ளன. 'வாண்டுமாமாவின் பூந்தளிர்', 'வேங்கை' போன்ற சிறுவர் இதழ்களின் விளம்பரங்களும் அணிலில் இடம்பிடித்துள்ளன. ஞானி பதிப்பகம், கலை பிரசுரம் ஆகிய பதிப்பகங்களின் விளம்பரங்களும் அணிலில் வந்துள்ளன.

அணில் அண்ணாவின் கதாநாயகன்

தமிழில் சித்திரக்கதைகளையும், மாயாஜாலக்கதைகளையும் வெளியிட்ட இதழ்களின் முன்னோடியாக அணில் இதழைக் கருதலாம். அணில் இதழில் வெளியாகியுள்ள கதைக்களங்கள் தமிழ் மண்சார்ந்தவையாக இருந்துள்ளன. மேலும், கற்பனையாக உருவகம் செய்யப்பட்டுள்ள இடங்களும் தமிழ்ப்பெயரையே கொண்டுள்ளன. உதாரணமாக, மகேந்திரபுரி, மதனபுரி, மங்கலபுரி போன்ற பெயர்கள் இடம்பெற்றுள்ளன. இதைப்போன்று கதைமாந்தர்களின் பெயர்களும் தமிழில் இடப்பட்டுள்ளன. வெளிநாட்டுக்கதை களைத் தழுவி எழுதாமல், சுயகற்பனைக் கதைகளாக அணிலில் வந்த கதைகள் உள்ளது தனிச்சிறப்பு. வெளிநாட்டுக் கதைகள் சில மொழியாக்கம் செய்யப்பட்டு வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

அணில் இதழின் அட்டைப்படத்தில் பெயரிட்டு வரும் கதையே இதழின் முக்கியக் கதையாக இடம்பெற்றிருக்கிறது. இதுபோன்ற கதைகளின் கதாநாயகன் 'வீரப்பிரதாபன்'. வீரப்பிரதாபன் என்ற கற்பனைக் கதாநாயகனை அறிமுகப்படுத்தும்போது, வீரப்பிரதாபன் தேவலோகம், பூலோகம், பாதாளலோகம் ஆகிய மூவுலகிலும் புகழ்பெற்றவன். ஆயிரம் ஆண்டுகள் உயிர்வாழும் அற்புத சக்தியைப் பெற்றவன் என்று சோதிட வல்லுநர்கள் இவனுடைய ஜாதகத்தைக் கணித்திருந்தனர். ஆனால் தேவலோகம் சென்று அங்கே அமிர்தத்தைக்

குடித்து ஆயிரமாண்டுகளுக்குப்பிறகு தனக்கு வரவேண்டிய இறப்பையும் வென்றுவிட்டான். வீரப்பிரதாபன் இறவா வரம் பெற்றுவிட்டான் என்று யாராலும் வெல்லமுடியாத கதாநாயகனாக வீரப் பிரதாபனைப்பற்றிக் கதையாசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மேலும், வீரப்பிரதாபன் கதைகளை எழுதியவர் அணில் இதழின் ஆசிரியர் புவிவேந்தன். வாண்டுமாமா போன்று இவர் தனக்கு, அணில் அண்ணா என்று பெயர்வைத்துக் கொண்டார். வீரப்பிரதாபன் கதைகளை அணில் அண்ணா என்ற பெயரிலேயே எழுதியுள்ளார். ஜேம்ஸ்பாண்ட், மாண்ட்ரேக், இரும்புக்கை மாயாவி, ஸ்பைடர்மேன், காரிகன், பிலிப், பிரின்ஸ் போன்ற வெளிநாட்டுக் கற்பனை சாகச மன்னர்கள் போன்று, தமிழில் சாகச மன்னன் வீரப்பிரதாபனை உருவாக்கியவர் அணில் அண்ணா.

வீரப்பிரதாபனைக் கதாநாயகனாகக் கொண்டு தொடர்ச்சியாக நூற்றுக்கும் மேற்பட்டக் கதைகள் அணில் இதழில் வெளியாகியுள்ளன. வீரப்பிரதாபனைப் பற்றிச் சொல்லும்போது, அவனிடம் மாய மாணிக்கக்கல், பறக்கும் அரக்கி ஒருத்தியின் ரத்தம் அடங்கிய சிமிழ், வானவில்—மின்னல் அம்பு ஆகியவை அவனிடம் இருந்ததாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த வில்லும், அம்பும் அவன் தோளிலேயே இருக்கும். யார் கண்ணுக்கும் தெரியாது. ஆனால், மழை பெய்தால் மட்டும் தெரிந்துவிடும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அதாவது சிறுவர்களுக்கு ஆச்சர்யமும், அதிர்ச்சியும் தரத்தக்க சுவாரசியமான திருப்பங்களுக்காக இந்த விஷயங்களை ஆசிரியர் கதையில் கையாண்டுள்ளது தெரிகிறது.

மேலும், பெரிய மனுஷன் என்ற பெயரில் 'மாயாஜாலக் குள்ளன்' ஒருவனும் வீரப்பிரதாபனுடன் இருந்தான். இவன் வீரப்பிரதாபனின் குதிரையின் காதித்தான் இருப்பான். அவனைக் கொட்டைப்பாக்கு அளவே உள்ள மனிதன் என்று குறிப்பிடுகிறார் ஆசிரியர். அதாவது 'வில்லிப்புட்' எனப்படும் 'கட்டைவிரல் மனிதன்' போன்றே கொட்டைப்பாக்கு மனிதன் என்ற ஒரு பாத்திரத்தைக் கதையில் புகுத்தியுள்ளார் அணில் அண்ணா. இந்த வியக்கத்தகு கற்பனைகள் — ஒவ்வொரு பாத்திரமும் நிகழ்த்தும் அதிசயங்கள் ரசிக்கத்தக்கவை.

சாகசங்களும் — மாயாஜாலங்களும்

சிறுவர்களின் ஆர்வத்திற்குத் தீனிபோடும் வகையில் கற்பனைச் சிறகைக் கட்டிப்பறந்துள்ளது அணில். அணிலில் வெளியான கதைகளில் சாகசங்களுக்கும், மாயாஜாலங்களுக்கும் பஞ்சமே இல்லை.

முனிவரால் சாபம் பெற்ற மணிவண்ணன் என்ற இளைஞன், கண்ணாடி மாளிகையைக் கண்டால்மட்டுமே சாபவிமோசனம் பெறுவான் என்றும் கூறப்பட்டதால் அவன்

காடுமேடுகளைச் சுற்றி அலைகிறான். பல ஆண்டுகள் கழித்து டொமைங்கா என்ற கட்டைவிரல் மனிதர்களின் எதிரியான பன்றியைக் கொன்றுவிட்டு, அந்த மனிதர்கள் தரும் புனித மாலையின் உதவியோடு கண்ணாடி மாளிகையை அடைகிறான். அங்கிருக்கும் பூதங்களைக்கொண்டு அந்தக் கண்ணாடி மாளிகையில் உள்ள தேன்மொழி என்ற இளவரசியைத் திருமணம் செய்துகொள்கிறான் (15.07.1974இல் அணில் இதழில் வெளியான கண்ணாடிக் கோட்டை என்ற கதை).

இதில் அதிசய புனித மாலை உதவியுடன் கதாநாயகன் வெற்றிகொள்வதாகக் கதை அமைக்கப்பட்டுள்ளது. அணில் இதழில் வெளியான அனைத்துக் கதைகளிலும் நன்மையைத் தீமை வெல்லும். பிறகு தீமையை நன்மை அழிக்கும். முடிவில் சபம் என்ற கோட்பாட்டின் அடிப்படையிலேயே கதைகள் வெளியாகியுள்ளன. அரக்கனை அழித்தல், சூனியக்காரக் கிழவியின் அட்டகாசத்தை அடக்குதல், இளவரசிகளைக் கடத்தி வைத்திருக்கும் பூதத்தை அழித்தல் என்பன போன்ற கதைகளே அதிக அளவில் வெளியாகியுள்ளன. இதில் மாயாஜாலங்கள் மட்டுமல்லாமல் கதாநாயகனின் சாகசங்களுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

மாயமயக்கத்தில் மந்திரவாதியின் பிடியில் இருக்கும் தனது நண்பனையும், அவனது சகோதரியையும் காப்பாற்ற மந்திர மாணிக்கங்களைத் தேடிப்போகும் வீரப்பிரதாபன், மந்திரவாதியைக் கொல்வதற்கு முன்பாக காந்தர்வ கன்னிகளைக் காப்பாற்றி, அவர்களை அடைத்து வைத்திருந்த முதலை அரக்கனையும் வென்று, மந்திரக் கோழி மூலமாக புறப்படுவதாகக் கதை புனைவப்பட்டுள்ளது (மெழுகுக் கோட்டை இளவரசி).

அதாவது, இந்தக் கதையின் கருப்பொருள் மந்திர மாணிக்கங்கள் என்றாலும், அதைய டைய அவன் போராடும்போது, எதிர்ப்படும் பாத்திரங்களைப் புனையும் கதையாசிரியரின் கற்பனைக்கு எல்லையே இல்லை யென்று தெரிகிறது. ஆனால், படிப்பதற்கு சலிப்பு ஏதும் இல்லாமல் ஒவ்வொரு கதையும் நகரும் விதம்தான் அணில் வாசகர்களான சிறுவர்களுக்கு உற்சாகத்தை அளித்திருக்கும் எனத் தெரிகிறது.

போட்டிகளும் - பரிசுகளும்

அணில் தனது வாசகர்களைக் கவர்வதற்காகப் பல்வேறு வித்தியாசமானப் போட்டிகளை நடத்தியுள்ளது. அதில் ஒன்று 'செக் பரிசுத்திட்டம்'. அதாவது ஒரு காசோலையில் எட்டு ரூபாய் முதல் பத்து ரூபாய் வரை ஒரு தொகையை வாசகர்கள் குறிப்பிட்டு எழுதவேண்டும். அணில் எழுதி வைத்துள்ள தொகையும் வாசகர் எழுதியுள்ள தொகையும் ஒன்றாக இருந்தால் அந்த வாசகருக்கு ஒரு ரூபாய் பரிசு கிடைக்கும். இந்தப் போட்டி அதிர்ஷ்டத்தை மையப்படுத்தி இல்லாமல், வாசகர்களைக் கவரவேண்டும் என்ற அடிப்படையில் நடத்தப்பட்டுள்ளது.

இதைப்போன்று கணக்குப் புதிருக்கான போட்டிகளும் நடத்தப்பட்டுள்ளன. எப்படிக்கூட்டினாலும், கூட்டுத்தொகை 15 வரவேண்டும் என்ற 'கணிதப்புதிர் போட்டி' நடத்தப்பட்டுள்ளது. இதில் பங்குபெற்று வெற்றிபெறும் சிறுவர்களுக்கு பத்து ரூபாய் பரிசு வழங்கப்பட்டுள்ளது.

படும் திட்டமும் இருந்துள்ளது. ஒவ்வொரு அணிலிலும் 5 பேருக்கு 'இலவசப்பேனா பரிசு' என்பது அத்திட்டத்தின் பெயராக இருந்துள்ளது. ஊள்ளூர் வாசகர்கள் பெரும்பாலானோருக்கு இந்தப்பேனா பரிசு வழங்கப்பட்டுள்ளது. பேனா பரிசு போன்றே 'கலர்பென்சில் பாக்ஸ்' பரிசுத்திட்டமும் அணிலில் இருந்துள்ளது.

வாசகர் கடிதம் பகுதியில் பிரசுரமாகும் சிறந்த கடிதத்திற்கு ரூ.2 பரிசாக வழங்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது. ஒரு ரூபாய் பரிசுத்திட்டம் என்ற திட்டமும் அணிலில் பிரபலமாக இருந்துள்ளது. அதாவது அணிலில் வெளியாகும் 'ஒரு ரூபாய் பரிசு' என்ற கூப்பனில் வாசகர் பெயர், முகவரி எழுதி அனுப்பினாலே போதும். குலுக்கல் முறையில் அதிஷ்டசாலிகள் 25 பேர் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு பரிசுகள் வழங்கப்பட்டிருக்கின்றன.

'சித்திரம் இங்கே...சிரிப்பு எங்கே?' என்ற தலைப்பில் ஒரு போட்டியும் நடத்தப்பட்டுள்ளது. அதாவது, அணிலில் வெளியாகும் இரண்டு கார்ட்டூன்களுக்கு ஏற்றவாறு வாசகர்கள் சிரிப்புத்துணுக்கை எழுதி அனுப்பவேண்டும். ரசிக்கத்தக்க துணுக்குகள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு மேற்கண்ட கார்ட்டூன்களுடன் பொருத்தி அடுத்த இதழ்களில் பிரசுரமாகும். வெற்றி பெற்ற வாசகருக்கு ரூ.2 பரிசு கிடைக்கும்.

இதுபோன்று வாசகர்களைக் கவர்வதற்காகவே, அணில் பல போட்டிகளை நடத்தியுள்ளது தெரியவருகிறது. மேலும், இந்தப்போட்டிகளில் வாசகர்கள் ஆயிரக்கணக்கில் கலந்து கொண்டது அணிலின் விற்பனையோட்டம் எவ்வளவு சிறப்பாக இருந்துள்ளது என்பதைக் காட்டுகிறது.

அம்புலி மாமாவுக்குப் போட்டியாக அணில் மாமா

அணில் இதழ் மாதமிருமுறை வெளியிடப்பட்டாலும், சிறுவர்கள் ஒரு அடர்த்தியான கதைப் புத்தகத்தை ஆவலோடு எதிர்பார்த்துள்ளனர். அதன்பொருட்டே பல ஆண்டுகள் அறிவிக்கப்பட்டு, 1975ஆம் ஆண்டு முதல் 'அணில் மாமா' என்ற இணைப்புப் புத்தகமும் மாதத்திற்கு ஒன்று என்ற அளவில் அணில் சார்பில் வெளிவந்துள்ளது. இதில் அணில் அண்ணா வின் கதைகள் தொடர்ச்சியாக வெளிவந்துள்ளன. வாசகர்களின் சிறந்த கதைகளும் பிரசுரமாகியுள்ளன. இந்த அணில் மாமாவின் விலை தொடக்கத்தில் 20 பைசாவாக இருந்துள்ளது. இதில் அட்டையில் மட்டும் சித்திரம் வரையப்பட்டிருக்கும். முழுக்க முழுக்க மாயாஜாலக்கதைகள் மட்டுமே இருக்கும். சாகசங்கள் நிறைந்த சுவாரசியமான அணில் மாமா கதைகளுக்கு ரசிகர்கள் அதிக அளவில் இருந்துள்ளனர். இந்த அணில் மாமா, அம்புலி மாமாவுக்குப் போட்டியாக இருந்துள்ளார்.

அனைவரையும் கவர்ந்த அணில்

அணில் — அணில் மாமா சிறுவர் இதழ்களில் கதைகளை வெளியிட்டு சிறுவர்களுக்கான சிறந்த பொழுதுபோக்கை உருவாக்கியவர் அணில் அண்ணா. இவர் தனது கதைகளில் கையாளும் மொழி சிறுவர்களைக் கவர்க்கூடியது. இதில் இலக்கியம் இல்லாவிட்டாலும், இலக்கணப்பிழை எங்கேயும்

இல்லை. அணில் அண்ணா உருவாக்கிய வீரப்பிரதாபன் வீரத்திற்கும், விவேகத்திற்குமான அம்சம். நீதி போதனைகளை மட்டுமே அணில் அண்ணா போதித்துள்ளார். இவர் கதைகளில் நும்..நும்...நுஷ்யும்...நுஷ்யும் என்ற வன்முறை எங்கும் இல்லை. எதிரிகளை வேட்டையாடும்போது கூட, அவர்களின் சாபவிமோசனத்தை நீக்கும் பரோபகாரியாகவே தனது கதாநாயகன் பாத்திரங்களைப் படைத்துள்ளார் அணில் அண்ணா.

‘டிராகுலாக்கள், பற்றிய ஆராய்ச்சிகள் நடந்துவந்த நேரத்தில், டிராகுலாக்கள் பற்றிய திரைப்படங்கள் வெளிநாடுகளில் வந்த காலத்தில் ‘வெளவால் கோட்டை அரக்கன்’ என்ற பெயரில் டிராகுலாவைத் தமிழில் சிறுவர்களிடம் அறிமுகப்படுத்தியவர் அணில் அண்ணா. இதில் ரத்தக்காட்டேரிகளை வீரப்பிரதாபன் ஒழிப்பதாகக் கதை இருக்கும். அணில் அண்ணாவின் மொழிநடை சிறுவர், சிறுமியரை வெகுவாக கவர்ந்திருக்கிறது. அன்பான தம்பி தங்கைகளே! என்று எழுதத்தொடங்கும் அணில் அண்ணா வுடன் சகோதர பாசத்துடன் வாசகர்கள் பழகியுள்ளதை வாசகர் கடிதங்களில் காணமுடிகிறது.

1968 முதல் 1992 வரை, ஏறத்தாழ 25 ஆண்டுகள் வெளிவந்துள்ள அணில் பத்திரிகையைச் சிறுவர்கள் மட்டுமல்லாமல் வயதான ‘தாத்தா—பாட்டிகள்’ கூடத் தொடர்ச்சியாக வாசித்துவந்துள்ளனர். தனக்கெனத் தனி வாசகர் வட்டத்தை அமைத்துக்கொண்ட அணில் இதழை, மிகை கதைகளின் முன்னோடி என்றால் அது மிகையாகாது. சிறுவர்களின் மனதை ஊடுருவி அவர்களின் அறிவுக்குக் கற்பனைத் தீனி போட்ட அணில், சிறுவர் பத்திரிகை உலகில் கொடிகட்டிப் பறந்த சாகச இளவரசன்தான்.

கற்பனை ஊற்றெடுக்கும்— சாகசங்கள் பிறக்கும்: அணில் அண்ணா

சிறுவர்களுக்கான புதிய வாசிப்பு முறையை அறிமுகப்படுத்திய அணில் அண்ணா புவிவேந்தன் புதுச்சேரியைச் சேர்ந்தவர். இவரது இயற்பெயர் விநாயகம். கடந்த 2009ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 14ஆம் தேதி காலமானார். புற்றுநோய் பாதிக்கப்பட்டிருந்த

நிலையில் அவரது மரணம் சம்பவித்தது. சிறுவயதில் சிறுகதைகள் பல எழுதியுள்ளார். மளிகைக்கடை நடத்திக்கொண்டிருந்த இவர் சினிமாவுக்குக் கதை எழுதவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தில் சென்னைக்குச் சென்றார். அங்கிருந்து பல பத்திரிகைகளில் பணியாற்றிக் கொண்டே சிறுகதைகளை எழுதிக்கொண்டிருந்தார். அப்போது உதயமான எண்ணம் தான் அணில். அணில் பத்திரிகையை 1985 வரை சென்னை

யிலேயே பிரிண்ட் செய்து, அதற்குப் பின்னர் புதுச்சேரிக்கு வந்து அணில் அச்சகம் என்ற ஒரு அச்சககூடத்தைத் துவக்கி அதில் அணிலை பிரிண்ட் செய்து 1992 வரை நடத்தியுள்ளார்.

பின்னாளில் புதுச்சேரி உழைக்கும் பத்திரிகையாளர் சங்கத்தின் தலைவராகவும், புதுச்சேரி கூட்டுறவு வீடுகட்டும் சங்க இயக்குநராகவும், புதுவைத் தமிழ்ச்சங்கத்தின் பொருளாளராகவும் பதவி வகித்த அணில் அண்ணா புவிவேந்தன், அ.தி.மு.க.வின் புதுச்சேரி மாநில இணைச் செயலாளராகவும் இருந்துள்ளார். மாலைபூமி என்ற நாளிதழையும், ஓம் விநாயக விஜயம் என்ற ஆன்மீக மாத இதழையும் நடத்தியவர். அணில் பதிப்பகத்தின் சார்பில் பல்வேறு ஜோதிட நூல்களை பிரசுரித்துள்ளார்.

அவருடைய மரணம் நிகழ்வதற்கு சில மாதங்களுக்கு முன்பு அணில் பத்திரிகை பற்றி அவர் என்னிடம் சொன்னது:

“சென்னையில் நான் தங்கியிருந்தபோது, பல பத்திரிகைகளுக்குக் கதை எழுதி அனுப்புவேன். சிறுவர் கதைகளையும் எழுதுவேன். அப்போது தோன்றிய யோசனைதான் மாயாஜாலக் கதைகள். திருவல்லிக்கேணி பக்கம் செல்வேன். அங்கு தெரு ஓரங்களில் விற்கும் ஆங்கிலப் புத்தகங்களைப் பார்ப்பேன். ஓவியங்கள் அதிகமுள்ள புத்தகங்களை 10 பைசா, 20 பைசா கொடுத்து வாங்குவேன். உதாரணமாக ஒரு அட்டையில் ஒரு இளவரசி குதிரையில் வருவது போன்று ஒரு படம் இருக்கும். அந்தப் படத்தைப் பார்க்கும்போதே என் மனதில் கற்பனை ஊற்றெடுக்கும். அந்தக் குதிரைக்குப்பதில் ஒரு ஆட்டின் மீது இளவரசி அமர்ந்திருந்தால் எப்படி இருக்கும் என்று நினைப்பேன். சாகசங்கள் பிறக்கும். கதைக்கும் தலைப்பை வைத்துவிடுவேன். ‘ஆட்டுக்கிடா இளவரசி’. ஓவியர் ரமணியிடம் எடுத்துச் சென்று ஆட்டுக்கிடா இளவரசியை வரையச் சொல்வேன். அற்புதமாக ஓவியம் போட்டுத்தருவார். பின்னர் அந்த ஓவியத்தைப் பார்த்துக்கொண்டே கதையை எழுதத்தொடங்குவேன். அதில் ஒரு சித்திரக்குள்ளன் இருப்பான். ஏறும்பு சாகசம் செய்யும். கோழி பறந்து பறந்து சண்டை போடும். கற்பனை சிறகடித்துப் பறக்கும்.

ஓவியர் உபாட்டு வரைந்த படக்கதைகளைச் சிறுவர்கள் விரும்பி வாசித்துள்ளனர். என்னைப் பார்ப்பதற்காகவே ஒவ்வொரு நாளும் மழலைப்பட்டாளம் என் ஆபிஸ் தேடி வரும். பல பள்ளி ஆசிரியர்கள் மாணவர்களை அழைத்துவந்து என்னைச் சந்தித்து உரையாடிவிட்டுப் போவார்கள். நான் அவர்களுக்குப் பரிசளிப்பேன். அவர்களும் எனக்குப் பழம், புத்தகம் வாங்கிவந்து தருவார்கள். முதலில் அச்சுக்கோர்த்து அச்சடித்தும், பின்னர் சிலிண்டர் பிரிண்டில் அச்சடித்தும், ஒருகட்டத்தில் ஆப்செட் பிரிண்டில் 50 ஆயிரம் பிரதிகளை அச்சடித்தும் அணில் சாதனை புரிந்திருக்கிறது.

இப்போது வெளிநாட்டு காமிக்கஸ்களை காப்பியடித்து விற்கிறார்கள். அதில் நம்நாட்டுக் கலாச்சாரம் இல்லை. மதுகுடிப்பது போன்ற படங்கள் பிரசுரிக்கப்படுகின்றன. துப்பாக்கியால் சுடும் கதைகள் வன்முறையைச் சிறுவர்கள் மத்தியில் ஏற்படுத்தும். என்னுடைய கதைகளில் சாகசங்களும், நீதி போதனைகளும் மட்டுமே உண்டு.”

தமிழ்ச் சித்திரக் கதைகள்: விவாதத்திற்கான சில குறிப்புகள்

■ பா. இரவிக்குமார்

இலக்கிய உலகிலும் சரி, ஆய்வுலகிலும் சரி, தமிழ்ச் சித்திரக் கதைகள் குறித்துப் போதுமான அக்கறையை யாரும் செலுத்தியதாகத் தெரியவில்லை. இன்று புகழ்பெற்றிருக்கும் பல எழுத்தாளர்கள் தங்கள் வாசிப்பனுபவத்தின் முதல் நினைவாகச் சித்திரக் கதைகளையே கூறுவார்கள் என்பதில் ஐயமில்லை. இலக்கியவாதிகளாகவோ அல்லது தீவிர வாசகர்களாகவோ ஆன பிறகு, தமிழ்ச் சித்திரக் கதைகளை நாம் புறக்கணித்துவிட்டோம் அல்லது மறந்துவிட்டோம். உண்மையில், தமிழ்ச் சித்திரக் கதைகளின் ஆய்வென்பது பண்பாட்டின் நுண்ணரசியலுடன் தொடர்புடையது. அதனை விளக்கும் முன்பு, தமிழ்ச் சித்திரக் கதைகளின் இன்றைய நிலையையும், அதைப் புறக்கணிப்பதன் மூலம் விளையக் கூடிய அபாயங்களையும் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன்.

பா. இரவிக்குமார்
புதுவைப்
பல்கலைக்கழகத்
தமிழ்த்துறையில்
உதவிப்
பேராசிரியராகப்
பணியாற்றி வருகிறார்.
சிறுபத்திரிகை வாசகர்.

புத்தகத்தைத் தொடும் ஒரு குழந்தை, எடுத்தவுடன் எழுத்துகளின்பால் ஈர்க்கப்படுவதில்லை. முதலில் அந்தக் குழந்தையைக் கவர்வது சித்திரங்களே. வண்ண வண்ணச் சித்திரங்களின்பால் ஈர்க்கப்படும் ஒரு குழந்தை, அதனை விளக்கச் சொல்லி, பெற்றோர்களிடமோ, பெரியவர்களிடமோ கெஞ்சுகிறது. கதையுலகிற்குள் மெல்ல நுழைகிறது. எழுத்துக் கூட்டி வாசிக்கத் தொடங்கியவுடன், ஒரேசமயத்தில் சித்திரங்களுடனும் எழுத்துகளுடனும் தன் உறவை வளர்த்துக் கொள்கிறது. புராணமென்றாலும், வரலாறு என்றாலும், பிற சாகசக் கதைகள் என்றாலும், சித்திரக் கதைகள் மூலமாகவே ஒரு குழந்தை பல்வேறு உணர்வுகளைத் தன் ஆழ்மனத்தில் பதித்து வைத்துக் கொள்கிறது. வீரம், கோபம், அன்பு, சாந்தம், சோகம், பொறாமை என்று பல்வேறு குணங்கள் சித்திரக் கதைகளுடன் ஊடாடுவதன் மூலமாக ஒரு குழந்தையின் மனத்தில் பதிந்து விடுகின்றன. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், மொழியும், பண்பாட்டின் பல்வேறு அம்சங்களும் ஒரு குழந்தையின் நனவு மற்றும் நனவிலி மனத்தில் அதனையும் அறியாமல் பதிந்துவிடுகின்றன. இவற்றைக் கருத்தில் கொண்டதான் சித்திரக் கதைகள் பற்றிய ஆய்விற்குள் நுழைய முடியும்.

தமிழ்ச் சூழலில் சித்திரக் கதைகளை வெளியிடும் நிறுவனங்கள் அவற்றை வியாபார நோக்கோடு வெளியிட்டாலும், அதன் வாசகர்கள் யார்? அவற்றின் மொழிநடை எத்தகையது? அவை உருவாக்கும் கருத்தாக்கங்கள் எத்தகையவை? முதலான பல்வேறு கேள்விகளை முன்வைத்து, ஆய்வுகள் தொடங்கப்பட வேண்டும்.

இருபத்தைந்து அல்லது முப்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பு தமிழ்ச் சித்திரக் கதைகள் பதிக்கப்பட்டதுபோல் இன்று பதிக்கப்படுவதில்லை. மெட்ரிசுலேஷன் மற்றும் பல தனியார் பள்ளிகள் இன்று ஆங்கிலத்திற்கு மட்டுமே முதன்மையளிக்கின்றன என்பதைக் கவலையோடு கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். முத்து காமிக்ஸ், ராணி காமிக்ஸ், ராமகிருஷ்ண மடம் என்று சில நிறுவனங்கள் தமிழ்ச் சித்திரக் கதைகளை வெளியிட்டாலும், சந்தை மதிப்பு ஆங்கிலச் சித்திரக் கதைகளுக்கே திட்டமிட்டு உருவாக்கப்படுவதாகத் தோன்றுகிறது.

அம்புலி மாமா, பாலமித்ரா, கோகுலம், ரத்னபாலா போன்ற குழந்தைகளுக்கான இதழ்களின் இன்றைய நிலை என்ன? சித்திரம், போகோ, சுட்டி டிவி போன்ற தொலைக்காட்சிச் சானல்கள் வந்துவிட்டதாலேயே இத்தகைய பத்திரிகைகள் இன்று பெருமளவில் வரவில்லை என்று கூற இயலாது. ஆங்கிலத்தின்மீது அளவுகடந்த மோகம் கொண்டுள்ள ஆசிரியர்களும், பெற்றோர்களும் தங்கள் குழந்தைகள் ஆங்கிலச் சித்திரக் கதைகள் படிப்பதையே விரும்பினார்கள். இன்றும் விரும்புகிறார்கள். தமிழ்மொழி இன்றைய தலைமுறையினரிடம் நுழையாமல் பார்த்துக்கொண்டதில் பெற்றோர்களுக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும் கணிசமான பங்கு இருக்கிறது... தமிழையும் குழந்தைகளையும் ஒருவகையில் கொலை செய்து கொண்டிருக்கிறது இன்றைய சமூகம்.

ஒளி வடிவில் சித்திரங்களை உள்வாங்கிக் கொள்ளும் ஒரு குழந்தை, ஒளி வடிவில் மொழியையும் உள்வாங்கிக் கொள்கிறது என்பது உண்மைதான். ஆனால் எழுத்துருவில் தமிழ் மொழி நம் தலைமுறைக்குச் சரியாகச் செல்லவில்லை என்பது அதைவிடக் கசப்பான உண்மை. இன்று குவியல் குவியலாக ஆங்கிலம் மற்றும் பிற மொழிகளில் காமிக்ஸ் புத்தகங்கள் கிடைக்கின்றன. தமிழ்ச் சித்திரக் கதைகளைத் தேடிக் கண்டு பிடிக்க வேண்டியுள்ளது.

அச்சிடப்படும் தமிழ்ச் சித்திரக் கதைகள் சிறுவர்களின் மனத்தில் எத்தகைய கருத்தாக்கங்களை உண்டாக்குகின்றன. எத்தகைய மனவுலகங்களைக் கட்டமைக்கின்றன என்பது மிகப் பரந்துபட்ட ஆய்வாகும்.

சித்திரக் கதைகளைச் சிறுவர்கள் மற்றும் சிறுமிகள் எட்டு அல்லது பத்து வயதில் வாசிக்கத் தொடங்குகிறார்கள் என்று கருத இடமுண்டு. பதன்பருவத்திற்குள் அவர்கள் வாசிக்கும் இத்தகைய கதைகள் அவர்களின் ஆளுமையை மட்டுமல்லாது, எத்தகைய பண்பாட்டை உள்வாங்கிக் கொள்கிறார்கள் என்பதையும் தீர்மானிக்கின்றன.

ராமகிருஷ்ண மடம் வெளியிடும் 'கதைமலர்' வரிசையானது, இந்தியப் புராணங்கள், இதிகாசங்கள் மற்றும் தமிழி

லுள்ள ஆழ்வார்கள் மற்றும் நாயன்மார்களின் கதை களைத் தொடர்ச்சியாக வெளியிட்டு வருகிறது. மாணிக்க வாசகர், ஆண்டாள், திருஞானசம்பந்தர், பட்டினத்தார், ஐயப்பன், பீஷ்மர் சபதம், தூர்வாசரின் சாபம், ராவணன் வெட்டு முதலியவை சில உதாரணங்கள். சிறுவர்களை ஈர்க்கும் வகையில் வண்ண வண்ணப் புகைப்படங்கள். பல்வேறு முகபாவங்கள், எளிமையான தமிழில் இக்கதைகள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

1967இல் தொடங்கப்பட்ட 'அமர் சித்ர கதா', இன்று நானூற்றுக்கும் மேற்பட்ட தலைப்புகளில், உலகம் முழுவதும் அச்சிடப்படுகிறது. தொண்ணூறு மில்லியன் பிரதிகள் விற்பனை செய்யப்படுகிறது. அபிமன்யூ, நாரதர், ஹனுமான், யயாதி, பீமனும் ஹனுமானும் என்று புராண இதிகாசங்களிலிருந்தே பெரும்பாலான கதைகள் அச்சிடப்படுகின்றன. பகத்சிங், அம்பேத்கர், சுப்பிரமணிய பாரதி, விவேகானந்தர் முதலிய வரலாற்று நாயகர்களையும் இவை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளன என்பது உண்மையே. தெனாலிராமன் கதை, பீர்பால் கதைகள், ஜாதகக் கதைகள் முதலியன பெரும்பாலும் ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழாக்கம் செய்யப்பட்டுத் தமிழில் தரப்படுகின்றன.

இந்துமதத்திலுள்ள பெருந்தெய்வ வழிபாட்டை முன்னிறுத்தும் வகையில் அச்சிடப்படும் கதைகளை வெளியிடும் இந்நிறுவனங்கள், தமிழில் உள்ள நாட்டுப்புறக் கதைகளைக் கண்டு கொள்வதில்லை. பிராமணியப் பண்பாட்டை இவை உயர்த்திப் பிடிக்கின்றன என்று பொத்தாம்பொதுவாகக் கூற இயலாது. எனினும், தமிழ்ப் பண்பாட்டைக் கட்டமைப்பதில் இந்நிறுவனங்கள் கிஞ்சித்தும் அக்கறை செலுத்தவில்லை எனலாம்.

நகர்சார்ந்து இக்கதைகளை வாசிக்கும் சிறுவர்களுக்கு இந்தியத் தொன்மங்கள் அறிமுகமாகின்ற அளவிற்குத் தமிழ் நாட்டுப்புறக் கதைகள் அறிமுகமாகியதில்லை. விக்ரமாதித்யன் அல்லது பீர்பால் கதைகளைத் தெரிந்து வைத்திருக்கும் இவர்கள், அண்ணன்மார் சாமிகளையோ, மதுரைவீரன், அல்லது காத்தவராயனையோ, மயில் ராவணனையோ அறிந்து வைத்திருப்பதில்லை. முருகனைப் பற்றிய கதைகளைக் கூட, கந்தபுராணத்திலிருந்தே இத்தகைய நிறுவனங்கள் அறிமுகம் செய்கின்றன. இந்தியத் தொன்மங்கள் இச்சிறுவர்களுக்கு அறிமுகம் ஆகக் கூடாது என்பதல்ல. முருகன் — வள்ளி, கண்ணன் — நப்பின்னை, கபிலர், பரணர், பழையனூர் நீலி போன்ற தமிழ் மரபுசார்ந்த கதைகள் ஏன் தப்பித் தவறியும் இச்சித்திரக் கதைகளில் அறிமுகமாகவில்லை என்பதே கேட்கப்பட வேண்டிய கேள்வி.

இராமகிருஷ்ண மடம் இந்துமரபைக் கட்டமைக்கவும், அமர் சித்ர கதா நிறுவனம் இந்தியப் பண்பாட்டைக் கட்டமைக்கவும் பயன்பட்டுள்ளன என்பதே உண்மை. கரிகாலன், இராஜராஜ சோழன் முதலிய மன்னர்களின் கதைகள் அபூர்வமாக அச்சிடப்பட்டதுண்டு. ஒருபோதும், தமிழ் நாட்டுப்புறக் கதைகள், தமிழ்ச் சித்திரக் கதைகளில் அச்சிடப்பட்டதில்லை.

மேற்கூட்டப்பட்ட நிறுவனங்களுக்கு நேர்மாறானவை லயன் காமிக்ஸ், பைகோ கிளாசிக்ஸ், முத்து காமிக்ஸ் முதலிய நிறுவனங்கள். இந்நிறுவனங்கள் வெளியிடும் மர்ம, திகில் நிறைந்த சாகஸக் கதைகள் முற்றிலும் வெளிநாட்டுப் பண்பாட்டைத் திணிப்பவை. கொலை செய்ய விரும்பு, காலன் தீர்த்த கணக்கு, நீமிமிமி இரத்தப் படலம் போன்ற தலைப்புக்கள் சில உதாரணங்கள். பதின்பருவத்தில் இத்தகைய சாகசக் கதைகளைச் சிறுவர்கள் விரும்பி வாசிப்பார்கள் என்றாலும், முற்றிலும் அந்நியமான பண்பாட்டிற்கு அவர்கள் ஆட்படுகிறார்கள் என்பதை அவர்கள் உணர்வதில்லை. பைகோ கிளாசிக்ஸ் நிறுவனம் வெளியிடும் 'டாம் சாயர்' என்ற சித்திரக் கதையில் இடம்பெறும் 'டாம்' என்ற சிறுவன், 'பெக்கி' என்ற பெண்ணைச் சர்வசாதாரணமாகக் காதலிக்கிறான். கதையின் இடையில், அவளுடைய கவனம் வேறு சிறுவனிடம் செல்கிறது. 'தாமஸ் சாயர்! நீங்க நீங்களாகவே இருக்கலாம். இனி உம்பொரு நான் பேசப் போவதில்லை' என்று பள்ளிச் சிறுமியாகிய பெக்கி உரைக்கிறான். இச்சித்திரக் கதை வெளியிடப்பட்ட ஆண்டு 1987 என்பது கருத்தில் கொள்ளத் தக்கது. வன்முறையும், காதலும், காமமும் தமிழ்ச் சித்திரக் கதைகளில் இடம்பெற்றுள்ளதை எவ்வாறு எடுத்துக் கொள்வது?

பெயர்கள், நிகழ்வுகள், ஆடைகள் அனைத்திலும் மேலை நாட்டுக் கலாச்சாரமே திணிக்கப்பட்டுள்ளது கண்கூடு. இத்தகைய சித்திரக் கதைகள் ஏற்படுத்திய தாக்கங்கள் குறித்தும் தமிழில் இதுவரை போதிய ஆய்வுகள் வெளிவந்துள்ளதாகத் தெரியவில்லை.

தமிழ்ச் சித்திரக் கதைகளில் கையாளப்படும் மொழிநடை தனித்த ஆய்விற்குரியது. வால்ட் டிஸ்னி நிறுவனம் வெளியிட்டு மொழிபெயர்ப்பில் கிடைக்கும் ஹேவி டேவி லூயி, மிக்கி மவுஸ், அங்கிள் ஸ்கூருஷ், ஜூனியர் வுட் சக்ஸ், டொனால்ட் டக் முதலிய சித்திரக் கதைகளில் கையாளப்பட்டுள்ள மொழிநடை குழந்தைகளின் சுபாவங்களைக் கவனத்தில் கொண்டவை. ராமகிருஷ்ண மடம் வெளியிட்டுள்ள கதை மலரில் உள்ள கதைகள் செந்தமிழ் நடையைக் கையாள்பவை. அண்மையில் படக்கதை வடிவில் சேகுவாராவின் வாழ்க்கை வரலாற்றையும், அமெரிக்க மக்கள் வரலாற்றையும் பயணி வெளியீட்டகம் வெளியிட்டுள்ளது. இந்த இருநூல்களில் வெளிப்பட்டுள்ள சித்திர வடிவமைப்பு அற்புதமானது. ஆனால் வரலாற்று ரீதியாகச் சில தகவல்களைச் சிறுவர்களுக்குச் சேர்க்க வேண்டும் என்ற முனைப்புதான் அதில் மிகுதி. சான்றாக, 'அமெரிக்கப் பேரரசின் மக்கள் வரலாறு' என்ற நூலில், 'நம்முடைய போர்கள் பலவும் மக்களை வஞ்சித்த புதைமணலின் மேல்தான் தொடங்கப்பட்டன' (ப.121) என்ற வாசகத்தைச் சொல்லலாம். வசீகரம், கனவு, சாகசம், குதூகலம் முதலிய வற்றைவிட அறிவைப் புகட்டும் முற்போக்கு அம்சங்களே இந்நூலில் மிகுதி. சேகுவாராவின் வரலாறும் அறிவுஜீவித் தன்மைக்குரிய ஒன்றுதான். சிறுவர்கள் இத்தகைய நூல்களை எவ்வாறு வரவேற்கிறார்கள் என்பது எதிர்காலத்தில்தான் தெரியும்.

மதச்சார்பு, வன்முறை, அந்நியப் பண்பாட்டுத் திணிப்பு முதலியவற்றிலிருந்து விடுபட்டு, நம் பண்பாட்டு அடையாளங்களுடன் கூடிய தமிழ்ச் சித்திரக் கதைகள் பெருகுவதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் தற்சமயம் தமிழ்ச் சமூகத்தில் இல்லை என்ற வருத்தத்துடன் தான் கட்டுரையை நிறைவுசெய்ய வேண்டியுள்ளது.

கரையும் சட்டகங்கள்

■ சங்கர் விஷ்வலிங்கம்

சங்கர்

விஷ்வலிங்கம்

(1971) யாழ்ப்பாணம்.

கடந்த 18

வருடங்களாக

பாரிஸ் நகரில்

வசித்துவருகிறார்.

நிறுவனம் ஒன்றில்

துப்புரவுப்

பணியாளர்களின்

பணிகளை

ஒருங்கிணைக்கும்

மேற்பார்வையாளராக

உள்ளார்.

இணையத்தில்

"கனவுகளின்

காதலன்" என்ற

பெயரில்

சித்திரக்கதைகள்

குறித்தும்,

உலகத்திரைப்படங்கள்

குறித்தும்

எழுதிவருகிறார்.

<http://

kanuvukalinkathalan.

blogspot.com/>

இன்றைக்கு முப்பது வருடங்களிற்கு முன்பாக யாழ்ப்பாணத் தின் பிரபல புத்தகசாலைகளில் ஏதேனும் ஒன்றிற்கு சென்றிருக்கக்கூடிய அன்பர்கள், அங்கு சஞ்சிகைகள் மற்றும் பருவகால இதழ்களிற்கென பிரத்தியேகமாக ஒதுக்கப்பட்ட பிரிவில், தமிழ் மொழியில் வெளியாகிய காமிக்ஸ்களும் தமக்கென்ற ஒரு கவுரமான இடத்தைப் பிடித்திருந்ததை இன்று நினைவுகூர்ந்திட முடியும். புத்தகசாலைக்குச் சென்றிருந்தவர் ஒரு சிறுவனாக இருக்கும் பட்சத்தில், சிறுவர் மனதைச் சுண்டியிழுக்கும் வகையில் உருவாக்கப்பட்ட அட்டைப்படங்களுடன் ஒழுங்கான வரிசைகளில் கவர்ச்சி கரமாக அடுக்கி வைக்கப்பட்டிருக்கும் அக்காமிக்ஸ்களும், அவற்றைக் கண்குளிர மனதில் பேரார்வத்துடனும் ஏக்கத்துடனும் பார்த்திருந்த அந்த தருணங்களும் என்றும் அச்சிறுவன் மனதை விட்டு நீங்காத ஒரு நினைவாக இருந்திருக்கக்கூடும். அவ்வகையான ஒரு பாக்கியம் கிடைத்த சிறுவர்களில் நானும் ஒருவன் என்பதை மகிழ்வுடனே இன்று நான் நினைத்துக் கொள்கிறேன்.

ஆனால் இன்று நான் உலகின் எந்தப் பகுதியிலுமுள்ள ஒரு பிரபலமான தமிழ் புத்தகசாலைக்கும் செல்லும் பட்சத்தில் தமிழ் காமிக்ஸிற்கு என இருந்த அந்த கவுரமான இடத்தை எவ்வளவு தேடினாலும் கண்டுகொள்ளவே முடியாது. கவர்ச்சியான புன்னகைகள் சிந்தும் நங்கைகளை முன்னட்டையில் ஏந்திய இதழ்களும், பரபரப்பான அரசியல் மற்றும் குற்றச் சம்பவங்களைத் தாங்கிவரும் இதழ்களும் இன்னும் பல இதழ்களும் ஆக்கிரமித்துக்கிடக்கும் அந்த சஞ்சிகைப்பரப்பில் காமிக்ஸைக் கேட்டுத்தான் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். அதுவும் அதிர்ஷ்டம் உங்களுடனும், காமிக்ஸ் அப்புத்தக சாலையிலும் இருக்கும் சந்தர்ப்பத்தில் மட்டுமே அது சாத்தியமாகக்கூடும். (பிரான்ஸில் புத்தக நிலையங்களில் இன்று தமிழ் காமிக்ஸ் கிடைப்பதே கிடையாது. சிலவருடங்களிற்கு முன்பு ராணி காமிக்ஸின் அந்திம இதழ்களை இங்கிருக்கும் புத்தகசாலைகளில் பார்க்கும் வாய்ப்பு எனக்கு கிடைத்திருக்கிறது.) இவ்வருடம் ஆரம்பித்து விரைவில் எட்டு மாதங்கள் முடிவடையும் நிலையில், தமிழகத்தில் உள்ள காமிக்ஸ் விற்பனை நிலைய

விற்பனையாளர்கள் யாரிடமும் புதிதாக ஏதேனும் காமிக்ஸ் வெளியீடுகள் வந்தனவா எனும் கேள்வியைக் கேட்டால் அவர்கள் அதற்குத் தரும் பதில் ஆம் என்பதாக இருக்காது என்பது தான் இன்றிருக்கும் உண்மை.

காமிக்ஸ் என்பதன் மூலம் நான் இங்கு குறிப்பிட விரும்புவது, புராணச் சித்திரக்கதை வெளியீடுகள், உள்ளூர் கலைஞர்களின் ஆக்கத்தில் உருவாகும் காமிக்ஸ் ஆக்கங்கள், தமிழ் அல்லாத பிறமொழிக் காமிக்ஸ் படைப்புகள் போன்றவற்றை அல்ல. இன்று தமிழில் காமிக்ஸ் என்று கூறினால் அதன் தீவிர ரசிகர்கள் ப்ரகாஷ் பப்ளிஷர்ஸ் குழும காமிக்ஸ் வெளியீடுகளையே தம் மனதில் கொண்டுவர முடியும். அவ்வகையான ஒரு சாதனையைப் ப்ரகாஷ் பதிப்பகத்தார் செய்திருக்கிறார்கள் என்பதை யாருமே சுலபமாக மறுத்துவிட இயலாது. கடந்த முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட வருடங்களில் பிறமொழிக் காமிக்ஸ் கதைகளைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட்டுவந்த பல பதிப்பகங்களில் இன்று ப்ரகாஷ் பதிப்பகத்தார் மட்டுமே எஞ்சி நிற்கிறார்கள். எனவே அவர்கள் வெளியீடுகளைப் பிரதானமாகக் கொண்டே என் எண்ணங்களைத் தொடரும் வரிகளில் பதிக்கிறேன்.

நான் படித்த முதல் காமிக்ஸ் எது என்று என்னையே நான் சுயவிசாரணைக்குட்படுத்திக் கொண்டால், தலைப்பு மறந்து போன மூகமூடி வேதாளன் கதை ஒன்றுதான் என் நினைவில் எட்டிப் பார்க்கிறது. வாசிப்பு என்பதனை முழுமையாக எட்டியணைத்துக் கொள்ளாத சிறுவயதில், கூட்டமாக நண்பர்களுடன் இருந்து வேதாளனின் அக்கதையைப் படித்தது இன்றும் நினைவிலிருக்கிறது. அந்த வயதிலிருந்து சாகசங்கள் மீது உருவான ஆர்வம் இன்றுவரை என்னில் குறையாமலே இருந்து வருகிறது.

எமது தலைமுறைக்குத் தொலைக்காட்சி என்பது என்பதுகளின் ஆரம்பத்தில் அறிமுகமான ஒரு அதிசயமாகும். அதற்கு முன்பாகச் சிறுவர்களாகிய எங்கள் கனவுலகானது பெரியவர்கள் கூறும் கதைகள், சிறுவர் சஞ்சிகைகள், காமிக்ஸ்கள் என்பவற்றின் மூலமாகவே அடித்தளம் போடப்பட்ட ஒன்றாக அமைந்திருந்தது. எனவே காமிக்ஸ்கள் மூலம் அறிமுகமான எல்லா நாயகர்களின் கதைகளையும் நாம் ஆர்வத்துடன் படித்தோம். எல்லா வகையான காமிக்ஸ் நாயகர்களையும் எம் சாகச நாயகர்களாக நாம் வரிந்து கொண்டோம். அக்கால கட்டத்தில் காட்சி ஊடகங்கள்வழி எமக்கு அறிமுகமான காமிக்ஸ் நாயகர்கள் மிகச் சிலரே. ஆனால் இன்று வாசிக்கும் பருவம் எட்டும் முன்பாகவே சிறார்கள் காட்சி ஊடகத்தின் காந்தப் பிடிக்குள் சிக்கிக் கொள்கிறார்கள். இன்றைய சிறார்கள் எம்மைவிட புத்திசாலிகளாகவும், செயற்படும் திறன் அதிகரித்தவர்களாகவும், எம்மிலிருந்து வேறுபட்ட ரசனைகளைக் கொண்டவர்களாகவும் இருக்கிறார்கள். காமிக்ஸ்கள் வழியாக மட்டுமே எமக்கு அறிமுகமாகி, எம் விருப்பத்திற்குரிய நாயகர்களாக ஆகிய இரும்புக்கை மாயாவி, மந்திரவாதி மாண்ட்ரெக், லாரன்ஸ் ரூ டேவிட், மாடஸ்டி, ஜானி நீரோ மற்றும் மூகமூடி வேதாளன் போன்றவர்களுக்குப் பதிலாகக் காட்சி ஊடகங்கள் வழி அவர்கள் விதவிதமான நாயகர்களைத் தம் விருப்பத்திற்

குரிய நாயகர்களாக இன்று கண்டடைந்துகொள்கிறார்கள். வாசிப்பு என்பது இங்கு இதன் பின்பாகவே வந்து சேருகிறது. இக்கால சிறுவர்களின் மனநிலைகளிற்கேற்ப அந்நாயகர்கள் தோன்றும் படைப்புகள் உருவாக்கப்படுகின்றன அல்லது அந்நாயகர்கள் தோன்றும் படைப்புகள் வழியாகத் தமக்கென்ற ஒரு ரசனையை இன்றைய சிறார்கள் உருவாக்கிக் கொள்கிறார்கள். மிக வேகமாக வளர்ந்து கொண்டேயிருக்கும் காட்சி ஊடகத் துறை மூலம் தமிழ் மொழி அல்லாத ஒரு மொழியில் உலகில் எங்கோ ஒரு பகுதியில் உருவாகும் நாயகன்கூடத் தமிழ்ச் சிறார் களின் மனங்களைத் தமிழ் அல்லாத ஒரு பிறமொழியில் உதாரணமாக ஆங்கிலத்தில். கொள்ளைகொண்டுவிடுகிறான். வாசிப்பு என்பதைத் தமக்குப் பரிச்சயமாக்கிகொள்ள முயலும் இச்சிறார்கள் தம் விருப்பத் திற்குரிய இந்நாயகர்கள் தோன்றும் படைப்புக்களையே வாசிக்கவும் விரும்புவார்கள் என்பது தவிர்க்க இயலாதது. இந்நிலையில் லக்கி லூக் எனப்படும் காமெடிக் கௌபாய் பாத்திரத்தைத் தவிர வேறு எந்த நாயகர்கள் இன்றைய சிறுவர்களைத் தமிழ் காமிக்ஸ் வெளியீடுகளில் கவர முடியும் என்பது இங்கு எழும் ஒரு கேள்வியாகும். உலகில் பல மொழி களிலும் வெளியாகிய சிறுவர்களிற்கான படைப்புகளான அஸ்டெரிக்ஸ் (Asterix), டின்டின் (TINTIN) போன்றவர்களின் சாகசங்கள் இன்றுவரை தமிழில் மொழி பெயர்க்கப்பட வில்லை எனும் அவலநிலையை நாம் இங்கு கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

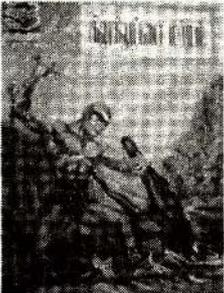
எம்மை ஆட்டிப்படைத்த நாயகர்களான இரும்புக்கை மாயாவி மற்றும் மந்திரவாதி மாண்ட்ரெக் போன்றவர்களின் சாகசக்கதைகள் இன்றைய சிறார்களை எவ்விதத்திலும் கவர்ந்திடப் போவதில்லை என்பது தெளிவான ஒன்றாகும். முகமூடி வேதாளனின் கதைகள் தமிழில் இப்போது வெளிவரு வதில்லை, அவரின் சாகசங்கள் இன்றைய சிறுவர்களையும் தம் வசம் வசீகரித்திடக்கூடிய சில கூறுகளைத் தம்மில் கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் நாயகர்களிற்கு மேலாகவும் நாம் கேட்க வேண்டிய கேள்வி ஒன்று உள்ளது. இன்று சிறுவர் களிற்குத் தமிழில் வாசிக்கும் ஆர்வம் எந்தளவில் இருக்கிறது என்பதுதான் அது. காட்சி ஊடக ஆக்கிரமிப்பே வாசிப்பை முடக்குகிறது எனும் சப்பைக்கட்டை என்னால் ஏற்றுக் கொள்ளவே முடியாது. மேலைநாடுகளில் காட்சி ஊடகங் களைத் தாண்டியும் காமிக்ஸ் வெளியீடுகள் என்றமில்லாத வகையில் சிறப்பான நுட்பங்களுடன் வெளியாகிவருகின்றன. காமிக்ஸ் நாயகர்களின் கதைகள் வெள்ளித்திரைக்குத் தழுவப்படுவது முன்னெப்போதுமில்லாத அளவில் இன்று அதிகரித்து இருக்கிறது. காட்சி ஊடகங்கள் காமிக்ஸுகளுடன் இணைந்து வெற்றிகரமாகச் செயற்படுவதைத் தான் நான் இதில் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. பொதுவாகவே தமிழில் காமிக்ஸ் வாசிப்பானது அருகி வருவதன் பிரதான காரணங் களாக, 1. தமிழில் காமிக்ஸ் குறித்த போதிய தெளிவின்மையும், 2. தமிழில் காமிக்ஸ் வாசிப்பதை ஊக்கப்படுத்த விரும்பா மனநிலையும், 3. காலத்திற்கேற்ற வகையில் தம்மைப் புதுப்பித் துக் கொள்ளாமல் சீரற்ற கால இடைவெளியில் வெளியாகும் காமிக்ஸ் படைப்புகளும் இருந்து வருகின்றன.

தமிழ் மொழியானது விரும்பியே புறக்கணிக்கப்படும் இன்றைய நாட்களில் என்றும் போல பெரியவர்கள் தான் சிறுவர்களிடம் தமிழில் வாசிப்பதைக் கொண்டு செல்லவும் ஊக்குவிக்கவும் வேண்டும். தமிழில் வாசிப்பதன் சுவை தெரிந்த சிறுவர்கள் பின்பு அதனைத் தாமே பிடிவாதமாகப் பிடித்துக் கொள்வார்கள். ஆனால் தமிழ்ச் சித்திரக்கதைகளில் எவற்றை இன்று சிறுவர்களிற்குப் பெரியவர்கள் அறிமுகப்படுத்தலாம் எனில் மீண்டும் லக்கிலாக், சிக்பில், இஸ்னோகுட் போன்ற சில நாயகர்களே கையிருப்பில் இருக்கிறார்கள். அவர்களும் பெரியவர்களின் கைக்கு இலகுவில் எட்டிவிடாத நிலையில் தான் தமிழ் காமிக்ஸின் இன்றைய விநியோகத்திறன் உள்ளது என்பது எவ்வளவு அவலமான ஒன்று. இரும்புக்கை மாயாவியின் கதைகளிற்கு இன்றைய சிறுவர்கள் மத்தியில் கிடைக்கும் வரவேற்பு எப்படியான தட்டையான ஒன்றாக இருக்கும் என்பதில் எனக்கு எந்தவித ஐயமுமில்லை. ஆனால் சலிக்காது இன்றும் இரும்புக்கை மாயாவி கதைகள் வெளியாகி வருகின்றன. மிகத்தீவிரமான மாயாவி ரசிகர்களைத் தவிர்த்து தரமற்ற அச்சில் வெளியாகும் அக்காமிக்ஸ் படைப்புக்கள் புதிய வாசகர்களையோ அல்லது புதிய தலைமுறை வாசகர்களையோ தமிழ் காமிக்ஸைப் படிக்கத் தொடர்ந்து தூண்டுமா என்பதில் எனக்குப் பலத்த சந்தேகம் இருக்கிறது. சென்ற வருடம் வெளியாகிய தமிழ் காமிக்ஸின் கடைசி இதழான இரும்புக்கை மாயாவியின் கனிமண் மனிதர்களின் சந்தாப் பிரதி எனக்குக் கிடைக்கப்பெற்றும் இன்றுவரை அக்கதையைப் படித்திடும் ஆர்வம் எனக்கு ஏற்படவேயில்லை என்பதை இங்கு வேதனையுடன் தான் எழுதவேண்டி உள்ளது. ஆக இன்றைய சிறார்களிற்கு தமிழில் காமிக்ஸ் படிப்பது என்பது தொலைந்து போன ஒன்றாகும் என்பதை யார்தான் மறுத்திட முடியும். புதிய தலைமுறை ஒன்று அதன் தாய்மொழியில் அதற்கு கிடைக்கக்கூடிய அற்புத அனுபவமொன்று இல்லாதவாறே தன் நாட்களை நகர்த்துகிறது என்பதை நினைவில் கொள்ளு வோமாக.

என்பதுகளின் ஆரம்பத்தில் லயன், திகில் என புதிய பெயர்களில் ப்ராகஷ் பதிப்பகத்தினரிடமிருந்து காமிக்ஸ்கள் வெளிவர ஆரம்பித்தன. அக்காலத்தைத் தமிழ் காமிக்ஸ்களின் பொற்காலம் என்கிறார்கள். பல புதிய நாயகர்களை அக்கால கட்டத்தில் தமிழ் காமிக்ஸ் வாசகர்கள் கண்டறிந்து கொண்டார்கள். இரும்பு மனிதன் ஆர்ச்சி, குற்றச் சக்கரவர்த்தி ஸ்பைடர் போன்ற நாயகர்களை மிகுந்த ஆச்சர்யங்களுடன் படித்த காலமது. இன்று அவர்கள் கதைகளை அதே ஆச்சர்யத்துடன் படிக்க முடியாது என்பதையும் இங்குச் சொல்லியாக வேண்டும். மாறாகத் திகிலில் வெளியான கேப்டன் பிரின்ஸ் கதைகள் கதைக் களத்திலும் சித்திரங்களிலும் வாசகர் மனதில் மிகப்பெரிய மலைப்பை உருவாக்கின. சிலவருடங்கள் முன்பாக க்ரவுண் காமிக்ஸ் எனும் காமிக்ஸ் அறிமுகமான போது அக்காமிக்ஸ் பிரபலமான ஒரு பிரின்ஸ் கதையையே மீண்டும் வெளியிட்டது. பிரின்ஸ் போன்ற நாயகர்களின் தொடர்ச்சியாக, அதிரடிக் கௌபாய்கள் டெக்ஸ்வில்லர் மற்றும் ப்ரூபெரி போன்றவர்கள் வாசகர்கள் மனதைப் பெரிதும் கவர்ந்தார்கள். ரத்தப்படலம் கதை வழியாக

அறிமுகமான தன் கடந்த கால நினைவுகளைத் தொலைத்த நாயகனான மக்லேன் தமிழ் காமிக்ஸ் ரசிகர்களின் மனதில் சிறப்பான ஒரு இடம்பிடித்த நாயகன் ஆவார். இவ்வகையான நாயகர்களின தும் கதைகளினதும் அறிமுகமே இன்று தமிழில் எஞ்சியிருக்கும் காமிக்ஸ் ரசனைக்கும் காதலிற்கும் பிரதான காரணம். எல்லா வயதினர் மத்தியிலும் தமிழில் காமிக்ஸிற்கு இக்கதைகள் வரவேற்பை இன்றும் உருவாக்கிட முடியும். ஆனால் வரவேற்பை உருவாக்க வேண்டியவர்களிற்கு அதில் ஆர்வம் இல்லை என்பதைத்தான் இன்றைய நாளில் என்னால் உணரக் கூடியதாக இருக்கிறது. நான் எழுதியது தவறு என்பதை அவர்கள் நிரூபிப்பார்களே யெனில் அதில் என்னைவிட அதிகம் யாரும் உவகை கொள்ள முடியாது. மேலும் சிறப்பான கதைகளை வெளியிடுவதாக அறிவித்து இலங்கையில் ஆரம்பிக் கப்பட்ட ஐஸ்பெர்க் காமிக்ஸ் சில இதழ்களின் பின் வெளிவரா மல் போனதும் தமிழ் காமிக்ஸ் ரசிகர்களின் துரதிர்ஷ்டமே.

எந்த ஒரு பொருளும் விளம்பரம் வழியாகவே நுகர்வோனைச் சென்றடையும் காலமிது. தொடர்ச்சியாகச் செய்யப்படும் விளம்பரங்கள் ஒரு பொருளைக் குறைந்தது ஒரு தடவையேனும் நுகர்வோனைக் கொள்வனவு செய்யத் தூண்டும். அதுதான் விளம்பரங்களின் நோக்கம். இன்று தமிழில் காமிக்ஸ் வெளி வருகிறது என்பதற்கு எந்த விளம்பரங்களும் பொதுவெளியில் இல்லை எனலாம். மர்ஜென் சட்ராபி எழுதி வரைந்து விடியல் பதிப்பகம் வெளியிட்ட “ஈரான்— குழந்தைப்பருவம்”, மற்றும் “திரும்புதல்” போன்ற பிரபலமான கிராபிக் படைப்புகளின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்புக்கள் வெற்றி பெறாமைக்கு அப்பிரதிகள் குறித்த விளம்பரங்கள் இன்மையும் மிக முக்கியமான ஒரு காரணம். இன்று ப்ரகாஷ் குழும வெளியீடுகளைத் தொடர்ந்து படித்து வரும் வாசகர்களிற்குத் தெரிந்த அளவிலேயே தமிழ் காமிக்ஸிற்கான விளம்பரங்கள் நின்றுவிடுகின்றன. வலைப் பக்கங்கள் வழியாக காமிக்ஸ் ரசிகர்கள் தமிழ் காமிக்ஸ் குறித்த அறிமுகங்களைத் தந்தபடி இருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த விளம்பர யுகத்தில் ஒரு நுகர்வோர் சமூகத்தில் இவை ஏற்படுத்தும் பாதிப்பின் அளவுதான் என்ன. புதிதாக வாசகர்கள் இல்லை என்ற புலம்பல் வந்தபடி தான் இருக்கிறது. இந்த புலம்பலை விடுத்துச் சிறப்பான பலன் தரும் விளம்பர முயற்சிகளில் தமிழ் காமிக்ஸ் கள் இறங்காவிடில் அவை என்றும் நுகர்வோரால் அறியப்படாப் பொருளாகவே இருக்கும்.

என் வரிகளில் முன்பே எழுதியுள்ளபடி கடந்த எட்டுமாதங்களாகப் ப்ரகாஷ் குழுமத்திலிருந்து எந்த காமிக்ஸ் வெளியீடுகளும் வெளிவரவில்லை. தமிழ் காமிக்ஸ் என்றால் இன்று லயன் அல்லது முத்து என்றே கருதப்படக்கூடிய நிலையில் இந்த எட்டுமாத இடைவெளிக்கு இன்றுவரை எந்தக் காரணமும் சாதாரண வாசகன் ஒருவனை வந்து சேரவில்லை. வாசகர்களிற்கும் காமிக்ஸிற்குமான இடைவெளி அதிகரித்துக் கொண்டு செல்வதற்கு இவ்வகையான நீண்ட மெளனங்களும் ஒரு காரணமே. வாசகனுடன் இன்று உரையாடுவதற்கு இணையத் தொழில்நுட்பம் சுலபமான வழிகளைத் தந்திருக்கும் போதும் கூட காமிக்ஸில் வெளியாகும் ஆசிரியர் பக்கம் வரும்வரை வாசகன் காத்திருக்க வேண்டியது என்பதுதான்

அவன் விசுவாசத்திற்கு வழங்கப்பட்ட பரிசு. தமிழ் காமிக்கல் வாசகர்கள் மிகவும் பொறுமை கொண்டவர் கள் என்பது அதன் கடந்தகால அனுபவம் தெளிவாக்கும் ஒரு உண்மையாகும். ஆனால் இவ்வகையான தொடர்ச்சியான நீண்ட இடைவெளிகளும், இடைவெளிகள் ஏன் என்பது குறித்த உண்மையான விளக்கங்கள் அளிக்கப்படாமையும் தொடர்ந்து அருகிவரும் காமிக்கல் வாசகர்கள் எண்ணிக்கையையும், அதன் வாசிப்பையும் மேலும் மோசமான ஒரு நிலைக்கு மட்டுமே உந்தி செல்லக்கூடும். இது குறித்த அக்கறை இன்று பதிப்பகத்தார்களிடம் இல்லையே என்ற ஒரு உணர்வு வாசகர்கள் மனதில் மேலோங்கி நிற்பது மிகவும் வேதனைக் குரிய ஒன்றாகும்.

ப்ரகாஷ் குழுமத்திலிருந்து இறுதியாக வெளிவந்த காமிக்கல் இதழ்களில் (வெள்ளையாய் ஒரு வேதாளம்) தமிழ் காமிக்கல்களில் மீண்டும் ஒரு மறுமலர்ச்சி தோன்றுவதற்குரிய சில அறிவிப்புகள் இடம்பெற்றிருந்தன. தமிழ் காமிக்கல் வாசகர்களில் பெரும்பான்மையினர்க்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியைத் தந்த அறிவிப்புகள் அவை. புதிய நாயகர்களின் அறிமுகம், இதழின் தரத்திற்கேற்ற விலையேற்றம், முழு வண்ணத்தில் சித்திரங்கள் என இதுவரை நம் மனதில் கொண்டிருந்த ஏக்கங்களை ஓரளவிற்கேனுமாகிலும் சாந்தி செய்யும் வகையில் அந்த அறிவிப்புகள் அமைந்திருந்தன. ஆனால் அந்த அறிவிப்புகள் அறிவிப்புகளாகவே இன்றுவரை நிற்கின்றன. தமிழ் காமிக்கலில் இந்த வருடம் ஜூலை மாதத்தில் உதயமாகியிருக்க வேண்டிய வசந்தம் இன்னமும் வரவேயில்லை. வாசகன் காத்திருந்து காத்திருந்து ஏமாற்றங்களை ஒரு ஜென் துறவிபோல் ஏற்றுக் கொள்ளப் பழகிவிட்டான் என்பதுதான் இதில் கிடைத்த ஒரு நன்மை. வரும் ஆனால் வராது என்பதுதான் ஜென் துறவிகளின் இன்றைய பெரும் தத்துவமாக மாறிவிட்டிருக்கிறது.

தமிழில் காமிக்கல்களை இன்று வெளியிடுவதில் உள்ள சிக்கல்கள் குறித்து அத்துறை குறித்து நன்கு பரிச்சயமான நண்பர்கள் எழுதியும் கூறக்கேட்டும் அறிந்திருக்கிறேன். இன்று தமிழ் மொழியில் காமிக்கல் வெளியிடல் என்பது ஒரு லாபம் ஈட்டித்தரும் தொழில் அல்ல. மிகவும் கசப்பான உண்மைதான் இது. லாபம் தராத தொழில் ஒன்றை தொடர்ந்து நடத்திட யார்தான் விரும்பிடக்கூடும். வாசகர்களின் எண்ணிக்கை அருகி வருதல், வெளியிடப்படும் இதழ்களிற்கு கிடைத்திடும் மந்தமான வரவேற்பு, சந்தாதாரர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்து கொண்டே செல்லுதல், புதிய கதைகளின் உரிமைகளை வாங்குவதற்குத் தர வேண்டிய விலை, அச்சுத் தொழிலில் கச்சாப் பொருட்களிற்கு ஏற்பட்டிருக்கும் விலையேற்றம் என காரணங்கள் ஒன்றன் மேல் ஒன்றாக அடுக்கப்பட்டுக் கொண்டே செல்கின்றன. இக்காரணங்களும் இங்கு கூறப்பட்டிராத பிற காரணங்களும் தமிழ் காமிக்கல் என்பது இன்னமும் சில வருடங்களில் சந்தையிலிருந்து மறைந்துபோக உதவிடலாம். ஆனால் ஒரு நல்ல நிர்வாகி என்பவன் தடைகளை உடைத்து வெற்றி காண்பவன்தானே ஒழிய லாபம் கொல்லை மரத்தில் காயாக காய்க்கும், நிதானமாகப் பறித்துக் கொள்ளலாம் என்று தூங்குபவன் அல்ல. பெயரில் சிங்கம் இருப்பதைவிட அது செயலில் சிங்கமாக இருப்பதுதான் சிங்கத்திற்கு லட்சணமான ஒன்று.

தகுந்த வினியோகம், விளம்பரம், நவீன சந்தைப்படுத்தும் நுட்பங்கள், வாசகருடனான சுமுகமான உறவு போன்றவற்றுடன் குறைந்தது ஒரு ஓரிரு வருடங்களிற்காவது லாபத்தை ஒரு நோக்காகக் கொள்ளாது தமிழில் தரமான காமிக்களை யார்தான் வெளியிட முடியும் எனும் கேள்விக்கு இன்று கிடைக்கக்கூடிய பதிலில் இருக்கும் இருள்தான் தமிழ் காமிக்களின் எதிர்காலத்தின் வண்ணம். என் தலைமுறையில் என் மொழியில் எனக்குக் கிடைத்த ஒரு சிறப்பான அனுபவ மொன்று இன்று இல்லாமல் ஆகிக்கொண்டிருப்பதை கையாலாகாமையுடன் நான் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறேன். தமிழ்ப் புத்தகசாலை ஒன்றில் தமிழ்க் காமிக்கள் வகித்த அந்த கவுரவமான இடம் என் நினைவுகளில் மட்டுமே இனி இருக்கக்கூடும். வெகு அருகில் உள்ள எதிர்காலம் ஒன்றில் தமிழ் காமிக்கள் என்பது காற்றில் கலந்துவிட்ட ஒன்றாகவே அறியப்படக்கூடும் அதுவரையில் தமிழ் காமிக்கள் எனும் அற்புத்ததின் சட்டகங்கள் கால மணலின் சீரான விழுகையுடன் கரைந்து கொண்டே இருக்கின்றன.

“இது என்ன சின்னப்புள்ளத்தனமா இருக்கே!”

■ தயாளன் (முத்துவிசிறி)

கேட்டுக்கேட்டுச் சலித்துவிட்டது. நேருக்கு நேராகவும், மறைமுகமாகவும், வார்த்தைகளாலும், செய்கையாலும் கேட்டுக்கேட்டுச் சலித்துவிட்டது. இப்போதெல்லாம் மறுப்பதில்லை. காரணம் சொல்வதில்லை. சப்பைக்கட்டு கட்டுவதில்லை. விட்டுவிடுகிறேன், பெருந்தன்மையாக. சந்தோஷமாக. கதையின் முடிவில் லக்கி லூக் ஜாலியாகப் பாடிக்கொண்டே போவதைப்போல்.

நீங்கள் புதிதாக ஏதாவது ஒரு சாப்பாட்டையோ, தின்பண்டத்தையோ சாப்பிட்டால் அதன் சுவைபற்றி மற்றவருக்கு எப்படித் தெரிவிப்பது? என்னதான் அதன் சுவைபற்றிச் சொன்னாலும், அதைப் பற்றிக் கேட்பவரால் அதனைச் சரியாக உணரமுடியாது. முடிந்தால் நீங்கள் சாப்பிட்ட உணவை அவருக்குக் கொஞ்சம் கொடுத்தால் வேண்டுமா னால் அவருக்கு அதன் சுவைபற்றித் தெரியலாம். அப்படியே கொடுத்தாலும் அவருக்குப் பிடிக்குமா என்று தெரியாதுதான். இதுதான் என்னுடைய புதிய உத்தி இப்போது. அவர்கள் கையில் ஒன்று கொடுத்துவிடுவேன்.

எதைப்பற்றிச் சொல்கிறேன் என்று புரியவில்லையா? எல்லாம் படக்கதை அல்லது சித்திரக்கதை என்று தமிழில் அழைக்கப்படும் 'காமிக்ஸ்' பற்றித்தான்.

காமிக்ஸ் படிக்க ஆரம்பித்து ஏறக்குறைய முப்பத்து மூன்று ஆண்டுகள் ஓடிவிட்டன. இருந்தாலும் முதல் முதலாகப் படிக்கும்போது நான் உணர்ந்த அந்த தீரில் இன்னும் இருக்கிறது. என்னுள் இருக்கும் காமிக்ஸ் பற்றிய ரசனை மட்டும் இன்னமும் அந்தப் பள்ளிச் சிறுவனின் வயதிலேயே இருக்கி

தயாளன் (1969)
செய்யார்.

இவர் தற்போது சிங்கப்பூரில் கணிப்பொறியாளராகப் பணியாற்றிவருகிறார். முத்துவிசிறி என்ற பெயரில் “காமிக்ஸ் பற்றிய ஒரு அலசல்” என்ற வலைப்பதிவில் கடந்த ஆறு ஆண்டுகளாக காமிக்ஸ் தொடர்பான ரசனையை எழுதிவருகிறார். <<http://muthufanblog.blogspot.com/>>

மாற்று வெளி

றது. வளர விரும்பவில்லை நான். மாறிவரும் வாழ்க்கைச் சூழலில் என்னை இன்னும் உருப்படியாகக் காப்பாற்றி வருவது இந்த ரசனைதான். அப்படியே இருந்துவிட்டுப் போகட்டும்.

எழுபதுகளின் கடைசியில் படிக்க ஆரம்பித்தேன். அப்போ தெல்லாம் கதைப் புத்தகம் கொண்டுவருபவன்தான் வகுப்பில் ஹீரோ. எனக்கு அப்போதெல்லாம் தோன்றுவதுண்டு, இந்த வாத்தியார்களின் வேலையே மாணவர்கள் சந்தோஷமாக இருந்துவிடாமல் பார்த்துக்கொள்வது என்பது மட்டும் தானா? படி, ஹோம்வொர்க் செய் என்றெல்லாம் சொன்னால் பரவாயில்லை, ஆனால் கதைப்புத்தகம் படிக்கவேண்டாம் என்று சொல்வதின் லாஜிக் இன்னும் எனக்குப் புரியவில்லை. என் மகளின் பள்ளியில் (இந்தியாவில் இல்லை) தினமும் ஒரு கதைப்புத்தகம் படிக்கச் சொல்கிறார்கள். மூன்று நாட்கள் ஆங்கில புத்தகம், இரண்டு நாட்கள் தமிழ் புத்தகம். இந்தப் புத்தகங்கள் எடுக்க நூலகம் போய்வருவது ஒரு முக்கிய வேலையாகிவிட்டது இப்போதெல்லாம். இந்தப் புத்தகம் படிக்கும் பழக்கத்தால் ஆசிரியர்களுக்குப் பாடம் சொல்லித் தருவது கலப்பமாக இருக்கிறதாம். என் மகளின் ஆசிரியரைச் சந்தித்தபோது சொன்னார்.

எனக்கு இந்த வருத்தம் எப்போதுமே உண்டு, இந்தியச் சூழ்நிலையைப் பற்றி. பள்ளிகூடத்தில்தான் இது ஒரு பிரச்சினை என்றால், புத்தகக் கடைகளிலும் பிரச்சினைதான். புத்தகங்களை ஒருநிமிடத்திற்கு மேல் பார்த்தால் கடைக்கார ரின் பார்வை தாங்க முடியாது. பார்வையாலேயே சுட்டெரித்து விடுவார். அந்தப் புத்தகத்தை வாங்காமல் போனால், திரும்ப அந்தக் கடைக்குப் போனால் நம் கைக்குப் புத்தகம் வரவே வராது. ஆனால் நான் இங்கே புத்தகக்கடைக்குப் போனால் ஏறக்குறைய நான் வாங்க விரும்பும் புத்தகத்தை அங்கேயே படித்து முடித்துவிடுவேன். ஒரே புத்தகத்தில் பல பிரதிகள் இருந்தால் ஒரு பிரதி மட்டும் பிரித்துப் படிப்பதற்காகவே வைத்திருப்பார்கள். படித்துவிட்டு பிடித்திருந்தால் நீங்கள் வாங்கலாம், இல்லையென்றால் பரவாயில்லை. இதுகூட ஒரு நல்ல வியாபார உத்திதான். நான் இதுபோலப் படித்துவிட்டுப் பல புதிய புத்தகங்களை வாங்க ஆரம்பித்து இருக்கிறேன்.

நான் தமிழ்க் காமிகல் புத்தகங்களைப் பற்றி இங்கே எழுதப் போவதில்லை. அதைப்பற்றி எழுதுவதென்றால் ஒரு மாமாங்கம் தேவை. இந்தக் கட்டுரை தமிழ்க் காமிகல் சேகரிப்பில் எனது அனுபவங்கள் பற்றியது.

எல்லா புத்தகங்களும் சேகரிப்புக்கு உகந்தவை அல்ல. புத்தகங்களின் தரம், அதாவது புத்தகங்களின் தற்போதைய நிலைமை, அட்டை, உட்பக்கங்கள், ஓரங்கள் மற்றும் நிறம், இவற்றைப் பொறுத்தே ஒரு புத்தகம் சேகரிப்புக்கு உகந்ததா என்று முடிவு செய்யமுடியும். சுருக்கமாகச் சொல்வதென்றால் சேகரிப்புக்கு உகந்த புத்தகம் என்பது புத்தகப் பதிப்பாளர் எந்தத் தரத்தில் வெளியிட்டாரோ அதே தரத்தில் இருக்க வேண்டும், அவ்வளவுதான். இதைப் பற்றி என்னுடைய சக காமிகல் நண்பர்களின் கருத்து வேறுவிதமாக இருக்கலாம். ஆனால் இந்த விஷயத்தில் நான் உலகளாவிய காமிகல் சேகரிப்பாளர்களின் பழக்க வழக்கங்களைப் பின்பற்றுகிறேன்.

தமிழகத்தில் இன்னும் இந்த விழிப்புணர்வு வரவில்லை. இருந்தாலும் நான் பேசுபவர்களிடம் இதைப்பற்றித் தெளிவாக விளக்கிவிடுவேன். ஏறக்குறைய தமிழகத்தில் உள்ள பெரிய சேகரிப்பாளர்கள் எல்லோருக்கும் இந்தத் தரம்பற்றி ஓரளவுக்கு இப்போது தெரியும். நான் எல்லோரிடமும் என்னுடைய சேகரிப்பில் உள்ள இதழ்களின் பட்டியலைக் கொடுத்து இருக்கிறேன், சேகரிப்பிற்கு வேண்டிய பட்டியலையும் கொடுத்திருக்கிறேன். எனவே அவர்களுக்கு என்னுடைய வேண்டிய பட்டியலில் உள்ள புத்தகங்கள் கிடைத்தால் உடனே சொல்வார்கள். இப்போதெல்லாம் அவ்வளவாகப் புத்தகங்கள் கிடைப்பதில்லை. ஏனென்று கேட்டால், புத்தகங்கள் இருக்கிறது, ஆனால் நீங்கள் எதிர்பார்க்கும் தரத்தில் இல்லை என்று சொல்வார்கள். இந்த அளவிற்கு அவர்கள் யோசிப்பதே ஒரு பெரிய மாற்றம்தான்.

புத்தகத்தின் தரத்தைப் பொறுத்து Grading (தர வரிசை) உண்டு. புத்தம் புதிய புத்தகம் என்றால் அது Mint (புதியது), அதற்கு அடுத்த தரம் Very good (ஏறக்குறைய புதியது, ஆனால் அட்டை ஓரம் கொஞ்சமாக மடங்கி இருப்பதுபோல மிகச் சிறிய குறைகள்). இதற்கு அடுத்த தரம் Good (அட்டையில் கறுக்கல், அட்டை லேசாக மடங்கி இருத்தல், உள்ளே ஒரு பக்கம் கொஞ்சம் கிழிந்து இருத்தல் போன்ற இரண்டு அல்லது மூன்று குறைகள் இருப்பது). இதற்கு அடுத்தது Reading copy என்று பெயர், அதாவது படிப்பதற்கு மட்டும் அல்லது வேறு நல்ல தரத்தில் கிடைக்கும்வரை வைத்துக்கொள்வதற்கு மட்டும். இந்தபுத்தகத்தில் முன்னட்டையோ, பின்னட்டையோ இருக்காது, சில பக்கங்களும் இருக்காது. துரதிஷ்டவசமாகத் தமிழகத்தில் கிடைக்கும் காமிக்ஸ்களில் அதிகபட்சம் இந்தத் தரத்தில்தான் கிடைக்கும். இதற்கு முக்கிய காரணம் விழிப்புணர்வு இல்லாததும், வியாபார காரணங்களும். ஒரு முறை ஒரு புத்தகத்தைப் படித்தால் போதும் என்ற மனநிலை இருப்பதே தரமற்ற புத்தகங்கள் தயாரிப்பதற்கான முக்கிய காரணம் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு புத்தகம் பல வருடங்கள் இருக்க வேண்டும் என்ற ஒரு எண்ணம் தயாரிப்பாளர்களுக்கு இல்லை. இது காமிக்ஸ் பதிப்பகத்தாருக்கு மட்டும்ல்ல, மற்ற தமிழ்ப் புத்தகத் தயாரிப்பாளர்களுக்கும் பொருந்தும். ஆனால் அவர்கள் காரணம் சொல்வது புத்தகம் படிப்பவரின் மனஓட்டம் மற்றும் புத்தகம் வாங்குபவரின் நிதி நிலைமை. புத்தகம் வாங்குபவர் பத்து ரூபாய்தான் கொடுக்கத் தயார் என்றால் அவருக்கு அந்தத் தரத்தில்தான் புத்தகம் கிடைக்கும். அதைவிட அதிகம் எதிர்பார்க்க முடியாது. வெவ்வேறு தரத்தில் புத்தகம் தயாரிப்பது என்றால், அதுவும் பிரச்சினை தான். ஏனென்றால் பதிப்புரிமை பெறுவதற்கு புத்தக விலை ஒரு முக்கிய அங்கம். இருவித விலையில் புத்தகம் பதிப்பிப்பது இதனால் சாத்தியமில்லை. இப்போதைக்கு இதற்கு என்ன தீர்வென்று தெரியவில்லை.

மற்றுமொரு வியாபாரக்காரணம், நடைபாதை வியாபாரிகளின் கைங்கர்யம். ஒரு புத்தகம் அவர்கள் கையில் கிடைத்தால் முதலில் அவர்கள் செய்வது அதிலுள்ள விலையைக் கிழிப்பதுதான். சேகரிப்பாளர்களுக்கு இது ஒரு பெரிய சாபக் கேடு. சமீபத்தில் நண்பர் ஒருவர் நூறு புத்தகங்களை அருமை

யான தரத்தில் வாங்கினார், எல்லாவற்றிலும் விலை மட்டும் கிழிக்கப்பட்டிருந்தது. அதுமட்டும் இல்லையென்றால் எல்லா புத்தகங்களும் மின்ட் அல்லது வெரி குட் தரத்தில் வந்திருக்கும். ஆனால் இப்போது என் கணிப்பின்படி இந்தப் புத்தகங்கள் எல்லாம் ரீடிங் காப்பி மட்டுமே. கடைவியாபாரிகளிடம் விலையைக் கிழிக்க வேண்டாம் என்று சொன்னால் அவர்களோ, புத்தகம் வாங்க வரும் வாசகர்கள் அட்டையில் உள்ள விலையில் இருந்து குறைத்துத்தான் கேட்கிறார்கள், அதனால்தான் விலையைக் கிழிக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். இதனைப் பொறுத்தவரை இப்போதெல்லாம் சேலத்தில் உள்ள நடைபாதை வியாபாரிகள் காமிக்கஸ்களின் அட்டை விலையை கிழிப்பதில்லை என்பது ஒரு சந்தோஷமான விஷயம். ஆனால் சேலத்தில் காமிக்கஸ் விலையும் யானை விலை, குதிரை விலைதான்.

காமிக்கஸ் விற்பனை இப்போது ஒரு அதீத லாபம் தரும் வணிகமாகிவிட்டது. யாரோ எப்போதோ எந்த புத்தகத்தையோ அதிக விலை கொடுத்து வாங்கியதில் இப்போது எல்லா புத்தகங்களும் விலை உயர்ந்துவிட்டன. ஆனால் இது ஒரு சமீபத்திய நிகழ்வுதான், முன்பெல்லாம் இப்படி இல்லை. எனக்கு நிறைய நண்பர்கள் இருந்தனர், இருக்கின்றனர். இவர்களில் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொருவிதம். இவர்களின் தொழிலும் டாக்டர், டிரைவர், விற்பனைப்பிரதிநிதி என பலவிதம். இவர்களெல்லாம் அறிமுகமானது காமிக்கஸ் புத்தகப் பண்டமாற்று வியாபாரத்தில்தான். ஆனால் நிறைய பேர் புத்தகங்களை விற்றுவிட்டதால் இப்போதெல்லாம் பண்ட மாற்றுக்கு புத்தகம் கிடைப்பதில்லை.

யோசித்துப்பார்க்கிறேன் இந்தப் புத்தகம் சேமிக்கும் பழக்கம் எப்போது ஆரம்பமானது என்று.

நான் காமிக்கஸ் படிக்க ஆரம்பித்தது 1979இல். நான் முதன் முதலில் படித்தது முத்து காமிக்கஸின் 100வது இதழ். இது என்னுடைய நண்பனின் அண்ணன் வாங்கிய புத்தகம். என் நண்பன் இந்தப் புத்தகத்தை ஒரு நாள் பள்ளிக்குக் கொண்டு வந்திருந்தான். அன்று அவனிடமிருந்து வாங்கிப்படித்தேன். கண்டதும் காதல். இன்றுவரைத் தொடர்கிறது. அடுத்த சிலமாதங்களுக்கு நான் சில புத்தகங்களைப் புத்தகக் கடைகளிலும் நண்பர்கள் வீட்டிலும் பார்த்தேன். ஆனால் படிக்க முடியவில்லை. ஏறக்குறைய ஒரு ஆண்டு கழித்தே மீண்டும் படிக்க, வாங்க வாய்ப்பு கிடைத்தது. “கடலில் தூங்கிய பூதம்”, “பனிமலை பூதம்” ஆகிய முத்து காமிக்கஸ் புத்தகங்களை நடைபாதைக் கடைகளில் பார்த்த ஞாபகம் இருக்கிறது. கோடை விடுமுறையில் தாத்தா வீட்டிற்குப் போகும்போது, மாமா மகன் ஒரு சில புத்தகங்களை வைத்திருந்தான். அவன் என்னை விடக் கொஞ்சம் ஆர்வக்கோளாறு உடையவன். சாம, பேத, தான, தண்டம் என எல்லா முறைகளையும் தாராளமாக உபயோகிப்பான். லவட்டிக்கொண்டு வருவதும் உண்டு. அந்த ஊர் நூலக அதிகாரி அவனை நூலகத்தில் அனுமதிப்பதில்லை, அந்த அளவிற்கு “புகழ்” பெற்றவன். அப்போதெல்லாம் புத்தகம் படிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்ததே தவிர, அவற்றைச் சேர்க்கவேண்டும் எனத் தோன்றியதில்லை.

கோடை விடுமுறையில் சேர்த்த புத்தகங்களும், பள்ளி திறந்த பின்னர் பெற்றோர் புண்ணியத்தில் பழைய புத்தகக்கடை சென்று சேர்ந்துவிடும். அந்த சமயத்தில் “இரும்புக்கை மாயா மாயவன்” என்ற ஒரு புத்தகத்தை என் தந்தையிடம் அடம் பிடித்து வாங்கியது நன்றாக ஞாபகம் இருக்கிறது.

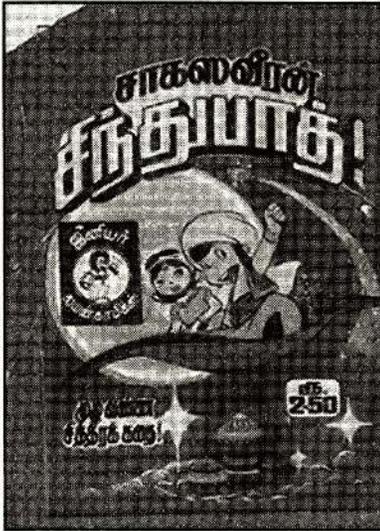
இரண்டு ஆண்டுகள் கழித்து என் தந்தைக்கு வேலை மாற்றம் ஆகியது. சேலம் அருகில் ஒரு ஊர். இங்கே வந்த பின்னர்தான் பள்ளியில் புத்தகப் பண்டமாற்று ஆரம்பம் ஆனது. என்னுடைய நண்பர்கள் சிலருக்கு ஆங்கிலம் அவ்வள வாக வராது. அதனால் பள்ளிப்பாடம் கேட்க என்னிடம் வருவார்கள். அதற்குக் கைமாறாக அவ்வப்போது சில காமிக்கல் கள் கிடைக்கும். ஒன்பதாம் வகுப்பிற்கு வந்த பின்னர் என்னு டைய பள்ளி நண்பன் ஒருவன், கொஞ்சம் வசதியானவன், கடையில் வாங்கும் பழக்கம் கொண்டவன், அறிமுகம் ஆனான். அவன் வாங்கும் புத்தகங்கள் எப்போதும் என்னிடம் தான் இருக்கும். வாங்க காசு உள்ளவன் அதை வைத்துக் கொள்ள விரும்பவில்லை. அவனுடைய புத்தகப் பாதுகாவலன் ஆனேன் நான். ஒரு வருடம் கழித்து அவனுடன் ஒரு சண்டை. சில மாதங்கள் பேசவில்லை. ஆனால் அவனுடைய புத்தகங் கள் என்னிடமே தங்கிவிட்டன. அவனுக்கு அந்தப் புத்தகங்க ளைத் திருப்பித் தருவதா, இல்லையா என்ற குழப்பம் கொஞ்ச நாள் நீடித்தது. இந்தப் புத்தகங்களைத் திருப்பிக்கேட்டால் என்ன செய்வது என்பதாலேயே அவற்றையெல்லாம் ஜாக்கிர தையாக வைத்திருந்தேன். இதுதான் என்னுடைய முதல் கலெக் சன். பின்னர் அந்தப் புத்தகங்களை அவனிடம் கொடுத்துவிட்ட போதிலும், நிறைய புத்தகங்கள் இருந்தால் நன்றாக இருக்கிறது என்பது மனதில் பதிந்துவிட்டது. இப்படித்தான் என்னுடைய புத்தகம் சேகரிக்கும் பழக்கம் ஆரம்பமானது.

புத்தகம் படிக்கும் பழக்கம் உள்ளவர்கள் பலர் அதனைச் சேகரித்து வைப்பதில்லை. இதற்கு ஒரு முக்கிய காரணம் இரவல் தருவதுதான். பணமோ, பொருளோ கடன் வாங்கி னால் திருப்பித்தரும் அளவிற்கு யாரும் புத்தகங்களைத் திருப்பித் தருவதில்லை. எனக்கு இது ஒரு பெரிய பிரச்சினை யாக இருந்ததில்லை. நான் தீவிரமாகப் புத்தகம் வாங்க ஆரம் பித்தது கல்லூரி சேர்ந்த பிறகுதான். அது ஒரு பொறியியல் கல்லூரி என்பதால் காமிக்கல் படிப்பவர்கள் மிகவும் குறைவு. அதிலும் தமிழ்க் காமிக்கல் என்றால் இரண்டாம் தரம்தான் (ஆங்கில காமிக்கல் படிப்பது பற்றி பெருமையாக சொல்வார் கள்). கல்லூரி முடிந்தபின்னர் தமிழ் நாட்டைவிட்டு வெளியே வந்துவிட்டேன். நான் வேலை பார்த்த இடத்தில் தமிழ் பேசுப வர்களே குறைவு. தமிழ்க் காமிக்கல் படிப்பவர்கள் இல்லவே யில்லை என்றுதான் சொல்லவேண்டும். ஆனால் இந்தியாவில் பதிப்பிக்கப்பட்ட இந்திரஜால் காமிக்கல் நான் செல்லுமிடங்க ளில் எல்லாம் நடைபாதைக் கடைகளில் தாராளமாகக் கிடைத்தது. 1998இல் ஏறக்குறைய இருநூறு இந்திரஜால் காமிக்கல் நூறு ரூபாய்க்கு வாங்கியது ஞாபகம் இருக்கிறது. (தற்போது இதன்மதிப்பு ஏறக்குறைய இருபதாயிரம் ரூபாய்). தமிழ்க் காமிக்கல் ஓரளவிற்கு வருவது குறைந்துகொண்டிருந்த நேரம் இது. அதனால் ஆங்கில, மற்றும் இந்தியாவில் பதிப்பிக் கப்பட்ட காமிக்கல் புத்தகங்களை வாங்க ஆரம்பித்தேன். அப்போது என்னுடைய நண்பர்கள் யாருக்கும் காமிக்கல்

படிக்கும் பழக்கம் இல்லை. அதனால் இரவல் கொடுப்பது மில்லை. எல்லா புத்தகங்களும் சேர ஆரம்பித்தன.

இரண்டாவது முக்கிய காரணம் வீட்டில் உள்ளவர்கள். முக்கியமாகப் பெற்றோர்கள். நாம் கொஞ்சநாள் வீட்டில் இல்லை என்றால் நம்முடைய பொருட்கள் எல்லாம் வெளியே போய்விடும். இந்தப் பட்டியலில் முதலிடம் பிடிப்பது புத்தகங்கள்தான். ஏனென்றால் புத்தகம் வாங்குபவர் தினமும் வீதியில் வருவார். கைமேல் காச நிச்சயம், அதுவும் உடனடியாக. இதனாலேயே நிறையபேர் அவர்களுடைய புத்தகச் சேகரிப்புகளை இழந்ததுண்டு. இந்த விஷயத்திலும் நான் அதிர்ஷ்டசாலி. என் அப்பா நிறைய புத்தகம் படிப்பவர். அதனால் வீடுமுழுக்க புத்தகங்கள் இருக்கும். அவற்றைக் கடையில் போடவேமாட்டார். அதனால் என்னுடைய புத்தகங்களும் தப்பித்தன. என் தந்தையார் வேலைகாரணமாக இடம் மாறிச் செல்லும்போது அவருடைய புத்தகங்களுடன் என்னுடைய காமிக்ஸ் புத்தகங்களும் பிரயாணம் செய்யும். இப்போது கூட என் பெற்றோர் வீட்டில் எனக்கென்று ஒரு இடம் உண்டு, புத்தகம் வைப்பதற்காகவே.

புத்தகங்களை வாங்கினால் மட்டும் போதாது, சேமித்து வைத்தால் மட்டும் போதாது, அவற்றைப் பாதுகாப்பாகவும் வைக்கவேண்டும் என்பது இந்தியாவை விட்டு வெளியே வந்தபின்னர் தான் தெரிந்தது. நான் புத்தகம் வாங்கும் கடைகளில் அவற்றை ஒரு பிளாஸ்டிக் கவரில் போட்டு, அதன் பின்னால் ஒரு அட்டையும் வைத்திருப்பார்கள். மேலும் அவற்றை நேராக (vertical) வைத்திருப்பார்கள். இல்லையெனில் ஓரங்கள் மடங்கிவிடும். இது எனக்கு முதலில் வித்தியாசமாகத் தெரிந்தாலும், விலை அதிகமாக இருந்தாலும் அதன் முக்கியத்துவம் தெரிந்தது. இப்போது நானும் என்னுடைய காமிக்ஸ் நண்பர்களும் இந்த முறையைத்தான் பின்பற்றுகிறோம். எனக்கு இப்போது புதிதாக அறிமுகமாகும் காமிக்ஸ் நண்பர்களுக்கு நான் இப்போது முதலில் கொடுப்பது பிளாஸ்டிக் கவர்தான்.

புத்தகங்கள் சேமிப்பதால் ஒரு சில விஷயங்களைச் சரிபார்ப்பது சுலபம். காமிக்ஸ் பற்றிய பதிவுகள் ஆரம்பித்த போது நிறைய நண்பர்கள் என்னிடம் தகவல் கேட்பதுண்டு. என்னிடம் இல்லாத விபரங்களை நானும் மற்றவரிடம் காமிக்ஸ் சேகரிப்பாளர்களிடம் கேட்டுப் பெறுவதுண்டு.

ஒரு சிலருக்குக் காமிக்ஸ் சேர்ப்பது என்றால் கதைகளைச் சேர்ப்பது. அதாவது ஒரு கதை ஒரு புத்தகத்தில் இருந்தால் போதும். அது முதல்பதிப்பாகவோ, மறுபதிப்பாகவோ இருந்தால் போதும். ஆனால் நான் எல்லா புத்தகங்களையும் சேர்க்கிறேன், வரிசைக்கிரமமாக. இதற்கு முக்கிய காரணம் அவற்றின் வரலாற்று முக்கியத்துவம். ஒரு புத்தகத்தில் கதை தவிர பல விஷயங்கள் பதிப்பிக்கப்படுகின்றன. விளம்பரங்கள், புதிர்கள், இலவச இணைப்புகள், அந்த காலகட்டத்

திய நிகழ்வுகள் எனப் பல விஷயங்கள் உண்டு. அவையெல்லாம் எனக்கு முக்கியம், கதைகளையும் சேர்த்து.

67

தற்போது காமிக்ஸ் சேகரிப்பது என்பது ஒரு அதிக செலவுடைய பழக்கம் என்று ஆகிவிட்டது. முன்பு காமிக்ஸ் படிக்கும் பழக்கம் உள்ளவர்கள் பலர் இப்போது பொருளாதார ரீதியில் நல்ல நிலைமையில் இருப்பதால், அவர்கள் என்ன விலை கொடுத்தாவது காமிக்ஸ் வாங்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் பத்து ரூபாய்க்குக் கிடைத்த புத்தகம் இப்போது முன்னூறு ரூபாய் விலை போகிறது. அவ்வளவு விலை கொடுத்தாலும் இப்போதெல்லாம் புத்தகங்கள் கிடைப்பதில்லை. யாராவது நல்ல மனிதர்கள் கொடுத்தால் தான் உண்டு. அப்படி கிடைத்ததுதான் பால்கன் காமிக்ஸ். சில ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் நண்பர் ஒருவரிடம் இருந்து வாங்கினேன். இருபத்தி இரண்டு புத்தகங்களும் ஒன்றாக வைத்துத் தைத்து இருந்தது. இந்த காமிக்ஸ் 68ம் ஆண்டு வந்தது. இது இங்கிலாத்தில் வந்து கொண்டிருந்த ஈகிள் காமிக்ஸின் தமிழ்ப் பதிப்பு. இந்திரஜால் காமிக்ஸ்களுக்குப் பிறகு தமிழில் ஒரு சிறந்த முயற்சி என்று சொல்லலாம்.

வண்ணப் பக்கங்களும், கருப்பு வெள்ளை பக்கங்களும் மாறி மாறி இருக்கும். மொத்தம் இருபது பக்கங்கள். பத்து பக்கங்கள் வண்ணத்தில், மற்றவை கருப்பு வெள்ளையில். என்பதுகளில் வந்த முத்து காமிக்ஸ் வாரமலருக்கு இது முன்னோடி. பலதரப்பட்ட கதைகள், புதிர்கள், விஞ்ஞான விஷயங்கள் எனப் பல விஷயங்கள் இதில் வந்தன. விலையோ எழுபத்தைந்து காசுகள்தான். வரவேற்போ பிரமாதமாக இருந்தது. இருந்தபோதிலும், இருபத்தி இரண்டு இதழ்கள்தான் வந்தன. விலையும், வாசகர்களின் சந்தா எண்ணிக்கையும் குறைந்தது தான் முக்கிய காரணம் என்று பதிப்பகத்தார் சொன்னார்கள். தமிழ்க் காமிக்ஸ் வரலாற்றிலேயே இதுதான் கடைசி இதழ் என்று சொல்லி வெளியிட்டவர்கள் இவர்கள் தான். இந்த மாதம் இருமுறை பத்திரிக்கை 15 ஜனவரி 68இல் ஆரம்பித்து 25 நவம்பர் 68இல் நின்றுவிட்டது. சென்னையிலிருந்து இதனைப் பதிப்பித்தவர்கள் டால்டன் பதிப்பகத்தார்.

பலநாடுகளில் இருந்து இப்போது காமிக்ஸ் புத்தகங்கள் வாங்குகிறேன். இவற்றிற்கு மூலகாரணம் தமிழில் நான் படித்த புத்தகங்கள்தான். தமிழில் வந்த அப்புத்தகங்கள் பல நாடுகளில் இருந்து வந்தவை. அமெரிக்கா மற்றும் ஐரோப்பா (முக்கியமாக இங்கிலாந்து) இவற்றில் முக்கியமானவை. தமிழில் வந்த புத்தகங்களின் ஆங்கில மற்றும் பிறமொழி மூலங்களைச் சேகரிப்பதில் இப்போது நான் ஆர்வம் காட்டுகிறேன். காமிக்ஸ் புத்தகங்களைச் சேர்ப்பதற்காகவே நான் இரண்டு ஆண்டுகள் இங்கிலாந்தில் வேலைசெய்தேன் என்றால் உங்களால் நம்பமுடிகிறதா?

சமீப காலங்களில் என்னுடைய சேமிப்பில் அதிக புத்தகங்கள் சேரவில்லை, என்னுடைய தர எதிர்பார்ப்பு அதிகமாக இருப்பதாலா, அல்லது தேவையான இதழ்கள் குறைவாக இருப்பதாலா என்று தெரியவில்லை. ஒரு பத்து புத்தகங்கள் தான் கிடைத்திருக்கும், கடந்த ஓராண்டு காலத்தில். காத்திருக்கிறேன், காமிக்ஸ் சேகரிப்பில் மீண்டும் ஒரு பொற்காலம் வருமென்று நம்பிக்கையுடன் !.

நானும் எனது சித்திரக்கதைகளும்

■ கலீல்

கலீல் (1977)

புதுச்சேரியில்
ஆட்டோ ஓட்டுநராக
இருக்கிறார்.
இருபத்தைந்து
ஆண்டுகளுக்கும்
மேலாக சித்திரக்கதை
வாசித்துக்
கொண்டிருப்பவர்.
2008இல்
"முதலைப்பட்டாளம்"
என்ற
வலைப்பதிவைத்
தொடங்கி, ப்ருனோ
ப்ரேசில் என்ற
பெயரில்
சித்திரக்கதைகள்
தொடர்பாக
எழுதிவருகிறார்.
<[http://
mudhalaipattalam.
blogspot.com/](http://mudhalaipattalam.blogspot.com/)>

நான் ஐந்தாம் வகுப்பு படித்துக்கொண்டிருந்தபோது எனக்குப் பத்து வயது. எனது குடும்பம் மிகவும் வறுமையில் வாடிய காலகட்டம் அது. நான், அம்மா, அப்பா, அண்ணன் ஆகிய நால்வரும் ஒரு சிறிய குடிசை வீட்டில் வாடகைக்கு வசித்தோம். மின்சாரம், வானொலி, தொலைக்காட்சி என எந்தவித வசதி வாய்ப்பும் இல்லாத நிலையில் வசித்து வந்தோம்.

தொலைக்காட்சிகளில் வாரந்தோறும் ஒளிபரப்பப்படும் ஒலியும் ஒளியும் ஸ்பைடர்மேன், ஈ மேன் போன்ற நிகழ்ச்சிகளை அருகிலிருக்கும் வீடுகளுக்குச் சென்றுதான் பார்ப்பேன். சொல்லப்போனால் இவைதான் எனக்குப் பொழுதுபோக்கு களாக முதலில் இருந்தன (ஸ்பைடர்மேன், ஈ—மேன் போன்ற நிகழ்ச்சிகளால் ஏற்பட்ட தாக்கத்தினால் கூட காமிக்ஸ் மீது எனக்குத் தனி ஈர்ப்பு ஏற்பட்டிருக்கலாம் என்று பலமுறை நான் நினைத்ததுண்டு).

1985ஆம் வருடத்தில் ஒருநாள், நான் வசித்துவந்த தெருவில் வசித்துவந்த நளீர் என்கிற அண்ணன், பாக்கெட் சைலில் வெளிவந்திருந்த, ஒரு சித்திரக்கதையை ஆர்வமாகப் படித்துக் கொண்டிருந்தார். (குற்றச் சக்ரவர்த்தியான ஸ்பைடரின்—பாதாளப்போராட்டம்) அவர் படித்துக்கொண்டிருந்த சித்திரக்கதையையும் அதில் வரையப்பட்டிருந்த சித்திரங்களையும் வியப்பாகப் (முதன் முறையாகப் பார்த்ததால்) பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். அந்த அண்ணன் கதையைப் படித்து முடித்ததும், அவரிடம் இரவல் வாங்கிப் படிக்கத்தொடங்கினேன். கதையைப் படித்ததுமே, அந்தக் கதைக்குள் நானும் ஒன்றிய மாதிரியான உணர்வு அப்போது எனக்கு ஏற்பட்டது. இப்படித் தொடங்கிய காமிக்ஸ் ஆர்வம் நாளுக்கு நாள்

அதிகரித்துக்கொண்டே சென்றது. காமிக்ஸ் புத்தகங்களை விலை கொடுத்து வாங்குவது என்பது, எட்டாத கனியாக அப்போது இருந்தது. அதனால் புத்தகங்களை வாடகைக்கு எடுத்துத்தான் படிப்பேன். (அந்தக் காலகட்டத்தில் லெண்டிங் லைப்ரரிகள் அதிகம் இல்லை. புத்தகங்களைச் சேமித்து வைத்திருப்பவர்கள் தங்களுடைய புத்தகங்களை 25 பைசா, 50 பைசாவுக்கு வாடகைக்கு விடுவார்கள்) ராணி காமிக்ஸ், முத்து காமிக்ஸ், மேத்தா காமிக்ஸ் எனப் பலவித காமிக்ஸ் புத்தகங்களைப் படித்திருந்தாலும், லயன் காமிக்ஸ் மூலமாக வெளிவந்திருந்த சித்திரக்கதைகளைப் படிப்பதில்தான் அதிக ஆர்வம் செலுத்தினேன். டெக்ஸ்வில்லர், ஸ்பைடர், ஆர்ச்சி, ஜான் மாஸ்டர், அதிரடி வீரர் ஹர்குலஸ், இரட்டை வேட்டையர்கள், ஈகிள்மேன், இரும்புக்கை நார்மன் இன்னும் பல சித்திரக்கதை நாயகர்களின் கதைகளைப் படித்து அவர்களின் தீவிர ரசிகனாக மாறினேன். டெக்ஸ் வில்லரின் பளிங்குச்சிலை மர்மம் என்ற கௌபாய் சித்திரக்கதை எனக்கு மிகவும் பிடித்த கதையாக இருந்ததினால் இந்தக்கதையைப் பலமுறை நான் படித்ததுண்டு.

காமிக்ஸ் புத்தகங்களைப் படிப்பதாக மட்டுமே இருந்த எனது ஆர்வம் 1987ஆம் வருடத்திற்குப் பிறகுதான் சேகரித்துப் படிக்கவேண்டும் என்ற ஆவலாக மாறியது. புத்தகங்களை விலை கொடுத்து வாங்கமுடியாத நிலையில் இருந்ததால், பழைய வேஸ்ட்பேப்பர் கடைகளில் எனது கவனத்தைச் செலுத்தினேன். 25 பைசா, 50 பைசாக்களுக்கு அட்டைகள் இல்லாமலும், பக்கங்கள் இல்லாமலும் (சில நேரங்களில் நல்ல நிலையிலும் புத்தகங்கள் கிடைக்கும்) பலவித காமிக்ஸ் புத்தகங்கள் கிடைத்தன. ராணி காமிக்ஸ், லயன் காமிக்ஸ், முத்து காமிக்ஸ், மேத்தா காமிக்ஸ், திகில் காமிக்ஸ் எனக் கிடைத்த அனைத்துப் புத்தகங்களையும், வாங்கிச் சேகரிக்க ஆரம்பித்தேன். அந்தக் காலகட்டத்தில் வீதிக்கு வீதி ஏராளமான பழைய புத்தகக் கடைகள் இருந்தன. அதனால் காலையில் பள்ளிக்குச் செல்வதும், மாலையில் வாடகை சைக்கிளில் பழைய புத்தக வேட்டைக்குச் செல்வதுமாக அதிக பொழுதைக் கழித்தேன்.

சென்னையில் உள்ள (கொடுங்கையூர்) பாட்டி வீட்டிற்குச் சென்றாலும், அங்கும் வாடகை சைக்கிள் எடுத்துக்கொண்டு, மூலக்கடை, பெரம்பூர், ஓட்டேரி, அயனாவரம், அம்பத்தூர், புரசைவாக்கம், தங்கசாலை, கொத்தவால் சாவடி, சென்ட்ரல், வண்ணாரப்பேட்டை, கொருக்குப்பேட்டை, மாதவரம் போன்ற இடங்களில் உள்ள பழைய புத்தகக்கடைகளுக்குச் செல்வேன். அங்கெல்லாம் நிறைய காமிக்ஸ் புத்தகங்கள் கிடைத்தன. இதன் காரணமாக நிறைய புத்தகங்கள் என்னிடம் சேரத்தொடங்கின.

புத்தகங்கள் வாங்குவதற்குப் பணம் தேவைப்படும் போதெல்லாம் பள்ளி விடுமுறை நாட்களில் சிறுசிறு வேலைகள் (மரத்திற்கு தண்ணீர் பாய்ச்சுவது, சுருட்டுக்கு லேபிள் ஒட்டுவது) செய்யத்தொடங்கினேன். இதன் மூலம் கிடைக்கும் பணத்தையும், சென்னையில் உள்ள பாட்டி வீட்டிற்குச் செல்லும்போதெல்லாம் அங்கு பாட்டி, மாமா, மாமி,

பெரியம்மா, பெரியம்மா மகன்கள் என ஒவ்வொருவரும் தரும் பணத்தையும் (5 ரூபாய்) சேமித்து வைத்துக்கொண்டு தான் புத்தகங்கள் வாங்குவேன். நான் முதன்முதலாக விலை கொடுத்து வாங்கிய புத்தகம், ராணி காமிக்களில் வெளிவந்திருந்த “புரட்சிவீரன்” என்ற சித்திரக்கதை.

நிறைய புத்தகங்கள் என்னிடம் சேர்ந்திருந்த காரணத்தினாலும், புதிய புத்தகங்களை வாங்க வேண்டும் என்பதற்காகவும் ஒரு அண்ணனின் யோசனைப்படி என்னிடம் உள்ள புத்தகங்களை வாடகைக்கு விடுவதற்காக ஒரு மரத்தடியில் சிறிய கடை வைத்தேன். புத்தகங்களை 25 பைசா 30 பைசா, 50 பைசா (புத்தக விலைக்கு தகுந்தாற்போல் வாடகை கட்டணம் அமையும்) என வாடகைக்குக் கொடுத்தேன். அதில் சிறிய வருமானமும் வந்தது. ஆரம்பத்தில் புத்தகங்களை வாடகைக்கு எடுத்துச் சென்றவர்கள் மாதங்கள் ஆகியும் திருப்பித் தராததைப் பிறகுதான் உணர்ந்தேன். இதனால் நிறைய புத்தகங்களை இழந்தேன். இருக்கின்ற புத்தகங்களையாவது காப்பாற்ற வேண்டும் என்று வாடகைக்குவிடும் எண்ணத்திற்கு அத்துடன் முற்றுப்புள்ளி வைத்துவிட்டேன்.

புத்தகங்களை வாடகைக்கு விட்டதினால், நிறைய புத்தகங்கள் குறைந்துவிட்டன. அதனால் மீண்டும் புத்தகங்களைச் சேகரிப்பதற்காக உள்நூர், வெளியூர் பழைய புத்தகக் கடைகளில் (சென்னை, கடலூர், சிதம்பரம், மயிலாடுதுறை, கும்பகோணம்) எனது தேடுதல் வேட்டையைத் தொடர்ந்தேன். அதற்கு நல்ல பலனும் கிடைத்தது. நிறைய புத்தகங்களும் சேர்ந்தன. புத்தகங்களைப் பத்திரப்படுத்தி வைப்பதற்காக ஒரு மரப்பெட்டி தயார் செய்து அதில் புத்தகங்களை வரிசையாக அடுக்கி வைத்திருந்தேன்.

சிறிய குடிசை வீட்டில் நாங்கள் நான்கு பேர் வசித்து வந்தோம். எங்களுடன் நான் புத்தகத்திற்காகத் தயார் செய்திருந்த மரப்பெட்டியும் சேர்ந்துகொண்டதால் இட நெருக்கடி ஏற்பட்டதின் விளைவால் அம்மாவிடம் தினந்தோறும் அடியும், திட்டும் வாங்கி வந்தேன். ஒருநாள் இந்தப் புத்தகங்களை எங்கேயாவது தூக்கிப்போட்டுவிட்டு அப்புறமா வீட்டுக்கு வா என்று கறாராகக் கூறிவிட்டார். இடம் பற்றாக்குறை காரணமாக, வேறு வழியில்லாமல் நான் அரும்பாடுபட்டு சேகரித்த அனைத்துப் புத்தகங்களையும் பாதி விலைக்கு வாங்கி விற்கும் கடைகளில் விற்றுவிட்டு எதையோ இழந்து விட்ட உணர்வுடன் வீட்டிற்கு வந்துசேர்ந்தேன்.

இரண்டு மூன்று வருடங்கள் புத்தகங்களைச் சேர்க்கும் எண்ணம் இல்லாமலே இருந்தேன். இதற்கிடையே பள்ளிப் படிப்பைப் பாதியிலே நிறுத்திவிட்டு நானும், என் அண்ணனும் வேலைக்குச் சென்றோம். இதனால் குடும்பக் கஷ்டங்களும் ஓரளவுக்கு நீங்கின. 1992ம் வருடத்தில் ஒருநாள் வேலைக்குச் சென்றுகொண்டிருந்தபோது, கருணாமூர்த்தி என்பவர் தான் படித்துச் சேகரித்து வைத்திருந்த அனைத்து காமிக்கல் புத்தகங்களையும், புத்தக விலைக்கே விற்பனை செய்துகொண்டிருந்தார். அட்டைப்படத்துடன், நல்ல நிலையில் அழகாய் அடுக்கி வைத்திருந்த புத்தகங்களைப் பார்த்ததும், சில நிமிஷங்கள் என்னையே மறந்து புத்தகங்களையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன்.

ருந்தேன். இயல்பு நிலைக்குத் திரும்பியதும். உடனே அவரிடமிருந்து சில புத்தகங்களை வாங்கி அப்போதிலிருந்தே புத்தகங்களைச் சேகரிக்கவும் ஆரம்பித்தேன். (இன்று தமிழ், இங்கிலீஷ், பிரெஞ்சு, இத்தாலியன், ஜெர்மன் எனப் பலமொழி களில் புத்தகங்களைச் சேகரிக்க அன்று நடந்ததுதான் ஒரு தொடக்கமாக அமைந்தது)

1993ம் வருடத்திற்குப் பிறகு மாதாமாதம் வெளிவரும் புதிய காமிக்ஸ் புத்தகங்களையும் வாங்கிச் சேகரிக்க ஆரம்பித்தேன். வேங்கை வேட்டை (லயன் காமிக்ஸ்) என்னும் புதிய புத்தகம் வாங்கிய போது, அதில் சென்னையைச் சேர்ந்த T.R.D. தாஸ் என்பவர் தான் சேகரித்து வைத்திருந்த அனைத்து காமிக்ஸ் புத்தகங்களையும் விற்பனை செய்ய புத்தகத்தில் விளம்பரம் செய்திருந்தார். விளம்பரத்தைப் பார்த்த மறுநாளே அவரைத் தேடி சென்னைக்குப் புறப்பட்டுவிட்டேன். பஸ் பயணம் முழுவதும் புத்தகங்களைப் பற்றிய நினைப்பாகவே இருந்தது. மிகுந்த சிரமப்பட்டு, அவரது இல்லத்தைக் கண்டுபிடித்தேன். எனக்கு முன்பாகவே அவருடைய விளம்பரத்தைப் பார்த்து, அவரிடமிருந்து நிறையபேர் புத்தகங்களை வாங்கிச் சென்று விட்டதாக அவர் கூறினார். இருந்தும் அவரிடமிருந்து நிறைய புத்தகங்கள் எனக்குக் கிடைத்தன. அனைத்துப் புத்தகங்களையும் புத்தக விலைக்கே எனக்குக் கொடுத்தார்.

ஒரே புத்தகங்கள் என்னிடம் இரண்டு, மூன்று என இருந்தன. அதன் காரணமாக எதிரிக்கு எதிரி (லயன் காமிக்ஸ்) என்னும் புத்தகத்தில், நானும் விளம்பரம் செய்திருந்தேன். விளம்பரத்தைப் பார்த்த நிறைய நண்பர்கள் கடிதம் மூலமாக (அப்போது செல்போன் வசதியெல்லாம் இல்லாமல் இருந்தது.) தொடர்புகொண்டு, புத்தகங்களை விலைக்கு (நானும் புத்தக விலைக்கே விற்பனை செய்தேன்) வாங்கிக் கொண்டனர். இந்த காலகட்டத்தில் நிறைய வாடகை நூலகங்கள் இருந்தன. நிறைய காமிக்ஸ் புத்தகங்கள் அங்கு கிடைத்தன. ஆனால் அவர்கள் வாடகைக்கு மட்டும்தான் தருவார்கள். விலைக்குத் தரமாட்டார்கள். 100 ரூபாய் கட்டணம் செலுத்தினால், அவர் களுடைய வாடிக்கையாளர்களாக நாம் ஆகிவிடலாம். நானும் ஒவ்வொரு வாடகை நூலகத்திலும் மெம்பராகச் சேர்ந்து அவர்கள் தரும் மூன்று நான்கு புத்தகங்களுடன் திருப்தி பட்டுக்கொண்டு அத்துடன் அந்த வாடகை நூலகம் பக்கமே செல்லாமல் இருந்துவிடுவேன். புத்தகங்கள் சேர்க்கப் பல வழிகள் உண்டு. எனக்கு அப்போது இதுவும் ஒரு வழியாகத் தெரிந்தது.

1993ம் வருடத்திற்குப் பிறகுதான் எங்கள் ஊரில் (புதுச்சேரி) சு.ராஜா, ராஜகணேஷ், ஜோசப் மணி, கோகுல், சென்னையில் உள்ள R.T.முருகன், சேலத்தில் பு.ஆனந்த், அருண், திருவண்ணாமலையில் உள்ள S.ஜெய்சங்கர், விழுப்புரம் சி. சங்கர், காட்டு மன்னார் கோயில் அருள் எனப் பல பேரை நண்பர்களின் நட்பு எனக்குக் கிடைத்தது. பல ஊர்களில் உள்ள காமிக்ஸ் நண்பர்களை ஒருவரை ஒருவர் பார்க்காமலே கடிதம் மூலமாகவும், தொலைபேசி மூலமாகவும் தொடர்புகொண்டு புத்தகங்களை வாங்குவதும், விற்பதும் மற்றும் புத்தகப் பண்டமாற்று (Exchange) முறையிலும் புத்தகங்களை மாற்றிக்கொள்வது

எனப் பல வசதிகளை நாங்கள் ஏற்படுத்திக் கொண்டுள்ளோம். ஆரம்பத்தில் என்னுடைய முத்து காமிக்ஸ், திகில் காமிக்ஸ், மினி லயன், போன்ற காமிக்ஸ் புத்தகங்களைக் கொடுத்து லயன் காமிக்ஸில் வெளிவந்திருந்த அனைத்து புத்தகங்களையும் சேர்த்தேன். இதற்குப் பிறகுதான் முத்து, திகில், மினிலயன், மேத்தா, ராணி, இந்திரஜால், சக்தி, முத்து மினி, வித்யார்த்தி மித்ரம், பார்வதி சித்திரக்கதை, மேகலா, மதி எனப் பல்வேறு காமிக்ஸ் புத்தகங்களையும் சேர்க்க ஆரம்பித்தேன்.

இண்டர்நெட், செல்போன் வசதிகள் தற்போது அதிகம் இருப்பதினால் நிறைய நண்பர்கள் தற்போது காமிக்ஸ் புத்தகங்களைச் சேகரித்து வருகின்றனர். 1000க்கும் மேற்பட்ட புத்தகங்கள் வெளிவந்திருந்தாலும் குறிப்பிட்ட சில புத்தகங்களை மட்டும்தான் அதிகமாகத் தேடி வருகின்றனர். அவர்கள் தேடும் சில புத்தகங்களின் விவரங்கள்.

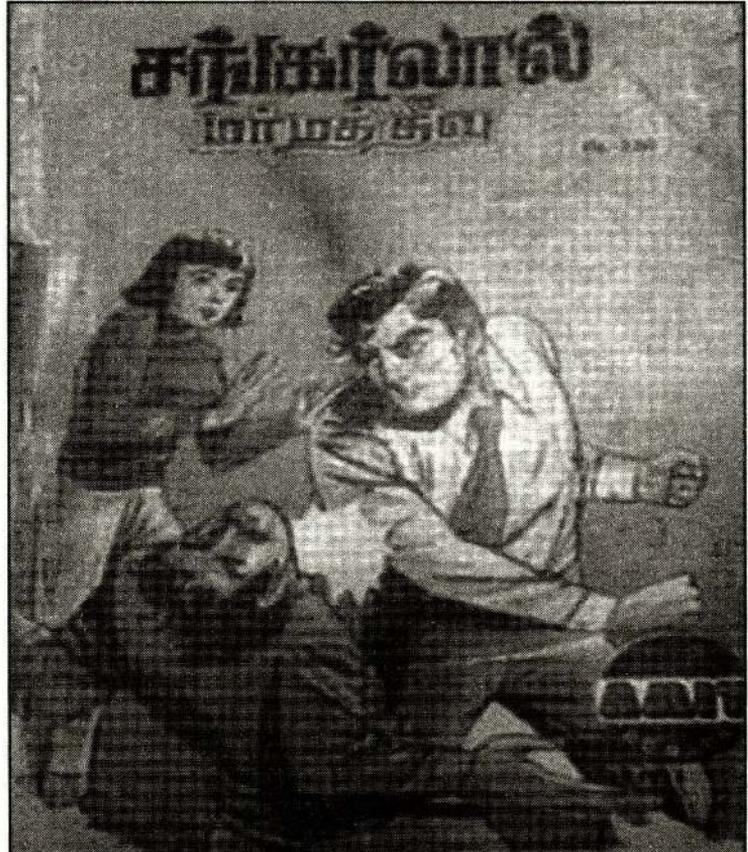
மாலைமதி காமிக்ஸ்	நாயகன்	வருடம்
மொராக்கோ மர்மம்	— காரிகள்	— 1975
குகையில் ஒரு பெண்	— சிஸ்கோ	— 1975
நம்பிக்கைத் துரோகி		
டாக்டர் செவன்	— காரிகள்	— 1975
அப்பாவித்திருடன்	— சிஸ்கோ	— 1975
வேலைக்காரி	— ரிப்கெர்பி	— 1975
மோசடி விடாதே	— சிஸ்கோ	— 1975
ராக்கெட் ராட்ஸன்	— காரிகள்	— 1975
கருப்பு முத்து	— ரிப்கெர்பி	— 1975
ஓற்றைக்கண்ணாடி	— சிஸ்கோ	— 1975
இரட்டை முகம்	— ஜானி	— 1975
கொலைகாரக் கோமாளி	— சிஸ்கோ	— 1975
தோற்பதற்காகவே		
சூதாடிய மோசக்காரி	— ரிப்கெர்பி	— 1975
கடத்தல் மன்னர்கள்	— காரிகள்	— 1976
பெண் வெறியன் உஷார்	— சிஸ்கோ	— 1976
மரண வலை	— காரிகள்	— 1976
காணாமல் போன		
கவர்ச்சி நட்சத்திரம்	— ரிப்கெர்பி	— 1976
மர்மப் புதையல்	— சிஸ்கோ	— 1976
கொள்ளைக்காரன் தீவு	— காரிகள்	— 1976
பாதி நோட்டு	— ரிப்கெர்பி	— 1976
நடிகர் கடத்தப்பட்டார்	— ஜானி	— 1976
மூழ்கிய கப்பலில்	— காரிகள்	— 1976
ரத்தப் பூ பூத்த சிகரத்தில்	— ஜானி	— 1976
இரண்டாவது தாடி	— ரிப்கெர்பி	— 1976
நாலுகால் போக்கிரி	— ரிப்கெர்பி	— 1976
திருடர்களுக்குள்		

திடீர் ரகளை	— ஜானி	— 1976
சுட்டவன் யார்?	— ரிப் கெர்பி	— 1976
முத்து காமிக்ஸ்	நாயகன்	வருடம்
இரும்புக்கை மாயாவி	— மாயாவி	— 1972
பாம்புத்தீவு	— மாயாவி	— 1972
கொரில்லா சாம்ராஜ்யம்	— மாயாவி	— 1974
கடத்தல் ரகசியம்	— சார்லி	— 1974
குரங்கு தேடிய		
கொள்ளையர் புதையல்	— சார்லி	— 1975
நெப்போலியன் பொக்கிஷம்	— ஜார்ஜ்	— 1975
மைக்ரோ அலைவரிசை 848	— ஜானிநீரோ	— 1975
கொள்ளைக்காரப் பிசாசு	— மாயாவி	— 1975
மடாலய மர்மம்	— காரிகள்	— 1975
வைரஸ்—X	— காரிகள்	— 1976
கல் நெஞ்சன்	— கில்லேர்	— 1976
ரயில் கொள்ளை	— சிஸ்கோ	— 1976
ஜீம்போ	— வேதாளர்	— 1977
முகமூடி வேதாளன்	— வேதாளர்	— 1977
இரத்த வெறியர்கள்	— சிஸ்கோ	— 1977
விசித்திர கடற்கொள்ளையர்	— வேதாளர்	— 1977
பேய்க்குதிரை வீரன்	— சிஸ்கோ	— 1977
ஆவியன் கீதம்	— சிஸ்கோ	— 1978
யார் குற்றவாளி	— சிஸ்கோ	— 1978
சூனியக்காரியின் சாம்ராஜ்யம்	— வேதாளர்	— 1979
முத்து மினி காமிக்ஸ்	நாயகன்	வருடம்
வாயு வேக வாசு	— வாசு	— 1974
புதையல் தீவு மர்மம்	— பிரபு	— 1975
படகு வீடு மர்மம்	— வாசு	— 1975
சூரப்புலி சுந்தர்	— சுந்தர்	— 1975
காந்த மலை மர்மம்	— பிரபு	— 1975
இன்ஸ்பெக்டர் விக்ரம்	— விக்ரம்	— 1976
தபால் தலை மர்மம்	— பிரபு	— 1976
முதல் வேதாளனின் கதை	— வேதாளர்	— 1977
லயன் காமிக்ஸ்	நாயகன்	வருடம்
இரும்பு மனிதன்	— ஆர்ச்சி	— 1984
கொலைப்படை	— ஸ்பைடர்	— 1984
லயன் சூப்பர் ஸ்பெஷல்	— ஸ்பெஷல்	— 1987
டேஞ்சர் டயபாலிக்	— டயபாலிக்	— 1987
வைகிங் தீவு மர்மம்	— டெக்ஸ்	— 1989
லயன் செஞ்சுவரி ஸ்பெஷல்	— ஸ்பெஷல்	— 1994

மினி லயன்	நாயகன்	வருடம்
பயங்கரப் பொடியன் —	லக்கிலூக்	— 1990
கொள்ளைக்கார கார்—	சுட்டி, நட்பி	— 1990

இதுபோன்ற புத்தகங்களைத்தான், புத்தகங்களைச் சேகரிக்கும் அனைவரும் ஆவலாகத் தேடிக்கொண்டும், 300, 500, 1000 என விலைகொடுத்து வாங்கிக்கொண்டும் இருக்கின்றனர். குறிப்பாக டேஞ்சர் டயபாலிக் (லயன் காமிக்ஸ்) என்னும் புத்தகம் மட்டும் ஐம்பதாயிரம் ரூபாய் வரை விற்கப்படுகின்றது. புத்தகங்களைச் சேகரிப்பது என்பது தற்போது எளிதான காரியமாக இல்லை. ஆரம்பத்தில் புத்தகங்களைச் சேமித்து வைத்திருப்பவர்கள் விற்பனை செய்வதாலும் அல்லது புத்தகப் பண்டமாற்று முறையில் புத்தகங்களை மாற்ற முன் வந்தாலும் தான் பழைய புத்தகங்களைச் சேகரிக்க முடிகிறது. பழைய புத்தகக் கடைகளிலும் வாடகை நூலகங்களிலும் காமிக்ஸ் புத்தகங்கள் கிடைப்பது மிகவும் அரிதான விஷயமாகத் தற்போது மாறிவிட்டது.

காமிக்ஸ் புத்தகங்களைப் படிக்கத் தொடங்கி 25 வருடங்கள் கடந்துவிட்ட பின்னரும், காமிக்ஸ் மீது உள்ள ஆர்வமும் தேடலும் குறையாமல் நாளுக்கு நாள் அதிகரித்துக் கொண்டே தான் இருக்கிறது.

ஏன் இந்தக் காமிக்ஸ் மோகம்?

■ சரவணகுமார்

ஒரு பழைய புத்தகக் கடையினுள் நுழைகிறேன். எதிரே அடுக்கியிருக்கும் புத்தகக் கட்டுகளின் மீது ஏன் பார்வை செல்கிறது. அடுக்கடுக்காகத் தமிழ்க் காமிக்ஸ் புத்தகங்கள். முத்து காமிக்ஸ், லயன் காமிக்ஸ், ராணி காமிக்ஸ், மேத்தா காமிக்ஸ், மாலைமதி காமிக்ஸ், திகில் காமிக்ஸ் மற்றும் பல்வேறு தமிழ் காமிக்ஸ்கள் ... அனைத்தும் மிகத் துல்லியமாகப் பிரித்து வைக்கப்பட்டுள்ளன. முத்து காமிக்ஸின் வண்ண இதழ்களான கொரில்லா சாம்ராஜ்யம், கொள்ளைக்காரப் பிசாசு போன்றவை நான்கைந்து பிரதிகளாக, அதுவும் புத்தம் புதிதாக இருந்தன. மகிழ்ச்சி+படப்படப்புடன் சட்டைப்பையில் பணத்தைத் தேடோ தேடென்று தேடுகிறேன். முழுதாகப் பத்து ரூபாய்கூடத் தேறவில்லை. இது நெடுநாளாக என்னைத் தொடரும் கொடுமையான கனவு.

கனவிலும் காமிக்ஸ் புத்தகங்களைத் தேடுமளவுக்கு அப்படி என்ன புத்தக ஆர்வம்?

சிறுவயதில் தினமலர் நாளிதழின் இணைப்பான சிறுவர் மலர் மூலமே காமிக்ஸ் என்ற சித்திரக் கதைகள் அறிமுகமாயின. “பலமுக மன்னன் ஜோ”, “பிராம்போ”, “எக்ஸ்ரே—கண்”, “பேய்ப் பள்ளி”, “சோனிப் பையன்”, “உயிரைத் தேடி” என்று பல சித்திரக்கதைகள். ஒரு யானையை மையமாகக் கொண்ட “நம்ம ஊரு கஜா” என்ற சித்திரத் தொடர் போன்றவை இன்னும் நினைவில் பசுமரத்தாணி போல் பதிந்துள்ளன.

முதன்முதலாக முழுநீள காமிக்ஸ் படித்தது, ராணி காமிக்ஸின் மாயாவி (வேதாள மாயாத்மா) சாகசக்கதைதான். அவ்வயதில் வேதாளரின் கதைகள், வாசிக்கும் பழக்கத்தை ஊக்குவித்தன. வேதாளர் கதைகளின் தளங்களான ஈடன்தீவு, தங்கக் கடற்கரை, மண்டை ஓட்டு மாளிகை, பொக்கிஷங்கள் போன்றவை வேதாளரின் கதைகள் மீது ஆர்வத்தை ஏற்படுத்த

ரா. சரவணகுமார்
(1983)

திருநெல்வேலி.

தனியார் நிறுவனத்தில் விற்பனைப் பிரதிநிதியாகப் பணிபுரிகிறார். இருபத்துநான்கு வருடங்களாகச் சித்திரக்கதை வாசித்துவருகிறார். வருடங்களாகச் 15 சித்திரக்கதைகளைச் சேகரித்துவருகிறார்.

மாற்றுவெளி

தின. 25 பைசாவுக்கு ராணிகாமிக்ஸ் வாடகைக்குக் கிடைத்த பொற்காலம் அது.

ராணிகாமிக்ஸ் வாங்கச் சென்ற கடைகளில் லயன், முத்து காமிக்ஸ்கள் கண்டதும் அவற்றையும் வாங்கிப் படிக்க வாய்ப்பு கிடைத்தபோதுதான் லயன், முத்து காமிக்ஸ்களின் தரம் புரிந்தது. வெறும் சண்டைக் காட்சிகளுடன் முன்பின் இரு பக்கங்களை இணைத்து வெளியான காமிக்ஸ்கள் மத்தியில் சிறந்த மொழிபெயர்ப்பு, கதையைக் கெடுக்காத தொகுப்பாக வந்த லயன், முத்து காமிக்ஸ்கள் ஆர்வத்தைத் தூண்டியதில் வியப்பேதும் இல்லை.

பள்ளி செல்லும் நாட்களில் பாடப்புத்தகங்களுக்கு இடையே காமிக்ஸ் புத்தகங்களும் இடம் பெறலாயின. அன்றைய பள்ளி நண்பர்களில் பலர் காமிக்ஸ் விசிறிகள்தாம். மேலும் அன்றைய நாட்களில் எங்களைப் போன்ற சிற்றூர்களில் இருந்தவர்களுக்கு வேறு உபயோகமான பொழுதுபோக்கும் இல்லை. அப்போது லயன் காமிக்ஸ் கையடக்கப் பதிப்பாக வெளிவந்துகொண்டிருந்தது. அந்த வடிவமும் பிடித்துப் போனது. படித்த காமிக்ஸ் புத்தகங்களைக் கொடுத்து, படிக்காத காமிக்ஸ் புத்தகங்களைப் பரிமாற்றத் தொடங்கினோம்.

சில பணக்கார நண்பர்கள் வீட்டிற்குச் செல்கையில் அவர்களின் காமிக்ஸ் சேகரிப்பைக் கண்டதும் நாமும் இதேபோல் காமிக்ஸ் புத்தகங்களைச் சேகரிக்க வேண்டுமென்ற ஆவல் பிறந்தது. ஆவல் போட்டியானது. காமிக்ஸ் பரிமாற்றம் அதிகரித்தது.

விடுமுறை தினங்களில் ஊரில் இருக்கின்ற பழைய புத்தகக் கடைகளுக்குச் செல்லத்தொடங்கினோம். அப்போதெல்லாம் ஓரளவு நிறையவே காமிக்ஸ்கள் கிடைத்தன. வாங்குவதற்குப் பணம்தான் இருக்காது. அந்தமாதிரி சமயங்களில் படிக்காத புத்தகங்களை மட்டுமே வாங்குவோம். மேலும் அவ்வயதில் கதாநாயகர்களை வைத்தே காமிக்ஸை வாங்குவோம்.

பதின் வயதுகளில் நண்பர்களில் பலர் காமிக்ஸ் புத்தகங்களைவிட்டு விலகினர். நான் உட்பட ஒரு சிலரே இன்றுவரை காமிக்ஸ் புத்தகங்களைப் படித்தும் சேகரித்தும் வருகின்றோம். அவர்களைப் போல் எங்களால் ஏன் காமிக்ஸ் புத்தகங்களை விட்டு விலகமுடியவில்லை? என்ற கேள்விக்கு இன்றுவரை பதிலில்லை. நண்பர் ஒருவரிடம் இதே கேள்வியைக் கேட்டேன். அதற்கு அவர் கூறிய பதில் “ஒரு வேளை காமிக்ஸ் புத்தக ஆர்வம் நம் மரபணுக்களிலேயே கலந்திருக்கலாம்” என்பது தான். உண்மை தான். மிகக் குறைந்த, ஆனால் மிகத் தீவிரமான வாசகர்களைக் கொண்ட பெருமை நம் தமிழ்க் காமிக்ஸ் புத்தகங்களுக்கு மட்டுமே உரியது. இந்த ஆர்வம்தான் ரூபாய் இருநூறுக்கு காமிக்ஸ் (எப்போது வெளிவரும் என்று உறுதியாகத் தெரியாத போதும்) முன்பதிவு செய்யத் தூண்டுகிறது.

மேலும், காமிக்ஸ் புத்தகங்களின் மீதுள்ள ஆர்வம் உளவியல் சம்பந்தப்பட்டது என்றே தோன்றுகிறது. எல்லா காமிக்ஸ் ஆர்வலர்களாலும் தாங்கள் முதன்முதலாய்ப் படித்த காமிக்ஸ், அதன் கதாநாயகன் படித்த சூழ்நிலை போன்றவற்றை நினைவு கூற இயலும். வயதுகளைக் கடந்தாலும் நம் சிறுவயது நினைவு

களை அசைபோட உதவுவதாலேயேகூட காமிக்ஸ் மீது தீராத பற்று ஏற்பட்டிருக்கலாம். இதனால்தான் அன்று ஒரு ரூபாய்க்கு வெளியான புத்தகங்களை இன்று பலமடங்கு விலைகொடுத்து வாங்கத் தூண்டுகிறது.

ஒருசிலருக்கு எப்படி தபால்தலைகள், பழைய நாணயங்கள் சேகரிக்கின்ற ஆர்வம் ஏற்படுகிறதோ அதைப் போலவேதான் காமிக்ஸ் புத்தகங்களைப் படித்து அதன் கதாநாயகர்களுடன் வாழ்ந்துவரும் காமிக்ஸ் விசிறிகளுக்கும் அவற்றைச் சேகரிக்க வேண்டுமென்ற எண்ணம் ஏற்படுகிறது. என்ன ஒன்று காமிக்ஸ் விசிறிகளின் எண்ணிக்கை குறைவு.

வேதாளர் இரும்புக்கை மாயாவி, ஸ்பைடர், மாடஸ்டி, லக்கிலூக், கேப்டன் டைகர், மாண்ட்ரேக் போன்ற அனைத்து கதாநாயகர்களையும் வெறும் சித்திரங்களாக மட்டும் நினைக்காமல் உயிருடன் உலவும் நண்பர்களாக நினைக்கின்றோம். தீவிர காமிக்ஸ் ப்ரியர்களால் டெக்ஸ்வில்லர், வேதாளர், கேப்டன் ப்ரினஸ், மாடஸ்டி பிளைஸி, கேப்டன் டைகர், லக்கிலூக், ரிப் கிர்பி போன்ற கதைகளைப் படிக்கும் போது ஒவ்வொருவருக்கும் வெவ்வேறான குரலோசைகள் மனதில் எழுவதைக் கூட உணரமுடியும்.

தமிழ் காமிக்ஸ்கள் என்றாலே அது லயன் முத்து காமிக்ஸ்கள் தான் என்றநிலை வந்து பலகாலமாகிவிட்டது. ஆனால் ஆண்டிற்கு ஒன்றிரண்டு இதழ்கள் மட்டுமே வருவ தால் மீண்டும் ராணி, மேகலா, மேத்தா, இந்திரஜால் போன்ற இதர காமிக்ஸ்களைத் தேடியலைகிறோம். இன்று ராணிகாமிக் ஷின் பழைய இதழ்களைத் தேடியலைகின்ற காமிக்ஸ் ஆர்வலர்கள், ராணி காமிக்ஸ் வெளியானபோது தொடர்ந்து வாங்கினோமா என்பதை எண்ணிப்பார்க்க வேண்டும்.

சிறுவயதில் சித்திரங்கள்மூலம் கதைசொல்லிக் கற்பனை வளத்தை வளர்த்ததோடு, கால வரம்பு இல்லாமல் சேர்த்து வைத்துப் படிக்க வழிவகுத்த காமிக்ஸ்களின் இன்றைய நிலை பரிதாபமே. இன்று நிலவும் காமிக்ஸ் வறட்சியை வேறொரு கோணத்திலும் பார்க்கலாம். பிரபலமான பத்து புத்தக நிறுவனங்களில் இருந்து மாதம் தவறாமல் பத்துப் புத்தகங்கள் வந்தால் எப்படியிருக்கும்? ஒன்றுமாகாது. நமக்குப் பிடித்த ஹீரோ, நல்ல மொழிபெயர்ப்பு, தரமான வடிவமைப்புடன் வரும் புத்தகங்களை மட்டுமே வாங்குவோம்.

பழைய காமிக்ஸ் புத்தகங்களை மீண்டும் மீண்டும் படிக்கும் பழக்கம் காமிக்ஸ் சேகரிக்கின்ற அனைவருக்குமே உண்டு. ஆனால் கடைசி எட்டு ஆண்டுகளில் வெளியான காமிக்ஸ் புத்தகங்களில் எதையும் மறுமுறை படித்ததாக எனக்கு நினைவில்லை. வெளியீட்டு எண்ணைச் சொன்னாலே அந்தக் காமிக்ஸின் தலைப்பு, ஹீரோ போன்றவற்றைச் சொன்னகாலம் மலையேறிவிட்டது. சமீப காமிக்ஸ்களின் தலைப்பு மட்டும் அல்ல கதையே மனதில் தங்குவதில்லை. இது நமது ரசனையின் மாற்றமா? அல்லது காமிக்ஸின் தரமே குறைந்துவிட்டதா என்றும் புரியவில்லை.

இருப்பினும் காமிக்ஸ் எனும் தங்க உலகினுள் வசிக்க ஆரம்பித்துவிட்டால் வெளியேற மனமிருப்பதில்லை. ஒருவரின் பொழுதுபோக்கே தொழிலாக அமைந்தால் அவரைப்போல்

அதிர்ஷ்டசாலி யாருமில்லை. அவ்வகையில் லயன்காமிக்ஸின் ஆசிரியர் திருவிஜயன் அவர்களும் அதிர்ஷ்டசாலியே, ப்ரகாஷ் பப்ளிஷர்ஸ் மூலம் காமிக்ஸ் புத்தகங்களை வெளியிட்டுவரும் அவரும் ஒரு காமிக்ஸ் ஆர்வலர்தானே. அப்படியிருந்தும் காமிக்ஸ் புத்தகங்கள் தொடர்ந்து வெளிவராமல் இருப்பதன் மர்மம்தான் புலனாகவில்லை. ஒருவேளை விற்பனை நிலை சரியில்லாமல் இருக்கலாம். தொடர்ந்து புத்தகங்கள் வெளியாகும் உத்தரவாதம் இல்லாமல் சந்தா பற்றியோ, விற்பனை நிலவரம் பற்றியோ பேசுவது சரியாகப் படவில்லை.

வெறும் காகிதங்கள் என்றில்லாமல், கேப்டன் டைகருடன் பாலைவனத்திலும், கேப்டன் ப்ரின்ஸ் உடன் கப்பலிலும், டெக்ஸ்வில்லருடன் குதிரையிலும், வேதாளருடன் காடுகளிலும் பயணிக்க வைத்த காமிக்ஸ்கள், சேகரிப்பவர்களுக்கு ஒரு பொக்கிஷமே. வருகின்ற காலங்களிலாவது மாதமிரு காமிக்ஸ்கள் வெளிவந்து இந்தத் தமிழ்க்காமிக்ஸ் புத்தக வறட்சியைப் போக்கும் என்று நம்புவோமாக...!

ஒரு மாலை வேளையில் திருநெல்வேலி சந்திப்பில் உள்ள ஒரு பழைய புத்தகக் கடையினுள் நுழைந்தேன். “காமிக்ஸ் புக ஏதாவது இருக்கிறதா?” என்று கேட்டேன். கடைக்காரர், “காமெர்ஸ் பக்கா? எத்தனாம் வகுப்பு சார்” என்றார். நெடு நாளாக நடந்துவரும் நிகழ்ச்சி இது.

தமிழ்ச் சித்திரக்கதைகள் சில மேலோட்டமான நினைவுகள்

■ பிரசாத்

1970 கள் இணையதளங்கள், மொபைல் போன்கள், தொலைகாட்சி போன்றவை மக்களின் கவனத்தை ஈர்க்காத காலகட்டம். பெரியவர்கள் தங்கள் உபரிநேரத்தைப் புத்தகங்கள், பத்திரிகைகள் படிப்பதிலும், திரைப்படங்கள் பார்ப்பதிலும் வானொலி கேட்பதிலும் செலவழித்துவந்த காலம். சிறுவர்களாகிய நாங்கள் பள்ளி இடைவேளை நேரங்களிலும் வீட்டிலிருந்து பள்ளிக்கு வந்துபோகும் நேரங்களிலும் திரைப்படங்களைப் பற்றியும் பத்திரிகைகளில் வந்த கிரிக்கெட் செய்திகளைப் பற்றியும் தீவிர ஆலோசனை செய்வோம். சில திரைப்படங்களின் முக்கியக் காட்சிகளைப் பயாஸ்கோப் மூலமாகவும் பார்த்திருக்கிறேன். கதைப்புத்தகங்களை மெதுவாகப் படிக்கத் தொடங்கியபோது, அப்போது வெளிவரத்தொடங்கிய சித்திரக்கதைப் புத்தகங்கள் என் கவனத்தை மிகவும் ஈர்த்தன.

விடுமுறை நாட்களில் விளையாடிய நேரம்போக, நண்பர்களுடன் சேர்ந்து இக்கதைகளைப் பற்றி ஆழ்ந்த விவாதம் நடத்துவோம். ஒருவருக்கொருவர் இரவல் கொடுப்பது மூலம் ஆரம்பித்த இப்புத்தகங்களைப் படிக்கும் பழக்கம் தீவிரமாக என்னிடம் தொற்றிக்கொண்டது. சாலையோரப் புத்தகக் கடைகளில் தொங்கும் இந்தச் சித்திரப்பத்திரிகைகள் விரைவில் தீர்ந்துவிடும் இவை stapler pin மூலம் இணைக்கப்பட்டிருப்பதால் கடையோரம் நின்று புரட்டிப்பார்க்க முடியாது. அட்டைப்படத்தைப் பார்த்து வியந்து மறுநாள் பணம் கொடுத்து (50 காசு, 1 ரூபாய்) வாங்கிச் செல்வேன். சிலசமயம் அதற்குள் தீர்ந்துவிடும். ஏக்கத்துடன் நானும் என் நண்பர்களும் கடை கடையாகச் சென்று தேடித் தோல்வியைத் தழுவுவோம். அப்பொழுது என் நண்பர்களுடன் நான் கண்டுபிடித்தது சென்னை தி.நகரிலிருந்த பிரபலமான ரவிராஜ் நூலகம்

பிரசாத் (1966)
சென்னை.

புதுச்சேரி பிரெஞ்சு ஆய்வுநிறுவனத்தில் தாவரவியல் துறையில் மகரந்தங்களைப் பற்றி ஆய்வு செய்துவருகிறார். முப்பத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கும் மேலாகச் சித்திரக்கதைகளை வாசித்துவருகிறார்.

மாற்று வெளி

(பனகல் பூங்கா அருகில்). கடைகளில் வாங்கத் தவறிய சித்திரக் கதைப் புத்தகங்களையும், தெருவோர்க்கடைகளில் கிடைக்காத மற்ற புத்தகங்களையும் இங்கு தேடிக் கண்டுபிடித் தோம். இப்படித்தான் தொடங்கியது எனது சித்திரக்கதைப் பத்திரிகை வேட்டை.

சித்திரக்கதைகளில் அதுவரைக்கும் மிகவும் குறைந்த அனுபவமே எனக்கிருந்தது. தினத்தந்தியில் வரும் கன்னித்தீவு சித்திரத்தொடரை அவ்வப்போது ஒன்றும் புரியாமல் (“உள்ளே குதித்தான் ... அங்கே... நீயா?! ... தொடரும்”) படித்த எனக்கு முத்து காமிக்ஸ் பிரமிப்பாக அமைந்தது. இதில் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவேண்டியது அப்போது எல்லோருக்கும் பிடித்திருந்த இரும்புக்கை மாயாவியின் சாகசக் கதைகள். பெரியவர்களின் மூலம் கேட்டறிந்த steel claw பாத்திரத்தைத் தமிழில் உருவத்துடன் பார்த்துப் படித்தபோது அது ஒரு புது அனுபவமாக இருந்தது. நல்லது செய்வதற்காகவே உலாவரும் இரும்புக்கை மாயாவிக்கு ஒரு சிறப்புச் சக்தி மின்சாரத்தில் கைவைத்ததால் சில நிமிடங்களுக்கு யார் கண்ணிலும் தெரியமாட்டார். அவரது இரும்புக்கை மட்டும் தெரியும். இந்த இரும்புக்கையில் ஒவ்வொரு விரலுக்கும் ஒரு சிறப்பு (துப்பாக்கி, தொலைபேசி) இருக்கும். சிலநிமிடங்களுக்குப் பிறகு மெதுவாகக் கண்ணில் தென்படுவார். அந்தச் சிறப்புச் சக்தியைப் பயன்படுத்தி அவர் பல சாகசங்களைச் செய்வார். பெரிய கொள்ளையர்களை அழித்து நாட்டைக் காப்பாற்றுவார்.

ஒருமுறை இரும்புக்கை மாயாவி மூலம் நடந்த ஒரு அனுபவத்தை இங்கே குறிப்பிடவேண்டும். என் நண்பன் ஒருவன், கடைசியாக வந்த முத்து காமிக்ஸில் மாயாவி கொள்ளைக் காரராக வந்ததாகவும் அக்கதையின் பெயர் ‘கொள்ளைக்கார மாயாவி’ என்றும் ஒரு திகிலை ஏற்படுத்தி னான். நாங்கள் பதறியடித்து அன்று மாலையே ஒவ்வொரு கடையாக “கொள்ளைக்கார மாயாவி”யைத் தேடித் தோற்றோம். ரவிராஜ் நூலகத்திலும் இது எளிதில் கிடைக்க வில்லை. சிறிதுநாட்கள் கழித்து ஒரு நண்பன் இதைக் கண்டுபிடித்து வகுப்பறையிலேயே இக்கதையின் ரகசியத்தை மெல்லிய குரலில் கூறினான் —மாயாவி கொள்ளைக்காரராக வரவில்லை ஆனால் கதையில் ஏற்படும் நிலையால் (என்னவென்று இப்பொழுது எனக்கு நினைவில்லை) அவரைக் காவல்துறையினர் தப்பாகப் புரிந்து கொண்டு, இறுதியில் அவர் நல்லவர்தான் என்று புரிந்து கொண்டதாகவும் கூறி சிறிதுநாட்கள் நீடித்த எங்கள் கலக்கத்தைப் போக்கினான்.

இரும்புக்கை மாயாவியைப் போல் லாரன்ஸ், டேவிட் இருவரும் மாணவர்களிடையே முத்துகாமிக்ஸ் மூலம் உலா வந்தனர். இதற்குப்பின்னர் வந்த பொன்னி காமிக்ஸ் இன்னும் சில பாத்திரங்களைத் தமிழில் கொண்டுவந்தது. இதே நேரத்தில் ஆனந்தவிகடன், கல்கி, குமுதம் போன்ற பத்திரிகை களும் சித்திரக்கதைகளைக் கொண்டுவந்தன. பர்மா அகதிகள் காடுகளின் வழியாக இந்தியா வரும் அனுபவங்களைத்

தழுவிப் பல தொடர்கதைகளும் சில சித்திரக்கதைகளும் இப்பத்திரிகைகளில் வெளிவந்தன. தொலைந்த சொந்தங்களைத் தேடிப்பின்னர் கண்டுபிடிக்கும் வகையில் இக்கதைகள் அமைந்தன. அதே நேரத்தில் இந்தியா—பாகிஸ்தான் போர் முடிந்து சில ஆண்டுகள் ஆகியிருந்ததால் அதைத்தழுவிப் பல சித்திரக்கதைகள் இப்பத்திரிகைகளில் வந்தன. போரினால் பாதிக்கப்பட்ட இந்து, முஸ்லீம், கிறித்துவ இளைஞர்கள் ஒன்று சேர்ந்து நிவாரணப் பணிகளில் ஈடுபடுவதாகவும் பிரிந்த குடும்பங்களை ஒன்று சேர்ப்பதாகவும் இக்கதைகள் அமைந்தன.

அப்போது வெளிவரத் தொடங்கிய கல்கி குழுமத்தைச் சேர்ந்த கோகுலம் பத்திரிகை என்னை மிகவும் கவர்ந்தது. பல சிறுவர்கதைகளும் சித்திரக்கதைகளும் இதில் வெளிவந்தன. இதில் பிரபலமான பலே பாலு என்னும் பாத்திரம் பல சாகசங்களைச் செய்யும் ஒரு சிறுவனைக் கதாநாயகனாகக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டது.

ஆங்கிலத்தில் பிரபலமான பேன்டம் என்ற வீரனை இந்திரஜால் காமிக்ஸ் இந்தியாவில் வெளியிட்டது. இதே பேன்டம் தமிழில் வேதாளன் என்ற பெயரில் அறிமுகப் படுத்தப்பட்டபோது, இதை ஆங்கிலத்தில் படித்த என்னால், நேர்த்தியற்ற தமிழ் மொழிபெயர்ப்பில் ரசிக்கமுடியவில்லை. இதே நிலைதான் மாண்ட்ரேக் என்ற பிரபலமான மந்திரவாதியின் கதைக்கும் தொடர்ந்தது. இந்தக் கட்டத்தில் ஓரளவு ஆங்கிலத்தில் புரிந்துகொள்ளும் நிலை வந்துவிட்டதால் என்னால் இந்த தமிழ்க் கதைகளை ஏற்க முடியவில்லை.

1980களில் ஓரளவு மற்ற தமிழ்க் கதைகளையும் ஆங்கில இலக்கியங்களையும் படிக்கத்தொடங்கியபின் மெதுவாக சித்திரக்கதைகள் மேல் இருந்த மோகம் குறைந்தது. ஆனால் 1980களின் பிற்பகுதியில் ராணி காமிக்ஸ், அதற்குப் பின் மேகலா காமிக்ஸ், பார்வதி சித்திரக்கதைகள் ஆகியவற்றின் மூலம் மீண்டும் ஓரளவு ஈடுபாடு அதிகரித்தது. இவற்றில் மேகலா காமிக்ஸ் ஜேம்ஸ்பாண்டுக்கு இணையான கதாநாயகர்களில் ஒருவரான காரிகன் கதைகளை அதிகம் வெளியிட்டது. இது சித்திரக்கதையை மட்டுமல்லாமல், தலையங்கத்தையும் பிற செய்திகளையும் இணைத்து வெளியிட்டது. இருந்தாலும் ஆங்கிலம் ஓரளவிற்குப் புரிந்தவர்களுக்கு இத்தமிழாக்கங்கள் சிறப்பாகத் தோன்றவில்லை. என்னுடைய ஈடுபாடும் 1990களின் இடையில் குறைந்தது. இருந்தாலும் தேடிச் சென்று கடைகளில் அலைந்து வாங்காவிட்டாலும் கிடைக்கும்போது தமிழ்ச்சித்திரக்கதைகளைப் படிக்கும் பழக்கம் இன்றளவும் தொடர்கிறது.

சிறுவயதில் சித்திரக்கதைகளால் ஈர்க்கப்பட்டதற்கு என்ன காரணம்? நான்கு பக்கங்கள் எழுத்தாகப் படிப்பதைப் படங்கள் மூலம் அரைப்பக்கத்தில் படித்து இன்னும் நன்றாகப் புரிந்துகொள்ளமுடிந்தது. ஆங்கில இலக்கியப் புத்தகங்களையும்

Illustrated classics என்ற சித்திரக்கதைப் புத்தகங்களை வைத்தே நன்றாகப் படித்தேன். புரியாத வார்த்தைகளும் படங்களின் மூலம் புரிந்துவிடும். ஒவ்வொரு பாத்திரத்தையும், நெடுங் கதைகளாக இருந்தால் கூட, காட்சிப் படுத்தப்படும்போது ஏற்படும் உணர்ச்சி தனியாக இருக்கும்.

1990களுக்குப் பிறகு மெதுவாக இப்பத்திரிகைகள் குறைந்தன. தொலைக்காட்சியின் தாக்கம் மெதுவாகத் தலைதூக்கிய போது, சித்திரக்கதைகள் மட்டுமல்லாமல் பத்திரிகைகளின் வியாபாரமே குறைந்ததாகச் சில நூலகர்கள் வெளிப்படையாக ஒப்புக்கொள்கின்றனர். குறிப்பாக தமிழ்ச் சித்திரக்கதைகள் இன்று அங்கொன்றும் இங்கொன்றுமாகச் சில கடைகளில் இருக்கிறதே தவிர பரவலாகக் கிடைப்பதில்லை. முத்து காமிக்ஸ், லயன் காமிக்ஸ் போன்றவை இன்னும் வெளிவந்தாலும் குறிப்பிட்ட கால இடைவெளிகளில் வருவதில்லை. சில தினசரி பத்திரிகைகள் சிறுவர் இதழை வெளியிடும்போது அவற்றில் சித்திரக்கதைகளையும் சேர்க்கின்றன. கோகுலம், அம்புலிமாமா போன்ற பத்திரிகைகள் சித்திரக்கதைகளுக்கு ஓரளவு முக்கியத்துவம் கொடுத்துள்ளன.

தமிழ்ச் சித்திரக்கதைகளின் இந்நிலைமைக்கு காரணமென்ன? சந்தேகமே இல்லாமல் தொலைக்காட்சி, இண்டர் நெட் போன்றவற்றில் கவனம் சென்றுவிட்டபடியால் இவைகளின்மேல் நாட்டம் குறைந்துவிட்டது. சிறுவர்களும் அவர்களுக்குப் பிடித்த அலைவரிசைகளைப் பார்த்து நேரத்தைச் செலவழிப்பதால், அவர்களுக்குத் தேவையான படங்கள் இன்னும் வசீகரமாகத் தொலைக்காட்சியில் பிணையப்பட்டிருப்பதால், சித்திரக்கதைப் புத்தகங்களை மிகவும் குறைவாகவே படிக்கின்றனர்.

சில தனிப்பட்ட ஆர்வலர்கள் தங்களால் முடிந்த அளவு இக்கதைப் புத்தகங்களை ஆதரித்துதான் வருகின்றனர். பழைய சித்திரக்கதைப் புத்தகங்கள் ஸ்கேன் செய்யப்பட்டு இணைய தளங்களில் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. ஆனாலும் இவற்றைப் படிப்பதற்கான வாசகர்கள் பழைய கால நினைவுடன் வாழ்பவர்களே தவிர புதியவர்கள் பெரிய ஈடுபாட்டைக் காட்டுவதில்லை என்று இத்துறையிலுள்ள ஆர்வலர்கள் கூறுகின்றனர்.

இந்நிலைக்குத் தொலைக்காட்சியையே முழு காரணமாகக் கூறி ஒதுக்கிவிட முடியாது. இப்புத்தகங்களின் தற்காலத் தரத்தைப் பற்றிய பொதுவான கருத்து என்ன? Amar Chitra Katha போன்ற ஆங்கிலப் பத்திரிகைகள் காலத்துக்கு ஏற்றாற்போல் மாறின. ஆனால் தமிழ்ச் சித்திரக்கதைகள் ஏன் மாறவில்லை? இக்கேள்விகளுக்கு என்னிடம் பதிலில்லை.

இப்போதைய நிலைமை எப்படி இருந்தாலும் என்னுடைய சிறுவயது நினைவுகளில் பிலே பாலுவின் சாகசங்களும் இரும்புக்கை மாயாவியின் தனித்துவமும் கண்டிப்பாக நீங்கா இடம்பெற்றுள்ளன.

முதல் காதல்

■ ரஃபிக் ராஜா

வருடம் 1984 என்று நினைவு. தமிழில் அ, ஆ, என்று ஆரம்பித்த பள்ளிப் பாடங்களில் இருந்து, எழுத்துகூட்டிப் படிக்கும் முறையை நான் கற்றுக்கொள்ள முயன்று கொண்டிருந்த காலகட்டம். தொலைகாட்சி என்பது அப்போது ஒரு அசாதாரணமான பொருள் என்பதால், எங்கள் வீட்டில் இருந்த உருப்படிகள் அனைவரும், பொழுதுபோக்குக்கு மாதவார இதழ்களில் மூழ்கிக் கிடப்பார்கள்.

பள்ளிக்கும், விளையாட்டுக்கும், இடையே கிடைக்கும் மீத நேரங்களைச் செலவிட ஒரு வழியைத் தேடிக்கொண்டிருந்தேன். சினிமா செய்திகளை மட்டும் நம்பி காலம் ஓட்டிக் கொண்டிருக்கும் தினத்தந்தி, விகடன், குமுதம் போன்ற அறிவு(!) பெட்டகங்களில் டாலடித்து கொண்டிருக்கும் அக்கால நாயக, நாயகிகளின் புகைபடங்களை ரசிக்கும் வயதும் வரவில்லை என்பதால், அவைகள் பக்கம் என் கவனம் திரும்பவில்லை.

மிகப்பெரிய கூட்டுக்குடும்பமாகத் திகழ்ந்த வீட்டில், என் வயதுக்கு மிக அருகில் இருந்தவர் என்ற அடிப்படையில், என் சின்ன அண்ணனிடம் கொஞ்சம் நெருக்கம் அதிகமாக இருந்தது. அதன் காரணமாக, அவரைத் தனித்து கவனிப்பதை என்னை அறியாமலே நான் செய்துகொண்டிருந்தேன்.

அப்படி ஒரு வேளையில்தான் அவர் மற்றவர்களிடம் இருந்து ஒதுங்கித் தனியே அமர்ந்து புத்தகம் படிப்பதைக் கவனிக்கத்தொடங்கினேன். அவர் அந்த ரகசிய புத்தகங்களைப் படித்து முடித்ததும் பத்திரமாக ஒரு பெட்டியில் போட்டுப் பூட்டியும் வைத்துக்கொள்வார். வெகு மாதங்களாக நடந்து கொண்டிருந்த விஷயம் என்பதால் அது என்னவென்று அறிந்துகொள்ள எண்ணம் வலுத்துக் கொண்டே போனது.

அந்த காலகட்டத்தில், எங்கள் தந்தை சென்னையில் பைக்ராப்ட்ஸ் என்ற பாரதி சாலையில் 2, 3 துணி கடைகள் நடத்தி வந்தார். எனவே, பள்ளி முடிந்தவுடன் அவரை நேரே

ரஃபிக் ராஜா

சென்னையில் மென்பொருள் பொறியாளராகப் பணிபுரிகிறார். காமிக்காலஜி <<http://www.comicology.in/>> என்ற வலைதளத்தில் பல மொழிகளில் வெளியான சித்திரக்கதைகள் குறித்தும், <<http://www.ranicomics.com/>> என்ற வலைப்பதிவில் ராணிகாமிக்ஸ் குறித்தும் எழுதிவருகிறார்.

மாற்றுவெளி

சென்று சந்தித்தால், சாப்பிடுவதற்கு பல பலகாரங்களுடன், கை செலவிற்கு நாலணாவில் இருந்து 1 ரூபாய் வரை கிடைப்பது உறுதி.

இப்படி ஒரு சமயத்தில், ஒரு முறை என் தந்தை இல்லாத நேரத்தில் கடைவாசல் சென்றடைந்தேன். கல்லாவில் உட்கார்ந்து இருந்தது என் சின்ன அண்ணன் தான். என்னைப் பார்த்தவுடன், மேஜை மீது வைத்திருந்த சில புத்தகங்களை உடனே மறைத்து வைத்துக்கொண்டார். இம்முறை என் ஆவலை அடக்க முடியவில்லை. கேட்டே விட்டேன், அவை என்னவென்று.

வீட்டில் மற்றவர்களிடம் அவ்விஷயத்தை வெளியிட்டு விடக் கூடாது என்று உறுதி வாங்கிக்கொண்டு, அப்புத்தகங்களை ஒவ்வொன்றாக எடுத்து வைத்தார். எழுத்துக் கூட்டிப் படிக்க முடியாத போதும், என் கவனத்தை உடனே ஈர்த்தது, பளபள வென்று டாலடித்துக் கொண்டிருந்த அந்தப் புத்தகங்களின் அட்டைப் படங்கள்தான்.

மற்ற வார, மாத இதழ்களில் நிழல் புகைப்படங்களை மட்டுமே கண்டு பழகிப்போன எனக்கு, முழுவதும் ஓவியங்களாகத் தீட்டப்பட்டிருந்த அந்த வித்தியாச கோணப் படங்கள் மிகவும் கவர்ச்சியாகவும், அழகாகவும் தெரிந்ததில் ஆச்சர்யம் இல்லை. அத்துடன் நிற்காமல், ஆர்வத்துடன் புத்தகங்களைப் புரட்டிப் பார்க்க ஆரம்பித்த எனக்கு, பெரும்பாலான இதழ்களில் இருப்பது போல, முழுவதும் வழக்கமான எழுத்துகளுக்கும், உப்புக்குச் சப்பாணி போல ஆங்காங்கே சில புகைப்படங்களுக்கும் பதிலாக, எங்கு பார்த்தாலும் ஓவியக் கட்டடங்கள் இன்னும் பிரமிப்பாக இருந்தது. இவை தான் ராணி காமிக்ஸ், என்று என் அண்ணன் ஒருவித பெருமிதத்துடன் கூறினார். காமிக்ஸ் என்னும் அந்த அழகிய உலகத்திற்கு எனக்கு அறிமுகம் கிடைத்தது, அத்தருணம் முதல் தான்.

ராணியின் ஆட்சி

முன்பெல்லாம், பள்ளி விட்டு வீடு திரும்பும்போது ஒருவித சேர்வுடன் நடையைக் கட்டும் நான்; இப்போது, எப்போது வீடு போய்ச்சேர்வோம் என்ற ஆவலுடன் எதிர்பார்க்கத் தொடங்கிவிட்டேன். காரணம், என் அண்ணன். இனி, அவர் ரகசியப் பெட்டியை நானும் தேவைப்படும்போது திறந்து படித்துக்கொள்ளலாம் என்று அனுமதி அளித்திருந்தார். அதற்கு அவர் இட்ட இரண்டு கட்டளைகள், புத்தகங்களுக்கு எதுவும் நேரக்கூடாது. கூடவே, கண்டிப்பாக பெரியவர்கள் யார் முன்பேயும் இவற்றைப் படிக்கக்கூடாது என்பதுதான்.

மற்றவர்கள் படிப்பது போலதானே இவரும் காமிக்ஸ் என்று தனக்குப் பிடித்தவைகளைப் படிக்கிறார். இதில் பயப்பட என்ன இருக்கிறது, என்று கேள்விகள் எழுந்தாலும், அப்புத்தகங்களைப் பார்வையிட எனக்கு கிடைத்த வாய்ப்பை நான் நழுவிடத் தயாராக இல்லை..

தினமும் வீடு வந்து சேர்ந்தவுடன், அடுப்பங்கரையில் இருந்து தேவையானவைகளை அள்ளிக்கொண்டு, உள்ளறையில் நான் தூங்கப்போகிறேன், என்று பெரியவர்களிடம்

சொல்லிவிட்டு, நைச்சியமாக இப்புத்தகங்களைப் புரட்ட ஆரம்பித்தேன். பக்கம் பக்கமாக அந்த காமிக்ஸ் புத்தகங்களின் படங்களை மேய்ந்து கொண்டே, நொறுக்கு தீனிகளைப் பதம் பார்ப்பது ஒரு தனி அனுபவமாக மாறிக்கொண்டிருந்தது. எழுத்துகளே புரியாதபோதும், படங்கள் எவ்விதம் ஒரு சிறுவனை கிரகிக்க வைக்கமுடியும் என்பதற்குச் சான்று. காமிக்ஸ் என்பதன் தத்துவத்தை புரிந்து கொள்ளாமலே, அதை உணர்ந்து கொண்டிருந்த காலகட்டம் அது.

பள்ளியில் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக எழுத்துகளைக் கூட்டிப் படிக்கும் பழக்கம் கற்பிக்கப்பட ஆரம்பித்தது. பாடப் புத்தகங்களைக் கடமையே என்று படிக்க அங்கு முயன்றாலும், நான் ஆசைபட்டுப் படிக்க நினைத்தது, என் அண்ணன் வசம் இருந்த காமிக்ஸ் சேகரிப்பையே.

கொஞ்சம் கொஞ்சமாக முயன்று நான் தமிழ் படிக்கக் காரணமாக இருந்தது இந்த காமிக்ஸ் படையல்தான் என்று சொன்னால் மிகையாகாது. ஆர்வத்துடன் செய்யும் காரியங்கள் பனைமரத்தில் அடிக்கும் ஆணி போல் ஆழமாக மனதில் பதிந்து போவது போல காமிக்ஸும் என் வாழ்வின் ஒரு அங்கமாகவே ஆகிப்போனது.

வாண ஜாலங்கள்

பார்வையில் வண்ணக் குறைபாடு உள்ளவர்களுக்கு, கனவு கள்கூடக் கருப்பு வெள்ளை உலகமாகத்தான் தெரியும் என்று படித்திருக்கிறேன். அட்டைப்படங்களில் மட்டும் வண்ணக் கலவையுடன் ஜோராகத் தெரியும் காமிக்ஸ் புத்தகங்களில், உள்ளெங்கிலும் கருப்பு வெள்ளை சித்திரங்களுடன் தெரிவது அப்போது நெருடலாக இல்லை. சித்திரங்களில், லயித்துப் போன அச்சிறு மனது, குறைகளை நைச்சியமாக பூசி மொழு கிக் கொண்டிருந்தது.

இப்படிப்பட்ட காலகட்டத்தில், காமிக்ஸின் இன்னொரு பரிமாணத்தை அறிமுகம் செய்து வைத்ததும், என் அண்ணன் தான். புத்தகத்தின் முதல் பக்கத்தில் இருந்து கடைசி பக்கம் வரை கண்ணைக் கவரும் ஓவியங்கள் தாங்கிய காமிக்ஸ் புத்தகமாக, மினி லயன் மற்றும் ஜூனியர் லயன் காமிக்ஸ் இதழ்களை முதன்முதலில் நான் பார்க்கும் வாய்ப்பை ஏற்படுத்திக் கொடுத்தார்.

என் அண்ணன் ஏன் இந்தப் புத்தகங்களையும் முன்பே அறிமுகம் செய்து வைக்கவில்லை என்று அப்போது கோபித்துக் கொண்டேன். பின்பே, அதன் காரணம் புரிய ஆரம்பித்தது. தரத்தில் பல வகையில் மேம்பட்ட இந்த கலர் காமிக்ஸ்கள், என் அண்ணனின் கைசெலவுக்குக் கிடைக்கும் சில்லறையில் வாங்க முடியாத விலைகளில் அப்போது விற்பனைக்கு வந்து கொண்டிருந்தன என்று.

அவர் மிகுதியாக ராணி காமிக்ஸ்களை வாங்கிய காரணமும் புலப்பட்டது. அதிக விலையின் காரணமாக எல்லா செய்திதான் கடைகளிலும் லயன் மினி, லயன் புத்தகங்கள் விற்பனைக்கு வராது. ஆனால் தினத்தந்தி என்ற பெரிய நிறுவனத்தின் படைப்பாக வெளிவந்து கொண்டிருந்த ராணி

காமிக்ஸ், எல்லா கடைகளிலும் சகஜமாக கிடைத்துக் கொண்டிருந்தது. எனவே, 5,10 ரூபாய்க்களை வாங்கிக்கொண்டு பத்திரிக்கை வாங்க அனுப்பி வைக்கப்படும் எனது அண்ணனுக்கு, அதிக கவனத்தை ஏற்படுத்தாமல் அவ்வப்போது, ராணி காமிக்கலையும் நைச்சியமாக வீட்டுக்கு வாங்கி வந்து விடும் வாய்ப்பு இருந்தது.

எப்போதாவது, கைவசம் சேரும் மற்ற காசுகளை வைத்துத் தான் அவர் மினி லயன், ஜூனியர் லயன் போன்றவைகளைக் கையகப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார். ஒரு துரும்பைக்கூடக் கிள்ளிப் போடாமல், இப்படி காமிக்ஸ் படையல்கள் என் இல்லம் தேடி வந்துகொண்டிருக்கும் வரை, சரிதான் என்று கிடைப்பதை வைத்து மனதைத் தேற்றிக்கொள்ள ஆரம்பித் தேன்.

பாகப் பிரிவினை

காமிக்ஸ்கள் வாங்க சிற்சமயங்களில், என் அண்ணனின் சேகரிப்பு மட்டும் பற்றாமல் போய்விடும். அச்சமயங்களில் எங்கள் இருவரின் கைகாசையும் போட்டுப் புத்தகங்கள் வாங்கி இருக்கிறோம். போகப்போக, என் அண்ணனுக்குப் போட்டியாக நானும் சில புத்தகங்களைக் கடைவீதி செல்லும்போது வாங்கத் தொடங்கினேன். இருவரும் போட்டிபோட்டுக் கொண்டு வாங்கி வந்த புத்தகத்தை யார் முதலில் படிப்பது, என்று சண்டைகூடப் போடுவோம். அப்படி சமயங்களில், எங்கள் காமிக்ஸ் குட்டு வெளிவந்து வீட்டில் அடி உதைகள் கொசுறாகவும் கிடைத்துவிடும்.

பெரியவர்களில் முதன்முறையாக எங்கள் காமிக்ஸ் ஆர்வத்தைத் தெரிந்தும் கண்டும்காணாமல் விட்டது, எங்கள் அன்னை. சில சமயங்களில், புத்தகம் வாங்க அவரும் தெரிந்தே காச கொடுத்து உதவ ஆரம்பித்தார். அவர் விடும் ஒரே வேண்டுகோள், அளவாக செலவழியுங்கள், அண்ணன் தம்பி சண்டை இல்லாமல் இருங்கள் என்பதே.

அண்ணன் தம்பிகளுக்கிடையே சண்டை வராமல் இருப்பது, சேவல்கள் இரண்டும் கூடிக் கொள்ளுவது போல நடவாத காரியம் ஆயிற்றே. போகப்போக, எங்கள் இருவருக்கும் சொல்லிக் கொள்ளும் அளவிற்கு கணிசமான புத்தகங்கள் சேர ஆரம்பித்ததும், இருவருக்கும் சண்டை வெடித்துவிட்டால், இனி என் புத்தகத்தை நீ தொடாதே, உன்னதுகளை நானும் தொடமாட்டேன் என்று எங்களுக்குள் முடிவெடுத்துக் கொள்வோம். ஆனால், அது சில நாட்களே தொடரும். காமிக்ஸ் மீது எங்களுக்கு இருந்த அளவு கடந்த காதல், இருவரின் சேகரிப்பையும் நுகராமல் இருக்கவில்லை.

ஒரு கட்டத்தில், பள்ளிப் பருவ நாட்கள் முடிந்து கடை வேலைகளைக் கவனிக்க அவர் கிளம்பிவிட்டபோது, அவரின் மொத்த சேகரிப்பும் என்னிடம் வந்துசேர்ந்தது. எப்போதாவது என்னிடம் சில புத்தகங்களை வாங்கிப் படிக்கும் பழக்கத்தை மட்டும், அவர் தொடர்ந்து செயல்படுத்தி வந்தார். அது இன்று வரை தொடர்கிறது. என்ன, முன்பு அவர் என்னிடம் விடுத்த கட்டுப்பாடுகளை, நான் இப்போது அவரிடம் விடுக்கிறேன். என்ன ஆனாலும் புத்தகம், பக்கம் கழறாமல் திரும்ப வர வேண்டும் என்று.

எங்களிடம் இருந்த காமிக்ஸ் சேகரிப்பை, நாங்கள் தைரியமாக வெளியே சொல்ல ஆரம்பித்த கட்டத்தில்தான் தெரிந்தது, எங்கள் உறவினர்கள் வீட்டில் இருக்கும் சில பொருட்களும் சேகரிப்பை வைத்துக்கொண்டிருந்தார்கள் என்று. அவர்கள் வீட்டிற்குச் சென்று அவைகளைப் பார்வையிடும்போது, ஆற்றாமை கூடவே தொற்றிக்கொண்டுவிட்டது.

எங்களைவிட அவர்கள் சற்றே வசதி வாய்ப்புகள் அதிகம் உள்ளவர்கள் என்றபடியால், ராணி, லயன் என்ற இரு கட்டுகோப்புகளுடன் காலம் தள்ளத் தேவை இருக்கவில்லை. அவர்கள் சேகரிப்பின் மூலம் எனக்கு அறிமுகமானவை தான் ரதன்பாலா, பூந்தளிர், இந்திரஜால் காமிக்ஸ் போன்ற ஏனைய தயாரிப்புகள்.

விலையில் சற்றே உயர்வாகவும், அதே சமயம் காமிக்ஸ் தவிர சித்திரத் தொடர் கதைகள், சர்வதேச கதாநாயகர்கள், என்று அப்புத்தகங்களில் இருந்த கதைகளின் ஊடே நான் தொலைந்தே போனேன். அவர்களே மாலைப் பொழுதாகி விட்டது, என்று கழுத்தைப் பிடித்து வெளியே தள்ளும் வரை அங்கே டேரா போட ஆரம்பித்துவிட்டேன்.

கைசெலவுக்கான காசு கொஞ்சம் கொஞ்சமாக அதிகமாகத் தொடங்கியதும், இன்னும் பல காமிக்ஸ்களைப் படித்துப் பார்த்துவிட வேண்டும் என்ற எண்ணமும் வலுக்கத் தொடங்கியது. அச்சமயங்களில் கடைகளில் ராணி காமிக்ஸ் தவிர மற்ற புத்தகங்கள் தொடர்ச்சியாக வருவதில்லை. எனவே, புத்தகக் கடைகளில் ஏதேச்சையாகப் பள்ளிப் புத்தகங்களைத் தேடிக்கொண்டிருந்தபோது, பழைய காமிக்ஸ் பிரதிகளைக் கண்டதும், அவைகளைச் சரமாரியாக வாங்கிக் குவிக்க ஆரம்பித்தேன்.

வீட்டை விட்டு அதிகம் வெளியே சுற்றிப் பழக்கம் இல்லாத காரணத்தால், எங்கெல்லாம் பழைய புத்தகக் கடைகள் உள்ளன என்ற விவரங்கள் எனக்குச் சரிவரத் தெரியாது. புதிய காமிக்ஸ்களை மட்டுமே வாங்கிக்கொண்டிருந்த என் அண்ணன் மூலமும் அதற்கு வாய்ப்பின்றிப் போனது. எனவே என்னைப் போல காமிக்ஸ் மீது ஈடுபாடு கொண்ட, என் வயதிற்கு சற்றே பெரிய நட்பு வட்டாரத்தை உருவாக்கினேன்.

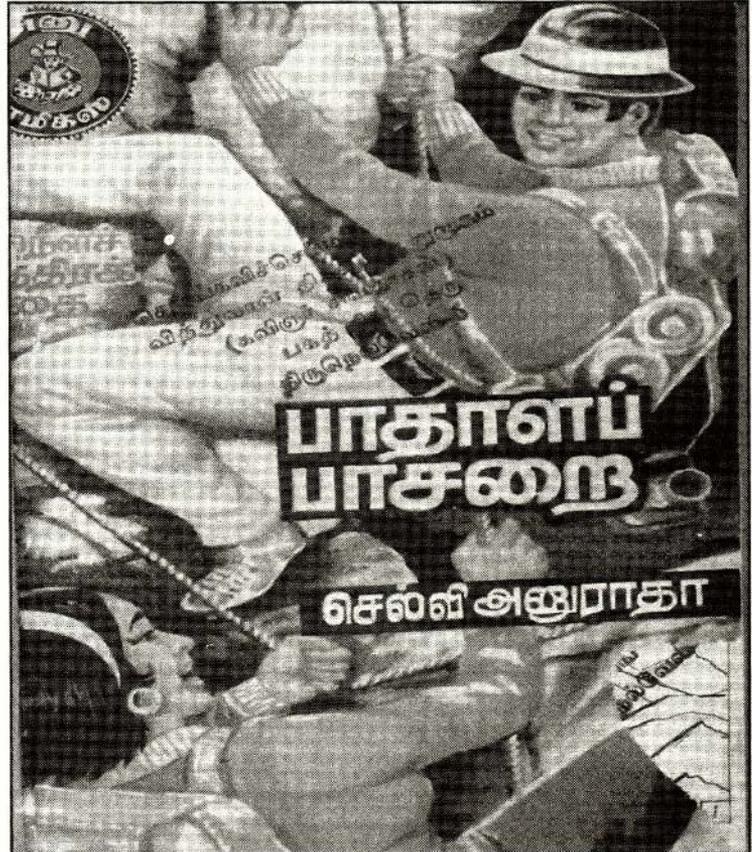
காமிக்ஸ் ரசிகர்கள் என்று பெருமிதம் கொண்ட, அவர்களைச் சேர்த்துக்கொண்டு சென்னையில் உள்ள பைக்ராப்ட்ஸ் ரோடு, பாரீஸ் கார்னர், மற்றும் ஆங்காங்கே உள்ள பழைய பேப்பர் கடைகள், என்று நேரம் கிடைக்கும் போதெல்லாம், சைக்கிளில் சென்று புத்தகங்களை வேட்டையாடத் தொடங்கினோம்.

சில அரியவகை காமிக்ஸ் புத்தகங்களைப் பார்த்தவுடன் எனக்குத்தான் அது, என்று எங்களுக்குள் கடைக்காரர் முன்னிலையிலேயே சண்டை போடத் தொடங்கிவிடுவோம். ஒரு கட்டத்தில், பரீட்சை சமயங்களில், நண்பர்களிடம் பாடங்களை அனைத்தையும் படித்துவிட்டீர்களா? என்று கேட்டால், பொத்தாம் பொதுவாக நான் படிக்கவே இல்லை என்று

புழுகுவதை அனைவரும் பார்த்திருப்போம். அது போல, பள்ளி முடிந்தவுடன் எனக்கு வேலை இருக்கிறது என்று கூறி வீட்டிற்குச் சென்றுவிடுவேன். பின்பு அவர்கள் அறியா நேரத்தில் நான் தனியாக காமிக்கல் வேட்டையாடத் தொடங்கினேன்.

வீட்டில் புத்தகங்கள் பெருகத் தொடங்கின. கூடவே நண்பர்களின் பொறாமைப் பார்வையும், வீட்டுப் பெரியவர்களின் கோபப் பார்வையும் சேர்த்தொடங்கின. ஒரு கட்டத்தில், மொத்த புத்தகங்களையும் பழைய பேப்பர் கடைக்குப் போடக்கூட துணிந்தார்கள் என் வீட்டில். அழுது அடம்பிடித்து, 80 சதவிகிதம் புத்தகங்களை என்னுடனே தக்கவைத்துக் கொண்டேன்.

ஆனாலும் அதில் சிலவற்றை எலிகளுக்கும், கரையான் களுக்கும் பலி கொடுத்தபோது, ஏற்பட்ட வலி மிகவும் பெரியது. மழைக்கால நாட்களில், ஓட்டு வீடு ஒழுகியதால் ஈரமான புத்தகங்களை, இஸ்திரி பெட்டி கொண்டும், வெயிலில் காயவைத்தும் பேணிக்காத்ததை நினைத்தால் இன்றும் ஆச்சர்யமாக இருக்கிறது. அச்சமயத்தில் நான் அவைகள் மீது லயித்திருந்த விஷயம். எந்த ஒரு பழக்கமும், ஒரு சமயத்தில், நம்மை விட்டு விலக ஆரம்பிக்கும் காலகட்டம் வரும் என்று அப்போது எனக்குத் தெரிந்திருக்கவில்லை.

மர்ஜானே சத்ரபியின் வரைபட நாவல்களும் நானும்

■ எஸ். பாலச்சந்திரன்

ஈமிக்ஸ் என்று அறியப்படும் சித்திரக்கதை வடிவம் தமிழ் வாசகர்களுக்குப் புதிதல்ல. சுமார் ஐம்பது ஆண்டுகளாகவே சித்திரக்கதைகள் நிறைந்த நூல்கள் தமிழ்நாட்டில் பல்வேறு வெளியீட்டு நிறுவனங்களால் மாதந்தோறும் தொடர்ந்து வெளியிடப்பட்டு வருகின்றன. அனைத்துக் கருத்துகளும் ரசனைகளும் காலத்திற்கேற்ப மாறி வருவதைப் போன்றே, அன்றைய காலச் சித்திரக்கதைகளுக்கும் தற்போது வெளியாகி வரும் சித்திரக்கதை நூல்களுக்கும் இடையில் உருவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும் மிகப்பெரும் மாறுதல் இருக்கிறது. சிறுவயதில் நூல்களைப் படிக்கும் ஆர்வம் ஏற்படுவதற்கு இந்த வகைச் சித்திரக்கதைகள் ஒருவிதத்தில் காரணமாக இருந்தன என்று சொல்ல முடியும். தற்போதைய சித்திரக்கதைகளும் குழந்தைகளை நூல்களை நோக்கி ஈர்ப்பதற்கு உதவக்கூடும். தனி மனிதர்களால் ஒருபோதும் இயலாத சாகசங்களை நிகழ்த்தும் சித்திரக்கதை நாயகர்கள், எதார்த்தத்தில் ஒருபோதும் நிலவாத கதைப்பின்னணி, அன்றாட நிகழ்வுகளின் தளத்திற்கு மேலே எப்போதும் மிதந்து செல்லும் கற்பனைகள் என, குழந்தைகளின் மன உலகத்திற்குள் நுழைவதற்கு இவ்வகைச் சித்திரக்கதைகள் பல உத்திகளைத் தம்வசம் கொண்டிருக்கின்றன என்ற போதிலும், குழந்தைகள் அறியாத உலகத்தைக் காட்சி ரூபமாக முன்வைப்பதற்கான யத்தனமாக கதைக்களத்தையும் கதை மாந்தர்களையும் வரைபடங்களின் மூலமாகக் கண் முன்னால் கொண்டுவந்து நிறுத்துகின்றன என்பதுதான் இவற்றின் தனிச்சிறப்பு.

பள்ளிப்பருவத்தில் சித்திரக்கதை நாவல்களைப் படிப்பதும், அவற்றைப் பற்றிய கற்பனைகளிலும் பேச்சுகளிலும் ஈடுபடுவதும் எல்லாருக்கும் போலவே எனக்கும் உரிய ஒன்றாகத்தான் இருந்தது. பெரும்பாலும் அமெரிக்கச் சரக்குகள்தான் இந்த வகைச் சித்திரக்கதை நாவல்களில் இடம் பெற்றிருந்தன

எஸ். பாலச்சந்திரன்
கோவை.

விடியல்
பதிப்பகத்திற்காக
மிகச்சிரத்தையான
மொழிபெயர்ப்பில்
ஈடுபட்டவர். தமிழில்
முதல் கிராபிக்
நாவலை
மொழிபெயர்த்தவர்.

மாற்று வெளி

என்பது எங்களுக்குத் தெரிந்திருந்தாலும் அதன் ஆபத்துகளை அறியாத பருவம் அது. அந்த நாட்கள் கடந்து சென்றுவிட்டன. மீண்டும் காமிக்ஸ் எனப்படுவதான சித்திரக்கதைகளை அதே ஆர்வத்துடன் படிக்கும் சந்தர்ப்பம் ஒருபோதும் வாய்க்கவில்லை.

இந்நிலையில், இளம் பருவத்தில் நாங்கள் படித்த காமிக்ஸ் நாவல்களை உருவ ரீதியாக நினைவுபடுத்தக்கூடிய, ஆனால் அதிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபடக்கூடிய வரைபட இலக்கிய நூல்கள் சுமார் பத்தாண்டுகளுக்கு முன்பு முதன்முதலில் எங்களுக்கு அறிமுகமாகத் தொடங்கின. இரண்டாம் உலகப் போர்க்காலத்தில் நாஜிப்படையினராலும் பாசிஸ்டுகளாலும் படுகொலை செய்யப்பட்ட எண்ணற்ற அப்பாவி மக்களைப் பற்றிய ஹோலோகாஸ்ட் இலக்கியம் எனப்படுகின்ற நூல்களை நாங்கள் தீவிரமாகப் படித்துக் கொண்டிருந்த தருணம் அது.

அப்போது, அதே பொருள் குறித்த சில வரைபட நாவல்கள் வெளிவந்திருப்பதாகச் சொன்ன எங்கள் நண்பர் ஒருவர், அவ்வகை நாவல்கள் சிலவற்றை வாசிப்பதற்காக எங்களுக்கு அனுப்பி வைத்தார். அவற்றில் தி மௌஸ் என்னும் வரைபட நாவல் மிகவும் முக்கியமானது. அடுத்தடுத்துப் பல தீவிர அரசியல் நூல்களை மொழிபெயர்த்துக் கொண்டிருந்த அந்த நாட்களில் இந்த நூல் எங்கள்மீது ஏற்படுத்திய தாக்கம் அளவிடமுடியாதது. யூத மதத்தினரின் மீதான நாஜிகளின் இனப்படுகொலையை நேரடியாகவும் நுட்பமாகவும் வரைபடங்களின் மூலமாக முன்வைத்த அந்த நூல், நாங்கள் மொழிபெயர்க்க வேண்டிய நூல்களின் பட்டியலில் இடம் பெற்றது. ஆனால், பல்வேறு வேலைகளுக்கு இடையே அந்த நூலைத் தமிழில் தரவேண்டும் என்ற எங்களது விருப்பம் இன்றுவரை நிறைவேறாமலே போய்விட்டது.

அப்போது தொடங்கி, அவ்வப்போது சில சிறந்த வரைபட நாவல்களை நாங்கள் வாசிப்பது தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்படியான ஒரு தருணத்தில்தான் மர்ஜானே சத்ரபி என்னும் ஈரானிய வரைபட நாவலாசிரியர் ஒருவர் எழுதிய “பெர்சிபோலிஸ்: தி ஸ்டோரி ஆப் மை சைல்ட்ஹூட்” என்னும் வரைபட நாவல் நண்பர் எம் மூலமாக 2005ஆம் ஆண்டின் தொடக்கத்தில் எங்களுக்குக் கிடைத்தது. அந்த நாவலின் வரைபடங்கள் முழுவதையும் சத்ரபியே வரைந்திருந்தார். பிரெஞ்சு மொழியில் எழுதப்பட்டு ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டிருந்த அந்த நாவல், அதன் உருவத்திலும் உள்ளடக்கத்திலும் அதுவரையிலும் நாங்கள் படித்துவந்த நாவல்கள் அனைத்திலிருந்தும் மிகவும் வித்தியாசமானதாக இருந்தது. கொந்தளிப்புகள் நிறைந்த ஈரான் நாட்டு அரசியல் சூழல்களின் ஊடாக அறுபதுகளின் இறுதியில் பிறந்த ஒரு பெண்ணின் இளம்பருவத்து வாழ்க்கையையும், அந்தப் பெண் நேசித்த மனிதர்களையும், அந்தப் பெண்ணின் குழந்தைப் பருவத்துக் கனவுகளையும் மிகவும் அற்புதமாக, கண்ணெதிரில் கொண்டுவந்து நிறுத்தியது அந்த நாவல்.

மிகைப்படுத்தப்பட்ட கற்பனைகள் சிறிதும் இன்றி, நூலாசிரியரின் இளம்பருவத்து வாழ்க்கையே வரைபட நாவலாக உருப் பெற்றிருந்தது. முழுக்க முழுக்க ஒரு சிறுமியின் பார்வைக்

கோணத்திலிருந்தே நாவலின் கதை சொல்லப்பட்டிருந்தது. நாவலின் சமகாலத்தன்மை எங்களுக்கு அந்நாவலின் மீது ஓர் அசாதாரணமான ஈர்ப்பை ஏற்படுத்தியது. சிறு வயதினரும் படித்து அனுபவிக்கத்தக்க மொழிநடையில் எழுதப்பட்டிருந்தாலும், இலக்கியத் தன்மையில் தனது தீவிரத்தைச் சிறிதும் விட்டுக்கொடுக்காத ஒரு படைப்பு அது. இதுபோன்ற காரணங்களால், இந்நாவலை உடனடியாகத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து வெளியிட வேண்டும் என்ற ஆர்வம் எனக்கு ஏற்பட்டது.

ஏற்கனவே பல நூல்களை மொழிபெயர்த்த அனுபவம் இருந்தபோதிலும் ஒரு வரைபட நாவலை மொழிபெயர்க்கும் அனுபவம் முற்றிலும் வேறானது. பொதுவாகவே ஒவ்வொரு மொழிபெயர்ப்புப் பிரதியும் அதற்கேயுரிய சவால்களைக் கொண்டிருக்கிறது என்பதால், மொழிபெயர்ப்பைப் பொறுத்த வரையில் முன் அனுபவம் இருப்பதாக நம்பி அதில் எளிதாக இறங்கிவிட முடியாது என்பது என் எண்ணம். புதுப்புதுப் பிரதிகள் முன்வைக்கும் சவால்களைப் புதுப்புது உத்திகளோடு எதிர்கொள்வதுதான் சரியானது என்றும், கடந்த கால மொழிபெயர்ப்பு அனுபவங்கள் இதற்கு ஓரளவிற்கே உதவ முடியும் என்றும் நான் நினைக்கிறேன்.

வரைபட நாவலை மொழிபெயர்க்கும் அனுபவம் எனது இந்தக் கருத்தை மேலும் உறுதிப்படுத்தியது. சாதாரணமாக ஒரு பிரதியை மொழிபெயர்க்கும்போது, வருமொழியின் நெளிவு சுழிவுகளுக்கேற்ப நாம் சற்றே மூலப்பிரதியின் வாசகத்தை வளைக்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் எழக்கூடும். எவ்வளவுதான் துல்லியமான மொழிபெயர்ப்பாக இருந்தாலும் அதற்கும் இந்த நிலைமைதான். ஆகவே, மூலமொழிப் பிரதியில் உள்ள வாசகங்கள் வருமொழியில் சற்றே நீண்டுசெல்லவோ, குறையவோ கூட வாய்ப்பு உண்டு. எனவே, ஒரு மொழிபெயர்ப்பாளர் — அவர் எத்தகைய பிரதியை மொழிபெயர்ப்பவராக இருந்தாலும் — பிரதியின் நீளம் குறித்த எச்சரிக்கையுடனே செயல்பட வேண்டியிருக்கும். வரைபட நாவல்களைப் பொறுத்தவரையிலோ, நாவலின் கதை சொல்லியினுடைய வாசகங்களாக வரும் பகுதியாக இருந்தாலும் சரி, கதை மாந்தர்களின் கூற்றுகளாக வரும் பகுதியாக இருந்தாலும் சரி, இந்த எச்சரிக்கையுணர்வு மிகவும் அவசியமாகத் தேவைப்படுகிறது. கதை சொல்லியின் வாசகத்திற்கான கட்டத்திற்குள் இடம்பெறும் வாசகங்கள் அதே அளவு நீளமுடையவையாகவே மொழிபெயர்ப்பிலும் இருக்க வேண்டும். விவரங்களும் விடுபட்டுவிடக்கூடாது. கதைமாந்தர்களின் கூற்றுகளுக்கான வளையங்களுக்குள் உள்ள மூலமொழி வாசகங்களும் அதே அளவு நீளத்துடனே மொழிபெயர்ப்பிலும் அமையவேண்டும்; இங்கும் விவரங்கள் எவையும் விடுபடக்கூடாது; மேலும் உரையாடலின் உயிர்த்துடிப்பு சற்றும் குறைந்துவிடக்கூடாது; அதே நேரத்தில் அந்த உரையாடல் வாசகங்கள் தொடர்ச்சியான உரையாடல் போக்கின் இடையில் பொருத்தமாகவும் இயல்பாகவும் அமையவேண்டும். வழக்கமான எழுத்துப் பிரதியை மொழிபெயர்ப்பதிலிருந்து இது முற்றிலும் வேறுபடுகிறது. மொழிபெயர்ப்பாளர் எழுத்துப் பிரதியினூடாக மட்டுமின்றி, வரைபடங்களின் ஊடாகவும், இவ்விரண்டுக்கும் இடையிலான இடைவெளிகளினூடாகவும் செயல்பட

வேண்டும் என்பதே இதன் பொருள். மர்ஜானே சத்ரபியின் நாவலை மொழிபெயர்க்கத் தொடங்கும்போதே இவற்றைப் பற்றிய ஒரு புரிதல் எனக்கு ஏற்படத் தொடங்கியது. அந்தப் புரிதல் மொழிபெயர்ப்பு நிறைவடையும்போது முழுமையடைந்திருந்தது.

வாசகங்களின் சுருக்கத்தன்மையைத் தமிழிலும் கொண்டு வர வேண்டும் என்ற தீர்மானத்துடன், மூலநூலின் வடிவத்திற்கு இணையான வடிவத்தையுடைய குறிப்பேடுகளைத் தயாரித்து, மூலநூலின் கட்டங்களுக்கு நேர்விகிதத்தில் பொருந்தக்கூடிய கட்டங்களை வரைந்து, அவற்றுக்குள் மூலநூலின் வளையங்களுக்கு நேர்விகிதத்தில் பொருந்தக்கூடிய வளையங்களை வரைந்தேன். எனது மொழிபெயர்ப்பு வாசகங்களின் எல்லையை இந்தக் கட்டங்களும் வளையங்களுமே தீர்மானித்தன. சற்றும் பிசகாத, சிறிதும் பிசிறுகள் அற்ற துல்லியமான மொழிபெயர்ப்பைச் செய்வது அடுத்த சவாலாக இருந்தது. பிரதியுடனான ஈடுபாடும், புதிய சவாலில் வெற்றி பெற வேண்டும் என்ற முனைப்பும் ஓர் அசாத்தியமான ஒழுங்கை எனக்குக் கற்றுத்தந்தன. இவ்வாறாக, சத்ரபியின் “ஈரான்: ஒரு குழந்தைப்பருவத்தின் கதை”—ஐயும் அதன் அடுத்த பகுதியான “ஈரான்: திரும்புதல்”—ஐயும் மொழிபெயர்த்து முடித்தேன்.

நாவலின் மூலப்பிரதி (ஆங்கில நூற்பிரதி) கணினி நிபுணரும் எங்களது நண்பருமான ரவிச்சந்திரன், (பாண்டிச்சேரி பிரெஞ்சு இன்ஸ்டிடியூட்) அவர்களுக்கு அனுப்பி வைக்கப்பட்டது. முதலில் அவர் மூலநூல் பிரதியிலிருந்த வாசகங்களை வரைபடங்களிலிருந்து பிரித்தெடுத்தார். இப்போது வாசகங்கள் இல்லாத வரைபடப் பிரதி மட்டும் தயாராகி விட்டது. அந்த வரைபடப் பிரதியில் இடம்பெறவேண்டிய வாசகங்கள் அனைத்துக்கும் எண்கள் கொடுக்கப்பட்டு, எனது மொழிபெயர்ப்பில் உருவான வாசகங்கள் அனைத்தும் அதே எண்களின் வரிசையில் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்டன. அந்த வாசகங்களை, காலியாக உள்ள கட்டங்களிலும் வளையங்களிலும் ஏற்றுவது அடுத்த பணியாக இருந்தது. அதையும் முழுமையாக நண்பர் ரவிச்சந்திரன் அவர்களே செய்து முடித்தார். இவ்வாறாக, மூல நூலாசிரியரின் வரைபடங்களைத் தனியாகப் பிரித்தெடுத்து, தமிழ்ப் பதிப்பு ஒன்றைத் தயாரிக்கும் பணி பல மாதங்களுக்குப் பின் முழுமையடைந்தது.

இடையில், தமிழ் வாசகங்களை ஓர் ஒவியரிடம் கொடுத்து, வளையங்களிலும் கட்டங்களிலும் அவரது கைப்பட அவற்றைக் கையெழுத்துப் பாணியில் எழுதிப் பார்க்கவும் முயற்சியை மேற்கொண்டோம். ஆனால், அந்த முயற்சி வெற்றி பெறவில்லை. ஆங்கிலப் பிரதியில் வரைபடங்களின் மத்தியில் எவ்வகை எழுத்துகள் எவ்வகைப் பாணியில் வெளிப்படுத்தப்பட்டிருந்தனவோ, அவ்வகை எழுத்துகளைத் தமிழிலும் கண்டறிந்து, அதே பாணியில் வரைபடங்களோடு இயல்பாக இணைக்கின்ற மிகச்சிறந்த, மிகக் கடினமான பணியை ரவிச்சந்திரன் அவர்கள் செய்துமுடித்தார். இல்லையெனில் ஆங்கிலப் பிரதிக்கு நிகரான செய்நேர்த்தியோடு இந்நூல்

தமிழில் வெளிவந்திருக்கவே முடியாது.

குறைகாணவே முடியாத சிறந்த பதிப்பு என்று இதற்கு அர்த்தமில்லை. மூலநூலின் வடிவ அளவுக்கு இணையான வடிவ அளவில் வெளியிடப்பட்டிருந்தால், படங்களும் வாசகங்களும் இன்னும் தெளிவாக இருந்திருக்கும் என்பது உண்மையே. சற்றே கூடுதலான வாசகங்களைக் கொண்ட நாவலின் இரண்டாவது பகுதியில் இதை நன்றாகவே உணர முடிந்தபோது சிறிது வருத்தமாகத்தான் இருந்தது. மேலும், இரண்டாவது பகுதியின் அட்டையில் “ஈரான்: திரும்புதல்” என்னும் தலைப்பு கவனத்தில் கொள்ளப்படாமல் “ஈரான்: திரும்பும் காலம்” என்னும் (நாங்கள் சற்றும் யோசித்திராத) தலைப்பு இடம் பெற்று விட்டது. எந்த நூல் தயாரிப்பாக இருந்தாலும், அதன் அட்டைத் தயாரிப்பு உள்ளிட்ட இறுதிக் கட்ட வேலைகள் நிறைவடையும் வரையிலும் அதனைக் கண்காணிப்பதற்கான வாய்ப்பு மொழிபெயர்ப் பாளர்களுக்கு அளிக்கப்படுவது எவ்வளவு முக்கியமானது என்பதை மிகுந்த வலியோடு உணரவைத்த விஷயம் இது.

வெளியாகி ஆறு ஆண்டுகளாகியும் தமிழ் வாசக உலகத்தில் உரிய கவனிப்பைப் பெறாமல் போன இந்த நூல்களுக்குப் புதிய புத்தகம் பேசுது பத்திரிகையில் ஓராண்டுக்கு முன்பு நாவலா சிரியர் சி.ஆர். ரவீந்திரன் ஒரு விரிவான மதிப்புரையை எழுதியிருந்தது மட்டும்தான் தமிழ்ச் சூழலில் இந்நூல்கள் மீதான ஒரே எதிர்வினையாகும்.

சிறந்த இலக்கியவாதியாக மதிக்கப்படுபவரும், இந்த நூல் வெளியான ஓரிரு வருடத்திற்குள் அமெரிக்காவிற்கு எழுத்தாளர் மாநாட்டிற்காகச் சென்று வந்தவருமான ஒரு படைப்பாளி, இந்த நூலின் இரு பகுதிகளும் தமிழில் ஏற்கனவே வெளிவந்திருப்பதை அறியாமல், மூலநூலையும் வாசிக்காமல், அந்த எழுத்தாளர் மாநாட்டில் வெளியிடப்பட்ட இந்த நூலின் ஆங்கிலப்பிரதிக்கான அறிமுகத்தை வழங்கும் துண்டுப் பிரசுரத்தை மட்டும் படித்துவிட்டு, தமிழ்ச் சிறுபத்திரிகை உலகில் இந்நூலை அறிமுகப்படுத்தியது விசித்திரம்தான்.

மாற்று வெளி

சித்திரக்கதைகள் வரைவதற்கு எனக்குள் ஏற்பட்ட தாகங்கள்

■ ஓவியர் ப. தங்கம்

ப. தங்கம் (1937)
கும்பகோணம்.

ஐம்பது
ஆண்டுகளுக்கும்
மேலாக
ஓவியத்துறையில்
செயல்பட்டுவருகிறார்.
60களில் வெளியான
பல வெகுசன
இதழ்களில் ஓவியம்
வரைந்துள்ளார்.
'தங்கப்பதுமை' என்ற
பதிப்பகத்தினைத்
தொடங்கி அதில்
சித்திரக்கதை
இதழ்களையும்
நூல்களையும்
வெளியிட்டுள்ளார்.
தற்போது தினமலர்
சிறுவர் மலரில்
'தரங்கம்பாடிப்
புதையல்' என்ற
சித்திரக்கதையினை
எழுதி வருகிறார்.

கும்பகோணம் காவிரிக்கரையில் வீற்றிருக்கும் பழமையான நகரம். ஆலயங்கள் நிறைந்த புனிதபூமி. தென்னாட்டு கேம்பிரிட்ஜ் என்று புகழப்பட்ட அரசினர் ஆண்கள் கல்லூரி காவிரிக்கரையில் அழகுடன் கம்பீரமாக நிற்கிறது. தமிழ்த் தாத்தா திரு.உ.வே. சாமிநாத அய்யர் அவர்களும், கணித மேதை திரு.ராமானுஜம் அவர்களும் இந்தக் கல்லூரியில் பாடம் நடத்தியதும், பாடம் கற்றதும் எனப் பெருமை உடைய கல்லூரி.

இதோடு இன்னொரு பெருமை, இங்கே ஓவியக்கல்லூரி ஒன்று காவேரிக்கரையில் ரம்மியமாக வீற்றிருக்கிறது. தமிழகத்தில் இரண்டு ஓவியக்கல்லூரிகள்தான் உண்டு. ஒன்று சென்னையில் இன்னொன்று கும்பகோணத்தில். இப்போது அரசால் நடத்தப்படும் ஓவியக்கல்லூரி 1960க்கு முன்பு நகராட்சியினரால் சித்திரக்கலாசாலை என்ற பெயரில் நடத்தப்பட்டது. இப்போது இதன் வயது 150 இருக்கலாம். பிரிட்டிஷ் ஆட்சிக் காலத்தில் துவங்கப்பட்ட சித்திரக்கலா சாலை இது.

இந்த சித்திரக்கலாசாலையில்தான் ஆனந்த விகடனின் ஒப்பற்ற ஓவியர்கள் மாலி, கோபுலு, சாரதி மூவரும் ஓவியம் கற்றார்கள். திரைப்படத்துறையில் ஆர்ட் டைரக்டராக சிறந்து விளங்கிய கங்கா அவர்கள், ஜெமினி ஸ்டூடியோவில் கோட்டை சாமிநாதன், ஜானகிராமன் இவர்கள் ஓவியர்களாகப் பணியாற்றினார்கள். எல்லோரும் இங்கே ஓவியம் கற்றவர்கள் தான். இந்த சித்திரக்கலாசாலையில்தான் நான் 1950ஆம் ஆண்டு சித்திரம் கற்பதற்காகச் சேர்க்கப்பட்டேன். உயர்நிலைப் பள்ளியில் படிக்க வசதி இல்லை, வறுமை வாட்டியது. ஆதலால் தொழிற்கல்வி கற்க சித்திரக்கலாசாலையை நாடினேன். சித்திரக்கலாசாலைக்குள் நுழைவதற்கு முன்பு சித்திரம்,

ஓவியம் பற்றிய அருமை பெருமைகள் எதுவும் எனக்குத் தெரியாது. புகழ்பெற்ற ஓவியர்களைப் பற்றி நான் அறிந்திருக்கவில்லை.

சித்திரம் கற்பதின் மூலம், விளம்பரப்பலகைகள் எழுதுவதற்கான பயிற்சி பெற்று வறுமையைப் போக்கிக்கொள்ளலாம் என்ற எண்ணத்துடன் சித்திரக்கலாசாலைக்குள் வந்தேன் என்பதுதான் உண்மை.

ஓராண்டு காலம் பயின்றுவிட்டு வெளியேறிவிடலாம் என நினைத்து வந்த நான், சித்திரத்தில் ஏற்பட்ட ஆர்வத்தால் ஆறு ஆண்டுகாலம் தொடர்ந்து சித்திரம் கற்று அரசின் சித்திரத் தேர்வுகளெல்லாம் எழுதி தேர்ச்சி பெற்றேன். அப்போது கல்கி அவர்கள் எழுதிய பொன்னியின் செல்வன், சிவகாமியின் சபதம், பார்த்திபன் கனவு, ஆகிய சரித்திர நாவல்கள் படிப்பதற்கு அருமையான வாய்ப்பு கிடைத்தது. கல்கி அவர்களின் எழுத்துக்களும் மணியன் அவர்களின் ஓவியங்களும் அந்த வரலாற்று நிகழ்வுகளைக் கண்முன்னே கொண்டுவந்தன. பகலில் படிக்கும் சரித்திர நாவலால், மாமல்லர், நரசிம்மபல்லவர், நாகநந்தி, சிவகாமி, விக்கிரம சோழர், பார்த்திப மன்னன், பொன்னன், வள்ளி, வந்தியத்தேவன், குந்தவை, அருள்மொழி, ரவிதாசன், நந்தினி, கரிகாலன், சுந்தரசோழர், மந்தாங்கினி, ஆழ்வார்க்கடியான், மணிமேகலை, பழுவேட்டரையர் எல்லோரும் தினமும் கனவில் வருவதுண்டு.

இந்தக் கனவுகளே எனக்குச் சித்திரக்கதைகள் எழுத மனதில் ஆசையைத் தூண்டிவிட்டன. என் மனதில் மட்டு மல்ல, தமிழகத்தில் உள்ள எழுதப்படிக்கத் தெரிந்த அனைத்து மக்கள் மனதிலும் கல்கி எழுதிய சரித்திரக் கதையின் கதாபாத்திரங்கள் உலாவந்தனர். கனவிலும் நடமாடி வந்தார்கள்.

1959 ஆம் ஆண்டு எனக்குச் சென்னை தினத்தந்தி பதிப்பில் ஓவியர் பணி கிடைத்தது. அங்கே பத்திரிகை அதிபர் பத்திரிகை உலக மேதை சி.பா.ஆதித்தனார் அவர்கள் எனக்கு நேரிடையாகக் கார்ட்டூன் வரைய பயிற்சி தந்தார்கள். திரு.மாரிசாமி என்கிற துணை ஆசிரியர் அவர்கள் தினத்தந்தியில் “கறுப்புக் கண்ணாடி” என்கிற சித்திரக்கதை எழுதுவதற்குப் பயிற்சி தந்தார்.

1960 ஆம் ஆண்டு அந்தச் சித்திரக்கதை சென்னை “தினத்தந்தி” நாளிதழில் வெளிவந்தது. அதன்பிறகு “இவள் இல்லை” என்ற சித்திரக்கதை தினத்தந்தியில் வெளி வந்தது. 1961 ஆம் ஆண்டு தினத்தந்தியின் மாலை நாளிதழான மாலைமுரசு தஞ்சை, மதுரை பதிப்புகளில் “பேசும்பிணம்” என்ற சித்திரக்கதை தினமும் வெளிவந்தது. கார்ட்டூன் வரைவதற்குத் தீவிரமாகப் பயிற்சி செய்தேன். நான் வரைந்து தினத்தந்தியில் முதலில் வந்த கார்ட்டூன் சினிமாத் தியேட்டரில் புகைப்பிடித் தால் போலிசார் கைது செய்வார்கள் என்ற கருத்துக்கு வரைந்த படம் தான். இது டிசம்பர் மாதம் 22 ஆம் தேதி சென்னையில் தினத்தந்தியில் பிரசுரமானது. தமிழகம் எங்கும் அடுத்தநாள்

மற்ற நகரங்களில் உள்ள தினத்தந்தியில் பிரசுரம் ஆனது.

அக்காலத்தில் எனக்குக் கார்ட்டூன் வரைவதைவிடச் சித்திரக்கதை வரைவதில் விருப்பமும், ஆர்வமும் இருந்தது. நாளிதழ் அலுவலகத்தில் என் விருப்பத்தைக் கூறினேன். அதுமட்டுமல்ல பொன்னியின் செல்வன் போன்ற சரித்திரக் கதைகளைச் சித்திரக்கதையாக வரைந்து தினமும் தொடராக வெளியிடலாம் என்று சொன்னேன். மேலிடம் அதற்கு அனுமதி வழங்கவில்லை.

பின்னர் சில நாட்களில் “கன்னித்தீவு” என்ற அரேபியக் கதை சித்திரக்கதையாக வெளிவரத்துவங்கியது. அதை வரைந்த ஓவியர் கணு என்று புனைப்பெயர் கொண்ட ஓவியர் கணேசன். அவர் மூத்த ஓவியர் என்னைச் சகோதரனாக ஏற்றுக் கொண்டவர். அவருடைய கைவண்ணத்தில் மிக அற்புதமாகச் சித்திரக்கதை துவங்கியது. வாசகர்கள் லட்சக்கணக்கானவர்கள் தினமும் படித்து ரசித்தார்கள். அந்த நேரம் ஓவியர் கணேசன் அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டு மருத்துவமனையில் சேர்க்கப்பட்டார். அவருக்கு பதிலாக என்னைக் கன்னித்தீவு படக்கதை வரைவதற்கு வாய்ப்புத்தந்து வற்புறுத்தினார்கள் அலுவலகத்தில். ஓவியர் கணேசன் அவர்களும் “தம்பி தங்கம், நீங்கள் கன்னித்தீவு வரைய வேண்டும். நான் நலம்பெற்று அலுவலகம் வரும் வரையில் நீங்கள் வரைந்து தாருங்கள்” என்றார். அலுவலகத்திலும் மிகவும் விரும்பிக் கேட்டதால் சில

மாதங்கள் நான் கன்னித்தீவு சித்திரக்கதை வரைந்து வந்தேன். ஓவியர் கணேசன் அவர்கள் ஏறத்தாழ நான்கு மாதங்கள் கழித்துத் தான் பூரண நலம் பெற்று அலுவலகம் வந்தார்கள். மிகச் சிறப்பாகக் கன்னித் தீவு சித்திரக்கதை நான் வரைந்ததற்கு என்னை உள்ளன்புடன் பாராட்டினார்கள். மறுநாள் முதல் மீண்டும் அவரே கன்னித் தீவுக்குச் சித்திரம் வரைந்தார். அதன் பிறகு எனக்குத் திருமணம் நடைபெற்றது. எனது துணைவி

சந்திரோதயமும் சிறந்த ஓவியர். திருமணத்திற்குப் பின்னர் எனக்குத் தஞ்சை மருத்துவக் கல்லூரியில் ஓவியர் பணிகிடைத்தது. என் துணைவிக்குத் தஞ்சையில் ஓவிய ஆசிரியர் பணிகிடைத்தது.

மருத்துவக் கல்லூரியில் பணிபுரிந்தாலும் என் மனதில் சித்திரக்கதை வரையும் ஆர்வம் கொழுந்து விட்டது. தஞ்சை பெரிய கோயில் செல்லும்போதெல்லாம் மாமன்னன் ராஜராஜசோழனைப் பற்றிச் சித்திரக்கதை வரைவதற்குத் தோன்றும். எங்களின் மாதவருமானத்தைச் சிக்கனப்படுத்தி ராஜராஜனின் ஆயிரமாவது முடிசூட்டுவிழா அன்று சிறிய அளவில் சித்திரக்கதை எழுதி வெளியிட்டோம். அதிகம் அச்சடிக்கவில்லை. என் தாகத்தைச் சிறிது தணித்துக் கொண்டேன்.

பின்னர் எங்கள் மகன் ராஜேந்திரன் அமெரிக்காவுக்குப் பிளியோதெரபிஸ்டாகச் சென்றான். எங்கள் மகள் பொன்னியின் செல்வி புவியியல் படித்து முடித்து இப்போது அரசு

கல்லூரியில் உதவிப் பேராசிரியராகப் பணிபுரிகிறாள். இந்த நல்ல சூழலில், வறுமை விலகிய நேரத்தில் சரித்திரச் சித்திரக் கதை வரைந்து வெளியிட விரும்பி இரண்டு புத்தகங்கள் வரைந்தோம்.

ஒன்று என் துணைவி சந்திரோதயம் வரைந்தா “மர்மவீரன் ராஜராஜசோழன்” மற்றொன்று நான் வரைந்த “இராஜகம்பீரன்” தாராகரம் கோயில் கட்டிய இரண்டாம் ராஜராஜன் இவை இரண்டும் தமிழக நூல் நிலையங்களில் இடம் பெற்றுள்ளன. இது எங்கள் சித்திரக்கதைக்குக் கிடைத்த மகத்தான அங்கீகாரம். தற்போது “தரங்கம்பாடி புதையல்” என்ற சித்திரக்கதையினை உருவாக்கிக்கொண்டிருக்கிறேன். (இக்கதை 11.11.2011 முதல் சிறுவர்மலரில் வெளியாகிக் கொண்டிருக்கிறது). தரங்கம்பாடி முற்காலத்தில் சடங்கன் பாடி என்ற பெயர் கொண்டிருந்ததாக ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறுகிறார்கள். கி.பி 1305ஆம் ஆண்டு மாறவர்மன் குலசேகரப் பாண்டியன் மாசிலாமணி நாதருக்கு தரங்கம்பாடியில் ஒரு கோயிலைக் கட்டினார். இந்தக் கோயில்பற்றி மணிவர்ணீச்சுரர் மாசிலாநாதர் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 700 வருடங்கள் பாரம்பரியமிக்க இந்தக் கோயில் பழமை மாறாமல் தற்போது புதுப்பிக்கப்படுகிறது. 1620இல் தஞ்சையை ஆண்ட ரகுநாத நாயக்கர் டேனிஷ் நாட்டு மன்னர் 4ஆம் கிறிஸ்டியனுக்கு இந்தச் சடங்கன்பாடியை விற்பதற்கு ஒரு ஒப்பந்தத்தில் கையெழுத்திட்டார். அந்த ஒப்பந்தம் ஒரு பனையோலை வடிவிலான தங்கத்த கட்டில் எழுதப்பட்டிருந்தது. ஒப்பந்தப்படி ஆண்டுக்கு 3 ஆயிரத்து III வாடகையில் டேனிஷ் நாட்டுக் காரர்கள் தரங்கம்பாடியில் வாணிபம் செய்துகொள்ளலாம்.

ஒப்பந்தம் உருவான அதே ஆண்டில் டேனிஷ் நாட்டின் கடற்படை கேப்டன் ரோலண்ட் கிராப் தரங்கம்பாடியை ஒரு கோட்டையாக உருவாக்கினார். அந்தக்கோட்டை டேனிஷ் கோட்டை என்று அழைக்கப்பட்டது. இந்த வரலாற்றுத்தரவுகளோடு மாசிலாமணிநாதன், கவர்னர், டேனிஷ் வீரர்கள், தளபதிகள், துபாஷ் கள், ஒற்றர்கள், தமிழ் மாலுமிகள், பண்டக சாலை குமாஸ்தாக்கள், வர்த்தக பிரதிநிதிகள், உள்ளூர்ப் பிரமுகர்கள், கோட்டைக் காவலாளிகள், தமிழ்ப்பெண்கள் என்னும் பல கதாபாத்திரங்களைக் கொண்டு இக்கதை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

இக்கதையானது, வெளிநாட்டு வர்த்தகம் தொடர்பாக டேனிஷ் அரசு வீரர்களுடன் கப்பலில் பயணமாகும் தமிழ்வீரர்களுக்கு ஆசை காட்டி, தென் ஆப்பிரிக்கா, இந்தோனேஷியா மற்றும் ஜாவா தீவுகளில் தமிழர்களை அடிமைகளாக விற்பதற்குத் திட்டமிடும் குள்ளநரிக்கும்பலுக்கும், இவற்றை அறிந்து தமிழர்களை விடு வித்துக் காப்பாற்ற நினைக்கும் தமிழ்வீரன் மாசி என்ற நாயகனுக்கும் இடையிலான போராட்டத்தைச் சித்திரிக்கிறது.

சித்திரக்கதை வரைவதில் எனக்கிருந்த ஆர்வமும், வரலாற்றுக் கூக்கதைகள் மேல் இருந்த தீராத காதலுமே என்னை இன்றும் இயக்கிக்கொண்டிருக்கின்றன.

விஜயன்

■ (பிரகாஷ் பப்ளிகேஷன்ஸ் - லயன், முத்து காமிக்ஸ்)

உங்கள் தந்தை சித்திரக்கதைகள் என்னும் துறைக்குள் வந்தது பற்றிச் சொல்லுங்கள் ?

எங்க அப்பா பெறந்தது படிச்சது எல்லாமே மதுரையில் தான். அப்புறம் அங்கயிருந்து சிவகாசிக்கு குடிபெயர்ந்தாங்க. அங்க புதுசா ஏதாவது தொழில் பண்ணணும் கறப்போ Printing Industry பண்ணலாம்னு முடிவுபண்ணி, சரி இந்த தொழில் படிச்சிட்டு செய்யணும் கிறதுக்காக ஒரு ஏழெட்டு மாசம் மெட்ராஸ்ல அப்ரண்டிஸா சந்தமாமாவுல வெளார்க் பண்ணாங்க. அப்போ அம்புலிமாமா இந்தியாவுல நெறைய மொழிகள்ல வந்துட்டிருந்தது. சிறுவர் பத்திரிகைனா அம்புலிமாமாதான் லீடிங். அதோட பால்கன்னு சொல்லி அவுங்க காமிக்ஸ் பண்ணிக்கிட்டிருந்தாங்க. அது இங்கிலாந்துல பிளீட்வே பப்ளிகேஷன் பால்கன் என்ற பெயர்ல ஆங்கிலத்துல பண்ணாத அப்படியே இவுங்க தமிழ்ல பண்ணிக்கிட்டிருந்தாங்க. இதெல்லாம் பாத்துட்டு இருந்தப்போ அதுல ஒரு ஆர்வம் வந்து, பிறகு அங்கிருந்து வெளியேறி சிவகாசி வந்து குடியேறிட்டாங்க. இங்க அச்ச இயந்திரம் வாங்கி வெச்சி வேலை செஞ்சாங்க. 1971ல் இங்கிலாந்துல பதிப்பாளர்களைச் சந்தித்து அவுங்ககிட்ட பேசினப்போ அவுங்க ஏகப்பட்ட காமிக்ஸ் வெளியிட்டிருக்காங்க. அதுல சில குறிப்பிட்ட கேரக்டர்ஸ் சஜஸ் பண்ணி இத பண்ணுங்கன்னாங்க. அதுல ஒன்னுதான் ஃபஸ்ட் பண்ணது இரும்புக்கை மாயாவி. அதுல ஒரு கம்பளீட் ஸ்டோரி. பிச்சி பிச்சி தொடர்கதைன்னு இல்லாம ஒரு முழுநீள சித்திரக்கதைன்னு தமிழ்ல 1972 ல முத்து காமிக்ஸ்ல ஆரம்பிச்சது. ஸோ அந்த டேஸ்ட் அதுல இனிஷியலா ஆரம்பிச்சது. 1980 வரைக்கும் முத்து காமிக்ஸ் வந்துக்கிட்டிருந்தது. அதுக்கப்புறம் வாரமலர் எல்லாம் பண்ணாங்க. பிறகு மார்க்கெட்டிங் எல்லாம் கொஞ்சம்

விஜயன்
பிரகாஷ்
பப்ளிகேஷன்ஸ் -
லயன், முத்து
காமிக்ஸ் இதழை
வெளியிட்டிரு
வருகிறார்.

சிரமப்பட்டதுனால் அது சரியா ஸக்ஸஸ் புல்லா வரல. நடுவுல குமுதம், மாலை மதி, காமிக்ஸ் பண்ணாங்க.

வாரமலர் முயற்சியை ஏன் கைவிட்டீர்கள் ?

1980 லிருந்து 1982 வரை முத்துகாமிக்ஸில் வாரமலர் முயற்சி செய்தோம். 22 அல்லது 23 இதழ்கள்தான் வந்தன. அது அவ்வளவு வெற்றிகரமானதாக இல்லை. காரணம் காமிக்ஸ் என்றால் முழு கதையையும் படித்துப் பழகிவிட்டு இரண்டு பக்கம் இன்னைக்கு படிக்க, அப்புறம் அடுத்த வாரம் 2 பக்கம் படிக்க என்று போகும்போது ஒரு கதை முடிய ஆறு மாதம் ஆகும். அப்பொழுது அந்த கதைக்கான விறுவிறுப்பை அப்படியே நகர்த்த முடியாது. அதாவது போன வாரம் என்ன படித்தோம். போன மாதம் என்ன படித்தோம் என்று நினைவில் கொள்ள முடியாது. அதனால் இது வெற்றிகரமாக இல்லை. அதனால்தான் அதை நிறுத்திவிட்டு வழக்கம் போல மாதம் ஒன்றாக வெளியிட்டோம்.

நீங்கள் தொடங்கிய லயன், ஜூனியர் லயன், மினி லயன் பற்றி ?

லயன் காமிக்ஸ் போடணும்னு முடிவெடுத்து அதுக்கு என்ன லோகோ போடலாம்னு யோசிச்சிட்டிருந்தப்போ, Tell me why என்று ஒரு ஆங்கிலப் புத்தகம் வந்திருந்தது. அதில் காட்டுக்கு சிங்கத்த ஏன் ராஜானு சொல்றாங்கன்னு ஒரு கேள்வி. அந்த கேள்விக்கு பதில் விளக்கம் கொடுத்து அதுக்கு கீழ ஒரு சிங்கம் நிக்கிற மாதிரி படம் இருந்தது. அது ரொம்ப நல்லா இருந்தது. அதோட வால கையில புடிச்சிட்டு நிக்கிற மாதிரி. அதுக்கு தலையில ஒரு கிரீடத்த போட்டுவிட்டு, கையில ஒரு செங்கோல வெச்சிக்கிட்டு நிக்கிறமாதிரி ஒரு சின்னத்தை உருவாக்கினோம். அத லோகோவா வெச்சி 1984 ஜூலை மாசம் லயன் காமிக்ஸ் ஆரம்பித்தேன். 2 ரூபாய் விலையில் வழக்கமான அளவில் செய்தோம். 2 இதழுக்குப் பிறகு கையடக்க அளவிற்கு மாறினோம். அது ரொம்ப வெற்றி கரமாக இருந்தது. என்ன காரணம் என்று சொல்லத்தெரிய வில்லை. அந்த கதைகளுக்கு அந்த அளவு சரியாக இருந்தது. 3 வது இதழில் இருந்து ஸ்பைடர் என்று ஒரு கதாபாத்திரம் பண்ணினோம். அதிலிருந்துதான் இந்த கையடக்க அளவில் வெளியிட்டோம். 12 ஆண்டுகளாக முத்துகாமிக்ஸ் மார்க்கெட்ல இருந்தாலும், சிறப்பு இதழ் என்று எந்த முயற்சியும் அவர் செய்யவில்லை. என்ன இருக்கிறதோ அதை அப்படியே மாதம் வெளியிடுவார். ஆனால் நான் இதற்குள் நுழைந்ததும் ஐந்தாவது இதழையே தீபாவளி மலர் என்று இருவண்ணங்களில் போட்டு வெளியிட்டேன். அந்த நேரத்தில் காமிக்ஸில் சிறப்பு மலர் என்னும் கான்செப்டே புதுசு. யாரும் அதுவரை இந்த பரிசோதனையில் இறங்கவில்லை. இந்த துறையில் நான் இறங்காத கதைக்களமே கிடையாது. கௌபாய், கார்ட்டூன், திகில்கதைகள், துன்பவியல், கதாபாத்திரக்கதைகள், துப்பறியும் கதைகள், போர்க்கதைகள் என நான் செய்யாத ஸ்டைலே கிடையாது. அதுவரைக்கும் இதுதான் காமிக்ஸ் என்று ஒரு exposure இருந்தவர்கள் மிகக் குறைவு. அப்போ இந்த இண்டர் நெட் எதுவுமே கிடையாது. வெளிநாட்டுக்குப் பிரயாணம் பண்ணக்கூடியவர்கள் தவிர வேறு யாருக்குமே இந்த exposure கிடையாது. இந்தியாவைத் தாண்டி வெளியில் என்ன இருக்கு

என்று தெரிவதற்கு வாய்ப்பே கிடையாது. அப்போ இது எல்லாத்துக்காகவும் நாங்க கொண்டுவந்திருக்குறதுக்கு அடிப்படைக் காரணம் அதுதான். ஒரு பலதரப்பட்ட ரசனை.

1986இல் ஜனவரியில் திகில் காமிக்ஸ் ஆரம்பித்தோம். முதல் 3 இதழ்கள் மூன்று ரூபாய் விலையில் பெரிய அளவில் (format) ஒரு முழுநீள கதையாக இல்லாமல் சின்ன சின்ன கதைகள், 4 பக்கம், 6 பக்கம் என்ற அளவில் ரொம்ப வித்தியாசமான கதைகள், அவ்வளவு வெற்றிகரமா இல்ல. அந்த கதைகளும் அவ்வளவு வெற்றிகரமா போகல. அதனால் 4 வது இதழில் இருந்து விலையைக் குறைத்து திரும்பவும் வழக்கமான வடிவில் கதைகள் போட்டோம்.

1987 ஜனவரியில் ஜூனியர் லயன் போட்டோம். லக்கிலூக் என்ற கார்ட்டூன் கதையினைப் பலவண்ணத்தில் போட்டோம். தமிழில் இதுதான் முதன்முதலில் கார்ட்டூன் சித்திரக் கதையாக வெளிவந்தது. உலக அளவிலான கார்ட்டூன் கதாபாத்திரம் தமிழில் வெளியானது இது தான் முதல்முறை. 2.25 காசு அந்த புத்தகத்தினுடைய விலை. அது முழு வண்ண சித்திரக்கதை. பலவண்ணத்தில் கதையினை வெளியிட்டது எங்களுக்கு முதல்முறை. அதுவரை இருவண்ணத்தில் மட்டுமே வெளியிட்டிருந்தோம். மினி லயனும் இது கூடவே தான் பண்ணோம். ஆனா இதனோட விலை ஒரு ரூபாய் தான். குறைந்த விலையில் கொடுக்க வேண்டும் என்பதற்காகவே போட்டோம். 64 பக்கத்தில் போட்டோம். இதற்குச் சிறிய கதைகளாகத் தேர்ந்தெடுத்துப் போடுவோம்.

உலகத்தர ரசனை இன்னைக்கு காமிக்ஸ்ல ரொம்ப மாறிடுச்சி. இன்னைக்கு பெரியவங்களுடைய ரசனைக்குத் தான் காமிக்ஸ் வந்துக்கிட்டிருக்கு. 20 வருஷத்துக்கு முன்னாடி எல்லாமே ஒரு துப்பறியும் கதை, கார்ட்டூன் கதைன்னு அன்னைக்கு எங்கக்கிட்ட இருந்த கதைகள் எவ்வளவு வெளியிட்டாலும் காலி பண்ண முடியாதுங்குற அளவுக்கு இருந்துச்சி. நாங்க 1987—இல் தீபாவளி மலர்னு 10 ரூபாய்க்கு அகராதி அளவுல ஒரு புத்தகம் போட்டோம். 1987—இல் பத்துரூபாய் என்பது நினைத்துப்பார்க்க முடியாத ஒரு தொகை. அந்தப் புத்தகம் போட்டதுக்கான காரணம், கையில் அவ்வளவு கதைங்க இருந்தது. நான் ஒரு ஒரு புத்தகமா 2 ரூபாய்க்குன்னு போட்டா கையில் இருக்கிற கதைகள் காலி பன்னுவதற்கே ஆறுமாசம் எட்டு மாசம்னு ஆகும். அதுனாலதான் ஒரே புத்தகமா போட்டோம். நம்ப முடியாத ஒரு வரவேற்பு அந்த புத்தகத்துக்கு கெடைச்சது. இன்னைக்கு அந்த புத்தகம் கிடைச்சிதுன்னா 2500 கூட கொடுத்து வாங்க ஆள் இருக்காங்க.

நீங்க வலைப்பதிவுகளில் எல்லாம் போயி பார்த்தீங்கன்னா கதைய பத்தி எழுதுறது படிச்சதுக்காகன்னு மட்டுமில்லாம, சின்ன வயசுல வீட்ல காசு கேட்டு வாங்கி, இல்ல சேத்துவச்சி கடையில் போயி வாங்கி, நெறைய வீடுகளில் புத்தகத்த வீட்ல வச்சி படிக்க விடமாட்டாங்க. அப்போ பைக்குள்ள ஒளிச்சி

வெச்சி பள்ளிக்கூடத்துல போயி படிக்கறது, இல்ல நண்பர்கள் கிட்ட கடன் வாங்கி படிக்கிறதுன்னு. இந்தப் புத்தகங்கள் படிக்கும்போதும், பாக்கும்போதும் அவங்களோட சின்ன வயது ஞாபகங்கள் இதில் நிறைய இருக்கு. வெறும்னே கதையைப் படிக்கிறோம்னு படிச்சா பெருசா இதுல ஒண்ணும் இருக்குறதுக்கும் வாய்ப்பில்லை. எல்லாருக்குமே இதபத்திரமா வெச்சிக்கணும்னு நெனைக்கிறதுக்கு காரணம் அது அவங்களோட Flash back.

உங்ககளுடைய காமிக்களை எப்படி விளம்பரப்படுத்துவீர்கள் ?

ஆரம்பத்தில் கல்கண்டு பத்திரிகையில் அரை பக்கம் செய்தோம், குங்குமத்தில் கொஞ்சம் செய்திருக்கிறோம். அதற்குப்பிறகு எங்களுக்கு எங்களுடைய புத்தகம்தான் விளம்பரம். நாங்களே அடுத்து என்ன வருதுங்குறது விளம்பரப் படுத்திடுவோம். மார்க்கெட்டிங்கு நாங்க பெரிய அளவுள வேறெந்த பத்திரிகையிலும் விளம்பரப்படுத்துவதில்லை. அதோடு சில நேரங்களில் ஏஜெண்ட் தேவை என்னும் போது தினசரி பத்திரிகைகளில் (தினமலர், தினத்தந்தி) விளம்பரப் படுத்தியுள்ளோம்.

நீங்கள் வெளியிட்ட கதைகளை அப்படியே வேறுசிலர் வெளியிட்டிருக்காங்க அதப்பத்தி....?

மதுரையிலிருந்து, திருச்சியிலிருந்தெல்லாம் வந்த காமிக்கல் நாங்க என்ன பன்றமோ அத அப்பட்யே காப்பி பண்ணி க்ருடா இவுங்க இங்க வரஞ்சி ஒர்னுவா ரெண்ட்னுவானு சொல்லி நெறைய பப்ளிஷர்ஸ் வந்திருக்காங்க அந்தமாதிரி. மதுரையிலிருந்தெல்லாம் கலைபொன்னி காமிக்கலுன்னு சொல்லி ஒன்னு பண்ணாங்க. அவங்களோட வேல என்னன்னா நாங்க என்ன பன்றமோ அத அப்படியே இன்டியனைஸ் பண்ணி வரைஞ்சி அனுப்பற மாதிரி, ஒரு சீப்பான இமிடேஷன்னு வெச்சிக்கங்களேன். அது ஒரு கொஞ்ச காலம் பண்ணாங்க ரொம்ப ஸக்ஸஸ் புல்லா இல்ல. இதெல்லாமே லோக்கல் அட்டெம்ட்ஸ் தான்.

சித்திரக்கதைகள் சிறுவர்களுக்கானது என்பதை நீங்கள் ஏற்கிறீர்களா ?

காமிக்கல் என்பது சின்னபசங்க சமாச்சாரம் என்று நிறைய பேர் நினைக்கிறாங்க. பலருக்கு தினத்தந்தியின் கன்னித் தீவை தாண்டி காமிக்கல் இருப்பதே தெரியாது. இது எவ்வளவு பெரிய கஷ்டம் என்று தெரியவில்லை. இப்போது நாவல் எழுதணும்னு நெனச்சா தமிழில் நல்லா எழுதத்தெரிஞ்சவங்க யார்வேண்டுமானாலும் எழுதிடலாம். ஆனால் காமிக்கல் அப்படி எளிதானதல்ல. கோடியில ஒருத்தருக்குத்தான் அந்த திறமை இருக்கும். உதாரணத்துக்கு நான் 1986ல் ஒரு அலுவலகத்திற்கு சென்றிருந்தேன். அவர்கள் வரவேற்பறையில் ஒரு 15 நிமிடம் உட்கார்ந்திருக்கச் சொன்னார்கள். அப்போது அங்கிருந்த மேசை மேல் ஒரு புதிய சித்திரக்கதைக்கான கதை (script) இருந்தது. ஜேம்ஸ்பாண்ட் சித்திரக்கதை அது. அதற்கு படம் வரைகிறவர் ஸ்பெய்னில் இருக்கிறார். அவருக்கு ஆங்கிலம் தெரியாது. எழுதுகிற எழுத்தாளர் இங்கிலாந்தில் இருக்கிறார். இவர் எழுதி அனுப்பிய கதையை அவர்கள் ஸ்பானிஷ்

மொழியில் மொழிபெயர்த்து அவருக்குக் கொடுத்து, அவர் அதை புரிந்துகொண்டு படம் வரையணும். கையில் ஒரு சித்திரக்கதையின் ஒரு படத்தைக் காட்டி இப்போ இந்த சட்டகத்துக்கான கதை ஒரு முழுபக்க அளவில் இருக்கும். இந்த கதையில் முக்கிய கதாப்பாத்திரம் இரண்டுபேர் இருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்களின் உடையின் தன்மை, வண்ணம், இவனோட முகபாவனை என்ன, அதற்கு எதிரில் இருப்பவனுடைய முகபாவனை எப்படி இருக்கணும், இருவருக்கும் இடையிலான இடைவெளி எவ்வளவு, பின்னணி (background) என்ன இருக்கு, அந்த சூழல் எப்படி இருக்கணும் என்கிற விளக்கம் முழுதும் இருக்கும். நான் பார்த்தது ஆரம்ப ஒரு சட்டகத்துக்கான விளக்கம். அதில் ஜேம்ஸ்பாண்ட் முகம், பின்னால் ஒரு கார் போகுது ரெண்டு பேர் ஓடுவது போலும், ஒருவன் துப்பாக்கியை வைத்துக்கொண்டு துரத்துவது போலுமான் காட்சி அது. அதற்கு ஜேம்ஸ் பாண்ட் ஆடை, அளவு, அவன் முகபாவனை, ஒளியமைப்பு (lighting), பின்னால் வரும் கார் மாதிரி என எல்லா வகையான விளக்கங்களும் இருந்தன. அதையெல்லாம் பார்ப்பவர்கள் இதை சின்னபசங்க சமாச்சாரம்தான் சொல்லமாட்டாங்க.

இந்தியாவில் உலகத் தரத்துக்கு காமிக்ஸ் பண்ணமுடியல. இதெல்லாம் கணினியில் செய்வதல்ல. இயல்பான திறமை (natural talent). இதுக்கு போதுமான நிதி (budget) கிடையாதே.

வர்த்தக ரீதியான தொழிலாக இது எந்த அளவுக்கு இருக்கிறதென்று நினைக்கிறீர்கள்?

எங்க அப்பா இதைச் செய்த காலத்தில் வர்த்தகரீதியாகவும் இந்ததொழில் வெற்றிகரமாகத்தான் இருந்தது. அப்போ ஒரு புத்தகத்தினுடைய விலை 1.00 இல்லேண்ணா 1.50 காசு அவ்வளவுதான். எல்லா புத்தகமுமே அந்தவிலைக்குதான் பண்ணிட்டிருந்தாங்க. அண்ணைக்கு மார்க்கெட்டில் எந்தப் பத்திரிகையுமே அதிகம் இல்லை. காமிக்ஸ் என்ற நிலையில் அல்ல. பொதுவாகப் பத்திரிகை, பதிப்பகம் என்றாலுமே ரொம்ப லிமிட்டெட். அதிகபட்சம் ஏழுமூன்று தான் இருக்கும். இன்னைக்கு கணக்கே கிடையாது. இப்போ ஒரு கடையில் போயி எண்ணிப்பாத்திங்கன்னா 25 க்கு குறையாத தமிழ் பத்திரிகைகள் இருக்கும். மார்க்கெட்டிங் பழகக்கும் இப்பைக்கும் ரொம்ப வித்யாசம். அண்ணைக்கு அவ்வளவு சிரமம் இல்லை. அப்போ பிரின்ட்டிங் பிரஸ் தான் முதன்மையானதாகவும், இது துணைக்கு இருந்தாலும், இதுவும் இலாபமாகத் தான் இருந்தது. விற்பனை பண்ணுவது எல்லாமே. அண்ணைக்கு மார்க்கெட்ல கடன் கொடுக்கறதே இல்ல. எல்லாமே முன்பணம் கொடுத்து தான் வாங்கிகிட்டிருப்பாங்க. இன்னைக்கு எல்லாமே தலைகீழா போயிடுச்சி. இன்னைக்கு யாருக்கும் முன்பணம் கிடையாது, யார் போறாங்களோ அவங்களுக்கு தான் வசூல். யார் சீக்கிரம் போறாங்களோ அவங்களுக்குத்தான் பணம். எங்களோட ரெபர்சண்டேட்டிவ் நாலு நாள் தாமதமா போனாங்கன்னா நான் செய்தித் தாளுக்குப் பணம் கட்டிட்டேன், அங்க பணம் கட்டிட்டேன் இங்க பணம் கட்டிட்டேன்னு சொல்லிடுவாங்க. அதோட அடுத்த மாசம் தான் பணம். அப்போ நடைமுறைச் சிக்கல்கள்

இந்த அளவுக்கு கிடையாது. அன்னைக்குச் சிரமம் எதுவும் கிடையாது. வெற்றிகரமா போயிட்டிருந்தது. ஆனால் ரொம்ப அவங்களால இதுக்கு நேரம் ஒதுக்க முடியல. தனிப்பட்ட முக்கியத்துவம் கொடுத்து நேரம் ஒதுக்க முடியல. நான் புதுசா இந்த துறைக்குள்ள வந்தபோது, எனக்கு எந்த வேலையும் இல்லை. அப்போ எனக்கு முழுநேர வேலை இதுதான். 1984 ல் ஆரம்பிச்சேன் ஒரு ஐந்தாறு வருடங்கள் முழுநேர வேலையாக இதைத்தான் செய்தேன். அப்போ என்னால இதுக்குக் கொடுக்கமுடிந்த நேரத்தை எங்க அப்பாவால் இதற்குச் செலவிட முடியல. அதோட அவரோட வயசும் ஒரு காரணம்.

ஒரு குறிப்பிட்ட காலம்வரைக்கும் பரவலா இருந்த இந்தத்துறை வளராமல் போனதுக்கு என்ன காரணம் என்று நினைக்கிறீர்கள்?

சென்னையில் 65 வயசுல ஒருத்தர் கிண்டி பஸ் ஸ்டாண்டுல நின்னுக்கிட்டு இருந்தார். நான் முன்னாடி சொன்னனே அந்த 10 ரூபாய் புத்தகம் அதை கையில் வச்சிக்கிட்டு இருக்கிறார். மத்தியானம் 3 மணிக்கு இப்படி ஒரு நிமிஷம் பஸ் வருதானு பாக்கிறாரு, படிக்கிறாரு, பாக்கிறாரு, படிக்கிறாரு, பேருந்து நிறுத்தத்தில் நின்னுக்கிட்டு இருக்கிறவங்க எல்லாம் அவர கேலி பண்ணறாங்க. 65 வயசுல ஒருத்தர் இத படிச்சிக்கிட்டு இருக்காரே அதுவும் சாலையில் நின்னு படிச்சிட்டிருக்காரேன்னு. நீங்க அவர்கிட்ட கேளுங்க, எனக்குப் பிடிக்குது, இதுல என்ன இருக்குன்னு எனக்குத் தெரியும் நான் படிக்கிறேன்னு சொல்லுவாரு. அதுனால ஏதோ சித்திரக்கதை என்றால் தினசரி பத்திரிகையில் பாக்கிறோமே அதுதானு நெறையபேர் நெனைக்கிறாங்க. அதோடு இது ஏதோ ஒண்ணு பொழுதுபோக்கறதுக்கு, புள்ளைங்க படிக்கிறதுக்குன்னு அவ்வளவுதான். அதைத் தாண்டி இதுல என்ன இருக்குன்னு யாரும் தெரிஞ்சிக்கிறதில்லை. இன்னைக்கு கடைக்கு போயி பார்த்திங்களன்னாலுமே அரசியல், ஜோதிடம், பக்தி, பெண்கள் பத்திரிகைகள்தான் அதிகம் விக்கிறது. யாருமே அதைத் தாண்டி வாசிப்பு எல்லையை விரிவுபடுத்திக்கொள்வதில்லை. அன்னைக்கு படிச்சிக்கிட்டிருந்தவங்க இன்னைக்கும் படிக்கிறாங்க நாளைக்கும் படிப்பாங்க அதுக்கப்பறமும் படிப்பாங்க. அதுதான் இதைக் கொண்டுபோய்க்கொண்டு இருக்கிறது. இந்த ரசனை தொடர்வதற்குக் காரணம் அதுதான்.

மொதல்ல எல்லாம் பஸ்லையோ ரயில்லையோ ஏறி உக்காந்த ஓடனே ஏதாவது புத்தகத்த எடுத்துப் படிப்பாங்க. இப்போ ஏறி உக்காந்த உடனே கைபேசியில பேசறது, குறுஞ்செய்தி அனுப்பறது, வினையாடுறதுன்னு ஊர் வர்ர வரைக்கும் இது தான் நடக்குது. முந்தியெல்லாம் எங்களுக்குப் புத்தகம் விக்கிற இடம் பேருந்து நிறுத்தமும் ரயில் நிலையமும் தான் சாதாரணமா பொழுது போக்கிற்காகப் படிக்கும் வாசகர்கள் (casual readers) நெறையபேர் உண்டு. இன்னைக்கு அது கெடையவே கெடையாதே. இப்போ பாத்திங்களன்னா நெறைய ரயில் நிலையங்களில் புத்தகக்கடையே இருக்காது. காரணம் யாருமே வாங்குறதில்லை.

இப்போ எல்லோரும் இணையத்தைப் பயன்படுத்துறதால் ஒரு வேளை இது இணையத்திற்குள் போனால் புது வாசகர்கள்

வரலாம், இந்த நிலையும் மாறுவதற்கான வாய்ப்புகள் உண்டு. ஆனா இதுவும் எல்லாருக்கும் சாத்தியமானதில்ல. நாங்க 100, 200 ரூபாய்க்கு புத்தகம் போடாமல் இருக்கறதுக்கு காரணமே அதுதான். 10 ரூபாய்க்குன்னா இப்போ எல்லோராலையும் வாங்க முடியும். 100 ரூபாய்க்குப் போட்டு 1000 பேருக்குப் போய் சேருவதைவிட 10 ரூபாய்க்குப் போட்டு 10000 பேருக்குப் போய்ச் சேந்துதுன்னா நெறைய பேருக்கு போகும். அதோட நாங்களே விக்கும் போது எங்களுக்குச் சந்தை படுத்துறதுங்கிறது சுலபம். ஆனா அதுவும் நெறையபேருக்குப் போய்ச் சேராது.

தமிழில் வெளியான பிற சித்திரக்கதைகள் குறித்து உங்கள் கருத்து?

மாலைமதி காமிக்ஸ் குழுதம் பண்ணாங்க. உண்மைய சொல்லப்போனா அத ரொம்ப நல்லாதான் பண்ணிட்டிருந்தாங்க. காமிக்ஸ் கொறை சொல்லமுடியாது. 75 காசு தான். எனக்கு இன்னும் நெனவிருக்கு நான் ஸ்கூல் படிச்சிக்கிட்டிருந்தப்ப வாரா வாரம் வாங்கிப்படிப்பேன். அவங்க எதிர் பார்த்த சர்க்குலேஷன் இல்ல. அந்த நேரத்துல குழுதம் கல்கண்டு எல்லாம் ரெக்கார்ட் சர்க்குலேஷன்ல இருந்தது. அப்போ இது அந்த அளவுக்கு சர்க்குலேஷன் இல்லாத காரணத்தால மாலைமதி நாவலாக மாத்திட்டாங்க. பதினைந்து நாளைக்கு ஒரு முறைங்கிற மாதிரி மாத்திட்டாங்க. ராணி காமிக்ஸ் 1984 ஜூன்ல ஆரம்பிச்சாங்க. சரியா 500 தலைப்புகள் மட்டும் தான் பண்ணாங்க. 15 நாளைக்கு ஒன்று போட்டாங்க. அத எப்பவுமே பெரிய க்வாலிட்டின்னு நான் சொல்ல மாட்டேன். பெருசா பர்ஸனல் இன்வால்வ்மென்ட் யாருக்கும் கெடையாது. மொழிபெயர்ப்பும் கூட க்ரூடா தான் இருக்கும். பெரிய அளவுக்கு அலங்க சிரத்தை எடுத்துக்கல. இது ரெண்டு தான் முக்கியமா இருந்தது. கண்மணி காமிக்ஸ்னு மாலை முரசு குரூப்ல இருந்து பண்ணாங்க. அப்பறம் மேகலா காமிக்ஸ்னு ஒன்னு பண்ணாங்க. அதுக்கடுத்து, ராணி காமிக்ஸ்ல வேல பாத்தவர் தனியா ஜேம்ஸ்பாண்ட் காமிக்ஸ்னு ஒன்னு போட்டாரு. அதுவும் கொஞ்சமாதான் வந்தது.

எனக்குப் பிடிச்சது இந்திரஜால் காமிக்ஸ் தான். 1970—களில் டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா குரூப் பண்ணாங்க. 60 காசோ, 70 காசோதான். முழுசா வண்ணத்துல வந்தது. தமிழ்ப் பதிப்பு கொஞ்சம் சுமாராதான் இருக்கும். ஆனா தொடர்ச்சியா பண்ணிட்டிருந்தாங்க. அவங்க பாம்பேல இருந்து யாராவது தமிழ் தெரிஞ்சவங்கள வெச்சி பண்ணும் போது அதுல சில லிமிட்டேஷன்ஸ் இருக்கும். ஆனா ஏகப்பட்ட காமிக்ஸ் பண்ணிட்டிருந்தாங்க.

அதுக்கடுத்து சொல்லணும்னா அமர்சித்ர கதா. அது இன்னைக்கில்ல, இன்னும் நூறு வருஷம் கழிச்சாலும் ஓடிக்கிட்டுத்தான் இருக்கும். அது பூராவுமே இந்திய புராணங்கள் தொடர்பான கதைகள்தான். அது எத்தன தடவ ரீபிரிண்ட் பண்ணாலும் போயிக்கிட்டுதான் இருக்கு. அலங்கவுங்க பிள்ளைங்க தெரிஞ்சிக்கணுங்கிறதுக்காக வாங்கிக்கொடுத்துக்கிட்டுதான் இருக்காங்க. இப்போ சினி

புக்ஸ், யூரோ காமிக்ஸ்னு டெல்லியில் இருந்தும் பாம்பேல இருந்தும் பண்ணாங்க. ஆங்கிலத்துல பிரமாதமா பண்ணாங்க. 200 ரூபாய் ஒரு புத்தகம். சக்ஸ்ஸ் புல்லா இருந்தாங்கன்னா இன்னும் நெறைய காமிக்ஸ் வரும். ஆங்கிலத்திலேயும் நெறைய வருது ஆனா நிக்கிறதில்ல. கௌதம் காமிக்ஸ்னு ஒன்னு பண்ணிட்டிருந்தாங்க. ரொம்ப நல்லா போச்சி நெறைய காமிக்ஸ் பண்ணாங்க. ஆனா திடீர்னு காணாம போயிட்டாங்க. இதுல சர்வைவ் பண்ணுது கஷ்டம்.

பிறமொழிச் சித்திரக்கதைகளின் பதிப்புரிமையை யாரிடம் எங்கு, எப்படி வாங்குவீர்கள் ?

பதிப்பகத்தார் எல்லாரையும் ஜெர்மன் பிராங்க்பர்ட் புத்தகக் கண்காட்சியில் சந்திப்போம். அதில் எல்லோரையும் ஒரே இடத்தில் சந்திக்கலாம். அது 5 நாள் நடக்கும். முதலில் நமக்கு என்ன தேவை என்று பாக்கணும். இப்போ நமக்கு கௌபாய் கதைகள் வேண்டும் என்றால், அதைமட்டுமே வைத்துள்ள பதிப்பகத்தார் இருக்கின்றனர். இல்லை, நிறைய பதிப்பகத்தார் எல்லாவகையான கதைகளையும் வைத்திருப்பார்கள் ஹாரர், கார்ட்டூன், வார், கௌபாய் என்று பலகதைகள் இருக்கும். அவர்களிடம் நமக்கு என்ன வேண்டும் என்று முதலில் பேசவேண்டும். பின்னர் அவர்கள் கொடுக்கும் பட்டியலில் இருந்து நாம் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு பதிப்பகத்தாரும் கிட்டத்தட்ட 50—60 கதாநாயகர்களை மையமிட்ட கதைகளை வைத்திருப்பார்கள். அதில் இருந்து நம்முடைய பதிப்புலகத்துக்கு, நம்மோட பண்பாட்டுக்கு, நம்மோட வாசகமனநிலைக்கு எது பொருந்தும்னு நினைக்கிறோமோ அதைத் தேர்ந்தெடுத்து, பதிப்புரிமை வாங்கித் தமிழில் போடுவோம். பதிப்புரிமையை விற்பதற்கு அவர்களுக்குத் தனி பிரிவு ஒன்று இருக்கும். பதிப்பகத்தாருக்கு அவர்களுடைய தயாரிப்பு (production) ஒருபக்கமும், உள்ளூர் சந்தை (local market) ஒரு பக்கமும் உலக அளவில் பதிப்புரிமையை விற்பதற்கு ஒரு பிரிவும் இருக்கும். எல்லோரும் அங்கு தான் வருவார்கள். நாம் அவர்களிடம்தான் பேச வேண்டும். அதா வது, “எங்கமொழி தமிழ் மொழி, நாங்கள் இந்த கதாநாயகனின் கதையைத் தமிழில் செய்யவேண்டும் என்று நினைக்கிறோம். ஒரு வருஷத்துக்கு இத்தனை கதை எங்களால் செய்யமுடியும். அதற்கு நாங்க Royalty இவ்வளவு தரமுடியும் என்போம்”. அவர்கள் கூட கேட்பார்கள் எப்படியோ ஒரு தொகையை பேசி முடித்து பதிப்புரிமையை வாங்கிவிடுவோம்.

அதற்குப் பின் கதைக்கான ஓவியங்களைக் குறுந்தகடு வடிவில் கொடுத்துவிடுவார்கள். இதில் கதை இருக்காது. கதை தனியாக புத்தக வடிவில் வரும். அதை நாம் தமிழில் மொழி பெயர்த்து, தட்டச்சு அமைப்பு செய்து பிறகு ஓவியத்தில் இணைத்து சில சேர்க்க வேண்டிய இடங்களையும், தேவையற்ற இடங்களையும் எங்களிடம் உள்ள ஓவியரைக்கொண்டு வரைவோம். பின்னர் பிழைதிருத்தம் சரிபார்ப்போம். இதற்கிடையில் அட்டைப் படத்துக்கான ஓவியங்கள் தனியாகச் செய்யப்படும். அதாவது 90% நாங்கள் மூலநூலின் அட்டைப்படத்தைப் போடுவதில்லை. காரணம் அவை பெரும்பான்மை நம்

சூழலுக்கு ஏற்றார்போல் பளிச் என்று இருப்பதில்லை. எனவே இதற்கென்று தனியாக ஓவியர் வைத்து வரைந்து பளிச் என்ற வண்ணத்தில் அட்டைப்படங்களைப் போடுவோம். இதைத் தனியாகத் தயாரித்து வைத்துக்கொள்வோம். பின்னர், சித்திரக்கதையினை கருப்பு வெள்ளையில் தயாரிப்போம். ஒரு பெரிய தாளினில் 32 பக்க அளவில் அச்சடித்து மடித்து சிறிய அளவில் எத்தனை பக்கங்கள் தேவையோ அதற்கு ஏற்றாற் போல் தயாரித்து புத்தகமாக்கிடுவோம். பின்பு முகவர்களுக்கு அனுப்பி விற்பனை செய்வோம்.

கதைகளை எவ்வாறு தேர்ந்தெடுக்கிறீர்கள் ?

முதலில் நான் வாசகனாக இருக்கணும். இது படிப்பதற்கு சுவாரஸ்யமாக இருக்கும் என்பது எனக்குத் தெரிந்தால்தான் நான் கதைகளைத் தேர்வு செய்ய முடியும். எனவே முதலில் நான் வாசகன், பிறகுதான் நான் பதிப்பாளர் எல்லாமே. இப்போது நிறைய நிறுவனங்கள் இதில் வெற்றிபெறாமல் போனதற்கு காரணம் இதுதான். அவர்களுக்குத் தனிப்பட்ட ஆர்வம் இதில் இருந்திருக்காது. எல்லாம் சித்திரக்கதைதான். இதுவும் கதைதான் அதுவும் கதைதான் எதையாவது ஒன்றைப் போடுவோம் என்று போடுவார்கள். ஆனால், நமக்குத் தெரியணும் எது நல்லா இருக்கு எது நல்லா இல்ல, எது வாசகர்களுக்குப் பிடிக்கும், பிடிக்காது என்பது. இந்த ஓவியம் நல்லா இருக்கு, நமக்கு ஒரு கதையை முழுதும் படித்து பார்க்க முடியாவிட்டாலும் இந்த போக்கு (trend) நல்லா இருக்கு இது போகும் என்று மனதிற்குள் தோன்றும். எனக்கு முதலில் திருப்தி இருந்தால்தான் நான் வாங்குவேன். ஆனால் இது எல்லா நேரங்களிலும் சரியாக இருக்கும் என்று சொல்ல முடியாது. பல நேரங்களில் கதையினை வாங்கிவந்து மொழிபெயர்த்து அச்சாக்கிப் படித்துப் பார்த்தால் சுமாராக இருக்கிறமாதிரி இருந்தால் அதை நான் வெளியிட்டதில்லை. கதையை விளம்பரப்படுத்தி, அட்டைப்படம், கதை என எல்லா வேலையும் முடித்த பிறகு வெளியிடாமல் வைத்திருக்கும் நூல்கள் நிறைய உள்ளன. வேறு வழியில்லை. எல்லா நேரங்களிலும் நம் முடிவு சரியாக இருப்பதில்லை. சரி வாங்கி விட்டோமே என்று அதனை வெளியிட்டால், அதனைப்படிப்பவர்கள் எல்லோருக்கும் அது ஏமாற்றமாக இருக்கும்.

ஒரு நூலைப் பிறமொழியிலிருந்து மொழிபெயர்த்து தமிழில் வெளியிடுவதில் ஏற்படும் சிக்கல்கள் என்னென்ன ?

சில கதைகள் மிகவும் அறிவியல் புனைவாக இருக்கும் கதை ஓரளவிற்கு நாம் பயன்படுத்துவது மாதிரி இருக்கும். ரொம்ப காலத்து பூசத்துவது மாதிரி இருக்கிறதென்றால் அதை நாங்க கொஞ்சம் நமக்கேத்த மாதிரி திருத்தம் செய்வோம். அத அப்படியே போட்டா இங்க பைத்தியக்காரத்தனமா இருக்கலாம். மேலும் சில கதைகள், அதாவது ஒரு வருடத்திற்கு முன் ஒரு கதையினை வெளியிட்டோம். அது ஒரு துப்பறியும் கதை. ஒரு அடுக்குமாடி குடியிருப்பில் ஒரு கொலை நடக்கும். அந்தக் கொலையை குள்ளமாக இருக்கிற ஒரு ஆள் மட்டுமே பார்த்திருப்பான். அவனுக்கு காதும் கேட்காது வாய்பேசவும் முடியாது. அவன் என்ன நடந்தது என்பதை படமாக வரைந்து காண்பிப்பான். அந்தக்கதை பார்த்தா இயல்பிலேயே

கொஞ்சம் கவர்ச்சியானதாக இருக்கும். அப்பொழுது அந்தமாதிரியான ஒரு கதை வருகிற பொழுது கொஞ்சம் ஓவியங்களையும் சில இடங்களில் வசனங்களையும் நாங்கள் திருத்தம் (Edit) செய்வோம். கட்டங்கள் ஒரே ஒழுங்கமைவில் இருந்தால் எங்களுக்கு சிக்கல் கிடையாது. அதுவே ஒன்று பெரியதாகவும் சிறியதாகவும் வெவ்வேறு வடிவங்களிலும் இருந்தால் அதைச் செய்வது கொஞ்சம் கடினமான செயல். இதில் ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொரு தனித்துவம் (style) இருக்கு. அதை நாங்கள் எங்களுடைய நடைக்கு மாற்றும் போது மூலநூலோடு ஒத்துப்போவது என்பது மிகவும் கடினமான ஒன்று. (சித்திரக்கதையில் ஒரு காட்சியைக் காண்பிக்கிறார்) இப்போ இந்த படத்தில் இருக்கின்ற சாம்பல் வண்ண நிழல் (shade) என்னதான் செய்தாலும் கொண்டுவருவது கடினம். இதில் வெளிர் மற்றும் அடர் வண்ணம் (light and dark) தெரியுது பாருங்க. இதற்கு அவர்கள் என்ன டோன் (tone) என்ன கிரேட் (grade) வச்சாங்கன்னு அந்த ஓவியருக்குத்தான் தெரியும். அவர்கள் கணினியில் செய்திருக்கலாம், ஓவியர் மூலமாக செய்திருக்கலாம். இதே மாதிரி எக்ஸ்டன்ட் பண்ணும் பொழுது இவ்வளவு தரமாகச் செய்வது என்பது கடினம். இந்த மாதிரி கதைகள் செய்யும் போது ஆர்ட் வொர்க் கொஞ்சம் கடினமாக இருக்கும். சில நேரங்களில் இயற்கையாக கதையே கொஞ்சம் சிக்கலாக இருக்கும். இப்போ 200 ரூபாய்க்கு ஒரு கதை பண்ணினோம். அது 19 பாகம், ஒரே கதை. அந்த கதை 1986ல் ஆரம்பித்தது. உலகம் முழுதும் அதிகப்படியான விருதுகளைப் பெற்ற வெற்றிகரமான ஒரு கதை. இது இயல்புத்தன்மையுடைய ஒரு கதை. அந்தக்கதையில் ஆரம்பம் முழுக்க ரொம்ப ஸ்லோவா போகும், ரொம்ப விருவிருப்பான கதை மாதிரி இருக்காது. ஆனால் இதுவரை நாங்கள் செய்த வேலைகளிலேயே பெரும் வெற்றிகரமானது, அதுதான். இதுவரை 11 பாகம் தனித்தனியாக வெளியிட்டுள்ளோம். இப்பொழுது 19 பாகம் முழுக்க ஒரே புத்தகமாக வெளியிடுகிறோம். இந்த கதைக்கு எடிட்டிங் வேலை செய்வதுதான் இதுவரை இருந்த வேலைகளிலேயே மிகவும் கடினமான ஒன்று. ஒவ்வொரு பாகத்தையும் எடிட் பண்ணுவதில் இருக்கிற கஷ்டம் வேறொன்றிலும் இல்லை. ஆனால் இது படிப்பதற்கு சுவாரஸ்யமாக இருக்கும். அதேபோல் இப்பொழுது வருடத்திற்கு ஒன்று என்று சிறப்பு இதழ் ஒன்று செய்துகொண்டிருக்கிறோம். இதுக்கெல் லாம் வேலை செய்யறது கொஞ்சம் சிரமம். பலதரப்பட்ட கதைகளை ஒன்றிணைத்து மொத்தமாக ஒரு தொகுப்பாக கவர்ச்சிகரமாக (attractive) கொண்டு வருவது கஷ்டம்.

உங்கள் வெளியீடுகளின் மொழிபெயர்ப்பு வேலையை யார் செய்கிறார்கள் ?

வெளிநாட்டு மொழிகளில் இருந்து எங்களுக்கு மொழி பெயர்த்துத் தருபவர்கள் தொழில்முறை மொழிபெயர்ப்பாளர்கள். அவர்களுடன் எங்களுக்குத் தனிப்பட்ட முறையில் எந்தத் தொடர்பும் கிடையாது. அவர்களுக்கு ஒரு பக்கத்திற்கு இவ்வளவு என்றுதான் கொடுப்போம். நாங்க கதையை அனுப்பிவிட்டோம் என்றால் ஒரு வாரத்தில் மொழிபெயர்த்துக் கொடுத்துவிடுவார்கள். தமிழில் கார்ட்டூன் மாதிரியான

சில கதைகள் மட்டும் நான் செய்துவிடுவேன். அது எனக்கு ரொம்பப் பிடிக்கும். கௌபாய் கதைகள் பண்ணுவது ரொம்ப கஷ்டம். அதுக்கு கொஞ்சம் உக்காந்து எழுதுவதற்கு பொறுமை தேவை. ஆரம்பத்தில் கொஞ்சம் நான்தான் செய்துகொண்டிருந்தேன். இடையில் மற்ற வேலைகள் இருந்ததினால் என்னால் சரிவர செய்யமுடியவில்லை. மதுரையில் எங்க அப்பாவினுடைய நண்பர் கருணையானந்தம் என்பவர் பணி ஓய்வுபெற்று இருக்கிறார். இப்போது வருகிற மொழிபெயர்ப்புகள் அனைத்தும் அவர்தான் செய்துகொடுக்கிறார். ஆரம்பத்திலிருந்தே எங்களுக்கு அவர் மொழிபெயர்த்துக் கொண்டிருக்கிறார். ஆரம்பத்தில் அவர் LICயில் வேலை பார்த்துக்கொண்டிருந்தார். எங்களுடைய மொழிபெயர்ப்பு ஒரு நிலையாக இருக்கிறது என்றால் அதற்கு அவரும் ஒரு முக்கிய காரணம். உங்கள் நிறுவனத்தின் ஓவியக் கலைஞர்கள் குறித்துச் சொல்லுங்கள்?

2,3 பேர் இருக்காங்க. எங்களுக்கு இந்த அட்டைப்படம் வரைந்து கொடுப்பவர் பிறவியிலேயே காது கேட்காமல், வாய் பேச முடியாதவர். அவர் பெயர் மாலையப்பன், திருநெல்வேலியில் இருக்கிறார். 1984லிருந்து எங்களுக்கு அட்டைப்படம் வரைந்து கொடுக்கிறார். கணினி வந்தபிறகு அவர் வரைந்து கொடுப்பதை ஸ்கேன் செய்து வண்ணங்களைக் கொஞ்சம் கூடுதலாக்குவது போன்ற பணிகளைச் செய்வோம். கருப்பு வெள்ளைப் படங்களில் ரீ டச்சிங் செய்வது போன்ற ஆர்ட் ஓர்க் எல்லாவற்றையும் எங்கள் ஆர்டிஸ்ட் சிகாமணி (30 வருடமாக எங்களுடன் வேலை பார்ப்பவர்), மைதீன் இருவரும் செய்வார்கள். குமுதத்தில் படம் வரைய ஒரு அரை பக்கத்திற்கு 5000 ரூபாய் கொடுப்பார்கள் அதை 300000, 400000 பிரதி விற்பனை செய்வார்கள் அவர்களால் அதை சமன் செய்ய முடியும். அதே ஓவியம் அதே ஓவியர் எனக்குச் செய்தால் என்னால் 500 ரூபாய் தான் கொடுக்க முடியும் இதுதான் வித்தியாசம். மால் ரீடர்ஷிப் இருக்கிற சமாச்சாரமாக இருந்தால் கட்டாயம் இதுல வேலை பார்க்கிறவர்களுக்கு நல்ல பேர் இருக்கும். கட்டாயம் இன்னும் நிறைய திறமைசாலிகள் வருவார்கள். இதுல நிறைய ஆர்வம் காட்டாமல் இருப்பதற்கும் திறமைசாலிகள் வராமல் இருப்பதற்கும் காரணம், இது இங்கு பொருளாதாரத் தேவையை நிறைவு செய்வதற்கான துறையாக இல்லை.

இக்கதைகள் எப்படி அச்சாக்கப்படுகின்றன?

ஒரு 20 வருஷத்துக்கு முன்னாடியெல்லாம், கருப்பு வெள்ளையில் படங்களை வரைஞ்சி எல்லா வேலைகளையும் முடித்த பிறகு, அதை Negative எடுத்து கருப்பு வெள்ளையில் அச்சடிக்க ஒரே ஒரு Negative எடுத்தால் போதும். ஆனால் வண்ணத்தில் எடுக்க 4 Negative எடுக்க வேண்டும். ஒவ்வொரு வண்ணத்திற்கும் ஒரு filter இருக்கும். அந்த filter போட்டு ஒவ்வொரு வண்ணத்திற்கும் ஒரு Negative எடுக்கவேண்டும். நான்கு வண்ணத்திற்கும் 4 Negative எடுக்க வேண்டும். எடுத்து முடிந்ததும் மறுசீரமைப்பு (retouching) என்று தனிப்பட்ட முறையில் செய்வோம். அதற்குப் பிறகு படச்சுருளில் (film) வேலை பார்ப்போம்.

வண்ணத்தில் சித்திரக்கதைகளைப் பதிப்பித்தலும் அதன் நுட்பங்கள் குறித்தும் கூறுங்கள் ?

109

அடிப்படை வண்ணங்கள் மஞ்சள், நீலம், சிவப்பு, கருப்பு இந்த நான்கு வண்ணங்களைக் கொண்டே பல வண்ணங்களை உருவாக்கிவிடலாம். மூலக்கதை வண்ணத்தில் இருப்பதாக இருந்தால் சிக்கல் இல்லை. அதே கருப்பு வெள்ளையில் இருந்தால் அதை வண்ணமாக்கி வெளியிடுவது சிரமம். இப்போது இந்தக் கதை மூலமே கருப்பு வெள்ளை தான். இது கருப்பு வெள்ளை நிறத்திற்காகவே உருவாக்கப்பட்டது. எனவே அதிகமாக கருப்பு நிறம் அடிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனை நாம் வண்ணத்தில் செய்தால் அது எடுபடாது. இதையே அவர்கள் வண்ணத்தில் செய்வதற்காக உருவாக்கியிருந்தால் அதனை நாமும் வண்ணத்தில் செய்யமுடியும். அதற்கான பணம் கொடுத்தோம் என்றால் அவர்களின் நிற அமைப்பையே (color scheme) நமக்குக் கொடுத்திடுவார்கள், அதுவும் குறுந்தகடாக வந்திடும். அதுக்கு ரொம்ப செலவாகும். அதுவும் ஒரு சிலரிடம் வாங்க முடியும், சிலரிடம் வாங்கமுடியாது. அப்படி இருக்குற சூழ்நிலையில் நாங்க அந்த மூலநூலைப் பார்த்துவிட்டு அதில் உள்ள வண்ணங்களைத் தீட்டி பண்ணுவோம்.

பொருளாதார ரீதியாக நிறைவு தராத ஒரு துறையில் 30 ஆண்டுகளாக ஒரு ஆர்ட்டிஸ்ட் உங்களிடம் வேலை பார்ப்பது எப்படிச் சாத்தியமானது?

அதாவது, சென்னை மாதிரியான நகரத்தில் இருந்தால் இங்கு கிடைக்கும் வருவாய் போதாது தான். அதே இந்த சூழலுக்கு ஓரளவுக்கு சமாளிக்க முடியும்.

உங்கள் தந்தையை அடுத்து நீங்கள் இருப்பது போல், அவர்களைத் தொடர்ந்து அவர்கள் இந்தத்துறையில் யாராவது இருக்கிறார்களா?

இல்லை

உங்கள் தந்தையாருடன் வேலை பார்த்தவர்கள் யாராவது இங்கிருந்து பிரிந்துசென்று இந்த தொழிலைச் செய்துள்ளார்களா?

வணிக ரீதியாக (commercial) இந்த தொழில் லாபகரமானதா இருந்திருந்தால் நிறையபேர் பண்ணியிருப்பாங்க.

உங்கள் நிறுவனத்தில் வேலை செய்த முல்லைத்தங்கராசன் பற்றிச் சொல்லுங்கள்?

அவர் ஆரம்பத்தில் இந்தத் துறையிலேயே கிடையாது. பொள்ளாச்சியில் வெங்கடேஷ்வரா பப்ளிகேஷன்ஸ் சொல்லிட்டு ஒரு நிறுவனத்துல திருப்பதி பெருமாள் பத்தி ஒரு புத்தகம் மாதிரி ஏதோ பன்னிட்டிருந்தாங்க. அவங்க பிரிண்டிங்காக சிவகாசி வருவாங்க. அப்போ அவங்க மூலமா வந்தவர் இவர். அப்போ அந்த பதிப்பகத்தில் வேலை இல்லைங்கிறப்போ இங்க வந்து வேலை பாத்தாரு. இந்த துறையில இருந்தாரே தவிர அவருக்கும் படைப்பாற்றலுக்கும் (creativity) எந்தச் சம்பந்தமும் கிடையாது. அவர் பேரை போட்டுக்கிட்டார். அவர் கொஞ்சம் வயசுல மூத்தவரு.

அவர் செஞ்சதுன்னு சொன்னா சின்னப்புள்ளைங்களுக்காக மாயாஜால மந்திரக்கதைகள் கொஞ்சம் எழுதுவாரு. ரதன்பாலா என்ற பூந்தளிர் மாதிரியான சிறுவர் இதழ் ஒன்னு சிவகாசியிலிருந்து ஒருத்தர் பண்ணிகிட்டிருந்தாங்க. அது காமிக்ஸ் கெடையாது. சின்னப்புள்ளைங்க கதைகள் மாதிரி இருக்கும். அதுல கொஞ்ச நாள் வேலை பார்த்தார். அதுல எழுதுவாரு அந்தமாதிரி சமாச்சாரங்கள் எழுதக்கூடியவர். அவரு சென்னையில் இருக்கிற Commercial Artist எல்லாருக்கும் கொஞ்சம் பழக்கம். அப்போ அதமாதிரி ஏதாவது வேலை வாங்கணும் வைக்கணும்னா கூட இருந்து செய்வாரு. காமிக்ஸ்ல கிரியேட்டிவிட்டிக்கும் அவருக்கும் எள்ளளவும் சம்பந்தம் கிடையாது. ஆனா அவர் பேர போட்டுக்கிட்ட தனால நெறைய பேர் அவர்தான் எழுதினாருன்னு நெனச்சிக்கிட்டு இருக்காங்க.

எங்க அப்பாவும் அவரும் நெருங்கிய நண்பர்கள். நான் என்னோட பேர் போட்டுக்குறனே, போட்டா ஏதோ நான் பொழச்சிக்கிருவேன்னு சொன்னதும் அப்பா அத ஒரு பெரிய சமாச்சாரமா எடுத்துக்கல. அப்போ இது இவ்வளவு பரவலாகும்னு யாரும் எதிர்பார்க்கல. இது ஏதோ பண்ணோம். ஒருநாள் வரைக்கும் ஓட்டும் என்ற மனநிலையில் தான் நாங்க பண்ணினோம். இதுக்கு இவ்வளவு ஆர்வம் இருக்கும்னு அன்னைக்கு யாரும் எதிர்பார்க்கல. அவ்வளவுதான்.

நீங்கள் யாருக்காவது சித்திரக்கதைப் பதிப்பிற்கான பயிற்சி அளிக்கிறீர்களா ?

பத்து 15 வருடத்திற்கு முன்னால் ஒரே நேரத்தில் 4,5 புத்தகங்கள் செய்ததால் ஆர்ட்டிஸ்ட் போதாமையால் சிலருக்குப் பயிற்சி அளித்தோம். ஆனால் அவர்களுக்கு இதிலேயே தொடர்ந்து செய்வதற்கு பொறுமையும் இல்லை. அதற்கேற்ற வருமானமும் இல்லை என்பதால் ஒரு கட்டத்தில் யாருக்குமே இதில் ஆர்வம் இல்லை. இதைச் செய்வதற்கு ஒரு படைப்பாக்கத்திறமை வேண்டும் இதற்கு அவர்களைக் குறை சொல்ல முடியாது. நீங்க பணச்சிக்கலில் உக்கார்ந்துகொண்டு இருக்கும்போது படைப்பு வராது. நிறைய வெளியூர்ல இருந்து வந்து வேலை பார்த்தவர்கள் இருந்தார்கள். ஆனால் முடியவில்லை.

ஏன் நீங்கள் மொழிபெயர்ப்புகளை மட்டுமே வெளியிடுகிறீர்கள் ? நம் மண் சார்ந்த கதைகளை எடுத்து சித்திரக்கதையாக்கி வெளியிடுவதில்லை ?

சொல்லப்போனால் ஸ்டீரியோ டைப் ஹேபிட் ஆயிடுச்சி. இன்னைக்கு எல்லாருமே வெளிநாட்டுச் சித்திரக்கதைகளைப் படித்து வளர்ந்து, இதுதான் காமிக்ஸ் ன்னு ஆயிடுச்சி. இந்தியாவில் வெற்றிகரமாக இருந்த ஒரே மண் சார்ந்த கதைகளை வெளியிட்ட காமிக்ஸ் அமர்ச்சித்ரகதா தான். புராணங்கள், இதிகாசங்கள் அந்த மாதிரியான கதைகளை வைத்துக்கொண்டு ஆங்கிலம், இந்தி போன்ற மொழிகளில் செய்தார்கள். அதுவும் நன்றாக ஓடுகிறது. ஆனால் அதே கதையைத் தமிழில் அவர்களே செய்தார்கள் ஆனால் அது ஓடவில்லை. இது ஏன் என்று தெரியவில்லை. வெளிநாட்டுக்

கதைகள் நல்லா இருக்கும் மற்றது நல்லா இருக்காது என்பது போன்ற ஒரு எண்ணமா என்வென்று தெரியவில்லை. மும்பையில் டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா குரூப் இந்திரஜால் காமிக்ஸ் என்று ஒன்று செய்தார்கள். அவர்கள் 90% அமெரிக்கன் காமிக்ஸும் 10% உள்ளூர் கதைகளையும் போடுவார்கள். அந்த நேரம் மத்திய பிரதேசத்தில் சம்பல் பள்ளத்தாக்கில் பூலான் தேவி, கொள்ளைக்காரர்கள் எல்லாம் இருந்த நேரம். அப்போது அவர்கள் பகதூர் என்று ஒரு கதாப்பாத்திரத்தை அறிமுகப் படுத்தினார்கள். ஓரளவுக்கு ஓடியதே தவிர, அந்த வெளி நாட்டுக்கதைகள் அளவிற்கு வெற்றிபெறவில்லை. இதற்குப் பாதிகாரணம் உள்ளூர் கதைகளை எடுத்து இங்கிருக்கக்கூடிய ஓவியர்களை வைத்து செய்தோம் என்றால் ஓவியங்கள் உலகத்தரத்திற்கு இருக்காது. சித்திரக்கதைகளின் உயிர்நாடியே ஓவியங்கள் தான். ஓவியங்கள் சுமாராக இருந்து கதை எவ்வளவு நன்றாக இருந்தாலும் போய்ச்சேராது. இங்கு art workstandard வந்து டெவலப் ஆகி, ரிச்சா இங்கு செய்யக்கூடிய மாதிரி யாராவது வந்தால் அன்னைக்கு எடுபடலாம். அதுவரைக்கும் இந்த துறை எப்படி இருக்கும் என்பது தெரியவில்லை.

நாங்களே ஒரு ரெண்டு பக்கம் மட்டும் வர்ர மாதிரி ஒரு கார்ட்டீன் கத, 'அதிபதி அப்பு'னிட்டு பண்ணோம் கத ரெண்டு பக்கத்தில் முடியற மாதிரி சின்னதா இருக்கும் அதேசமயம் நல்லாவும் இருக்கும், அந்த கதைய நாங்களே எழுதி, சென்னையில் செல்லம்னு சொல்லி ஆர்ட்டிஸ்ட் இருக்காரு அவரு எல்லா பத்திரிகைகளுக்கும் படம் வரையுரவரு. அவர வச்சி வரைஞ்சி வாங்கினோம். அந்த ஆர்ட் ஸ்டைல், ஒரு ரெண்டு பக்கம் அந்த காமெடி கார்ட்டீன் ஒரு சின்ன இடைவெளியை நிரப்பறதுக்குச் சரியாக இருக்கும். அவர்கிட்ட கொடுத்தம்னா காலையில் சாயங்காலம் அந்த ரெண்டு பக்கத்த வரைஞ்சி கொடுத்துடுவாரு. அவ்வளவு வேகமா பன்றவரு, ஒரு 200, 300 ரூபாதான் அப்ப சார்ஜ் பண்ணிட்டிருந்தாரு. அப்ப நீங்க அதுல எவ்வளவு எஃபட் கொடுக்க முடியும்? இந்த 200, 300 ரூபாய்க்குப் பன்றவரு எவ்வளவு டைம் எடுக்க முடியும் எவ்வளவு எஃபட் கொடுக்க முடியும்? நாங்க நெனச்சா வேணும்னா ஒரு இன்டியனைஸ்டு ஸ்டோரிய எடுத்து பாரின்லயே ஆர்ட்டிஸ்ட் டெவலப் பண்ணி பண்ண முடியும், ஆள் இருக்காங்க. ஆனால் வொர்க்அவுட் ஆகாது. நம்மோட கல்சர் என்னன்னு அவுங்களுக்கு புரிய வெக்கிறது கஷ்டம். அவுங்க என்னதான் வரைஞ்சாலும் கடைசியில் அவுங்க ஸ்டைல்தான் வரும். அது சக்ஸஸ் ஃபுல்லா வராது. ரெண்டாவது, தமிழ்ல பண்ணணும் இதுல பண்ணணும்கிறத விட இது ஒரு கான்செப்ட். இது வந்து நம்மளோட கதையத் தான் பண்ணணும்கிறது இல்லாம, இது ஒரு கான்செப்ட், இது ஒரு ரீடிங் ஸ்டைல், இது ஒரு ரீடிங் ஹேபிட் அவ்ளோதான். நாம இத குடுத்தாதான் படிக்கணும் கிறது இல்ல. எது பிடிக்குதோ பிடிக்கிறத குடுத்துட்டு போறோம் அவ்வளவுதான்.

சித்திரக்கதைகளுக்கு அடுத்தநிலையில் மேலைநாடுகளில் பரவலாக பேசப்படுவது கிராபிக் நாவல்கள். இன்னும்

அதுபோன்ற முயற்சிகள் தமிழில் வராமல் இருப்பது குறித்து நீங்கள் என்ன கருதுகிறீர்கள்?

நம்மோட ரசனை இந்த ஒரு குறிப்பிட்ட வட்டத்தைத் தாண்டிப் போகவில்லை. 20 வருஷமா எதுல பழகி இருக்கிறாங்களோ அதாவது இப்போ கேப்டன் டைகர் கதைய கேட்டாங்க இல்லையா? இன்னும் 20 வருஷம் கழிச்சி கேட்டிங்களன்னாலும் அந்த கேப்டன் டைகர் கதைகளைத்தான் கேட்பாங்க. அதற்கு அடுத்த நிலைக்கு வரமாட்டிங்கிறாங்க. அதுதான் இன்னைக்கி எங்க வேலை கஷ்டமாகினதுக்குக் காரணம். ஏன்னா இதுக்கான தரவுகள் (source) வந்து 80 களில் பண்ணுதுதான். அத நாங்க எவ்வளவு முடியுமோ அவ்வளவுக்கு கொண்டுபோயிட்டிருக்கோம். இது ஒரு கட்டத்தில் காலியான உடனே அடுத்தது, இன்னைக்கு அவுங்க ரசனைக்கு அவுங்க பண்ணறதைத்தான் நாங்க வாங்கிப் பண்ண முடியும். அதை ஏத்துக்கணும் இல்லையா? இப்போ இந்தக் கதையெல்லாம் 80களின் இறுதியிலும் 1990ன் ஆரம்பத்திலும் UK—வில் பண்ண சமாச்சாரம். 2009 ஆச்சி இங்க நமக்கு. இன்னமும் இத ஏத்துக்குற அளவுக்கு நாம வளரல. இது எல்லாமே வந்து எதிர்காலத்தில் நடக்குற மாதிரி எதிர்காலத்துல இருக்குற ஒரு போலீஸ்காரன் எப்படி இருப்பான் என்பது மாதிரியான ஒரு கற்பனைக் கதை இது. இன்னும் நாம இதுக்குள்ள வரல.

கிராபிக் நாவல்ல எனக்கிருக்கிற ஒரு புகார் என்னன்னா, ஓவியத்துக்குத்தான் முக்கியத்துவம் கொடுக்குறாங்க. கதைகளுக்கு அந்த அளவுக்குக் கொடுக்கறதில்லை. சித்திரக்கதை என்றால் சித்திரம்தான் பிரதானம் இருந்தாலும் கதை சரியில்லை என்றால் எதுவும் வெற்றிகரமாக ஓடாது. கிராபிக் நாவலில் கொடுக்கும் விதம் நல்லா இருக்கும். ஆனால் கதைகள் சித்திரக்கதைகளில் இருப்பதுபோல் இல்லை. கிராபிக் நாவல் என்று சொல்லப்படுவது அதிகபட்சம் வயதுவந்தவர்களுக்கு மட்டும்தான். ரொம்ப முற்போக்கான அறிவியல் புனைவுகள், உண்மையாக நடந்த போர்ச்சூழல் கதைகள் போன்றவற்றைத் தான் கிராபிக் நாவல் என்கிறார்கள். 1991—92ல் யுகோஸ்லோவாக்கியாவில் உள்நாட்டுச் சண்டை வந்தது. அந்த நேரத்தில் ஒரு ஓவியர் தன்குடும்பத்தோடு அங்கு இருந்தார். அவங்க வீடு, குண்டடிபட்டது எல்லாம் தினமும் ஒருபக்கம் வரைந்து பேக்ஸ் அனுப்பிவிடுவார். எங்க ஊரில் இன்னைக்கு நிலவரம் இது. அங்க நடந்த போர்ச்சூழலை அப்படியே படம் வரைந்து அனுப்பினார். பின்னாளில் அதை அப்படியே தொகுத்து ஒரு புத்தகமாக Fax from Sarayavo என்று போட்டாங்க. அது ரொம்ப பிரபலமானது. இந்த மாதிரி அதிகப்படியான நிஜ சம்பவங்கள் அல்லது அதிர் அறிவியல் புனைவுகள் கொண்டவை. அதாவது கதைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுக்காமல் ஓவியத்திற்கு மட்டும் அதிகப்படியான முக்கியத்துவம் கொடுப்பவை கிராபிக் நாவல்கள்.

ஐப்பான்ல மங்கான்னு ஒரு வடிவம் உண்டு. இதுல ஒரு கதையே 5000—6000 பக்கங்கள் கொண்டதாக இருக்கும். அதை 5 புத்தகம், 15 புத்தகம் என்று போடுவார்கள். அதில் ஓவியங்கள் வித்தியாசமாக இருக்கும். ரொம்ப மொட்ட மொட்டையா இருக்கும். ஆனா அதை ஏதோ கதைக்காகப் படிக்கிறார்கள். அது ஒரு காலமும் நமக்கு ஒத்துவராது. ஐப்பானிய காமிக்ஸ்

உலக அளவில் ரொம்ப பிரபலம். பல மொழிகளில் (ஜெர்மன், இத்தாலி, ஆங்கிலம்) மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. நமக்குப் பரிட்சயமான காமிக்ஸ் ரசனை என்பது வெளிநாடுகளில் இப்போது கிடையாது. அங்கு மாறி ரொம்ப காலமாகுது. இப்போ அதுக்கேத்த மாதிரி நாம்தான் மாறணும். இதுல அவங்க போயிட்டே இருக்காங்க. நாம்தான் அப்படியே நிக்கிறோம். 1940—ல வந்த கதைகளைக்கூட நாங்க போட்டு இருக்கோம். கொஞ்சம் கொஞ்சமாதான் இந்த நிலைமையை மாற்ற முடியும். நாங்களும் அப்பப்போ புது புது முயற்சி எடுக்கிறோம். மர்ம மனிதன் மார்ட்டின் அப்படின ஒரு தொடர் பண்ணிட்டிருந்தோம். வரலாற்றில் நடந்த ஏதாவது மர்மமான ஒரு சம்பவம், கூடவே ஒரு கற்பனை, அறிவியல் புனைவு அப்படி அந்த கதை இருக்கும். அத படிச்சிங்கன்னா மண்ட காஞ்சிடும். ஆனா இன்னைக்கு அந்த ரசனை ஏற்றுக்கொள்ளப் பட்டுவிட்டது. ஆரம்பத்தில் அந்த கதை வந்தப்போ அதுக்கு ஏகப்பட்ட கருத்து வந்தது. நான் கதை பத்தி எழுதும்போதே இந்த கதையை முதல் தடவை படிக்கும் போது சத்தியமா உங்களுக்கு எதுவும் புரியாது. திட்டிக் கிட்டேனாலும் இன்னொரு தடவை பொறுமையாகப் படிங்க, பிடிக்கும் என்றேன். அது உண்மை. அதுல இதுவரைக்கும் ஒரு ஆறேழு தலைப்பு பண்ணியிருக்கோம். அதுமாதிரி கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத்தான் மாத்த முடியும். ஒரேயடியாக மாத்த முடியாது.

நாங்க மாடஸ்டி பிளைசி கூட டார்வின் என்று ஒருவன் இருப்பான் இருவரும் நண்பர்கள். இருவரும் சேர்ந்துதான் சண்டை போடுவார்கள். இதே கதையை ராணிகாமிக்ஸ் எடுத்து பண்ணும்போது அவர்கள் இருவரையும் காதலர்கள் போல் காட்டுவார்கள். இது கதையின் பின்னணியையே கொச்சைப்படுத்துவதுபோல் ஆகிவிடும். அந்த நட்பு, ஒருவருக் கொருவர் இருக்கிற மரியாதைதான் இதில் முதன்மையானது. நாங்க, எழுதினவங்க என்ன கற்பனை பண்ணி எழுதினாங்கனோ அத எந்த விதத்திலும் கொச்சை படுத்தமாட்டோம்.

உங்களோட வாசகர்கள் பற்றி... ?

இன்னைக்கு இந்த வேலை வேண்டாம் என்று உதறிவிட்டுப் போக எவ்வளவு நேரம் ஆகும். ஆனால் இத கொண்டு போற துக்குக் காரணம் அவர்களோட (வாசகர்களோட) ஆர்வமும், துணையும் தான். பணம் சம்பாதிக்கிறது எதுல வேண்டுமானாலும் பண்ணலாம். ஆனா மனிதர்களைச் சம்பாதிப்பது இதுல தவிர வேறு எதிலும் வர எங்களுக்கு வாய்ப்பில்லை. இதுல எங்கெங்கேயோ எதிர்பார்க்காத இடங்களில் எல்லாம் வாசகர்கள் இருக்கிறார்கள். பலதரப்பட்ட வாசகர்கள் இருக்கிறார்கள். இப்போ இத நாங்க மூடிட்டு போயிட்டா உலகம் ஒண்ணும் மாறிடப் போறதில்ல. இது வந்து ஒரு ஆர்வம். அவங்களுக்கு எங்க மூலமா ஒரு சந்தோஷம். இது எங்க கையைக் கடிக்காத வரைக்கும் நாங்களும் பண்ணோம். தனிப்பட்ட முறையில் சொல்லப்போனால் நானே ஒரு வாசகன். யாருக்காகப் பன்றனோ இல்லையோ எனக்காகவாவது பண்ணணும். இப்போ எத்தனை பேருக்குப் பிடிச்சதை தொழிலா செய்ய வாய்ப்பு கிடைக்கும்? கெடைச்சத சந்தோஷமாக ஏத்துக்குறோம் அவ்வளவுதான்.

நீங்க வலைப்பதிவுகளில் எல்லாம் போயி பாத்தீங்கன்னா கதைய பத்தி எழுதுறது படிச்சதுக்காகன்னு மட்டுமில்லாம, சின்ன வயசுல வீட்ல காசு கேட்டு வாங்கி, இல்ல சேத்து வச்சி கடையில் போயி வாங்கி, நெறைய வீடுகளில் புத்தகத்த வீட்ல வச்சி படிக்க விடமாட்டாங்க. அப்போ பைக்குள்ள ஒளிச்சி வெச்சி பள்ளிக்கூடத்துல போயி படிக்கறது, இல்ல நண்பர்கள் கிட்ட கடன் வாங்கி படிக்கிறதுன்னு. இந்தப் புத்தகங்கள படிக்கும் போதும் பாக்கும் போதும் அவங்களோட சின்ன வயசு ஞாபகங்கள் இதில் நிறைய இருக்கு. வெறுமனே கதையைப் படிக்கிறோம்னு படிச்சா பெருசா இதுல ஒண்ணும் இருக்குறதுக்கு வாய்ப்பில்லை. எல்லாருக்குமே இத பத்திரமா வெச்சிக்கணும்னு நெனைக்கிறது காரணம் அது அவர்களோட flash back.

தமிழில் சித்திரக்கதைகளின் அடுத்தகட்ட வளர்ச்சி?

இங்கே காமிக்கல் படிக்கணும்னு நெனச்சா ஆங்கிலத்தில் தான் படிக்கமுடியும். அப்படி பார்த்தா எல்லோருக்கும் முதலில் ஆங்கிலம் நல்லா தெரிஞ்சிருக்கணும். அதோடு 200 ரூபாய் கொடுத்து ஒரு புத்தகத்த வாங்கமுடியுமா என்ற கேள்வியும் இருக்கு. ஒரு நிறுவனம் ஒரே நேரத்தில் ஒரு கதாபாத்திரத்தைப் பற்றி 24 நூல்களை வெளியிட்டது. அப்போது யார் இதற்காக 5000 ரூபாய் செலவழிப்பாங்க. மேலும் அதை ஆங்கிலத்திலேயே படித்து ரசிப்பதற்குமான ரசனை எப்படிப்பட்டது. இப்போ வடிவேலு நகைச்சுவையைப் பார்த்து சிரிப்பதற்கும் லார்ல் ஹார்டி காமெடியைப் பார்த்துச் சிரிப்பதற்கும் வேறுபாடு இருக்கு.

இதே நிலை தொடர்ந்தால் ஒருகட்டத்தில் புத்தகங்கள் எல்லாம் இணையத்துக்குச் சென்றுவிடும், சென்றுகொண்டிருக்கின்றன. நாங்களே என்று அந்த நிலைக்குப் போவோம் என்று தெரியவில்லை. நான் இதை இணையத்திற்கு கொண்டு போய்விட்டு வருடம் சந்தா இவ்வளவு என்று வாங்கிக் கொண்டு கடவுச்சொல் கொடுத்து படித்துக்கொள்ளலாம் என்று சொன்னால் எங்களுக்குச் சந்தை, தயாரிப்பு எதுவுமே தேவையில்லை. இந்த வேலையை மட்டும் செய்து படமெடுத்து கணினியில் தரவேற்றினால் வேலை முடிந்துவிடும். ஆனால், இன்னமும் நீங்க என்னதான் கணினியில் படித்தாலும் கையில் ஒரு புத்தகத்தை வைத்துப் படிப்பதனோட அனுபவம் கிடைக்காது. அதனால் முடிந்தவரை புத்தகமாக வெளியிடுவதையே விரும்புகிறேன். இது முடியாத காரியம் என்கிற பட்சத்தில் வேண்டுமானால் இணையத்தில் வெளியிடுவேன்.

இன்னைக்கு 25லயிருந்து 65 வயசு வரைக்கும் படிக்கிறாங்க. ஆனா இங்க புது வரவு என்பது ரெம்ப ரொம்ப குறைவு. அதனால் இது பெரிதாக வளர்வதற்கு வாய்ப்புகள் ரொம்ப குறைவு. எது எப்படி இருந்தாலும் நாங்கள் இதை விடுவதாக இல்லை.

ஜெ...

உங்களுடைய ஓவியப் பின்னணி குறித்துக் கூறுங்கள் ?

நான் சென்னை வந்து 50 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. நான் குழுதம் பத்திரிகையில் இருந்தேன். மதுரையில் பி.ஏ முடித்து விட்டு சென்னைக்கு வந்தேன். சென்னையில் வேலை கிடைப்பதும் கடினமாக இருந்தது. என் அப்பா நீ நன்றாகப் படம் வரைகிறாய் என்று சொன்னது எனக்கு மகிழ்ச்சியாய் இருந்தது. பின் குழுதம் பத்திரிகையில் படம் வரைந்தது இன்னும் மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது. மேலும் நான் ஒரு தன்னார்வ (freelance) ஓவியனாக இருந்தேன்.

நான் வரைந்த சித்திரக்கதையைப் பார்த்து ரா.கி. ரங்கராஜன் என்னைப் பாராட்டினார். அவர் தன்னுடைய சிறுகதைக்கும் ஓவியம் வரைய இசைவு தெரிவித்தார். அவ்வாறு நான் வரைந்த ஓவியம் அவருக்கும் எனக்கும் மிகுந்த மகிழ்ச்சியைக் கொடுத்தது. மேலும் அவர் என்னைப் பலருக்கும் அறிமுகப்படுத்திப் பாராட்டவும் செய்தார்.

பொதுவாக ஓவியனுக்குப் படிப்பு இருக்காது என்று எல்லோரும் நினைப்பார்கள். ஆனால் என்னுடைய பி.ஏ படிப்பு அதனைப் பொய்யாக்கியது. எனது பி.ஏ படிப்பு ஓவியன் என்ற அடிப்படையில் என்னைப் பல அலுவலர்களுக்கும் அறிமுகப்படுத்திப் புகழைக் (publicity) கொடுத்தது. என்னுடைய ஆங்கில அறிவானது எனது தரத்தை அளவிட மிகவும் உறுதுணையாக இருந்தது. அவர்கள் சொல்லும் முறையை என்னால் எளிதாகப் புரிந்துகொள்ளவும் முடிந்தது.

அவ்வாறு நான் முதன் முதலில் 'நடுவானத்தில்' என்ற சித்திரக்கதைக்காகப் படம் வரைந்தேன். அந்தப் படம் மேற்கத்திய உலகில் புகழ் பெற்ற ரிப் கிர்பியை ஒத்திருந்ததாக

ஜெயராஜ்

சென்னையில் வசிக்கும் பிரபலமான ஓவியர். வெகுசன இதழ்களில் மிக அதிகமான ஓவியங்களை வரைபவர்.

மாற்று வெளி

எஸ்.ஏ.பி. அண்ணாமலை என்னைப் பாராட்டினார். நான் நடுவானத் தில் என்ற கதைக்கு வரைந்ததை அடுத்து பல கதைகளுக்கு படம் வரைய வாய்ப்பு கிடைத்தது. இதற்கு குழுதம் உள்ளிட்ட பல இதழ்களைக் குறிப்பிட முடியும். பின் சித்திரக்கதைகள் தொடர்ந்து இருபது வெளியீடுகளாக வெளிவரவும் செய்தன.

நான் வரையக்கூடிய படங்கள் எப்படி இருக்கும் என்றால் ஒரு பக்கத்தில் 5 முதல் 8 படங்கள் இருக்கும். படங்களின் அளவு ஒரே மாதிரியாக இருக்காது. நடுப்பகுதியில் உள்ள படம் எல்லா படங்களின் மீதும் நிற்பதாக இருக்கும். ஒரு கதையில் வரும் இறுதிப் பாத்திரம் மற்றவற்றை விடப் பெரியதாக இருக்கும். இதனால் படிப்பவர்களுக்குக் குறிப்பாக மக்களுக்கு எளிமையாகக் கதையின் பொருள் சென்று சேரும்.

நான் 1958லிருந்தே குழுதத்தில் படம் வரையத் தொடங்கி விட்டேன். 60தில் முதல் படம் வரைந்தேன். அப்போதெல்லாம் படம் வரைவதற்கு மையைத் தொட்டுக்கொண்டுதான் வரைய வேண்டும். அப்போதெல்லாம் மூன்று பக்கச் சித்திரக் கதை ஒரு வாரத்திற்குள் தரமுடியுமா என்று கேட்பார்கள் ஆனால் நான் மூன்றே நாட்களில் கொடுத்துவிடுவேன்.

சித்திரக்கதையைப் பொருத்த அளவிற்குப் படைப்பாளியின் கருத்துக்குத்தக்க படம் வரைந்தால்தான் இருவருக்கும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கும். அதோடு ஊக்கப்படுத்துவதாகவும் அமையும்.

சித்திரக்கதை வடிவம் குறித்து உங்கள் கருத்து?

ஒரு சிறுகதை என்றால் ஒரு விளக்கப்படம் (illustration) இருக்கும். ஆனால் சித்திரக்கதை அப்படி அல்ல. சான்றாக, கல்லூரிக்குப் போய் வந்த ஒரு பெண் பேச முடியாமல் இருக்கிறாள். அப்பா எல்லாம் இவளால்தான் வந்தது என்று நினைக்கிறார். அம்மா பெண்ணுக்காகப் பரிந்து பேசுகிறாள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். இதனை ஒரே கட்டத்துக்குள் மூன்று படங்களாக வரைய வேண்டும். பெரியதாக வரைந்தால் பரவாயில்லை. ஆனால் அளவு சிறியதாக இருக்கவேண்டும். படங்கள் நம்பகத்தன்மை(stability)வாய்ந்ததாகவும், தெளிவாகவும் (expression) இருக்கவேண்டும்.

சித்திரக்கதையைப் பொருத்த அளவிற்குக் கதைமாந்தர்களின் வெளிப்பாட்டு உணர்ச்சியைத் (expression) தொய்வடையாமல் பார்த்துக்கொள்வது கட்டாயமாகும். ஒரு காதலன் காதலி பேசிக்கொள்வதை வேடிக்கையாகக் காட்ட வேண்டுமென்றால் ஒரு வளைந்த மரத்தில் காதலன் ஏறி உட்கார்ந்திருப்பதாகவும் மரத்தின் கீழே காதலி நிற்பதாகவும் படம் வரைய வேண்டும். அப்போதுதான் அது வேடிக்கை என்று தெரியும். அதுவே இயற்கையாகவும் இருக்கும். அப்படி வரைந்தபோதுதான் எனக்கு நல்ல பேரும் கிடைத்தது.

சித்திரக்கதைக்கென்று ஏதாவது வரையறை உண்டா?

சித்திரக்கதைக்கென்று தனியாக வரையறை இல்லை. ஆனால், அக்கதையில் செயல்பாடுகள் (actions) இருக்கவேண்டும். இப்போ ஒருத்தி விதவை ஆயிட்டா அவள ஒருத்தன்

காதலிக்கிறான். அவன் நாலுபேர் திட்டறாங்க என்று ஒரு கதை இருந்தால், இது சித்திரக்கதைக்குத் தகுதி இல்லாதது. அதே நேரத்தில் ஒருத்தன் குழந்தையைக் கடத்திட்டான். இப்படி ஒரு கதை இருக்குன்னா அது சித்திரக்கதைக்குச் சரியானது. இதே மாதிரி ஒருத்தன் மோட்டர் சைக்கிள்ல சுத்துறான். அவன் போகிற இடத்துல எல்லாம் சவால் இருக்கு இது சித்திரக்கதைக்குச் சரியானது. காதல் கதைகள் சித்திரக்கதைக்கு மிகவும் சரியான வடிவம். குறிப்பா செயல்பாடுகள் சித்திரக்கதையின் முக்கியமான அம்சம்.

சித்திரக்கதை என்றால் கதைத் தொடர்ச்சி இருக்க வேண்டும். இப்போ ஆரம்பித்த இடத்திலேயே முடிந்துவிட்டது என்றால் அது சித்திரக்கதை அல்ல. மாறாக, “இப்போ bye சொல்லிட்டு போனவன் ஒரு உணவகத்தில் உக்காந்துக்கிட்டிருக்கான். ஆனா bye சொன்ன பொண்ணு இன்னொருத்தன் கூட அங்க வரா. உடனே அவன் இப்போ தான bye சொன்னா நம்மை யாருன்னு தெரியாத மாதிரி பாத்து சிரிச்சிட்டு போறானே”. இப்படி இருந்தா இது சித்திரக்கதை என்று சொல்லலாம். சித்திர அளவில் பார்த்தாலும் இப்படித்தான் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். சித்திரக்கதை என்பது ஒரு நாடகம் போன்றது.

சித்திரக்கதைகள் உருவாக்க முன்முயற்சிகள் குறித்துக் கூறுங்கள்?

சித்திரக்கதை உருவாக்கம் என்பது நானே முடிவு செய்வதுதான். என் வசதிக்கு ஏற்றபடி நான் படங்களை உருவாக்கிக்கொள்வேன். படங்கள் வரைவதற்கு முன்பு பென்சிலால் படம் வரைந்து சோதனை செய்வேன். அதன் பின்னரே படம் வரையத் தொடங்கி சித்திரக்கதையை சித்திரம் நிறைந்ததாக மாற்றுவேன். சித்திரங்கள் வரைவதற்கு அனுபவம் மிகவும் தேவையான ஒன்றாகிறது.

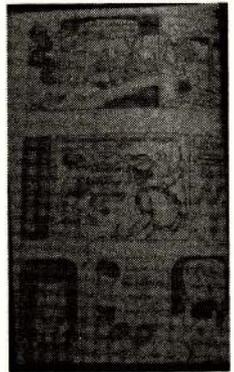
அயல்நாடுகளில் இந்தச் சித்திரக்கதைக்கான பணியை ஒரு குழுவாகச் செய்கின்றனர். ஆனால் இங்கு நீங்கள் ஒருவரே செய்கிறீர்கள் அது பற்றி?

இந்தப் பணி என் முழுக் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கிறது. மேலும் நான் என்ன செய்கிறேன் என்று எனக்குத்தெரியும்.

தமிழகத்துக்குள் யார் சித்திரக்கதையைக் கொண்டுவந்தார்கள். ஏன் அந்த மரபைக் கொண்டுவரவேண்டும். அதற்கான முயற்சி எடுத்தவர்களைக் பற்றிக் கூறுங்கள்?

மரபுன்னு கேக்குறிங்க. மரபு அப்படிங்கிற சொல்ல tradition, culture என்ற ஆங்கிலச் சொல்லுக்குத்தான் பயன்படுத்தனுமே தவிர, இங்க பயன்படுத்தக்கூடாது. சித்திரக்கதை என்பது ஒரு வகையான விளக்கப்படம்தான்.

இந்தியாவைப் பொருத்த அளவுக்கு 16 ஆம் நூற்றாண்டுல ஆங்கில சாகசக்கதைகள் இருக்கு. அதுபோல் தமிழ்ச் சித்திரக்கதையின் காலம் என்றால் 1900 என்று சொல்லமுடியும். கன்னிமாரா நூலகத்தில் 1916 அல்லது 1920ல் வந்த விளக்கப் பட இதழ் இருக்கு. அத வச்சித்தான் தமிழ்ச் சித்திரக்கதையினுடைய காலத்தைச் சொல்லமுடியும்.

தொடக்க காலத்தில் 'சாம்பராணி'ன்னு ஒரு கதைக்குப் படம் போட்டிருக்கேன். பொதுவா அறிவுத்திறன் குறைவா இருக்கிறவங்களைத்தான் சாம்பிராணினு சொல்லுவாங்க. அந்தப் பையன் எல்லா சேட்டைகளும் பண்ணுவான். 'பயங்கர பாமா' என்று ஒரு கதை சுஜாதாவினுடையது. அதுக்காகப் படம் போட்டிருக்கேன். அதாவது தொடக்ககால சித்திரக்கதைகள் எல்லாம் ஒரு கதாப்பாத்திரத்தை மையமாக வைத்தே வந்தன.

பண்டைய தமிழ்மரபில் சித்திரக்கவிகள் இருக்கின்றன. ஆழ்வார்கள், நாயன்மார் கதைகளைக் கோவில் சுவர்களில் ஓவியமாக வரைகிற மரபும் இருக்கின்றன. இப்படி இருக்க சித்திரக்கதை வடிவத்தினைத் தமிழ் மரபிலிருந்து பார்ப்பதா அல்லது மேற்கத்திய மரபிலிருந்து பார்ப்பதா?

தமிழுக்குச் சித்திரக்கதைகள் கண்டிப்பாக மேற்கத்திய இதழ்களில் இருந்துதான் வந்தது. சித்திரக்கதைகள் குறித்த உணர்வு(sense) உலகெங்கிலும் இருந்திருக்கிறது என்பதுதான் உண்மை.

நீங்கள் எந்தப் படம் வரைவதைக் கடினம் என்று நினைக்கிறீர்கள்?

சித்திரக்கதை வரைவதுதான் கடினம். மூன்று வாரம் வெளிவந்த சித்திரக்கதையை நான்காவது வாரம் வரைய வேண்டுமென்றால் கதையைக் கொடுக்கும்போது முந்தைய கதைகளுக்கு வரைந்த படங்களின் நகல்களையும் அனுப்பி வைக்க வேண்டும். சான்றாக, காதலிக்கும் இரண்டு பெண்களை அறிமுகப்படுத்த வேண்டுமென்றால் எளிமையாக வாசகர் அடையாளம் கண்டுகொள்ள ஒரு பெண்ணுக்கு மச்சம் இருப்பதாகக் காட்டவேண்டும்.

தொடர் சித்திரக்கதையில் பாத்திரங்களை அடையாளப் படுத்த வேண்டுமானால் ஒரு பெண் கருப்பு துப்பட்டா அணிந்திருக்கிறாள் என்றால், அடுத்து வருகிற தொடர்களில் கருப்புத் துப்பட்டாவைக் கட்டாயம் நினைவில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். அதுபோல ஜெயலலிதாவை மற்றவரிடமிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்ட வேண்டுமானால் அவருடைய முகத்தில் இருக்கும் வேறுபட்ட ஒன்றைக் கண்டறிய வேண்டும். அவருக்குச் சிறு வயதிலேயே கழுத்து சிறியதாக இருக்கும். இது அவர் குறித்த அடையாளம். ஜெயலலிதாவே அவருடைய படங்களை எங்கள் வீட்டிற்கு அனுப்பிய காலங்களும் உண்டு என்று சொன்னால் இப்போது மிகையாக இருக்கும்.

சித்திரக்கதைகளில் மிகப்பெரிய கடினம் என்னவென்றால் ஒரு பாத்திரத்தைப் பல்வேறு நிலைகளில் வரைவதுதான். சித்திரக்கதைக்கு நீங்கள் எந்தமாதிரியான ஓவிய முறையைக் கையாளுகிறீர்கள்?

சித்திரக்கதைகளுக்கு நான் கோட்டோவியம், ஒளி மற்றும் நிழல்பட ஓவியங்களையும் (light and shade) பயன்படுத்துவேன். ஆனாலும் என்ன வரையவேண்டும் என்பதை நானும் ஆசிரியரும் முன்கூட்டியே தீர்மானித்துவிடுவோம். பெரும்பாலும் Animation படுத்திவிடுவோம். மேலும் எந்த ஓவிய முறைகளையும் கலப்பதில்லை. முதலில் எந்த ஓவிய

முறையைத் தேர்ந்தெடுத்தோமோ அதை அவ்வாறே பயன்படுத்திவிடுவோம்.

மொத்தம் எத்தனை சித்திரக்கதைகளுக்கு ஓவியம் வரைந்துள்ளீர்கள் ?

இதுவரைக்கும் 800 சித்திரக்கதைகள் வரைந்துள்ளேன். இது குறைவு. மிகையாக இருக்கக்கூடாது என்பதற்காகவே இந்த 800—ஐக் குறிப்பிடுகிறேன்.

நீங்கள் வரைந்ததை ஆவணப்படுத்தவில்லையா ?

அப்படி நான் ஏதும் செய்யவில்லை. பொதுவாக நான் குப்பை சேரவிடுவதில்லை. இப்போது இருக்கின்ற இந்தக் குப்பைகளை அகற்றவே விரும்புகிறேன். ஆனால் என் இதழ்களை எல்லாம் ஒரு மூட்டையாகக் கட்டி வீட்டுப் பரணில் போட்டு வைத்திருக்கிறேன்.

தொடர்கதையில் ஓவியம் வரைவதற்கும், சித்திரக்கதையில் ஓவியம் வரைவதற்கும் என்ன வேறுபாடு. ஒரு ஓவியன் என்றமுறையில் சொல்லுங்கள் ?

அதாவது தொடர்கதைக்கு ஓவியம் வரைவதில் உள்ள சிக்கல் என்னவென்றால் அதில் வரும் பாத்திரங்களைச் சரியாக நினைவில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டும். பாத்திரங்களின் வரைவு மிகவும் நேர்த்தியாக இருக்கவேண்டும். அதைப் பராமரிக்கவும் வேண்டும். அதுபோல உடையமைப்பு முறையையும் நினைவில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். எழுத்தாளர் நேரடியாகக் கதைக்குச் சென்றுவிடுவார். நாம்தான் உடை அமைப்பு முறையை நினைவு வைத்திருக்கவேண்டும். ஆனால் சித்திரக்கதைக்கு வரைவது மிகவும் சிக்கலானது.

ஒற்றுமை என்பது இரண்டு கதைகளுக்கும் ஒரே மாதிரியாகக் கவனம் செலுத்துவதில் தான் இருக்கிறது. தொடர்கதையைப் பொருத்த அளவிற்குப் பெரிய படமாக இருக்கும்; வரைவது எளிமை. சித்திரக்கதையைப் பொருத்த அளவிற்கு சிறிய கட்டங்களில் வரைய வேண்டும். எனவே அதில் கவனமாக இருக்கவேண்டியுள்ளது.

தொடர்கதையில் ஜன்னலின் வழியாக ஒருவன் எதிரியின் தலைமேல் தாவுகிறான் என்பதைப் படம் வரைவது எளிது. ஆனால் சித்திரக்கதையில் அதனைக் கொண்டுவருதல் இயலாது. காரணம் ஒரே கட்டத்திற்குள் மேற்கண்ட காட்சியைக் காட்டவேண்டும். அது சிரமமான ஒன்றாகும்.

ஒருவரே கதையையும் படத்தையும் வரைவதற்கும், ஒரு எழுத்தாளரினுடைய கதைக்கு வேறொருவர் படம் வரைவதற்குமான வேறுபாடு ?

நிறைய வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன. நானே சில கதைகளை எழுதிப் படம் வரைந்துள்ளேன். சிங்கப்பூர், மலேசியா போன்ற நாடுகளில் வெளிவந்த கதைகளுக்கு நானே படம் வரைந்தேன். அக்கதையை நானே எழுதினேன்.

அந்தக் கதைகளின் பெயர் நினைவிருக்கிறதா ?

மலேசியாவில் வெளியான ஒரு இதழில் சாம்நத்தி என்று

ஒரு சித்திரக்கதையை எழுதி ஓவியம் வரைந்திருக்கிறேன். சாம் நத்தி என்பது வேறொன்றுமில்லை, சாமிநாதன் என்பதன் சுருங்கிய வடிவமாகும். அந்த சாம் நத்திக் கதையை எழுதும் போதே சித்திரக்கதையை நினைத்துக்கொண்டே வேலை செய்வேன். சில சமயங்களில் சில காட்சிகளைச் சூழநிலை கருதி நானே சேர்ப்பதுண்டு. கதையில் வாசலிலிருந்து அவளது சேலையைப் பிடித்து இழுத்தான் என்றிருந்தால் அதனை சன்னலிலிருந்து இழுத்தான் என்று மாற்றிக்கொள்வேன். ஏனெனில் சன்னலிலிருந்து சேலையைப் பிடித்து இழுக்கும் போது ரோஜாப்பூக்கள் அவள்மேல் விழுந்தன என்று சொல்லமுடியும். இது அவளுக்கு குறியீடாகவும் தெரிந்தது என்று சொல்லமுடியும். ஏனெனில் சன்னலுக்கருகில் ரோஜாப்பூ வளர்வது இயல்பு. சிலர் என்னிடம் கேட்பார்கள், என் கதையோடு இரண்டு வரிகளைச் சேர்த்துவிட்டீர்களே என்று.

சித்திரக்கதைகளில் குழந்தைகள் படிப்பதற்கென்றும் வளர் இளம்பரு வத்தினர் படிப்பதற்கென்றும் கதைகள் உள்ளனவா? அதற்கேற்றவாறு நீங்கள் உங்கள் ஓவியங்களில் வேறுபாடுகளைக் காட்டுவீர்களா?

அப்படிப் பார்க்க முடியாது. அப்படிப் பார்த்தாலும் தவறில்லை. தொடர்கதைகளைப் பொருத்தளவிற்குப் பாலியல் கதைகள் வந்தாலும் படம் வரைவதுண்டு. ஆனால் சித்திரக்கதைகளில் அவ்வாறு பாலியல் தொடர்பான படங்கள் வரயியலாது. ஏனென்றால் சித்திரக்கதைகளே பாலியல் உணர்வைத் தூண்டுவதற்காக எழுதப்படுகின்றன என்ற பெயர் வந்துவிடும். மேலும் இந்திய மரபிற்கு அது ஒவ்வாது. மேலை நாடுகளில் பாலியல் கதைகளுக்கென்றே சித்திரக்கதைகள் எழுதப்படுவதுண்டு. அது அவர்களுடைய பண்பாடு.

சித்திரக்கதைகளுக்குப் படம் வரைய நீங்கள் கையாளும் உத்தி முறைகள்?

ஒரு அலுவலகத்தில் ஒரு காட்சி நிகழ்கிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். அதற்குப் பெரிய கட்டம் போட்டுக் கொள்வோம். அக்கட்டத்தினுள் அலுவலகச் சூழலைக் காட்டிவிட வேண்டும். பெரிய அறை, அலுவலகத்தில் எரியக் கூடிய விளக்கு போன்றவற்றைக் காட்ட வேண்டும். அதே காட்சியில் வாசலுக்குள் நுழைந்தான் நண்பன் சேகர் என்று ஒரு காட்சி இருந்தால் இன்னொரு படத்தையும் சேர்த்துக் கொள்ள வேண்டும். அந்தப் படத்தில் ஒரு வாசல் போட்டால் மட்டுமே போதுமானது. ஏனென்றால் நாம் முன்னரே குறிப்பிட்டிருக்கிறோம். அவன் அலுவலக வாயிலில் நுழைந்தான் என்று.

இது போன்ற சித்திரங்கள் ஒரு உத்தி முறையாகும். மீண்டும் இன்னொரு அலுவலகத்தை வரைய வேண்டிய தேவை இல்லை. இதில் இன்னொன்று ஒரு பெண் பார்ப்பதற்குக் கவர்ச்சிகரமாக இருக்கிறாள் என்று வைத்துக்கொண்டால் அக்கதையின் மையப் பாத்திரம் (நாயகி) அவளாக இருந்தால் எல்லா நேரங்களிலும் கெட்டவள் என்று காட்டவேண்டிய தேவை இல்லை. கவர்ச்சிகரமாக அவள் இருந்தாலும் நமது

உத்திமுறையில் அப்பெண்ணை நல்லவளாகக் காட்டமுடியும்.

அதே போல சித்திரக்கதைகளுக்குள்ள மற்றொரு உத்தி என்னவென்றால், கதை படிக்கும் வாசகர்களுக்கு ஆர்வத்தை ஏற்படுத்துவதாக நாகரிகமான ஒரு பெண்ணைக் காட்டினாலும் மரபார்ந்த சில கூறுகளையும் சேர்த்து அப்பெண் படத்தை வரைந்தால் வாசகர்களின் ஆர்வம் இன்னும் உயரும்.

சித்திரக்கதைகளில் மூன்று பேர் ஒருவனை அடிக்கின்றார்கள் என்றால் அடிப்பது வரை ஒரு காட்சியைக் கொடுத்து அவர்களுக்குள் நடக்கும் சண்டையை இருளில் வரும் காட்சிகள் போல அதாவது நிழல் உருவங்களாகவும் வரையலாம். இதனால் நம் வேலை மிச்சமாவதை விட பக்கமும் அழகாக இருக்கும்.

காலத்தை எவ்வாறு காட்சிக்குள் கொண்டுவருவீர்கள் ?

இரவுக்காட்சிகள் என்றாலே நிழல் உருவங்கள் தான். அதற்கு அடிப்படையாகத் தெரியவேண்டியது ஒளி—நிழல் தொடர்பான செய்திகள். இரவுக்காட்சிகளுக்கான தாக்கத்தை (effect) சித்திரக்கதைகளில் கண்டிப்பாகக் காட்டினால் தான் அப்படத்தின் தன்மை (seriousness) தெரியும்.

சித்திரக்கதைகளில் இன்னும் சில உத்திகள் இருக்கின்றன. சான்றாகக் கதாநாயகி, அன்றைக்கு அவளின் தங்கை செருப்பை மாட்டிக்கொள்கிறாள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். பேருந்தில் அவளைச் சந்திக்கும் காதலன் அவளின் காலை மட்டுமே பார்க்கிறான். செருப்பு அவளுடையது அல்ல என்பது தெரிகிறது. இந்த நேரத்தில் காதலனின் நினைப்பைக் குறிப்பதற்கு, சிறிய வட்டத்துக்குள் அவள் காலை, படம் வரைதல் வேண்டும்.

சித்திரக்கதைகளில் எழுத்து வடிவத்திற்கு இருக்கும் இடம் என்ன ?

பாத்திரங்கள் பேசுவது ஒருவகையான எழுத்துமுறையிலும், கதைச் சூழலை விளக்கும் எழுத்துக்கள் சாய்வான வடிவத்திலும் இருக்கும். இதுகூட ஒருவகையில் கதைக்கு உதவியாக இருக்கும்.

சித்திரக்கதைகளுக்கு அச்ச எழுத்துக்களைப் பயன்படுத்துவது சரியா ?

அச்சவடிவத்தில் எழுதுவது அவ்வளவு சரியாக இருக்காது. கையால் எழுதுவதே ஒரு தனி நடையைத் தரும். எனவே அச்சை விட கையால் எழுதுவதே நல்லது.

தமிழ்ச் சித்திரக்கதைகளில் நிறங்களை நீங்கள் எவ்வாறு பயன்படுத்துகிறீர்கள் ?

என்னைப் பொருத்த அளவுக்குக் குறைவான அளவு நிறங்களைத்தான் (minimum colors) பயன்படுத்துவேன். காரணம், படத்தில் கால் சட்டை ஒன்று இருக்கிறது. அவன் நடந்து வருவதாக இருந்தால், அச்சாக்கம் செய்யும்போது கால் தனியாகவும் நிறம் தனியாகவும் இருக்கும். எனவே, நிறங்களைப் பயன்படுத்தும்போது மிகவும் எளிமைப்படுத்திக்

கொள்வேன்.

நிறங்களை ஏற்படுத்துவதில் உள்ள சிக்கல் என்னவென்றால் அச்சாக்க செயல்முறைகளுக்கும் (printing process) தலை வணங்கித்தான் செல்லவேண்டி இருக்கிறது. நான் கோட்டோ வியங்களுக்கு இந்தியன் மையையும், வண்ணங்களுக்கு Transparent Colors—ஐயும் பயன்படுத்துகிறேன். மேலும் நிற அமைப்பிலேயே சரிசெய்துகொள்ள வேண்டும். அப்படி இல்லையெனில் அச்சாக்கமும் தவறாகிவிடும். நாம் வைத்த நிறம் வராமல் வேறொன்றுதான் வரும். நான் பொதுவாக பச்சை, ஆரஞ்சு, சிவப்பு, சாக்லெட், இலைப்பச்சை நிறங்களைப் பயன்படுத்துவேன்.

பத்திரிகையாசிரியர்கள் சித்திரக்கதைகளை வெகுசனப் பத்திரிகை களில் வெளியிட விரும்புகிறார்களா? அல்லது சிறுவர் பத்திரிகை களில் வெளியிட விரும்புகிறார்களா?

பொதுவாகப் பதிப்பாசிரியர்கள் கதைகளுக்கான வாசகர் வட்டத்தை நன்றாகத் தெரிந்து வைத்திருப்பார்கள். சான்றாக நாவல் படிப்பதிலேயே பைத்தியமாக இருப்பவர்கள் சித்திரக் கதைகளை மதிக்கமாட்டார்கள். அதனால், பத்திரிகை ஆசிரியர்களுக்குத் தெரியும். என்னைப் பொருத்த அளவிற்கு வளர் இளம் பருவத்திற்கான பகுதியில்தான் நிறைய படம் வரைந்திருக்கிறேன்.

ஒரு சிறுகதையை வாசிப்பதற்கும் சித்திரக்கதையை வாசிப்பதற்கும் ஒரு வாசகராக இருந்து என்ன வேறுபாட்டைச் சொல்லுவீர்கள்?

ஒரு சிறுகதையாக இருந்து அது திரைப்படமாக மாறும்போது காட்சிகள் எவ்வளவு நேர்த்தியாக இருக்குமோ அது போல் சிறுகதைக்கும் சித்திரக்கதைக்கும் உள்ள வேறுபாடு இருக்கணும். திரைப்படங்கள் போல் காட்சிகளைச் சரியாகக் கொடுக்க முடியாவிட்டாலும் அதைப் படிக்கும் தன்மையை வாசகர்களுக்கு ஏற்படுத்தணும்.

சித்திரக்கதைக்கென்று தனி மொழியும் இருக்கிறது. அது தமிழாக இருந்தாலும் ஆங்கிலமாக இருந்தாலும் பொருந்தும். உதாரணமாக, காவ்யா செருப்பு மாதிரி இருக்கு. இது காவ்யா செருப்பு என்றாலே போதும் ஆனால் காவ்யாவின் செருப்பை இவள் அணிந்திருக்கிறாள் எனவே இவள் காவ்யா தான் என்று எழுத முடியாது. எனவே ஆங்கிலத்திலும் சித்திரக்கதைக் கென்று ஒரு தனி மொழி உண்டு.

சிறுகதைகளை இலக்கியமாக ஏற்றுக்கொள்ளும்போது சித்திரக்கதைகளை ஏன் இலக்கியமாக ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடாது?

சிறுகதைகள் வேற, சித்திரக்கதைகள் வேற, சித்திரக்கதைகள் சிறுவர்கள் பயன்படுத்துவதற்காகக் கொடுக்கலாம் அல்லது அடுத்த தலைமுறையினருக்கு சேகரித்துக் கொடுக்கலாம். ஆனால் அத இலக்கியம் என்று சொல்ல முடியாது. இது பொழுது போக்குக்கானதாதான் எல்லோரும் பார்ப்பார்கள். அதனால் தமிழில் இருக்கிற ஒரு ஆபத்து என்னவென்றால் சேகரித்து வைக்கிற பழக்கம் இல்லை. இப்போ நூலகத்துக்குச் சென்று நடுவானத்தில் என்கிற சித்திரக்கதை குழுதத்தில் எப்போது

வந்தது என்று கேட்டால், குமுதம் நடுவானம் எல்லாம் இருக்கட்டும் முதலில் தேதியச் சொல்லுங்க என்று கேட்பார்கள். அதுபோல ஊழி யர்களும் அக்கறையோடு பணியாற்றுவவர்களாக இல்லை. மேலை நாடுகளில் எந்த ஒன்றையும் இயல்பாக உடைமை யாகப் பெறமுடியும். ஆனால் நம் நாட்டில் அப்படியில்லை.

சித்திரக்கதைகளுக்கு ஏன் அங்கிகாரம் கிடைக்கவில்லை ?

அங்கிகாரம் கிடைக்கிறது அவ்வளவு லேசான செயல் இல்லை. ஏனென்றால் அதற்கான வாசகர்களோட எண்ணிக்கை மிகவும் குறைவு. எழுத்தாளருக்குத் தெரியும் என்னோட கதையும் உங்களோட படமும் சேர்ந்துதான் நல்லா வந்தது என்பார்கள். ஆனா பொதுவா யாரும் சித்திரக்கதைகளை அங்கிகரிக்கிறதில்லை. நான் ஏன் சித்திரக் கதைக்குப் படம் வரையிரேன்னா அது கதையோட நிக்கிற தில்ல. மாறாக அந்த கதையைப் படிக்க வைக்கணும் அப்புறம் வாசகருக்கு இன்னும் படிக்கணும் என்ற ஆர்வத்தைத் தூண்டணும் என்பதற்காகத்தான். படம் இல்லாம கதை வந்தால், அந்தக் கதை எத்தன பக்கம் எப்போ முடியும் என்று கேட்பார்கள். படம் வந்தால் மட்டும்தான் அந்தக் கதையோட அடுத்த கட்ட நகர்வு இருக்கும்.

இப்போதும் சித்திரக்கதைகளுக்குப் படம் வரைகிறீர்களா ?

இப்போது மேல்மருவத்தூரிலிருந்து வெளியாகும் ஓம்சக்தி இதழில் பங்காரு அடிகளார் பற்றியத் தொடர்கதைக்குப் படம் வரைந்துவருகிறேன். இது தற்போதைய நிலை.

ஓவியர் ராமு

உங்களைப்பற்றியும் உங்கள் ஓவியப் பின்னணி பற்றியும் கூறுங்கள்?

நான் சென்னை ஓவியக்கல்லூரியில் படித்தேன். ஆரம்ப காலத்தில் படித்துக்கொண்டிருக்கும்போதே பல பத்திரிகைகளுக்குச் சில படங்களைப் போட்டுக்கொண்டுபோய் கொடுத்தேன் (குமுதம், விகடன்). அவங்க அதிலிருந்து ஒன்று இரண்டு படங்களைத் தேர்வு செய்துகொண்டு நாங்கள் தேவைப்படும் போது பயன்படுத்திக்கொள்கிறோம் என்பார்கள். அப்படித் தான் நான் படித்துக்கொண்டிருக்கும் போதே பிரபலமானேன். நான் முதலில் மூன்று துறைகளைத் தேர்ந்தெடுத்திருந்தேன், ஓவியம், பத்திரிகை, விளம்பரம் இம்மூன்று துறைகளில் நான் படிப்பை முடித்தவுடன் பத்திரிகையில் சேர்ந்தேன். படத்தை பத்திரிகையில் பார்த்தவுடன் நாம போட்ட படமா இதுன்னு நானே வியந்திருக்கேன். மேலும், நண்பர்கள் மத்தியிலும் பேரும் புகழும் வந்ததும் நான் இந்தத் துறையைத் தேர்ந்தெடுத்தேன். விளம்பரப்படங்கள் போடுவதையும், பத்திரிகைப்படங்கள் போடுவதையும் தொடர்ந்து செய்தேன். நான் எப்போதும் ஒரே நிறுவனத்தில் சம்பளத்திற்கு வேலை செய்ததில்லை. என் விருப்பப்படியே வரைந்து கொடுத்தேன். வீட்டுக்கு வந்து கதையைக் கொடுத்து அதற்கேற்ப படங்களை வரைந்து வாங்கிக் கொண்டு போவார்கள் இன்றுவரை.

ஓவியர் ராமு

சென்னையில்
வசிக்கும் பிரபலமான
ஓவியர். வெகுசன
இதழ்களில் மிக
அதிகமான
ஓவியங்களை
வரைபவர்.

அதாவது 1964—65 இல் தான் நான் வரைய ஆரம்பித்தேன். முதன்முதலில் கல்கி தீபாவளி மலரில் கலரில் வெளிவந்தது. குமுதத்தில் கதைப்படங்கள் வரைந்தேன். கல்கண்டில் அட்டைப்படங்கள் வரைந்தேன். ராஜேஷ்குமார் தொடர்கதைக் கெல்லாம் நான்தான் முதலில் படம் வரைந்தேன். சுபா, இந்துமதி, அனுராதா, ரா.கி. ரங்கராஜன் குமுதம் ப்ரொப்ப ரேட்டர் எஸ்.ஏ.பி. அண்ணாமலை தான் என்னைக் கார்ட்டூன் எனக்கு ஆர்வத்தைத் தூண்டியவர். கல்கியில் முதலில் நான் கார்ட்டூன்கள் வரைந்து கொடுத்தேன். பின்னர் தான் எனக்கு கதைகளைக் கொடுத்து அதற்கு வரையச் சொன்னார்கள். காமிக்ஸுக்கு அவர்களே கதையைக் கொடுத்து விடுவார்கள். முழு கதையையும் கொடுத்து நீங்களே பிரித்துக்கொள்ளுங்கள்

என்று கொடுத்துவிடுவார்கள். அவர்களே வசனங்களைக் கொடுத்துவிட்டால் தொல்லை இல்லை. அதாவது முதலில் கட்டடங்களால் பக்கத்தை பிரிக்க வேண்டும் அதோடு வசனங்களைக் கையால் எழுதவேண்டும்.

தொடக்கத்தில் குழுத்தில் படம் வரைவதற்கு சொன்னார்கள் நான் முதலில் படம் வரைந்துவிட்டேன். படம் வரைந்த பின்பு பார்த்தால் எழுதுவதற்கு இடம் இல்லாமல் போய்விட்டது. எனவே பின்வந்த காலங்களில் முதலில் கதையை எழுதிவிடுவேன். அதற்குப் பின்தான் படம் வரைவேன். தொடக்கத்தில் சித்திரக்கதை என்றுதான் சொல்லிவந்தோம். தினத்தந்தியிலிருந்து தான், படக்கதை என்ற சொல் வந்தது. ஆனாலும் சித்திரக்கதை என்று பயன்படுத்துவது தான் சரியான சொல். நான் முதலில் சித்திரங்கள் வரைந்த சித்திரக்கதை எனக்கு நினைவில் இல்லை.

இப்போது சித்திரக்கதைகள் வராததற்கு என்ன காரணம்?

சித்திரக்கதைகள் வராததற்கு இப்போது இருப்பவர்கள் படிக்க விரும்புவதில்லை என்பதுதான் காரணம். மேலும் இப்போது குழந்தைகளுக்கான இதழ் வருவதில்லை. முற்காலத்தில் காலணா விலையுள்ள பத்திரிகை ஒன்று மதுரையிலிருந்து வெளிவந்தது. அதன் அளவும் சிறியதாக இருந்தது. இப்போது அதெல்லாம் இல்லை.

தொடர்கதைகளுக்கும் சித்திரக்கதைகளுக்கும் எவ்வாறு ஒவியம் வரைகிறீர்கள்?

தொடர்கதையைக் கொடுக்கும்போதே பாத்திரங்கள் பற்றி அவர்களே சொல்லிவிடுவார்கள். சூழ்நிலைகளை மட்டுமே நான் வரைவேன். சித்திரக்கதைகளுக்கு அந்த சிக்கல் இல்லை. வாண்டுமாமா விற்கெல்லாம் நான் நிறைய படங்கள் வரைந்திருக்கிறேன்.

ஒருவரே கதை எழுதி படம் வரைவதற்கும் ஒருவர் கதை எழுத மற்றொருவர் படம் வரைவதற்கும் உள்ள வேறுபாடு?

ஒருவரே கதை எழுதி படம் வரைவது தானாக ஒன்றை உருவாக்குவதாகும். வேறொருவர் கதை கொடுத்து படம் வரைந்து கேட்பது சிக்கல் இல்லாத வேலை. அதை யார் செய்வார்கள் என்றால், குழந்தைகளுக்காகச் சித்திரக்கதைகள் வெளியிடுபவர்கள் தான் அதைச் செய்வார்கள். என்னுடைய விருப்பம் என்னவோ அதன்படியே நான் படம் வரைந்து கொடுப்பேன்.

சித்திரக்கதைகளுக்கு என்ன வகை, அளவுகளில் ஒவியங்கள் வரைவீர்கள்?

கோட்டோவியங்களைத்தான் பயன்படுத்துவேன். படம் வரைவதற்கு எந்த அளவும் கிடையாது.

படம் வரைவதற்கு என்ன நிறத்தைப் பயன்படுத்துவீர்கள்?

பொதுவாக Transparent நிறத்தைப் பயன்படுத்துவேன். அப்படி பயன்படுத்தி வரையப்பட்ட ஒவியங்களில் படங்கள் மாறாது. அதே நேரத்தில் Poster Colorஐப் பயன்படுத்தினால்

அவ்வளவு சரியாக வராது. எனவே எனக்கு வசதியானது Transparent நிறம் தான்.

சித்திரக்கதைகளுக்கென்று ஏதாவது (structure) வடிவ அமைப்பு இருக்கிறதா ?

அப்படி ஒன்றும் இல்லை. படங்கள் கட்டத்திற்கு உள்ளே இருப்பதை விட கட்டத்தை மீறி இருந்தால் நவீனமாக இருக்கும். மற்றபடி கட்டத்திற்குள் தான் அடக்க வேண்டும் என்ற கட்டாயம் இல்லை. ஒருவேளை படம் பெரியதாக இருந்தால் அதை அட்டைப்படம் என்றுதான் சொல்ல வேண்டும். சித்திரக்கதைக்கு ஒருபக்கத்திற்கு ஒருபடம் மட்டும் இருக்காது.

சித்திரக்கதை தமிழில் எப்போது வந்தது ?

அப்படி சொல்ல முடியாது புராணப்படங்கள் எல்லாமே ஒரு வகையில் சித்திரக்கதைகளாகவே வரையப்பட்டிருக்கின்றன. எல்லா கோயில்களிலும் அதைப் பார்க்கலாம். ராமாயணம் என்றால், ராமாயணம் முழுக்க படங்களாக வரையப்பட்டிருப்பது பெரும்பாலான கோயில்களில் இருக்கின்றது. பத்திரிகையில் வந்தது பற்றிச் சொல்ல வேண்டுமானால் அந்த புராணக்கதைகளைப் புதுமைப்படுத்தி வெளியிட்டார்கள். அதற்குப் பின்பு முருகன் விநாயகர் போன்ற தெய்வங்களின் வாழ்க்கை வரலாறுகள் பக்தி நூல் வெளியிட்டவர்களால் சித்திரக்கதைகளாக வெளியிடப்பட்டன.

சித்திரக்கதைகள் எங்கிருந்து வந்தன என்று சொல்வீர்கள் ? வெளிநாடுகளில் இருந்து வந்தது என்றா அல்லது இங்கேயே இருந்தது என்றா ?

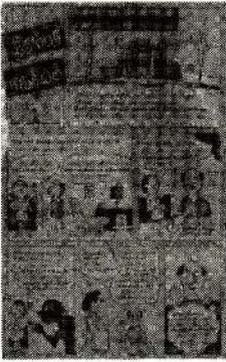
சித்திரக்கதைகளுக்கான வடிவம் இங்கிருந்தது. ஆனால் படங்களெல்லாம் அல்லது படம் வரையும் முறை அயல்நாடுகளில் இருந்தே வந்தது.

சித்திரக்கதைகளை யாரும் இலக்கியமாக ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. காரணம் ஏதாவது இருக்கிறதா ?

கதையே இலக்கியமா இல்லையா என்று போராட்டம் நடக்கிறது. ராஜேஷ்குமார் மர்மக் கதைகள் இலக்கியம் இல்லையா என்று போராடுகிறார். எழுத்தாளர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. மேலும் நமக்கே தெரியும் சித்திரக்கதை இலக்கியத்தில் சேராது என்று.

நீங்கள் ஏன் சித்திரக்கதையை இலக்கியமாக ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. அதற்குத் தனி காரணம் உண்டா ?

இலக்கியம் என்பது நடைமுறையில் உள்ளதை எழுதிக்காட்டுவது. புதுமைப்பித்தனோ ஜெயகாந்தனோ நடைமுறையில் என்ன இருந்தது என்பதைத்தான் எழுதிக்காட்டினார்கள். சித்திரக்கதைகள் அப்படி அல்ல. அதில் கற்பனைகள் நிறைய இருக்கும். இல்லாத ஒன்றை இலக்கியத்தில் காட்டக்கூடாது. எனவே சித்திரக்கதைகள் இலக்கியம் ஆக முடியாது. அப்படி வாதாடுகிறார்கள். ஆனால் நான் எந்த கட்சியிலும் சேர விரும்பவில்லை. அது நமக்கு தேவையற்றது. மேலும் இலக்கியமா இல்லையா என்பது எழுத்தாளர்களுக்கு இடையில் நடக்கும்

வாதம், ஓவியனுக்கு அது தேவையில்லாதது.

தொடர்கதை வாசிப்பதையும் சித்திரக்கதையை வாசிப்பதையும் எவ்வாறு உணர்கிறீர்கள் ?

127

விருப்பம் தான் முதன்மையானது. நான் உணர்வது தொடர் கதைகளில் வர்ணனைகள் நிறைய இருக்கும். சித்திரக் கதை களில் அதற்கு இடம் இல்லை. தொடர்கதைகளில் தேவையற்ற வருணனைகள் கூட இடம்பெறலாம். ஆனால் சித்திரக்கதை களில் அவ்வாறு இருக்க முடியாது. மேலும் படம் இருந்தால் தான் ஒருகதையைப் படிக்க வாசகன் விரும்புவான். ஒருகதை படம் இல்லாமல் புத்தகம் முழுமையாக இருந்தாலும் படிக்க விரும்பமாட்டார்கள். இரண்டு படங்களாவது இருந்தால்தான் வாசகரின் கவனம் கதைகளில் செல்லும். தொடர்கதை களுக்குப் படம் வரையும்போது கதையின் முடிவைப் படத்தில் காட்டக்கூடாது. அதில் மிகவும் கவனமாக இருக்க வேண்டும். அவ்வாறு முடிவு தெரிந்தால் அதன் கவைத்தன்மை குறைந்து விடும்.

மாற்று வெளி

மணியம் செல்வன்(ம செ)

உங்களுடைய தந்தையார் குறித்தும் நீங்கள் இத்துறைக்குள் வந்தது குறித்தும் கூறுங்கள் ?

என்னுடைய தந்தையார் ஒரு ஓவியர் கல்கி பத்திரிகையில் வரைந்தவர்.(பொன்னியின் செல்வன்) சரித்திரகாலக் கதைக்கு வரைந்தார். அவருடைய தொழிலையே நானும் எடுத்துச் செய்கிறேன். நான் 1973இல் முதன்முதலில் விளம்பர நிறுவனத்தில் வரையத் தொடங்கினேன். 1974இல் பத்திரிகைகளுக்கு வரையத் தொடங்கினேன். இன்றுவரை வரைந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

ஓவியங்களில் பல விஷயம் இருக்கு கதைக்குப் படம் போடுறது ஒன்னு, கதைப்படம் போடுறது ஒன்னு சரித்திர கால இடத்தையும் சூழலையும் எடுத்துக்கொண்டு மத்த கதாபாத்தி ரங்களை அந்த காலத்திற்கு ஏற்றார் போன்று கற்பனையில் வரைய வேண்டும். இதிகாசங்களையும், புராணங்களையும் வரையும் போது அதனுடைய தன்மை கெடாமல் வரைய வேண்டும். இயல்பாக ஒரு கதைக்குப் படம் வரையும் போது சூழலுக்கு ஏற்றார் போல் போட்டால் போதும். ஆனால் சித்திரக்கதைக்குப் படம் வரைவது வேறானது.

மணியம் செல்வன்

இயற்பெயர்:

லோகநாதன்

தமிழில் மிகவும்

பிரபலமான ஓவியர்.

வெகுசன இதழ்களில்

தொடர்ந்து ஓவியம்

வரைந்து வருபவர்.

சித்திரக்கதைகள் குறித்து உங்கள் கருத்து ?

சித்திரக்கதையைப் பொருத்தளவிற்கு ஒரு பாத்திரத்தை ஒரே கோணத்தில் பார்ப்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும். வெளிநாடு களில் என்ன செய்வார்கள் என்றால் ஒருவரைப் பலக்கோணங் களில் படம் எடுத்துக்கொள்வார்கள். அதன் பின்பு சித்திரக் கதைகளை உருவாக்குவார்கள்.

நீங்கள் வரைந்த சித்திரக்கதைகள் பற்றிக் கூறுங்கள் ?

குமுதம், ஆனந்தவிகடன், கல்கி, கோகுலம், ராமகிருஷ்ண விஜயம் மற்றும் பாலை போன்ற இதழ்களில் சித்திரக்கதை களை வரைந்துள்ளேன். சித்திரக்கதை என்பது (comics) மிக

அற்புதமான ஒன்றாகும். அதன்படி வினாயகர் போன்ற கடவுளர்களின் கதைகளையும் சித்திரக்கதைகளாக வரைந்துள்ளேன்.

வெளிநாடுகளில் எடுத்துக்கொண்டால் சித்திரக்கதைக் கென்று தனி ஓவியர்கள் இருப்பார்கள். அதே நேரம் மற்றவகை ஓவியர்களை விட சித்திரக்கதை ஓவியனுக்கு இருமடங்கு பொறுப்பு உண்டு. சித்திரக்கதைகளைப் பொருத்தளவிற்குப் புதிய உணர்வுகளை ஏற்படுத்துவதாக இருக்கவேண்டும். உதாரணத்திற்கு, டி. கே. சியின் மகன் இறந்ததற்காக இரங்கல் கூட்டம் நடந்தது. அதில் ஒரு கவிதை படிக்கப்பட்டது. அதைக் கேட்ட டி.கே.சி இப்படி ஒரு கவிதை கிடைப்பதற்கு அவர் இறந்தாலும் பரவாயில்லை என்று சொன்னார். ஆக அவருடைய இறந்த தமிழ்ப்பற்றைக்கூட சித்திரக்கதையில் மிக நுட்பமாகக் கொண்டுவரமுடியும்.

ஒரு இலக்கியவாதி ஒன்றை எழுதினான் என்றால் கட்டாயம் அது குறித்து அறிந்திருக்க வேண்டும். அதன் பின்னணிகளைத் தெரிந்திருக்க வேண்டும். சித்திரக்கதையும் அப்படித்தான். காலத்தின் தேவைக்கு ஏற்ப அவை எழுதப்பட வேண்டும். ஒரு படம் வரைந்தால் அதன் பின்னணியையும் (Background), போக்கையும் (Style) அதன் சமகாலத் தேவையையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். அப்படி வராத படம் சமகாலத் தன்மையைக் கொடுக்காது.

இப்போதும் நீங்கள் சித்திரக்கதைகளை வரைகிறீர்களா ?

ஆம், தொடர்ந்து செய்துகொண்டுவருகிறேன். ஒரு வரையறைக்கு உட்பட்டு, ஆசையின் காரணமாகச் செய்து வருகிறேன். பல வேலைகள் இருந்தபோதும் படம் வரைவதைத் தொடர்ந்து செய்துகொண்டே இருக்கிறேன்.

சித்திரக்கதைகளுக்குப் படம் வரைவதற்கும், தொடர்கதைகளுக்குப் படம் வரைவதற்கும் உள்ள வேறுபாடுகள் பற்றி ஓவியர் என்ற நிலையிலிருந்து சொல்லுங்கள் ?

சித்திரக்கதைகளில் ஒரு தொடர்ச்சி கண்டிப்பாக இருக்க வேண்டும். அதில் வரக்கூடிய சூழ்நிலைகள், கதாப்பாத்திரங்கள் போன்றவற்றில் மிகக் கவனமாக இருக்கவேண்டும். தொடர்கதைகளில் வாரம் ஒருமுறைதான் தொடர்ச்சி தேவைப்படும். ஆனால் சித்திரக்கதைகளுக்கு அப்படியல்ல. சித்திரக்கதைகளைப் பொருத்த அளவிற்கு எந்தக் கதாபாத்திரத்தைக் காட்ட நினைக்கிறோமோ அதன் உருவ அமைப்பைப் பல கோணங்களில் வரைந்து வைத்துக்கொள்வது முதல் வேலை. பின் அவ்வுருவங்களைக் காட்சிக்கேற்றபடி அடையாளப்படுத்த வேண்டும்.

ஒரு எழுத்தாளர் கதையினை எழுதிக்கொடுக்க அதற்கு ஓவியர் படம் வரைவதற்கும், ஓவியரே கதையாசிரியராகவும் இருந்து படம் வரைவதற்கும் உள்ள இடைவெளி குறித்து ?

ஆசிரியரே படம் வரைந்து வெளியிடுவதே சிறப்பு. ஏனென்றால் அக்கதையின் நிகழ்ச்சிகள், மண்மனம் போன்றவை ஆசிரியருக்குத்தான் தெரியும். பிரபஞ்சனின் நாவல் ஒன்றில் ஆனந்தரங்கம்பிள்ளை, காரைக்காலம்மையார். போன்றோரும்

வருவர். ஆனந்தரங்கம்பிள்ளையை வரையும்போது ஆனந்தரங்கரின் வீட்டிற்குச் சென்று ஆய்வு செய்யவேண்டியிருந்தது.

ஆசிரியரே படம் வரைந்து வெளியிடுவது சிக்கலற்றது. மாறாக வரலாறு, இலக்கியப் பாத்திரங்கள், புராணங்கள் போன்றவை சித்திரக்கதையாகும்போது சிக்கல் என்பதைவிட கவனமாகக் கையாள வேண்டும். மேலும், சித்திரக்கதைகளுக்கு ஓவியம் வரைபவன் ஒரு கலைக்களஞ்சியமாக (encyclopedia) இருக்கவேண்டும்.

சித்திரக்கதைகளுக்கென்று தனியாக ஏதேனும் ஓவிய முறையைக் கையாளுவீர்களா?

இதற்கென்று தனியாக எந்த ஓவிய வகையும் இல்லை. ஒரு சித்திரக்கதையில் என்ன சூழ்நிலையைக் காட்டப்போகிறோமோ அல்லது என்ன முகபாவனையை வெளியிட வேண்டுமோ அதற்குத் தகுந்தாற்போலக் கட்டங்களை அமைக்க வேண்டும். பின் தேவைக்கேற்ப அவற்றை வடிவமைக்க வேண்டும்.

தமிழ்ச்சூழலுக்குச் சித்திரக்கதைகளின் வருகை குறித்து தங்கள் கருத்து?

சித்திரக்கதை மரபு என்பது தொடக்க காலத்திலிருந்து இந்தியாவில் இருக்கிறது. அஜந்தா, எல்லோரா போன்ற குகை ஓவியங்களில் சித்திரக்கதைக்கான கூறுகள் இருக்கின்றன. அதை ஒரு படமாகப் பார்ப்பதைவிட பல காட்சிகளாகப் பார்க்க வேண்டும்.

முழுமையான சித்திரக்கதை வடிவம் என்று எதைச் சொல்வீர்கள்?

நமக்கு ஓவிய மரபு தொடக்க காலத்திலிருந்தே இருந்தது. அதுபோலத் தமிழகக் கோயில்களில் வரையப்பட்டுள்ள ஆழ்வார்கள் மற்றும் நாயன்மார்களின் கதை ஓவியங்களை உண்மையான சித்திரக்கதை வடிவங்களாகக் கொள்ள முடியும். எங்கிருந்து வந்தது என்றால் அயல்நாட்டிலிருந்து தான் வந்தது. பத்திரிகை என்ற வடிவம் அவர்களிடமிருந்து தான் வந்தது. பின் இங்கு நடந்த விடுதலைப் போராட்டம் பாரதியாரைக் கருத்துப்படம் போடுமளவிற்குத் தூண்டியது. முதலில் சித்திரக்கதைகள் நான்கு கட்டங்களாக இருந்து பின் அது எட்டுக் கட்டங்களாக வளர்ச்சி அடைந்திருக்கும்.

பொதுவாகச் சித்திரக்கதை இலக்கியம் என்று கொள்ளப்படாமல் ஏன் பொழுதுபோக்குக்கான ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது?

பொழுதுபோக்கு அம்சம் என்று சொல்ல முடியாது. நேதாஜி சுபாஷ்சந்திரபோஸ், காந்திஜி போன்ற தலைவர்களின் வாழ்க்கைகூட சித்திரக்கதைகளாக வந்திருக்கின்றன. சித்திரக்கதை என்று சொன்னாலே அது சிறுவர்களுக்கான ஒரு வகை என்றாகிவிடுகின்றது. குழந்தைகளுக்கு மகிழ்ச்சி ஊட்டக்கூடிய கதை வடிவம் என்றும் கொள்ளப்படுகின்றது. மேலும் சித்திரக்கதைகள் இலக்கியம் என்று ஏற்றுக்கொள்ளப்படாமலுக்கு எழுத்துக்குக் கொடுக்கின்ற முன்னுரிமை ஓவியத்திற்குத் தரப்படவில்லை. ஒரு இரண்டாம் நிலைக்

கருவியாகத்தான் ஓவியங்களைப் பார்க்கிறார்கள். ஓவியக் கலைஞர்களை நாம் மதிப்பதில்லை. ஆனால் இந்தக் கேள்வி மிகவும் முக்கியமான, விவாதிக்கப்பட வேண்டிய கேள்வியாகும்.

மேலும் ஓவியனை ஒரு இலக்கியவாதியாக நாம் அடையாளம் காணவேண்டும். ஓவியமே ஒரு இலக்கியம் என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

கட்டங்களுக்குள் காட்டப்படும் காட்சிகளால் வாசகனின் கற்பனையும் ரசனையும் முடங்கிவிடாதா ?

உறுதியாக அப்படி ஆகாது. ஒருவேளை வாசகனின் ரசனை மிகையாக இருந்தால் அந்தப் படம் அவனுக்குப் பிடிக்காமல் போயிருக்கும். உதாரணமாக, சினிமா படம் பார்க்கச் செல்லும் ஒருவன் தனக்குப் பிடித்திருந்தால் மட்டுமே பார்க்க முடியும். ஒட்டுமொத்தமாக அத்திரைப்படத்தைப் புறக்கணிக்க முடியாது.

சித்திரக்கதைப் படங்கள் ஒரு வாசகனின் அறிவிற்கும், ரசனைக்கும், கற்பனைக்கும் ஏற்றபடி அமைந்திருந்தால் அவனின் இரசனைத்திறன் சுருங்கிப் போகாது. மேலும் சித்திரக்கதைகள் ஒரு வரையறைக்குட்பட்டும் வரவேண்டியுள்ளது. அது முரணாக இருக்கக் கூடாது. பாலியல் உணர்வைத் தூண்டக்கூடாது என்ற கட்டுப்பாடுகள் இருக்கின்றன. ஒரு மனிதன் வீட்டிற்குள் இருப்பதற்கும், வெளியில் வருவதற்கும் வேறுபாடுகள் இருக்கின்றன அல்லவா. அதுபோலவே சித்திரக்கதைகளும் இருக்க வேண்டும்.

பாதிப்பாளர்கள் குழந்தைகள் பத்திரிகைகளில் சித்திரக்கதைகள் வெளியிட விரும்புகிறார்களா அல்லது வெகுசனப் பத்திரிகைகளில் வெளியிட விரும்புகிறார்களா ?

இந்தியாவைப் பொருத்த அளவிற்குக் குழந்தைகள் பத்திரிகை அல்லது வெகுசனப் பத்திரிகை என்ற வேறுபாடெல்லாம் கிடையாது. எந்த பத்திரிகையில் வெளியிட்டால் வணிகம் நன்றாக இருக்கும் என்று நினைக்கிறார்களோ அதையே வெளியிடத் தேர்ந்தெடுக்கிறார்கள். அயல்நாடுகளில் சித்திரக்கதைகள் வெளியிடுவதற்கென்றே நிறைய பதிப்பகங்கள் இருக்கின்றன. இந்தியாவைப் பொருத்தளவிற்குச் சித்திரக்கதைகளின் அறிமுகம் பரவலாக்கப்படாமையே இதற்கான காரணம்.

தமிழ் வாசகர்களைப் பொருத்த அளவிற்குக் குடும்பத்தை நடத்துவதற்கே பணம் பற்றாக்குறையாக இருக்கும் போது புத்தகம் வாங்கிப் படிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் மிகவும் குறைவாகவே காணப்படும். என்பதையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும்.

சித்திரக்கதைகள் எந்தமாதிரியான வாசகர்களைச் சென்றடைகிறது ?

குழந்தைகளில் பல்வேறு வகையினர் இருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு வகையினரும் வெவ்வேறு கதைகளை ரசிப்பார்கள். குழந்தைகள் சிலர் பொம்மைக்கதைகளை ரசிப்பார்கள், சிலர் அதிரடிக்கதைகளை ரசிப்பார்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு

ரசனை இருக்கும்.

தமிழ்ச் சூழலில் சித்திரக்கதைகள் உருவாக்கப்படாமல் போனதற்கான காரணம் என்னவாக இருக்குமென்று நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்?

அனுமன் கதை ராமன் கதை போன்ற கதைவடிவங்கள் நம் கிராமத்து மக்களிடையே காலம் காலமாக வழங்கி வருகின்றன. ஆனால், நாம் எப்பொழுதும் அயல் நாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்வதையே பெரிதாக நினைத்து அதைப் பின்பற்றவும் செய்கிறோம். ஆக, நம்முடைய தமிழ்ச்சமூகத்திலும் கதைமரபுகளும், அதனுடைய தன்மைகளும் நிறைய இருக்கின்றன.

சித்திரக்கதை என்பது இதுதான், இப்படித்தான் இருக்கவேண்டும் என்று ஏதேனும் வரையறை இருக்கிறதா?

கண்டிப்பாகச் சித்திரக்கதைக்கு எந்த வரையறையும் இல்லை. மேலும் நம் பழக்க வழக்கங்களுக்கு எப்படி வரையறை கொடுக்க முடியாதோ அதுபோல சித்திரக்கதைகளையும் வரையறுக்க முடியாது. ஒரு படைப்பாளி அக உலகிற்கும் புற உலகிற்கும் எதாவது செய்யவேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு செயல்படவேண்டும். எப்படி கண்டபடி வாழக்கூடாது என்று சொல்கிறார்களோ அதுபோல கண்டமாதிரி வரையவும் கூடாது. படம் வரைபவனுக்கு அந்தச் சமூகத்தின் மீதான உணர்வு எப்போதும் இருக்கவேண்டும்.

அரஸ்

உங்களைப் பற்றிய அறிமுகத்தையும் ஓவியத்துறைக்குள் நீங்கள் நுழைந்தது குறித்தும் கூறுங்கள் ?

என்னோட பெயர் திருநாவுக்கரசு, நான் பெரம்பூரில் உள்ள அரசுப் பள்ளியில் படிச்சேன். எனக்கு குரு என்று யாரும் கிடையாது. வழிகாட்டுதலும் யாரும் கிடையாது. எங்கள் வீட்டில் யாருமே ஓவியர்கள் கிடையாது. எங்க வீட்டில் யாருக்கும் படம் போடவும் தெரியாது. மொதமொதல்ல நான் இந்தத் துறைக்கு வரும்போது எனக்குன்னு ஒரு பெருமை. அப்புறம் எங்க வீட்டுல நான் படிச்சிக்கிட்டிருக்கும் போதே படங்கள் போட்டு காசு சம்பாதிச்சதப் பாத்து இதுக்குக்கூட காசெல்லாம் குடுப்பாங்களான்னு கேட்டாங்க. நான் டிகிரி படிச்சிக்கிட்டிருக்கும்போதே டிஸ்கண்டியூ பண்ணிட்டேன். அதுகூட எங்க வீட்டுக்கு ரொம்ப நாள் கழிச்சித்தான் தெரியும். ஆனா அதுக்கப்புறம் அவங்களே பேச ஆரம்பிச்சிட்டாங்க. இவன் படிச்சி வேலைக்கிப்போய் சம்பாதிக்கிறத இப்பவே செய்யறான்னு. படிச்சி இருந்தாகூட இவ்வளவு சீக்கிரம் வேலைக்குப் போயிருக்க மாட்டான்னு. ஏன்னா நான் 17 வயசுல போட ஆரம்பிச்சேன். 'மயன்'னு ஒரு பத்திரிகையில் போட் டேன். அப்போதான் நான் முடிவு பண்ணேன். நமக்கான பாதை இதுதான். இது நாம கெட்டியா புடிச்சிக்க ணும்னு. இனிமே நாம படம்தான் போடணும்னு. அப்போ இந்த ஃபீல்டுல எத்தனபேர் இருக்காங்கன்னு கவனிச்சேன். ஜெயராஜ், ராமு, மணியம் செல்வன் இவங்களெல்லாம் இருந்தாங்க. அதாவது எனக்கு முன்னாடி ம.செ வும், அப்புறம் நான், எனக்குப் பிறகு ஷியாம். அப்போ இவங்களெல்லாம் ஓவியத்துல என்ன புதுமை பண்ணி இருக்காங்க. இதுக்கெல் லாம் வாய்ப்புதருகிற இடம் பத்திரிகைகள்தான். அதுனால அதுல போட ஆரம்பிச்சேன். கிட்டத்தட்ட பத்திரிகைக்கு வரைய வந்து 25 வருஷம் ஆகுது.

நானே பேனாவுல இந்தியன் இங்கக் ஊத்தி துப்பறியும் நிபுணர் மாதிரி வரைஞ்சி திருநாகாமிக்கஸ்ஸு வெளியிட்டிருக்

அரஸ்

இயற்பெயர்:
திருநாவுக்கரசு
வெகுசனஇதழ்களில்
ஓவியம் வரைபவர்.

கேன். துப்பறியும் நிபுணர் அமெரிக்கா போற மாதிரியும் விமானத்துல ஏறங்குற மாதிரியும், ரெண்டு வில்லன்கள் தொரத்துறமாதிரியும், பாஸ் பாஸ்னு போட்டு நானே வரைஞ்சி கதை எழுதுவேன். எழுதி முடிச்சதும், அட்டையில மட்டும் கலர் பண்ணிட்டு, லேமினேஷன் எப்படித் தெரியுமா போடுவேன், மெழுகுவத்தி இருக்கில்ல அத தலைகீழா பிடிச்சிட்டு தேய்தேய்னு தேப்பேன். அது லேமினேஷன் பண்ணமா திரியே இருக்கும். அப்பறம் பக்காவா பின்பண்ணி ஸ்கேல் வச்சி பிளேடால நல்லா கட் பண்ணுவேன். அப்படி பண்ண தும் ஒரு புத்தகம் ஃபஸ்ட்கிளாஸா ரெடி ஆகும். அப்பறம் என்ன பண்ணுவேன், அத நேரா ஸ்கூலுக்கு கொண்டு போவேன், டீச்சர் கிட்ட எல்லாம் காமிப்பேன். அவங்களுக்குள்ளேயே நெறைய போட்டி இருக்கும், நான் மொதல்ல படிப்பேன் நீ அப்பறம் படின்னு. அப்போ நான் ஆறாவதுதான் படிச்சிட்டி ருந்தேன். டீச்சர் எல்லாம் இந்தமாசம் என்னப்பா பண்ணனு கேப்பாங்க. அதுலவேற முத்து காமிக்கல்ல எல்லாம் போடு வாங்க இல்ல, அடுத்தமாத வெளியீடு இரும்புக்கை மாயாவி துப்பறியும்ன்னு அதே மாதிரி 'திருநா காமிக்கல்' அடுத்தமாத வெளியீடு ஜேம்ஸ் துப்பறியும்ன்னு போட்டிருப்பேன். என்னோட பள்ளிக்கூடத்துல அத பாத்துட்டு எல்லா ரும் என்னைப் பாராட்டினாங்க. முத்து காமிக்கல் தான் எனக்கு அந்த ஆர்வத்தைக் கொடுத்தது. என்னைத் தூண்டியது.

அப்போ எங்க ஸ்கூல்ல டிராயிங் மாஸ்டர் ஒருத்தர் இருந்தாரு. அவருக்கு என் மேல பயங்கர எரிச்சல். எப்ப பாத்தாலும் என்ன திட்டிக்கிட்டே இருப்பாரு. அப்போ எனக்கு ஒன்னுமே புரியாது. நாம நல்லா தான வரையிரோம் ஏன் இவரு எப்ப பாத்தாலும் நம்மல திட்டிக்கிட்டே இருக்காரன்னு. அதே மாதிரி என்னோட தமிழ் ஆசிரியர் ஒருத்தர் இருக்காரு. அவரு இந்தக் கம்பராமாயணம், மகாபாரதம் கதைக்குப் படம் போட்டுத்தரச் சொன்னாரு. தமிழ்நாடு முழுக்க அந்தப் போட்டியில கலந்துக்கிட்டாங்க. அதுல எனக்கு முதல் பரிசு கெடச்சது. அதுக்கு பரிசா பால ராமாயணம்னு சொல்லிட்டு ஒரு பத்து புத்தகம், அப்பறம் தெய்வத்தின் குரல்னு சொல்லிட்டு ஒரு 2000 பக்கத்துக்கு ஒரு புத்தகத்தையும் கொடுத்தாங்க. அதுக்கு மறுநாள் நான் ஸ்கூலுக்குப் போனேன். அப்போ தமிழாசிரியர் கூப்பிட்டு, நீ என்ன அவ்வளவு பெரிய மண்டையான்னு சொல்லி, அதுல இருந்து எப்பப் பாத்தாலும் என்ன திட்டிக்கிட்டே இருப்பாரு. இத ஏன் நான் இங்க சொல்லறேன்னா. நாம வளந்து பெரிய ஆள ஆனதுக்கப்பறம் போட்டி இருந்தா அத வரவேற்கலாம். ஆனா நாம வளர ஆரம்பிக்கற காலத்துல இருந்தே நம்ம வளர விடமாட்டிங்கறாங்களேன்னு சொல்லறேன்.

சூன்சூலில் நீங்கள் வரைந் பத்திரிகை?

முதலில் நான் 'தேவி' என்ற பத்திரிகையில் படம் போட்டேன். மாலை முரசு, வேலூர், திருச்சின்னு ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் தனியாக வெளிவரும். அதுல ஒரு இணைப்புல ஒரு கதைக்குப் படம் போடச் சொன்னாங்க. அதுதான் நான் போட்ட முதல் படம். என்ன படம்னா, ஒரு கடல்கன்னி படம் தான் அச்சில் வந்த என்னோட முதல் படம். அது திருச்சியில் இருந்து வருகிற மாலை முரசு.

சித்திரக்கதைகளுக்குப் படம் வரையும் ஓவியர்களுக்கென்று ஏதாவது கூடுதல் தகுதி இருக்கிறதா ?

135

எனக்கிருக்கிற ஒரு கூடுதல் தகுதி என்னனு நான் நெனைக்கிறேன்னா. இந்த ஜோக் படம் இருக்கில்ல, ஜோக் படம் தான் சித்திரக்கதைகளுக்கான ஒரு அடிப்படை வடிவம். ஜோக் படம் போடுறவங்க சித்திரக்கதைகளுக்கு ஈவியா படம் வரைஞ்சிடுவாங்க. சிரிக்கிறமாதிரி ஒரு முகம் போட்டுட்டு அது லைட்டா திரும்பும் போதும் அதே முகச்சுருக்கங்களையும் போடுவது கடினம். ஆனால் ஜோக் படத்தில் அதை ஈவியாக போட்டுடலாம். சிலவற்றில் நேராக ஒரு உருவத்தைப் பார்ப்பதற்கும், லேசாகத் திரும்பிப் பார்ப்பதற்கும் வித்தியாசம் இருக்கு. நேராக பாக்குறதை யார்வேண்டுமானாலும் போட்டுடலாம். ஆனால் திரும்பி இருக்கிற மாதிரியெல்லாம் போடணும்னா அது வேற யாரோ மாதிரி தெரிய நெறைய வாய்ப்பிருக்கு. அதுனால் தான் பெரிய பெரிய நடிகர்கள் உதாரணத்திற்கு எம்.ஜி.ஆர் எல்லாம் கேமரா கோணத்தில் கவனமா இருப்பாங்க. வேற ஆங்கில்ல வெச்சா வேற யாரோ மாதிரி இருக்கும் அதோட வயசான லுக்கு கிடைக்கும். அதே ஜோக் படத்த போடுறது சித்திரக்கதை போடுறதுக்கான சரியான அடிப்படையான வடிவம். ஆனா இதுலையும் ஒரு ஆபத்து இருக்கு. என்னன்னா ஜோக் படத்த போட்டுட்டு சிரியஸ் கதைய போட்டிங்கன்னு வெச்சிக்குங்க அது வேற மாதிரி போயிடும். இப்போ செல்லத்தினுடைய ஓவியங்களை எடுத்துக்கொள்ளுங்கள். அவர் எப்படி வரைந்தாலும் அதில் ஒரு ஜோக் இருக்கும்.

தொடர்கதைக்கு ஓவியம் வரைவதற்கும் சித்திரக்கதைக்கு ஓவியம் வரைவதற்கும் என்ன வேறுபாடு ?

அதாவது, சித்திரக்கதை ஒரே செட்ல முடிஞ்சிடும். ஒரு 15 பக்கத்துக்கு ஓவியம் போடச் சொன்னாங்கன்னா ஒரு ஒரே வாரத்துல முடிச்சிடலாம். பக்கத்துல பக்கத்துல பாக்கலாம். அத வரைஞ்சிக்கிட்டிருக்கும் போதே மொத பக்கத்துல வந்த ஒரு கதாபாத்திரம் 5 வது பக்கத்துல வந்துச்சின்னா அத திருப்பிப் பாத்து வரஞ்சிடலாம். தொடர்கதைன்னு சொன்னா ஒரு வாரம் ஒரு படம் வரைஞ்சி கொடுத்துட்டோம்னா அதோட அந்த வேல முடிஞ்சிடும். அதற்கடுத்து நாம வேற வேலைய பாத்துக்கிட்டிருப்போம். அதுக்கடுத்த வாரம்னு வரும்போது மறுபடியும் அந்தக் கதாபாத்திரத்த ஸ்டடி பண்ண வேண்டி இருக்கும். அதோட சித்திரக்கதைக்கு மெனக்கிடற மாதிரி தொடர்கதைக்கு மெனக்கிடத் தேவையில்ல. தொடர் கதையில் ஸ்டைலை மாத்திக்கிட்டே போகலாம். ஒருவாரம் ஒரு மாதிரியும் அடுத்த வாரம் வேறொரு வகையிலும் வரையலாம். ஆனால் சித்திரக்கதையில் ஒரே மாதிரியாக (+00ii) தான் வரையவேண்டும். தொடர்கதை ஒரு பதினஞ்சி பக்கம் கதை கொடுத்தாங்கன்னா அதுல நமக்குப் படம் போட சாய்ஸ் இருக்கு எங்கவேண்டுமானாலும், எந்தக் காட்சியை வேண்டுமானாலும் போட்டுக்கலாம். ஆனா சித்திரக்கதைக்கு படம் வரையும் போது அப்படி இல்லை. எல்லா சீனுக்கும் படம் வரையணும். எல்லாத்தையும் கொண்டுவரணும். ப்ரேமுக்கு ப்ரேம் யோசிக்கணும்.

கதையை ஒருவர் எழுதிக்கொடுத்து வரைவதற்கும், ஒருவரே

மாற்று வெளி

இரண்டு வேலைகளைச் செய்வதற்கும் உள்ள வேறுபாடு?

நீங்க கேக்குற கேள்வி நடிக்கறதுக்கும் டைரக்ட் பண்ணுறதுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்னனு. நான் ஏறக்குறைய 25 வருஷமா எல்லா கதையும் தொடரையும் படிச்சிக்கிட்டிருக்கேன். இப்போ என்னால ஒரு கதைய பண்ண முடியும். இயல்பா அந்த நடையோட வரும். ஆனா படம் போடுறதுக்கு ஒரு கற்பனை இருக்கில்லையா, அதுக்கு இப்படியெல்லாம் படம் போடலாம். இந்த ஆங்கிள்ல படம் போடலாம்னு. இன்னொன்னு என்னன்னா கதாசிரியர் சொல்லுற அந்த வர்ணனையத் தாண்டி எக்ஸ்ட்ராவா நாம சிலத சேக்க முடியும். அதேமாதிரி கதாசிரியர் சொல்லுற கதாபாத்திரத்த கெடுக்கவும் முடியும். அவர் ஒருமாதிரி எழுதி அத நாம ஒருமாதிரி வரஞ்சோம்னா, என்னப்பா இப்படி போட்டுட்டியேனு சொல்லுவாரு. ஒருசமயம் பாலகுமாரன் தொடர் எங்கிட்ட கொடுக்குறதா இருந்தது. அப்பறம் அங்கயே ஒருத்தர் கிட்ட கொடுத்துட்டாங்க. 'படத்த கெடுத்துட்டாங்கப்பா உங்கிட்ட கொடுத்திருந்தா நல்லா இருந்திருக்கும்'னு சொன்னாரு. இதே மாதிரிதான் ஒவ்வொரு ஒவியர் கிட்டையும் சொல்லி யிருப்பாங்க. இப்போ ராஜேஷ்குமார்னா அரஸ் தான் போடணும்னு ஒரு முடிவோட இருப்பாரு. ஒவ்வொரு ஒவியருக்கும் ஒரு தனித்தன்மை இருக்கும். மணியம்செல்வன் அவர எடுத்துக் கிட்டிங்கன்னா, அவரோட படத்துல ஒரு சதவீதம் கூட கவர்ச்சி இருக்காது. ஜெயராஜோட ஒவியங்கள் எல்லாம் ரொம்ப ஸ்டைலா மாடர்னா இருக்கும். அந்த பீரியட்டல அவர் ஒரு கலக்கு கலக்கினவரு. என்னோடது என்னன்னு பாத்திங் கன்னா க்ரைம். கதாபாத்திரத்துக்கு ரொம்ப முக்கியத்துவம் கொடுப்பேன். நான் கார்ட்டூனிஸ்டா, ஜோக் படங்கள் போடுறவனா இருக்கிறதால கதாபாத்திரங்கள் ஸ்டடி பண்ணுவேன். ஒரு வயசான கதாபாத்திரம், கிராமத்துப் பெண், தாத்தான்னு கதாபாத்திரங்களா பொருக்கி போடுவேன்.

எனக்கு கிராமத்துக்கதைனா ரொம்ப பிடிக்கும். கதையும் ஒவியரும் ஏன் ஒருவரே செய்ய முடியலைனா? கதை எழுத நாலு பேப்பர் எடுத்துக்கிட்டு ஒரு எடத்துல உக்காந்து எழுதிடலாம். ஆனா ஒவியம் வரையறது அப்படியில்ல. அதுக்கான உபகரணங்கள், சூழல், எந்தவித தொந்தரவும் இல்லாமல் இருக்கணும். இன்னொன்னு என்னன்னா கதையாசிரியர் சாதாரணமா மேல இருந்து ஒருத்தன் குதிச்சி மண்ட செதறி செத்தான்னு எழுதிடுவாரு. ஆனா அத நாம வரையும்போது நாம குதிச்சி பாத்தோ, இல்ல யாரையாவது கீழ தள்ளியோ பாக்க முடியாது. நம்ம கற்பனையிலதான் இப்படி விழுந்தா எப்படி இருக்கும் எந்த ஆங்கிள்ல பாக்கலாம், ஆஆஆஆன்னு ஒருத்தன் அலறிட்டு விழுந்தான்னா எப்படி இருக்கும்னு நாமதான் பாக்கணும். உலகத்துலயே தமிழ்நாட்டு ஒவியர்கள் மாதிரி யாராலையும் இருக்க முடியாது. ஏன்னா கற்பனையா படம்போடுறாங்க பாத்திங்களா. தமிழர்கள் மட்டும் தான் கற்பனையா யோசிச்சி படம் போடுவாங்க. இதே வெளிநாடு கள்ல ஒரு அட்டப்படம், உள்ள ஒரு நாலு படம் போடணும்னு ஒரு ஆர்ட்டிஸ்ட் கிட்ட கொடுத்தாங்கன்னா மூனு மாசம்

டைம் கேப்பாரு. ஒரு குட்டி விமானத்துல தனியா கேமரா வோட ஒரு தீவுக்கு போயி, அங்க உக்காந்துக்கிட்டு அங்க இருந்து போன் போடுவாரு மாடல் எல்லாருக்கும். அவங்கள கூப்பிட்டு போட்டோ எடுத்து அதவச்சி வரையுவாங்க. ஒரு படத்துக்கே அவங்களுக்கு அதிக சம்பளம் கெடைக்கும். ஒரு மாசத்துக்கு நாலுபடம் போட்டாலே அவங்களுக்கெல்லாம் போதும். ஆனா இங்க நாங்க ஒரு நாளைக்கே 10—15 படம் வரைக்கும் போடுறோம். இங்க இருக்குற சூழல் அப்படி. அதனால கதையையும் நாமே எழுதி படமும் நாமே போடுற துன்றது கஷ்டம். அதோட ஓவியம்னு வரும்போது இதையே தொழிலா செய்ய முடியும். ஆனா எழுத்தாளர்க்கு இது சாத்தியமில்லை. அவர்கள் முழுநேர வேலையா இத செய்ய முடியாது. அதோட அதுல கெடைக்கிற வருமானமும் பத்தாது. இன்னைக்கு சுஜாதா இருந்தார்களா அவரோட அறிவுக்கும் ஆற்றலுக்கும் அவர் சம்பாதிச்சதே ரொம்ப கொறைவு. அதுனால எழுத்தாளர்கள் யாரும் இன்னைக்கு முழுநேரத் தொழிலா அதைச் செய்யறதில்லை.

சித்திரக்கதைக்கான ஓவிய முறைகள் ?

கோட்டோவியங்கள் தான் சித்திரக்கதைக்குச் சரியான ஓவியமுறை. கார்ட்டூன்கள் மாதிரியும் போடலாம். அது கதையைப் பொருத்தது. நான் மொதல்ல கோட்டோவியங்கள் வரைஞ்சி, ஸ்கேன் பண்ணிட்டு, கம்ப்யூட்டர்ல கலர்பண்ணு வேன். அதுல வாஷ் டிராயிங், கட்கலர்னு பயன்படுத்துவேன்.

சித்திரக்கதைக்குப் படம் போடுவதற்கு முன்னால், அதற்காக உங்களை எப்படித் தயார் செய்துகொள்வீர்கள் ?

அவங்க ஒரு பக்கத்தில் கட்டங்களுக்கான காட்சிகளைக் கொடுத்துடுவாங்க. அத நாம புரிஞ்சிக்கிட்டு, மொதல்ல அது எந்த அளவுல போடணும், எத்தன கட்டங்களில் போடணும்னு நாம பிரிச்சிக்கணும். அவங்க ஒரு 40 சீன் கொடுத்தாங்களன்னா அத 20 சீனா எடிப்பண்ணி போடலாம். அதே மாதிரி ஒரு நல்ல ஆக்ஷன் சீன் வந்துதுன்னா அதமட்டும் பெரிசா போட்டு மீதி இருக்குற கட்டத்தையெல்லாம் சுருக்கி சின்ன சின்னதா போட்டுக்கலாம். அதுனால நாம ஒரு கதைக்கு எப்படியெல்லாம் படம்போடலாம், எப்படி போட்டா நல்லா இருக்கும்னு நாம மனசில காட்சியாக்கி பாக்குறதுதான் முன்முயற்சி.

சித்திரக்கதை வடிவத்துக்கு வரையறை ஏதேனும் உண்டா ?

புதுமையான பத்திரிகை வரப்போகுதுன்னு விளம்பரம் போட்டிருப்பாங்க. ஆனா உள்ள பாத்திங்களன்னா அரைச்ச மாவையேதான் அரைச்சிருப்பாங்க. அது என்ன, வேற மாதிரி அரைப்பாங்க. சித்திரக்கதை என்பது ஒரு கட்டம். அந்த கட்டம்ங்கிற வரையறைக்குள்ளதான் எல்லாமே வரும். அதே மாதிரி 1234 னு தான் அதைப் பாக்கணும். சித்திரக்கதைக் கான கட்டமைப்புக்குள் தான் அது வரவேண்டும்.

தமிழில் சித்திரக்கதைகளின் வருகை குறித்து உங்கள் கருத்து ?

இந்தியாவில் 60 வருஷமாத்தான் சித்திரக்கதைகள் இருக்கு. அப்போ தமிழில் எப்போ வந்திருக்கும்னு பாத்துக்குங்க. 7,8 வயசில “சேற்றின் சிரிப்பு”ன்னு ஒரு சித்திரக்கதை வர்ணம்

அவர்கள் வரைஞ்சத நான் படிச்சிருக்கேன். 40 வருஷத்துக்கு முன்னாடி. அப்போ அதுக்கு முன்னாடியே வந்திருக்கணும்.

சித்திரக்கதைகள் இறக்குமதி செய்யப்பட்ட வடிவமா ?

சித்திரக்கதைகள் நம்முடையதில்லை. ஆனா இது சொன்னிங்களன்னா யாரும் ஏத்துக்க மாட்டாங்க. குகையில பண்ணி வச்சிருக்காங்க நீ பாக்கலையா. அதுலையும் இப்படி இப்படின்னு காண்செப்ட் போகும்னு சொல்லுவாங்க. நாம அத இல்லன்னும் சொல்ல முடியாது. ஏன்னா நமக்கு அந்த அளவுக்கு ஓவிய மரபு இருக்கு. ஆனா உரையாடலை ஓவியத் துக்குள்ள கொண்டு வருவது என்பதும் சித்திரக்கதை என்ற முழுமையான முறையும் வெளியில இருந்துதான் வந்தது.

சித்திரக்கதைக்கு ஏன் இலக்கிய வடிவம் என்ற அங்கிகாரம் கிடைக்க வில்லை ?

இலக்கியம் என்பது தனிப்பட்ட ஆளுமை. ஒரு 500 பக்கம் ஆழமான ஒரு இலக்கியம் இருக்குன்னா அதுக்குப் படம் தேவையில்லை. அத படிச்சிட்டு நீங்க உணர்வீங்க பாத்திங்களா அதுதான் அந்த இலக்கியத்துக்கான வெற்றி. படம் என்பது எதுக்குன்னா வாசகனுக்கு ஒரு எதிர்பார்ப்பு ஏற்படுத்தணும்ங்கிற நோக்கத்தோடதான் போடப்படுகிறது. இது ஒரு வியாபார உத்தி முறை.

தமிழில் சித்திரக்கதைகள் குழந்தைகளுக்கானது என்ற எல்லையைத் தாண்டி ஏன் நகரவில்லை ?

நாம இன்னும் குழந்தைகளைக்கூடத் திருப்தி படுத்தவில்லையே. குழந்தைகளை திருப்தி படுத்துறமாதிரி கதைகள் இன்னும் நெறைய வரணும். அது ஒரு காலகட்டத்துல அப்படியே அமிங் கிடுச்சி. எல்லா தரப்பினருக்குமான கதைகள் பண்ணலாம். ஆனா அதுக்கான நேரம், சூழல், பொருளாதாரம் எல்லாம் வேணும். 75 சதவீதம் குழந்தைகளை நோக்கித்தான் சித்திரக்கதைகள் வெளிவந்துள்ளன/வருகின்றன. 12 வயசு வரைக்குமான குழந்தைகளை நோக்கித்தான் இக்கதைகள் வருகின்றன.

முன்னெல்லாம் ஒரு 2 பக்கம்தான் சினிமா செய்தி இருக்கும். ஆனா இப்போ அட்டப்படத்துல ஆரம்பிச்சி முடியுற வரைக்கும் அதுதான் செய்தி. எல்லாரும் அதுக்கொரு காரணத்த சொல்லுவாங்க. அதெல்லாம் போட்டாதான் விக்கும்னு. ஆனா அது தப்பு. ஒரு சில பத்திரிகை தரமா அப்படியில்லாமல் நல்ல செய்திகளைத் தாங்கிக்கொண்டும் வெற்றிபெற்று இருக்கின்றன. இந்த மாயை ஓடஞ்சி வரும்போதுதான் குழந்தைங்கள் எல்லாருக்கும் போய்ச்சேரும். சமுதாயத்த மட்டுமே பாக்குற பத்திரிகை, இது மட்டுமே பாக்குற பத்திரிகைன்னு வரும்போது இந்தமாதிரி ஆளுங்க எல்லாம் அடிபடுவாங்க.

சித்திரக்கதைகளின் இன்றைய நிலை ?

இன்னைக்கு சித்திரக்கதை அழிஞ்சிக்கிட்டிருக்கு. காமிக்ஸ் வர்ரதே கொறைஞ்சிடுச்சி. இன்னும் காமிக்ஸிலேயே நாம தடுமாறிக்கிட்டு இருக்கிறோம். அப்படி இருக்கும்போது தமிழில் கிராபிக் நாவல் முயற்சி இல்லைங்கிறதுல நாம ஆச்சரியப்படுறதுக்கு ஒன்னுமில்லை.

கலீல்

உங்களைப் பற்றி அறிமுகம் செய்துகொள்ளுங்கள்.

என்னோட பேர் கலீல், நான் புதுச்சேரியில் வசிக்கிறேன். நான் 8 ஆம் வகுப்புவரை தான் படித்திருக்கிறேன். தற்போது ஆட்டோ ஓட்டுநராக இருக்கிறேன்.

சித்திரக்கதை குறித்த ஆர்வம் எப்படி வந்தது?

சிறுவயதிலிருந்தே எனக்கு இந்த ஆர்வம் இருந்தது. இப்போ இருக்குற மாதிரி பொழுதுபோக்கு அம்சங்கள் அதிகம் கிடையாது. அப்போ கலர்டிவி கூட கெடையாது கருப்பு வெள்ளை தான். அப்போ காமிக்ஸ் தான் பொழுதுபோக்கு. ராணி காமிக்ஸ், மேத்தா காமிக்ஸ்தான் ஆரம்பத்தில் படிச்சேன். அதுக்கப்பறம் லயன்காமிக்ஸ் படிக்க ஆரம்பிச்சதும் மத்த காமிக்ஸ் மேல இருந்த ஆர்வம் கொஞ்சம் கொஞ்சமா கொறைஞ்சி லயன் காமிக்ஸ்தான் அதிகம் படிச்சேன். அதோட ஒரு பொழுதுபோக்காதான் அதையும் சேகரிச்சி வெச்சேன்.

அப்போ பழைய புத்தகக்கடையில் தான் புத்தகங்களை வாங்கிச் சேகரித்தேன். ஆனால் வீட்டின் சூழல் காரணமாக அவற்றை ஒருநாள் எடைக்குப் போட்டுவிட்டேன். அப்பறம் 1992 ல் சண்டே மார்க்கெட் பக்கம் போயிருந்தபோது ஒரு நண்பர் பழைய காமிக்ஸ் புத்தகங்களை அதே விலைக்கே விற்க ஆரம்பித்திருந்தார். அதைப்பார்த்தவுடன் பழைய நியாபகங்கள் வந்தது. சரி அவற்றை வாங்கலாம் என்றால் எல்லாவற்றையும் வாங்க பணம் இல்லை. அதோடு அவரும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் புத்தகங்களாகவே விற்றார். நான் முதலில் லயன் காமிக்ஸ் தான் சேகரிச்சேன். அதற்குப்பிறகுதான் தெரிந்தது. லயன்காமிக்ஸ் மட்டுமில்லை திகில் காமிக்ஸ், மினி லயன் காமிக்ஸ், ராணி காமிக்ஸ் என்று நீண்ட பட்டியலாகப் போய்க் கொண்டே இருக்கிறது. இன்னும் சேகரிக்க வேண்டும் என்ற என்னத்தோடு என்னுடைய பயணமும் தொடர்கிறது.

இப்போ பிரெஞ்சு, இத்தாலியன் முதலிய மொழிகளில் இருந்து வெளியான கதைகள்தான் ஆங்கிலம் மூலமாக தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன. இப்போது தமிழில்

கலீல் (1977)

புதுச்சேரியில்
ஆட்டோ ஓட்டுநராக
இருக்கிறார்.
இருபத்தைந்து
ஆண்டுகளுக்கும்
மேலாக சித்திரக்கதை
வாசித்துக்
கொண்டிருப்பவர்.
2008இல்

“முதலைப்பட்டாளம்”

என்ற
வலைப்பதிவைத்
தொடங்கி, ப்ரூனோ
ப்ரேசில் என்ற
பெயரில்
சித்திரக்கதைகள்
தொடர்பாக
எழுதிவருகிறார்.
<[http://
mudhalaipattalam.
blogspot.com/](http://mudhalaipattalam.blogspot.com/)>

மாற்று வெளி

வெளியான மொழிபெயர்ப்புக்கதைகளின் மூலத்தைத் தேடிச் சேகரித்துக்கொண்டிருக்கிறேன். அதுவும் சில முக்கிய கதாப் பாத்திரங்களின் கதைகளைத்தான். XIII, ப்ருபெர்ரி, ரிப் கெர்பி, பிரின்ஸ், காரிகன், லக்கி லூக், சிஸ்கோ கிட், ப்ருனோ பிரேசில், ரோஜர், டெக்ஸ் வில்லர், மாண்ட்ரெக் போன்றோரின் ஒரிஜினல் கதைகளையும் சேகரித்து வைத்துள்ளேன்.

நீங்கள் படித்த முதல் கதை?

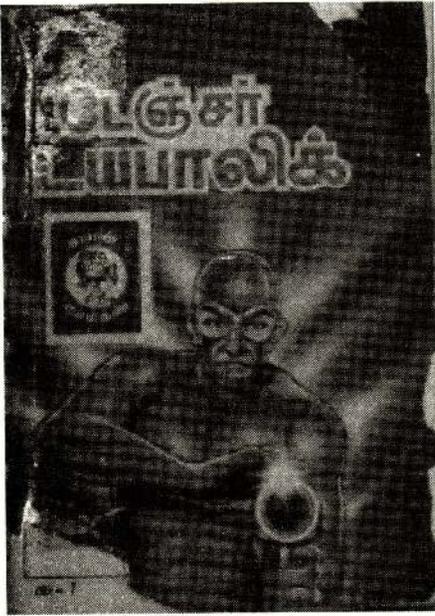
முதலில் நான் இரவல் வாங்கிப் படித்தது “கடத்தல் குமிழிகள்” (லயன் காமிக்ஸ்). நானே வாங்கிப்படித்த புத்தகம் என்றால், ராணி காமிக்ஸில் வந்த “புரட்சி வீரன்” என்ற கௌபாய்கதை புத்தகம்தான். அதோடு மேத்தா காமிக்ஸில் வந்த ஜான் சில்வர் கதைப் புத்தகங்களையும் படித்தேன். அப்போது, பாட்டி வீட்டுக்குச் செங்கல்பட்டு வழியாகப் போகும்போது பேருந்து நிற்கும் இடங்களில் உள்ள புத்தகக் கடைகளில் காமிக்ஸ் புத்தகங்கள் தொங்கிக்கொண்டிருக்கும். 1.50 காசு தான் அந்த புத்தகத்தின் விலை. அந்தச் சமயத்தில் தாத்தா, பாட்டி கொடுத்த காசு கையிலிருக்கும் என்பதால் அதை வாங்கிப் படிப்பேன். ஆனால் அதற்குப்பிறகு அந்த புத்தகம் எங்கு போகும் என்பது எனக்குத் தெரியாது.

இப்போ எவ்வளவோ பொழுதுபோக்கு அம்சங்கள் வந்ததற்குப் பிறகும் இன்னும் நீங்கள் காமிக்ஸை ஏன் படிக்கிறீர்கள்?

அதன் மேல் இருக்கின்ற ஒரு வெறி. புலிவாலைப் பிடித்தது போல் சின்ன வயசுலையே பிடிச்சிட்டேன். இனி அது போகிற போக்கில் போய்க்கொண்டிருக்க வேண்டியது தான். ஆனா 1984ஐ எல்லோரும் காமிக்ஸின் பொற்காலம் என்று சொல்லுவார்கள். அக்காலத்தில் நூற்றுக் கணக்கான காமிக்ஸ் புத்தகங்கள் வெளிவந்தன. அப்போது எதைப்படிப்பது, எதை விடுவது என்பதே தெரியாது. அப்போது நிறைய பேர் காமிக்ஸ் படிக்கவும், சேகரிக்கவும் ஆரம்பித்தார்கள். ஆனால் இப்போது லயன், முத்து மட்டும்தான் அதுவும் வருடத்திற்கு 4 அல்லது 5 புத்தகங்கள் வருவதே அரிதாக உள்ளது. இதனால் வாசகர்களுக்கும் இதன்மேல் இருந்த ஆர்வம் தற்போது குறைந்துவிட்டது. மேலும், பதிப்பாளர்களுக்கும் காமிக்ஸ் மேல் ஆர்வம் கிடையாது. ஒருசிலருக்கு மட்டுமே காமிக்ஸ் குறித்து தெரிகிறது. நிறைய பதிப்பாளர்களுக்கு இது குறித்த சரியான புரிதல் இல்லை. பெரிய நிறுவனமான ராணி காமிக்ஸால் கூட இதில் நிலைக்க முடிய வில்லை. இப்போ நல்ல

கதையைத் தரமாகக் கொண்டுவந்தால் இத்துறையில் வெற்றிபெறலாம்.

எனக்குப் பணக்கஷ்டம், மனக்கஷ்டம் வரும்போதெல்லாம், என்கிட்ட இருக்கிற புத்தகங்களைப் படிக்கிறேனோ

இல்லையோ அதையெல்லாம் எடுத்து பாத்துக்கிட்டிருந்தாலே நேரம்போற தும் தெரியாது. அந்த கவலைகளும் இருக்குற இடம் தெரியாமல் போயிடும். அதுமாதிரி என் மனதுக்கு ஆறுதல் தரக்கூடியது காமிக்கல்.

தமிழில் வெளிவந்துள்ள கதைகள் பற்றி உங்கள் கருத்து?

சமூகத்தைப் பற்றிய கதைகள் வந்து இருக்கு. அவ்வளவு தான். அதெல்லாம் பரவலாகவில்லை. தமிழ் ஓவியர்களுக்கான அங்கீகாரமும் இங்கில்லை. அதுபோல் வெளிநாட்டுச் சித்திரக்கதைகளின் தரத்திற்கு இங்கு முயற்சிகள் இல்லை.

ஏன் நீங்கள் மொழிபெயர்ப்புக்கதைகளை மட்டுமே விரும்பி படிக்கிறீர்கள்?

காமிக்கல்களுக்கு மொழி இல்லை. அது எனக்குத் தெரிந்த தமிழில் வருகிறது அதனால் நான் அதைப் படிக்கிறேன். அவற்றின் ஓவியமும், கதையும் என்னைக் கவர்வதால்தான் அவற்றின் மீது எனக்கு அதிக ஆர்வம் உண்டு.

தரமான காமிக்கல் என்றால் எப்படி இருக்கவேண்டும்?

பேப்பர், மொழிபெயர்ப்பு, விலை, படங்கள், கதைகள் எல்லாம் தரமாக இருந்ததென்றால் அதுதான் சிறந்த கதையாக வாசகர் மத்தியில் வெற்றிபெரும்.

சித்திரக்கதை வாசிப்பு பரவலாகாமல் போனதற்கான காரணம்?

இப்போ ஆங்கில மோகத்திற்கு மக்கள் தாவினது ஒரு காரணம். அதோடு குழந்தைகளுக்குப் பாடப்புத்தகம் படிக்கவே நேரம் போதவில்லை. அவர்களிடம் நாம் காமிக்கல் புத்தகத்தைக் கொடுத்து படிக்க சொல்ல முடியவில்லை. அதோடு இண்டர்நெட், வீடியோ கேம், செல்ஃபோன், டிவி—னு நிறைய வந்துவிட்டதும் இதற்கு ஒரு காரணம்.

சித்திரக்கதைகளைப் பரவலாக்கம் செய்ய என்ன முயற்சி செய்யலாம்?

சித்திரக்கதை பரவலாக வேண்டுமானால் அதற்கான அடிப்படைத்தேவை விளம்பரங்கள்தான். பெரிய அளவில் விளம்பரங்கள் இல்லாததால் தான் சித்திரக்கதைகள் என்பது தனி ஒரு பிரிவாக வந்துள்ளதே பலருக்குத் தெரியாமல் போய்விட்டது. அதனால் மக்களிடையே கொண்டு சேர்க்கும் அளவிற்கு விளம்பரங்கள் செய்யவேண்டும்.

சித்திரக்கதைகள் காட்டும் உலகம் எப்படிப்பட்டது?

இந்த புத்தகங்களைப் படிக்கும்போது அந்தக் கதை நடக்கும் இடத்திற்கும், சூழலுக்குமே அவை என்னைக் கொண்டு போவதாக உணர்கிறேன். அப்போது நான் காணும் உலகம் அலாதியானது. அதுபோல் சித்திரக்கதைகளில் உள்ள ஓவியங்கள் எனக்குள் ஓவியம் வரையவேண்டும் என்ற ஆர்வத்தைத் தூண்டியது. ஆனால், நான் ஓவிய வகுப்பு களுக்குப் போகவில்லை. எனக்குப் பிடித்த கதாப்பாத்திரங் களை மட்டும் கதையைப் பார்த்து அப்படியே வரைந்து வைத்துக் கொள்வேன். இப்போது அவையெல்லாம் எங்கிருக்கின்றன என்றே தெரியவில்லை.

உங்களுக்குப் பிறகு உங்களுடைய சேகரிப்புகளை யார் படிப்பார்கள்?

இப்போது தான் என்னோட மகள் படிக்க ஆரம்பித்திருக்கிறாள்.

சித்திரக்கதைகளால் உங்களுக்கு ஏற்பட்ட மறக்கமுடியாத சில அனுபவங்கள்?

என்னோட அம்மாவோட அக்கா பொண்ணு இங்க வந்திருந்தப்போ அவங்க பையனுக்காக என்னோட காமிக்ஸ்ல 30 புத்தகத்துக்குகிட்ட வாரிக்கிட்டு போயிட்டாங்க. நான் ஸ்கூல் விட்டு வீட்டுக்கு வந்து கேட்டப்போ, இல்லடா அவங்க இப்பதான் வந்து எடுத்துக்கிட்டுப் போனாங்கன்னாங்க. எங்க அம்மாவ திட்டிட்டு உடனே பஸ் ஏறிட்டேன். என்ன திடீர்னு அங்க பாத்த ஓடனே அவங்களுக்கு அதிர்ச்சியாயிடுச்சி. இந்த புத்தகத்துக்கா இவ்வளவு தூரம் வந்தன்னு சொன்னாங்க. நான் அங்க அங்க எறஞ்சி கெடந்த புத்தகத்தையெல்லாம் பொறுக்கி எடுத்துக்கிட்டேன். ராத்திரி 9 மணிக்கு பஸ் ஏத்தி விட்டாங்க. அன்னைக்கு பாத்து வந்தவாசியில பஸ் எல்லாம் ஸ்டிரைக். அப்போ வேன் புடிச்சி எப்படியோ கஷ்டப்பட்டு 3 மணிக்குப் பாண்டி வந்தேன். அப்போ வீட்டுக்கு வரதுக்குப் பஸ் இல்ல. பஸ் வரவரைக்கும் அங்கையே உக்காந்திருந்துட்டு, அப்பறம் வீடுவந்து சேந்தேன்.

அதே மாதிரி, காஞ்சிபுரத்துல ஒருத்தர் என்கிட்ட சில புத்தகங்கள் இருக்கு, உங்க கிட்ட இருக்குற புத்தகத்த தரீங்களான்னு கேட்டாரு. நானும் ஒரு ஏழு புத்தகத்தை அனுப்பினேன். அப்போல்லாம் போன் வசதியெல்லாம் கெடையாது லட்டர் மூலமாதான் பேசிப்போம். நான் அவருக்குப் பல தடவை லட்டர் போட்டேன். அவரு பதில் ஒண்ணும் அனுப்பல. உடனே காஞ்சிபுரத்துக்குப் பஸ் ஏறிட்டேன். என்ன பாத்ததும் அவர் பேயறஞ்ச மாதிரி நின்னாரு. உடனே அவரோட பெட்டிய தெறந்து என்னோட புத்தகத்த எடுத்துக்கச் சொன்னாரு. நானும் என்னோட புத்தகத்த எடுத்துக்கிட்டு வந்துட்டேன். சிதம்பரத்தைச் சேர்ந்த ஒருவரும், இதேபோல் புத்தகங்களை வாங்கித் திருப்பித்தராமல் ஏமாற்றியுள்ளார். என்னால இந்த மாதிரி விஷயங்களை ஏத்துக்கவே முடியாது.

உங்களுடைய சேகரிப்பு அனுபவம் குறித்து?

மொதல்ல 20 காசு 30 காசு கொடுத்து வாடகைக்கு வாங்கிப் படிச்சேன். அப்போ நெறைய வாடகை நூலகம் இருந்துச்சி. அவுங்கக்கிட்ட புத்தகத்த வெலைக்குக் கேட்டா கொடுக்க மாட்டாங்க. அப்போ அங்க இருந்து புத்தகத்த எடுத்துப் படிக்கணும்னா 100 ரூபாய் கட்டி உறுப்பினராகணும் அதுக்கப் பறம்தான் புத்தகத்த படிக்கத் தருவாங்க. அதுவும் ஒருத்தருக்கு 3 புத்தகம் தான் தருவாங்க. நான் ஒரு ஒரு நூலகத்திலேயும் உறுப்பினராகிட்டு 3 புத்தகத்த எடுத்துக்கிட்டு வந்துடுவேன். அதுக்கப்பறம் அந்தப் பக்கமே போகமாட்டேன், அப்படியெல்லாம் சில புத்தகங்களைச் சேகரித்தேன். அப்பறம் பழைய புத்தகக்கடைகளிலும், காமிக்ஸ் சேகரிப்பாளர்களிட மிருந்தும் பல புத்தகங்களைச் சேகரித்தேன். அப்போ புத்தக பரிமாற்றம் எல்லாம் இல்லை. பணம் கொடுத்துத்தான் புத்தகங்களை

வாங்கினேன். என்கிட்ட சில புத்தகங்கள் 2,3 பிரதிகள் இருந்துச்சி. அப்போ என்னிடம் கைவசம் உள்ள பிரதிகளனு விளம்பரம் கொடுத்தேன். அப்போ ஏகப்பட்டபேர் 20, 30 ரூபாய்னு அனுப்பினாங்க. அந்த புத்தகத்தையெல்லாம் அதேவிலைக்கே திருப்பி வித்தேன். இப்போ இந்த மாதிரி விக்ரிதெல்லாம் இல்லாம புத்தகப் பரிமாற்றம்தான் நடக்குது. புதுசா சேகரிக்கிறேன்னு கேட்டவங்களுக்கு என்கிட்ட இருக்குற சில புத்தகங்களைக் கொடுத்திருக்கேன். வேறுசிலர்கிட்ட இருந்தும் வாங்கிக்கொடுத்திருக்கேன். அதுமாதிரி சிலர் என்கிட்ட கம்மியான வெலைக்கு வாங்கிட்டு அதையே வெலை அதிகமா விக்ரிதாங்க. இப்பெல்லாம் நான் புத்தகங்களை யாருக்கும் விலைக்கு வாங்கிக்கொடுப்பதில்லை. பழைய புத்தகக் கடையில் இப்போ காமிக்ஸ் புத்தகங்கள் கிடைப்பது ரொம்ப அரிதாகிவிட்டது. காமிக்ஸ் சேகரிப்பாளர்கள் யாராவது இறந்துவிட்டாலோ, இல்ல அவங்களால சரியா பராமரிக்க முடியலனாலோ, இல்ல வேறு ஏதாவது காரணத்தாலோ பழைய புத்தகக்கடையில் போட்டாதான் நமக்குக் கெடைக்கும். பழைய புத்தகக் கடையிலையும் அதையெல்லாம் பிரிச்சி வைக்க கஷ்டப்பட்டுக்கிட்டு அரவைக்குப் போட்டுடறாங்க. அந்த மாதிரி பழைய புத்தகங்கள் கெடைப்பது இப்ப ரொம்ப கஷ்டம்.

நான் சிறுவனாக இருந்தபோது ஒருகடையில் 25 பைசாவுக்கு வேர்க்கடலை வாங்கினேன். அந்த கடைக்காரர். ஒரு புத்தகத்துல இருந்து 2 பேப்பர கிழிச்சி வேர்க்கடலைய மடிச்சி கொடுத்தாரு. அது திகில் காமிக்ஸோட கோடை மலர். உடனே அவர்கிட்டையே அந்த கடலைய கொடுத்துட்டு அந்த காசுக்கு அந்த புத்தகத்த கொடுங்கண்ணானு கேட்டு வாங்கிட்டு வந்தேன். ஒரு பாக்கெட் சைஸ் புத்தகத்தையே மடிச்சி கொடுக்குறாங்கன்னா, பெரிய புத்தகங்களையெல் லாம் சொல்ல வேணுமா?

உங்களுடைய வலைப்பதிவு குறித்தும், முதலைப்பட்டாளம் என்று அதற்குப் பெயர்வைத்தது குறித்தும் சொல்லுங்கள்?

2008ல் வலைப்பதிவு ஆரம்பித்தேன். என்னோட நண்பர் ஜோசப் மணி தான் என்கிட்ட சொன்னார், எல்லாரும் காமிக்ஸ் பத்தி எழுதுறாங்க. நீ ஆரம்பத்தில் இருந்து படிக்கிற நீ எழுது மத்தத நான் பாத்துக்குறேன்னு சொல்லி, என்ன எழுத வெச்சார். இதற்கெல்லாம் முழுமுதற்காரணம் என்னோட நண்பர் தான். எழுதுறது மட்டும் தான் நான். மத்ததெல்லாம் என்னோட நண்பர்தான் செய்யுறார்.

முதலைப்பட்டாளம்— ப்ருனோ பிரேசில் குழுவினரோட பெயர் முதலைப்படல. நான் கட்டுரைகளை எழுதுவேன், கண்ணன், ரவி, ஜோசப் மணி மூவரும் அதனை இணைய தளத்தில் வெளியிடுவதற்கான உதவிகளைச் செய்வார்கள். அதனால் நான் தனித்து செயல்படாமல் ஒரு குழுவாக செயல் படுவதால், முதலைப்பட்டாளம் என்ற பெயரை வைத்தேன். ப்ருனோ பிரேசில் என்ற பெயரில் எழுதிக்கொண்டிருக்கிறேன்.

சித்திரக்கதைக் கலைவடிவில் அமெரிக்கப் பேரரசின் மக்கள் வரலாறு

■ இரா. கந்தசாமி

இரா. கந்தசாமி
(1975)

புதுவைப்
பல்கலைக்கழகத்தில்
தலித் இலக்கியம்
தொடர்பாக
முனைவர்பட்ட
ஆய்வுசெய்து
வருகிறார். கபாடபுரம்,
களவில் சமைத்த
மணல்வீடு ஆகிய
கவிதைத்
தொகுப்பினை
வெளியிட்டுள்ளார்.

சித்திரக்கதைகள் என்றாலே, நம்முடைய சூழலில் அவை சிறுவர்களுக்கானது எனும் எண்ணமே மேலோங்கி இருக்கும். ஆனால் மேற்குலக நாடுகளில் சித்திரக்கதை வடிவில் வெளியாகும் புத்தகங்கள், சிறுவர்களுக்கு மட்டும் உரியவையாக நோக்கப்படுவதில்லை. சித்திரக்கதை வடிவின் நுட்பங்களை, உத்திமுறைகளை எவ்வளவுக்கு முடியுமோ அவ்வளவுக்குச் சாத்தியப்படுத்தி, அவற்றை எல்லா வாசகர்களுக்கும் கொண்டு செல்லும் நிலையில் மேற்குலகச் சித்திரக்கதைப் புத்தகங்கள் வெளிவருகின்றன. கதையை உருவாக்கும் எழுத்தாளர், கதையை ஓவியங்களாக்கித் தொகுக்கும் ஓவியர், எழுத்தையும் ஓவியத்தையும் ஒழுங்குற வடிவமைக்கும் வடிவமைப்பாளர் என மூன்று கலைஞர்களுக்கும் இணையான பங்களிப்பைக் கோரும் சித்திரக்கதைக் கலையானது மேற்குலகில் அனைத்துத் தரப்பு வாசகர்களையும் ஒருங்கிணைக்கும் ஓர்மையோடு வளர்ந்துவருகிறது. சிறுவர்களுக்கான கதை சொல்லல் அவர்தம் மொழி ஆளுமை, கூர் நோக்கு, அறிவுத்திறன், வீரம், உற்சாகம், விவேகம் ஆகியவற்றை வளர்க்கும் நோக்கில் வெளிவந்த சித்திரக்கதைகள்; சாகசம், துப்பறிதல், நகைச்சுவை என நகர்ந்து தலைவர்களின் வரலாறுகள், நாடுகளின் அரசுகளின் மக்களின் வரலாறுகள் என விரிவடைந்து, பொது வாசகர்களைச் சென்றடையும் வண்ணம் இன்று வளர்ந்து வருகின்றன. மேற்குலகில் கிளைபரப்பி வரும் இத்தகையச் சித்திரக்கதைகள், மொழிபெயர்ப்பாக அங்கிருந்து இங்கே பெயர்த்தல் என்ற நிலையில் வெளிவரத் தொடங்கியுள்ளன. அவ்வகையில், சென்னை “பயணி” வெளியீட்டில் “சேசுவாரா”, “அமெரிக்கப் பேரரசின் மக்கள் வரலாறு” என்னும் இரண்டு சித்திரக்கதைகள் வெளிவந்துள்ளமை குறிக்கத்தக்கது. அவற்றுள் ‘அமெரிக்கப் பேரரசின் மக்கள் வரலாறு’ என்னும் சித்திரக்கதை நூலின் நுட்பங்கள் குறித்து இக்கட்டுரை விளக்க முனைகிறது.

அமெரிக்கப் பேரரசின் மக்கள் வரலாறு: சித்திரக்கதை

145

“1980ஆம் ஆண்டில் இதனுடைய முதல் பதிப்பிலிருந்து அமெரிக்காவின் மக்கள் வரலாறு ஆறு புதிய பதிப்புகளைக் கண்டிருக்கிறது. 17 லட்சம் பிரதிகளுக்கும் அதிகமாக விற்கப் பட்டு, வகுப்பறையில் படிக்கத் தகுதியானதாகவும் பிரபல நாடகமாகவும் மாறியிருக்கிறது...” என்று சொல்லும் நூலின் பின்னட்டைக் குறிப்பிலிருந்து “அமெரிக்கப் பேரரசின் மக்கள் வரலாறு” (A People's History of American Empire) என்னும் நூல் பெற்றுள்ள வாசகர் வரவேற்பு எத்தகையது என்பதை அறிய முடிகிறது.

நூலுருவாக்கம்

இச்சித்திரக்கதை நூலின் ஆசிரியர் ஜின் போஸ்டன் பல்கலைக்கழகத்தின் கௌரவப் பேராசிரியர் ஹோவார்ட் ஜின் (Howard Zinn) என்பவர் ஆவார். இவர் ஜின் லனான் ஃபவுண்டேஷன் இலக்கிய விருதும், தமது இலக்கிய, அரசியல் செயல்பாட்டிற்காக வி.டெப்ஸ் விருதும் பெற்றவர். மைக் கோனபேக்கி (Mike Konopacki) இந்நூலுக்கான ஓவியங்களை வரைந்திருக்கிறார். பால் புலே (paul Buhle) என்பவர் இந்நூலின் எடிட்டர் ஆவார்.

இந்த மூன்று கலைஞர்களும் மிக நுட்பமான நிலையில் ஒன்றிச் செயல்பட்டு அமெரிக்கப் பேரரசின் மக்கள் வரலாறு என்னும் இந்நூலை ஆக்கித் தந்துள்ளனர். பல்வேறு நூல்களின் தரவுகள், சான்றுகளைத் திரட்டி உருவாக்கப்பட்டுள்ள இந்நூல், மக்களின் பக்கமும் போருக்கு எதிராகவும் அமைதிக்கும் உலக உயிர்களின் பாதுகாப்புக்கும் ஆதரவாக நின்று அமெரிக்க வெள்ளைப் பேரினவாதத்திற்கு ஆதரவானவர்கள் இல்லை என்றும் பேசுகிறது.

மொழிபெயர்ப்பு

அரசியல் சாணக்கியத் தன்மையும் பேரரசுகளின் உள்நோக்கங்கள், செயல்பாடுகள் பற்றிய நுட்பங்களும் நிரம்பிய ஆங்கில மொழிச் சித்திரக்கதையை இன்னொரு மொழிக்குப் பெயர்த்தல் என்பது மிகவும் கவனம் தேவைப்படும் ஓர் அரிய பணியாகும். மொழிபெயர்ப்பின் செம்மை என்பதைத் தாண்டி இயங்கும் தன்மை கொண்ட சித்திரப் படங்களின் ஒழுங்கை உணர்ந்து, உரையாடல்கள், கதை கூறல் ஆகியவற்றின் நுட்பங்களோடு பயணித்து மொழிபெயர்க்கத் தனித்திறமையும் கவன ஒருங்கு குவிப்பும் தேவைப்படுகின்றன. அவ்வகையில், இச்சித்திரக்கதை வரலாற்று நூலை மிக நேர்த்தியாகத் தமிழுக்கு மொழிபெயர்த்தனித்துள்ளார் இரா. செந்தில். அவருடைய மொழிபெயர்ப்புக்காகவும் அதற்கு அவர் எடுத்துக்கொண்ட அர்ப்பணிப்புக்காகவும் அவரைத் தனியே பாராட்டலாம். ஏனெனில் ஏறத்தாழ ஒரு நூற்றாண்டுக் கால அமெரிக்கப் பேரரசின் வரலாற்றை மக்கள் நோக்கில் அலசியுள்ள இந்நூலை வாசிப்பதற்கே பயிற்சியும் நுண்ணறிவுத் திறனும் தேவைப்படுகின்றன. இந்நூல் குறித்த பின்னட்டை அறிமுகத்தில், “வகுப்பறைகளுக்கு உரிய நூல்” எனப்படும் குறிப்பு, பள்ளி மாணவர்களை விடுத்து, கல்லூரி, ஆராய்ச்சி மாணவர்களையே சுட்டுவதாகக் கூறலாம். எனினில், ஒரு

மாற்று வெளி

நாட்டின் ஏகாதிபத்தியத்தையும், அந்நிய நாடுகளின் மீதான தலையீடுகளையும், இன அழிப்பின் வன்முறைகளையும், உள்நாட்டு உணர்வாளர்களின் மீது அது செலுத்திய அடக்கு முறைகளையும் புரிந்துகொள்ளச் சிறுவர்களால் எவ்வளவுக்கு இயலும் என்பது கேள்விக்குறியே. எனவே, சித்திரக்கதை வடிவில் உள்ள இந்த அமெரிக்க வலாற்றுத் தொகுப்புநூல், சிறுவர்களுக்கானது அல்ல என்பது அதன் மொழி பெயர்ப்பைப் படிக்கையில் புலப்படுகிறது.

அமெரிக்கப் பேரினதவாத வரலாற்றை இப்படிச் சித்திரக்கதை வடிவில் தருவதன் நோக்கமாக வியாபார விரிவு என்பதைத் தாண்டிச் சிலவற்றைச் சிந்திக்க இயலும். போரின் அவலங்கள், சிறைக்கூடச் சித்திரவதைகள், ஆயிரக் கணக்கான மனிதக் கொலைகள், கறுப்பினத்தவரையும், அமெரிக்க ராணுவம் செய்த கொடிய தண்டனை முறைகள் ஆகியவற்றை விளக்கவும், மக்களின் அச்சந்தோய்ந்த ஓலங்களையும், புரட்சி கரத் தலைவர்களின் அராஜகப் படுகொலைகளையும், மக்கள் எதிர்ப்புகளையும் சித்தரிக்க, கதையாக நகர்ந்து இயங்கும் சித்திரங்கள். தனித்த உணர்வுத் தளத்திற்கு வாசகரை நகர்த்தி உதவுகின்றன. அவ்வகையில் இச்சித்திரக்கதைத் தொகுப்பு, தன்னளவில் தனித்த குணாம்சங்களோடு, கதையை வாசகர்களிடம் கொண்டுசெல்கின்றன. அதன் மூலம் காட்சிச் சித்திரங்கள் வழிப்பெறப்படும் நுண்ணுணர்வின் அதிர்வுகளை வாசகர்களிடம் ஏற்படுத்திய படியே நகர்கின்றன எனலாம்.

இவ்வகையில் பேரரசு உருவாக்கத்தின் வன்முறைக் கண்ணிகளை அறிய இயலும் வாசகர்களோ இந்நூலில் எளிதாக உள்நுழைய முடியும். எனவேதான் இந்நூலின் முன்னட்டையும் பின்னட்டையும் சித்திரக்கதை நூலுக்குப் போலன்றி, வரலாற்று நூல் ஒன்றுக்கு அமைந்ததைப் போல உள்ளன.

கதைப் போக்கு

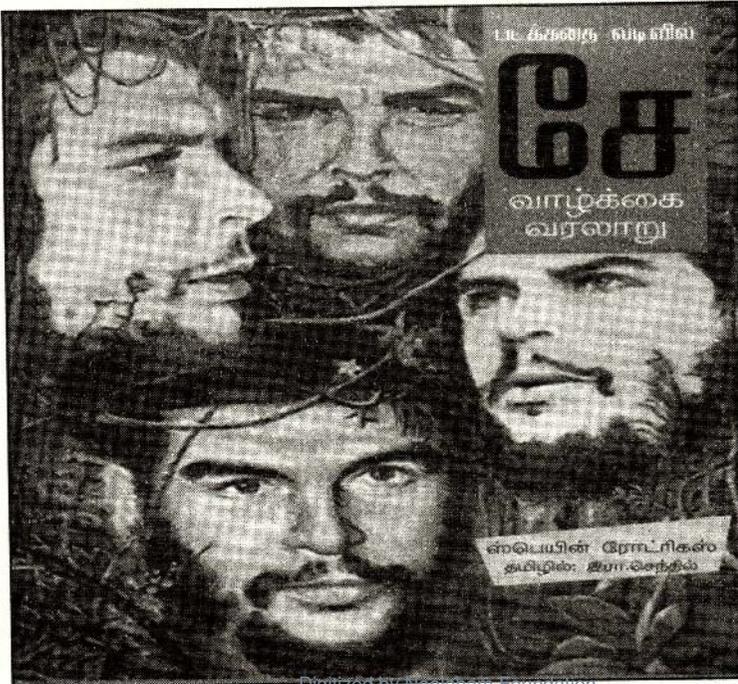
பன்னிரண்டு அத்தியாயங்களைக் கொண்ட இந்நூல், இந்நூலின் கதையாசிரியர், 'ஹோவார்ட் ஜின்'னின் விவரிப்பில் தொடங்கி வளர்ந்து நிறைகிறது. அமெரிக்கப் பேரரசின் மக்கள் வரலாற்றை அவரே சொல்லிச் செல்கிறார். அமெரிக்க இரட்டைக் கோபுர இடிப்பின் வலிகளிலிருந்து தொடங்கும் இக்கதை, 1800களின் பிற்பகுதியில் நிகழ்ந்த செவ்வந்தியர்கள் மீதான உள்நாட்டுப் போரிலிருந்து தொடங்கி 1990 களில், அமெரிக்காவின் ஈரான், ஈராக் தலையீடுகள் வரையிலான வரலாற்றைப் பேசுகிறது. அத்துடன் அமெரிக்க ராணுவ வீரராக, இரண்டாம் உலகப்போரில் பங்கேற்றுப் பின் போரை வெறுத்து விலகிய, இந்நூலாசிரியர் ஹோவார்ட் ஜின்னின் வாழ்க்கை நிகழ்வுகளும் இந்நூலின் இடையில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன.

அமெரிக்க வல்லாதிக்கத்தின் ஆதரவுக் குரல்களாலும் அதற்கு எதிராகப் பல்வேறு தரப்புகளிலிருந்து எழும் எதிர்ப்புக் குரல்களாலும், இவற்றின் முரண்களாலும் நிரப்பப்பட்டுள்ள இவ்வரலாற்று நூலில், ஹோவார்ட் ஜின்னின் கூற்றுகளின் இடையே பல்வேறு மனிதர்கள், வரலாற்று நூல்கள், ஆவணங்கள், பத்திரிகைச் செய்திகளின் கூற்றுகளும் ஆங்காங்கே

கதையை நகர்த்துகின்றன. குறிப்பாக, அமெரிக்க வல்லாதிக்கத் திற்கு ஆதரவாகப் பத்திரிகைகள் வரலாற்றைத் திரித்துச் செய்திகளாக்கிய பான்மைகள் இந்நூலில் மிகச் சிறப்பாக எடுத்து விளக்கப்பட்டுள்ளன.

ஆண்ட்ரீ படுகொலை பற்றி, பிளாக் எல்க் பேசுதல், கியூபாவில் 25 ஆவது காலாட்படையில் அங்கம் வகித்த சர்ஜண்ட் பிராங்க் டபிள்யூ.புலெனின் பதிவுகள், அமெரிக்கக் கறுப்பினத் தலைவர்களின் பதிவுகள், அமெரிக்க உள்நாட்டுக் கலைஞர்களின் பாடல்வரிகள், யூஜின் டெப்ஸ் போன்றோரின் சித்திரிப்புகளாலும் நிரம்பிய இந்நூல் ஒரு வரலாற்று ஆவணத் தொகுப்பாகவும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது.

அதற்கு ஏற்றாற்போல இந்நூலில், வரலாற்றுக் காலகட்டங்களின் முக்கிய நிகழ்வுகள் புகைப்படங்களாக ஆங்காங்கே தரப்பட்டுள்ளன. ஒரு காட்சிக்குள்ளேயே புகைப்படத்தையும் சித்திரக்கதையையும் இணைத்தல், தலைவர்களின் புகைப்படத்தை முதலில் காட்சி, அத்தலைவர்கள் தொடர்பான கதையில் சித்திரங்களைப் பயன்படுத்துதல் முதலான சித்திரக்கதைச் சாத்தியப்பாடுகள் அனைத்தையும் இந்நூல் பயன்படுத்திப் பார்த்துள்ளது. ஒரு தேர்ந்த வரலாற்று ஆவணச்சித்திரக்கதை நூலுக்குரிய இலக்கணங்களோடு இந்நூல் உருவாகியுள்ளது என்பது மிக உண்மை. வல்லாதிக்க மனோபாவம் கொண்டவர்களின் முகபாவனைகள், அமைதி விரும்பும் மனிதர்களின் கவலை தோய்ந்த முகங்கள், நிழலுருவில் காட்டப்படும் திரை மறைவுச் சந்திப்புகள், குண்டு வீசப்படுவதற்கு முன்பும் குண்டு வீசிய பின்புமான வினாடிக் கணக்கில் ஏற்படும் மாற்றங்கள் என இந்நூலில் சித்திரக்கதைக் கலையின் சாத்தியப்பாடுகள் முழுமையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஈரான் - ஒரு நேரடி அனுபவம்

■ அ.செந்தில் நாராயணன்

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் மனித சமூகம் பெற்ற அறிவியல் வளர்ச்சியின் தாக்கமானது நவீனமயப் படுத்தப்பட்ட பல சிந்தனைப் போக்குகளை உற்பத்தி செய்தது. இத்தகுச் சிந்தனைப் போக்குகள் பதிப்புத்துறையிலும் விரும்பத்தக்க பல மாற்றங்களைக் கொண்டுவந்தன. புத்தகம், பத்திரிகை முதலியவற்றின் வடிவமைப்பு, பதிப்பு, பரவலாக்கம் உள்ளிட்டச் செயல்பாடுகளில் நல்ல முன்னேற்றம் ஏற்பட்டிருந்த சூழலில்தான் இதழ்களில் வெளியான கேலிச்சித்திரங்கள், கருத்துப்படங்கள் போன்றவற்றை அடியொற்றிப் புனைவிலக்கியமும் ஓவியங்களும் இணைந்த வடிவமான சித்திரக்கதை என்னும் வகை தோற்றம்பெற்றது.

அ. செந்தில்
நாராயணன் (1981)
ஆர்வாய்மொழி.
தமிழ் மரபிலக்கண
உரைகளில்
ஆய்வுசெய்துவரும்
இவர், புதுச்சேரி
பிரெஞ்சு ஆய்வு
நிறுவன
இந்தியவியல்
துறையில் பட்ட
மேலாய்வாளராக
உள்ளார்.

1895 வாக்கில் தனக்குரிய தனித்த வடிவத்தைப் பெற்று விட்ட சித்திரக்கதை விரைவில் பரவலான வாசகர்களையும் பெற்றுவிட்டது. இவ்வரவேற்பை ஒட்டி 1950களில் தமிழ்ச் சூழலிலும் சித்திரக்கதை வெளியீட்டு முயற்சிகள் முன்னெடுக்கப்பட்டன. புராணக் கதைகள், சாகசக் காட்சிகள் நிறைந்த வீரதீரக்கதைகள், மர்மக் கதைகள், துப்பறியும் கதைகள் என்ற தன்மையிலேயே பெரும்பாலும் அவை அமைந்திருந்தன. இருப்பினும் தற்பொழுது மேலைநாடுகளில் வளர்ச்சிபெற்று வரும் வடிவமாகத் திகழும் வரைபடப் புனைவு (Graphics novel) என்பதற்கு இணையான எந்தவொரு ஆக்கமும் இதுவரைத் தமிழ்ச்சூழலில் தோற்றம்பெறவில்லை. இவ்வகையில் மொழி பெயர்ப்புச் செய்யப்பட்ட ஓரிரு முயற்சிகளே நடந்துள்ளன.

வரைபடப் புனைவைப் பொறுத்தமட்டில் தமிழில் செய்யப்பட்ட குறிப்பிடத்தகுந்த மொழிபெயர்ப்புகளுள் எஸ். பாலச்சந்திரனால் ஆங்கிலத்தின்வழி தமிழுக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட “ஈரான்—ஒரு குழந்தைப் பருவத்தின் கதை”, “ஈரான்—திரும்புதல்” என இரு தொகுதிகளாக வெளிவந்த, மர்ஜானே சத்ரபியின் வரைபடப் புனைவும் ஒன்று. தமிழில் செய்யப்பட்ட நல்ல முயற்சியான இது விடியல் பதிப்பகத்தின் வாயிலாக 2005ஆம் ஆண்டு வெளியிடப்பட்டது. தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டுப் பரவலாக அறியப்படாமல்

இருக்கும் சிறந்த படைப்புகளுள் ஒன்றாக இவ்வரைபடப் புனைவும் அமைந்துவிட்டது துரதிஷ்டவசமானது.

1969இல் ஈரானில் பிறந்து, அங்கும் தொடர்ந்து வியன்னா விலும் தனது பள்ளிப்படிப்பை முடித்த மர்ஜானே, பின்னர் பிரான்ஸ் நாட்டின் ஸ்ட்ராஸ் போர்க் நகரில் உள்ள ஓவியக் கலைக்கல்லூரியில் சேர்ந்து படித்தார். முற்போக்கான சிந்தனையைக் கொண்ட குடும்பப் பின்னணியிலிருந்து வந்த மர்ஜானே, தனது பள்ளிப் பருவம்முதல் உயர் கல்வி பயில்வதற்காகப் பிரான்ஸ் செல்லும் காலம் வரையிலுமான தன் சொந்த அனுபவங்களையே இவ்வரைபடப் புனைவாக வடித்திருக்கிறார்.

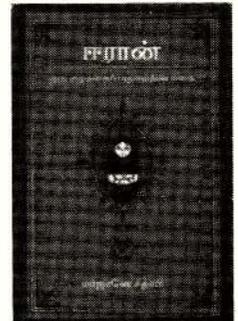
இஸ்லாமியப் புரட்சி, ஈராக் - ஈரான் இடையேயான போர், மத அடிப்படையான, பெண்கள்மீதான மதம் சார்ந்த ஒடுக்குமுறை எனப் பலவும் மர்ஜானே வாழ்வில் நிகழ்ந்திய தாக்கங்களும் அத்தாக்கங்களுக்கு எதிரான அவரது எதிர்வினைகளுமே இப்படைப்பின் கருப்பொருளாகியுள்ளன. ஈரானில் மர்ஜானேவுக்குக் கிடத்த பள்ளி பருவ அனுபவங்கள் (ஈரான் ஒரு குழந்தைப் பருவத்தின் கதை) முதல் தொகுதியாகவும், பின்னர் பள்ளிப் படிப்பைத் தொடர்வதற்காக ஆஸ்திரியாவிலுள்ள வியன்னாவுக்குச் சென்றதுமுதல் மீண்டும் ஈரான் திரும்பும்வரையிலான அனுபவங்கள் (ஈரான்-திரும்பும் காலம்) இரண்டாம் தொகுதியாகவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. சிறந்த சிறார் இலக்கியப் படைப்பளியான மர்ஜானே யின் படைப்பாளுமை முதல் தொகுதியிலும், அவரது பெண்ணிய தத்துவார்த்தப் பின்புலம் இரண்டாம் தொகுதியிலும் என இரு வகையில் அவை வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

ஆசிரியரின் மன உணர்வுகளை அப்பட்டமாக வெளிப்படுத்தும் தன்மையில் படங்கள் அமைந்திருப்பதற்கும், படங்களுக்கும் புனைவுக்கும் இடையே இழையோடும் பொருத்தப்பாட்டிற்கும் காரணம் தேர்ந்த ஓவியரான ஆசிரியரே இப்படைப்புக்கான வரைபடங்களை வரைந்துள்ளமைதான். வரைபடப் புனைவைப் பொறுத்தமட்டில் ஆசிரியரே ஓவியராகவும் இருப்பதில் கிடைக்கும் வசதிகளில் இதுவும் ஒன்று.

பொதுவான வாசகர் ஒருவரின் மூளையில் படிந்திருக்கும் ஈரான்பற்றிய முன்கற்பிதங்களுக்கும் மர்ஜானே காட்ட முயலும் ஈரானுக்கும் கணிசமான வித்தியாசங்கள் இருப்பதை இப்படைப்பை வாசிக்கும் ஒவ்வொருவரும் உணர முடியும்.

கதைச்சூழலுக்கு ஏற்ற அவரது எடுத்துரைப்பு மொழியும் தேர்ந்த படங்களும் இணைந்து இப்படைப்பை, உலகின் சிறந்த வரைபடப் புனைவுகளுள் ஒன்றாக இடம்பெறச்செய்துள்ளன.

சிறந்த படைப்பொன்றிற்கு வாய்க்கும் நல்ல மொழி பெயர்ப்பு, மூலத்திற்கு இணையான தாக்கத்தை மொழி பெயர்ப்பை வாசிக்கும் வாசகர்களிடத்திலும் ஏற்படுத்திவிடும் என்பதற்கு இம்மொழிபெயர்ப்பும் ஒரு நல்ல சான்று.

ஓவியமும் ஓவியரும்

■ ஆர். கௌதம்

ஈா மிக்ஸுக்குச் சித்திரத்தின் தரம் மிக முக்கியம். கதை என்னதான் விறுவிறுப்பாக இருந்தாலும், artwork சரியில்லை என்றால் அதற்கு மதிப்பு குறைவுதான்.

நாம் ஓவியத்திற்குக் கொடுக்கும் மதிப்பை ஓவியருக்குக் கொடுக்கிறோமா என்று கேட்டால் அது சந்தேகமே. தமிழில் எழுத்தாளர்கள் அறியப்படும் அளவிற்கு ஓவியர்கள் அறியப்படவில்லை.

பொன்னியின் செல்வன் மற்றும் சிவகாமியின் சபதத்தை எழுதியது கல்கி என்று அனைவருக்கும் தெரியும். ஆனால் இந்தத் தொடர்களுக்கு அற்புதச் சித்திரங்கள் வரைந்த மணியம், வினு, மணியம் செல்வன் மற்றும் பத்மவாசனை வாசகர்கள் ஞாபகம் வைத்திருப்பதில்லை. பதிப்பகங்களும் தொடர்கதைகளைப் புத்தகங்களாக வெளியிடும்போது ஒவ்வொரு வாரமும் வந்த அழகிய சித்திரங்களை ஒதுக்கித் தள்ளிவிடுகின்றன.

ஆர். கௌதம் (1970)

கடலூர்.

விரிவுரையாளராகப்

பணிபுரிகிறார்.

இருபத்தைந்து

ஆண்டுகளாகப்

பத்திரிகைகளில்

வெளியாளனதமிழ்ச்

சித்திரக்கதைகளையும்

மொழிமாற்றச்

சித்திரக்கதைகளையும்

சேகரித்துக்

கொண்டிருப்பவர்.

இந்தநிலை ஆங்கிலத்தில் இல்லை. Secret Agent Corrigan என்றாலே எல்லோருக்கும் ஞாபகம் வருவது ஓவியர் Al Williamson தான். பிறகுதான் கதை எழுதிய Archie Goodwin. அது போலவே Cisco Kid தொடருக்கு வரைந்த Jose Luis Salinas, கதை எழுதிய Rodreedஐ விட அதிகம் மதிக்கப் படுகிறார். Hermann [Bernard Prince], Jean Giraud [Blueberry] என்று எழுத்தாளர்களை மிஞ்சிய ஓவியர்கள் பலரைச் சொல்லலாம்.

ஆங்கிலம் மற்றும் பிரெஞ்சு ஓவியர்களுக்குச் சவால்விடும் அளவிற்குத் தமிழிலும் சிறந்த ஓவியர்கள் இருக்கிறார்கள். ஓவிய நுணுக்கங்கள் தெரியாவிட்டாலும், ஒரு ரசிகனின் பார்வையில் அவர்களைப் பற்றி சில வரிகள்.

1. செல்லம்:

வாண்டுமாமா மற்றும் முல்லை தங்கராசனின் பல கதைகளுக்கு இவர்தான் ஓவியர். இவரது ஓவியங்கள் நம் உற்றார், உறவினரை ஞாபகப்படுத்துவது போலிருக்கும். உதாரணத்திற்கு ப்லே பாலு மற்றும் சமத்துச் சாரு.

இவர் வரைந்த சித்திரக்கதைகள்:

பட்பட் பட்டாபி (கல்கி), கனவா நிஜமா (கல்கி), ஓம், க்ரீம், க்ரைம் (கல்கி), வீடியோ வரை காத்திரு (கல்கி), ராஜ யோகம் (கல்கி), வேலைக்குப் போகும் பெண் (கல்கி), நந்து சுந்து மந்து (கோகுலம்), ப்லே பாலு (கோகுலம்), ப்லே பாலு, பாட்டில் பூதம் (கோகுலம்), மர்ம் மாளிகையில் ப்லே பாலு (கோகுலம்), சமத்துச்சாரு (கோகுலம்),

ரதன்புரி ரகசியம் (கோகுலம்), சிறுத்தைச் சிறுவன் (பூந்தளிர்), புலி வளர்த்த பிள்ளை (பூந்தளிர்), குவிவாலி ஸ்கூலில் ஹரீஷ் (பூந்தளிர்), நடராஜுவின் கண்டுபிடிப்புகள் (குமுதம்), மியாவ் மீனா (குமுதம்), பிளான் பட்டாபி (குமுதம்), கடல் கன்னி (குமுதம்), குண்டு பூபதி (குமுதம்-விமலா என்ற பெயரில்), அண்ணா சாமி (தினமணிக் கதிர்), ஹலோ இந்திரஜித் (தினமணிக் கதிர்), ஜாக்பாட் ஹவுஸ் (தினமணிக் கதிர்), கடற்கரை பங்களா (தினமணிக் கதிர்), செவ்வாய் தேசம் (குங்குமம்), மஞ்சம் முழுக்கத் தங்கம் (சாவி), மதி காமிக்ஸ் உள்ளிட்ட முல்லை தங்கராசனின் பல சித்திரக் கதைகள்.

2. ராமு:

நகைச்சுவை சித்திரத் தொடர்களில் இவர் வரையும் கதாபாத்திரங்களைப் பார்த்தாலே சிரிப்பு வரும். உதாரணம் சிதம்பர ரகசியம். மர்மத் தொடர்களில் பயங்கரத்தை அழகாகக் கொண்டுவருவார். கல்கண்டு இதழில் ஓவியர் வர்ணம் அவர்களுக்குப் பிறகு இவர்தான் ஆஸ்தான ஓவியர்.

இவர் வரைந்த சித்திரக் கதைகள்:

சிதம்பர ரகசியம் (கல்கி), இனி ஒரு சதி (கல்கி), ஆசைகள் மடிவதில்லை (கல்கி-தூயா என்ற பெயரில்), மூன்று மந்திரவாதிகள் (கல்கி), பாடுவோம் பாப் மியூசிக் (கல்கி), கட்சி மாறும் பட்சி (கல்கி), ஒற்றர் ஜாக்கிரதை (கல்கி), ஜாங்கோ ஜக்கு (கல்கி), காணாமல் போன அழகி (குமுதம்), கண்ணை இழந்தாலும் (குமுதம்-திலீப் என்ற பெயரில்), ஒரு ட்யூன், ஒரு ஸ்பூன், ஒரு கொலை (குமுதம்), கொலை வருகிறது (குமுதம்), ந்யா (தினமணிக் கதிர்), வந்தனா எங்கே (தினமணிக் கதிர்).

3. ஜெயராஜ்:

கதாபாத்திரங்களை அழகாக வரைய இவரை அடித்துக் கொள்ள யாருமில்லை. சுஜாதாவின் கணேஷ்—வசந்த் மற்றும் பாக்கியம் ராமசாமியின் அப்புசாமி—சீதாப்பாட்டிக்கு உருவம் கொடுத்தது இவர்தான்.

இவர் வரைந்த சித்திரக் கதைகள்:

அப்புசாமியின் கலர் டிவி (குமுதம்), காதல் காவலர் அப்புசாமி (குமுதம்), அவள் எங்கே (குமுதம்), நடு வானத்தில் (குமுதம்), இரட்டை வால் இரண்டு (குமுதம்), மீரா (தினமணிக் கதிர்), இரவில் ஒரு குரல் (தினமணிக் கதிர்), தசாவதாரம் (ஆனந்த விகடன்), திக்குத் தெரியாத வீட்டில் (ஆனந்த விகடன்), நட்சத்திரமில்லா இரவு (சாவி)

4. வினூ:

கல்கி வார இதழில் பல தொடர்களுக்கு இவர்தான் ஓவியர். ராஜாஜி (ராமாயணம், மகாபாரதம்), கல்கி, நா.பார்த்தசாரதி, அகிலன், சோமு, ர.சு. நல்ல பெருமாள் எனப் பல எழுத்துலகப் பிரம்மாக்களின் கதைகளுக்குப் போட்டி போட்டுக்கொண்டு வரைந்திருக்கின்றார்.

இவர் வரைந்த சித்திரக் கதைகள்:

ஆளப் பிறந்தவன் (கல்கி), மரகதச் சிலை (கல்கி), 007 பாலு (கல்கி), சரணம் கணேசா (கல்கி), வெற்றிவேல் வீரவேல் (கல்கி), வீர விஜயன் (கல்கி), நரி வேட்டை (கல்கி), ஜெய் ஹனுமான் (கோகுலம்), பூதத் தீவ (கோகுலம்), ஆனந்தி எழுதிய பல சித்திரக் கதைகள் (கோகுலம்)

5. வர்ணம்:

குமுதத்தில் ஆரம்பகால சித்திரத் தொடர்களில் இவரது திறமையைக் காணலாம். தமிழ்வாணனின் சங்கர்லாலுக்கு இவர்தான் உருவம் கொடுத்தார்.

இவர் வரைந்த சித்திரக் கதைகள்:

போதுமே சோதனை (குமுதம்), புதிருக்குப் பெயர் ரஞ்சனா (குமுதம்), காதல் அழைக்கிறது (குமுதம்), சேற்றின் சிரிப்பு (குமுதம்), ஆறாவது விரல் (குமுதம்), தங்கச் சாவி (குமுதம்), பதினெட்டாம் நாள் (குமுதம்), கண்ணாடி மாளிகை (குமுதம்)

மாயா, விஜயா, ரமணி, மணியம் செல்வன், மருது, அரஸ் போன்றோரும் சித்திரத் தொடர்களுக்கு அற்புத ஓவியங்கள் வரைந்திருக்கின்றனர்.

6. ரமணி வரைந்த சித்திரக் கதைகள்:

பவழத் தீவு (கல்கி), ஓநாய்க் கோட்டை (கல்கி), அவள் எங்கே (கல்கி), டயல் ஒன் நாட் நாட் (கல்கி), சிலையைத் தேடி (கல்கி), வீராதி வீரன் (கல்கி), ஷீலாவைக் காணோம் (கோகுலம்), கொலையாளி நஞ்சுப்பா (தினமணிக் கதிர்).

7. மாயா வரைந்த சித்திரக் கதைகள்:

ஒடும் டாக்சியிலே (ஆனந்த விகடன்), பார்வை ஒன்றே போதுமே (ஆனந்த விகடன்), வசந்தி என் காதலி (ஆனந்த விகடன்), டிடெக்டிவ் ரகுநாத் (ஆனந்த விகடன்), பொன்மகள் பூமா (ஆனந்த விகடன்), பொன்னின் நிழல் (ஆனந்த விகடன்-கோமதி என்ற பெயரில்), ஜமீன்தார் மகன் (ஆனந்த விகடன்)

8. பஜ்ஜாய் வரைந்த சித்திரக் கதைகள்:

பழைய பங்களா (ஆனந்த விகடன்), ஒற்றன் 4ஓ-1 (கல்கி), நான் அவனில்லை (தினமணிக் கதிர்), பைரவன் (தினமணிக் கதிர்), விஷமக் கொடுக்கு ரங்கு (தினமணிக் கதிர்), தங்கப் பட்டினம் உள்ளிட்ட பல சித்திரக்கதைகள் (ரத்னபாலா)

9. விஜயா வரைந்த சித்திரக் கதைகள்:

அன்பே அகிலா (கல்கி), 007 பாலு (கல்கி), அம்புலிக்கு அப்பால் (கல்கி)

10. அரஸ் வரைந்த சித்திரக் கதைகள்:

கவுண்டமணி - செந்தில் (குங்குமம்), ரஜினி (குங்குமம்), ஒரு ராத்திரி ஒரு காதலி (சாவி), கிஷ்கிந்தா காண்டம் ('சாவி)

11. பாலாஜி வரைந்த சித்திரக் கதைகள்:

தூப்பர் தும்பி (தினமணிக் கதிர்), புலிகள் (தினமணிக் கதிர்)

12. மணியம் செல்வன்: அறிவின் விலை ஒரு கோடி (கல்கி)

13. கோபுலு: டாக்டர் கீதா (ஆனந்த விகடன்)

14. சாரதி: இன்ஸ்பெக்டர் ராஜவேல் (ஆனந்த விகடன்)

15. லதா: மேலே இருப்பது சொர்க்கம் (குமுதம்)

16. மருது: நோவா (குமுதம்)

17. சிம்பு தேவன்: கிழுவில் சோமு (ஆனந்த விகடன்)

18. சசி: கடலோர கொலைகள் (கல்கி)

19. கரோ: பொன்னர் சங்கர் (குங்குமம்)

20. மகேஷ்: அம்மாவைத் தேடி (கோகுலம்)

குறிப்பு: சித்திரத் தொடர்களில் கல்பனா, மணியம், மாருதி, G.K. மூர்த்தி முதலான தலை சிறந்த ஓவியர்களின் கைவண்ணத் தைப் பார்க்க முடியவில்லை.

இதில் அனைத்துக் கதைகளும் பட்டியலிடப் பட்டிருக்கின்றன என்று சொல்ல முடியாது. புத்தகப் புதை யலை மேலும் மேலும் தேடி எடுக்க ஆசைதான். ஓவியர்கள் மறைந்தாலும், அவர்கள் வரைந்த ஓவியங்கள் மறையாது! ஓவியங்களை நாம் மறந்தாலும் ஓவியர்களை மறக்கக் கூடாது!

தமிழ்ச் சித்திரக்கதை வரலாறு கால
வரிசை

சு. பிரபாவதி

1933 — ஆனந்த விகடனில் சித்திரக்கதை வடிவம் நகைச்சுவைத் துணுக்குகளுக்காகவும் விளம்பரங்களுக்காகவும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது.

1948 — டமாரம் என்னும் சிறுவர் இதழ் சித்திரக்கதை வடிவிலான நகைச்சுவைத் துணுக்குகளை இதழின் அட்டைப்படங்களாக வெளியிட்டுள்ளது.

1949 — 1932ல் தொடங்கப்பட்ட சித்திரக்குள்ளன் சிறுவர் இதழில் 1949களில் சித்திரக்கதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. இதுவரை தமிழில் கிடைத்துள்ள சித்திரக்கதைகளில் இதுவே முதலாவதாகக் கருதப்படுகிறது.

கண்ணன் சிறுவர் இதழில் 1950ல் வெளியான தீபாவளி மலரில் முதன்முறையாக ஒரு முழுநீளச் சித்திரக்கதை (இரு சகோதரர்கள்) இடம்பெற்றுள்ளது. இதனைத்தொடர்ந்து, தொடர்களாகச் சித்திரக்கதைகள் இவ்விதழில் வெளிவந்தன.

1956 — ஆனந்த விகடனில் "ஜமீன்தார் மகன்" என்னும் சித்திரக்கதை வெளியானது. இதுவே இவ்விதழின் முதல் சித்திரக்கதை. இதே காலகட்டத்தில் குமுதம், கல்கி ஆகிய இதழ்களிலும் சித்திரக்கதைகள் வரத்தொடங்கிவிட்டன.

1965 — டைம்ஸ் ஆப் இந்தியா நிறுவனம் மேலைநாட்டுக் கதைகளைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து "இந்திரஜால் காமிக்ஸ்" என்னும் பெயரில் வெளியிட்டது. இதில் சில இந்தியக்கதைகளும் இடம்பெற்றன.

1967 — இந்தியன் புக் ஹவுஸ் நிறுவனத்தாரால் "அமர சித்ர கதா" என்ற பெயரில் சித்திரக்கதைகள் வெளியிடப்பட்டன. பெரும்பான்மை புராண இதிகாசக்கதைகளும், நீதிக்கதைகளும் இவ்விதழில் இடம்பெற்றன. தமிழ் உள்ளிட்ட பல மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டு வெளிவந்த இவ்விதழ் தற்போது தமிழில் வெளிவரவில்லை.

கண்ணன் (கண்ணன் வெளியீடு), குமுதம் (மாலைமதி வெளியீடு) ஆகிய இதழ்களில் தொடர்களாக வெளியிடப்பட்ட சித்திரக்கதைகள் தொகுக்கப்பட்டு முழுநீளச்சித்திரக்கதை நூல்களாக வெளியிடப்பட்டன.

1968 — இங்கிலாந்தைச் சேர்ந்த ஈகிள் காமிக்ஸின் தமிழ்ப்பதிப்பாக "பால்கன்" என்ற பெயரில் சிறுவர் இதழ் வெளியானது. இதில் வெளியான சித்திரக்கதைகளின் தாக்கம் இவ்விதழை பால்கன் காமிக்ஸ் என்று சொல்லும் அளவிற்கு உயர்த்தியது 22 இதழ்களோடு இவ்விதழ் நின்றுவிட்டது.

1972 — பிரகாஷ் பப்ளிகேஷன் நிறுவனத்திலிருந்து "முத்துகாமிக்ஸ்" என்ற பெயரில் மொழிமாற்றச் சித்திரக்கதைகள் வெளிவரத்தொடங்கின. இந்நிறுவனம் 1974ல் "முத்துமினி காமிக்ஸ்" என்றும், "முத்துகாமிக்ஸ் வாரமலர்" என்ற பெயரிலும் சில இதழ்களை வெளியிட்டது. முத்து காமிக்ஸ் மட்டுமே தற்போது வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றது.

1975 — கேரளாவிலிருந்து வித்யார்த்தி மித்ரம் வெளியீடாக மாயாவி, டார்சன் கதைகள் "வித்யார்த்தி மித்ரம்" என்ற பெயரில் வெளியிடப்பட்டன.

1976 — குமுதம் இதழ் சார்பாக மாலைமதி காமிக்ஸ், கிதிமி என்ற நிறுவனத்தோடு ஒப்பந்தம் செய்து அதில் வெளியான சித்திரக்கதைகளைத் தமிழில் மொழிமாற்றம் செய்து "மாலைமதி காமிக்ஸ் கிதிமி" என்ற பெயரில் வெளியிட்டது.

கலைப்பொன்னி நிறுவனத்திலிருந்து "பொன்னி காமிக்ஸ்" என்னும் சித்திரக்கதை இதழ் வெளிவரத்தொடங்கியது. பின்னாளில் "மலர் காமிக்ஸ்", "மலர்மணி காமிக்ஸ்" ஆகிய இதழ்களையும் இந்நிறுவனம் வெளியிட்டது. இவற்றில் வெளியான கதைகள் யாவும் தழுவல் கதைகளாக உள்ளூர் ஓவியர்களைக்கொண்டு வரையப்பட்ட சித்திரக்கதைகள்.

ஓரியண்ட் லித்தோ பிரஸ் பப்ளிகேஷன் டிவிஷன் சார்பில் முல்லை தங்கராசன் அவர்களைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு "ரத்னா காமிக்ஸ்" வெளியிடப்பட்டது. இதே நிறுவனம் 1979ல் "ரத்னபாலா" என்ற சிறுவர் இதழையும் வெளியிட்டது. இதிலும் சித்திரக்கதைகள் அங்கம் வகித்தன.

1984 — ராணி சிண்டிகேட் நிறுவனத்திலிருந்து "ராணி காமிக்ஸ்" என்னும் இதழ் வெளிவரத்தொடங்கியது. இது முழுக்க முழுக்க மேலைநாட்டுக்கதைகளின் மொழிமாற்றச் சித்திரக்கதைத் தாங்கி வெளிவந்தது. 500 இதழ்களோடு இந்த காமிக்ஸ் நின்றுவிட்டது.

பிரகாஷ் பப்ளிகேஷன் நிறுவனத்திலிருந்து முத்துகாமிக்ஸ் நிறுவனர் செளந்தரபாண்டியன் அவர்களின் மகன் விஜயன் அவர்களால் "லயன் காமிக்ஸ்" தொடங்கப்பட்டது. இதனைத்தொடர்ந்து அவரே "ஜூனியர் லயன்", "மினி லயன்", "துகில் காமிக்ஸ்" என்னும் சித்திரக்கதை இதழ்களையும் தொடங்கினார். தற்போது லயன் காமிக்ஸ் மட்டுமே வெளிவந்துகொண்டிருக்கின்றது.

பெயர் மாற்றம் செய்து வெளியிடப்பட்டது. இதில் மொழிமாற்றக்கதைகளே இடம்பெற்றன.

1987 — கேரளா பூம்பட்டா பப்ளிகேஷனிலிருந்து வெளிவந்த சித்திரக்கதை இதழ் "'பைக்கோ கிளாசிக்ஸ்". இவ்விதழ் உலக இலக்கியங்களைத் தமிழுக்குச் சித்திரக்கதை வடிவில் அறிமுகப்படுத்தியது. தினேஷ் வி. பை அவர்களைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு பூந்தளிர் என்ற சிறுவர் இதழும், பூந்தளிர் அமர்சித்திரக்கதை என்ற சித்திரக்கதை இதழும் வெளிவந்தன.

1988 — ராணிகாமிக்ஸில் தொடக்கத்தில் வேலைசெய்த எஸ். ராமஜெயம் அவர்களால் சீக்ரெட் ஏஜெண்ட் ஜேம்ஸ்பாண்ட் காமிக்ஸ் என்ற பெயரில் ஒரு சித்திரக்கதை இதழ் வெளியிடப்பட்டது.

1989 — கண்மணி காமிக்ஸ், முல்லை தங்கராசனைப் பதிப்பாசிரியராகக் கொண்டு வெளிவந்த சித்திரக்கதை இதழ்களில் இதுவும் ஒன்று. எம்.ஜி.ஆர் அவர்களைக் கதாநாயகனாகக்கொண்டு இக்கதைகள் வெளிவந்தன.

1992 — பார்வதி சித்திரக்கதைகள், கல்கி, கோகுலம் முதலான இதழ்களில் வெளியான தமிழ்ச் சித்திரக்கதை களைத் தொகுத்து வெளியிட்ட இதழ் இது. இதன் ஆசிரியர் வாண்டுமாமா அவர்கள். தமிழில் சில உள்ளூர் கதைகளை வெளியிட்ட இதழ்களில் குறிப்பிடத்தகுந்த ஒரு இதழ் இது.

1993 — அப்புசாமி சீதாப்பாட்டி கதைகளை சித்திரக்கதை வடிவில் (அப்புசாமியின் கலர் டி.வி) மணிமேகலைப் பிரசுரம் வெளியிட்டது.

1995 — மேகலா பத்திரிகைக் குழுவினருந்து வெளியிடப் பட்ட இதழ் மேகலா காமிக்ஸ். இவ்விதழ் தமிழிலேயே சித்திரக்கதைகளை உருவாக்கி வெளியிட்டது.

1996 — சித்திரக்கதை இதழ்களைப் பொருத்தவரை விடுமுறை காலங்களில் மட்டுமே வெளிவருபவையும் உண்டு. அவ்வகையில் பூவிழி பப்ளிகேஷன்ஸிலிருந்து பூவிழி காமிக்ஸ் மற்றும் பிரைட்மூன் காமிக்ஸ் என்ற இரு சித்திரக்கதை இதழ்கள் வெளிவந்தன.

2000 — "கண்மணி காமிக்ஸ்" மாலைமலர்தேவி சார்பில் வெளிவந்த சிறுவர் இதழ். இதில் சித்திரக்கதை ஒரு பகுதியாக இடம்பெற்றுள்ளது.

ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண மடம், ஸ்ரீ ராமகிருஷ்ண விஜயம் இதழில் வெளியான சித்திரக்கதைகளைத் தொகுத்து "'கதைமலர்" என்ற பெயரில் சித்திரக்கதை வரிசையினை வெளியிட்டுவருகின்றது.

2002 — 1997ல் உலக காமிக்ஸ் அமைப்பும், விசிடிஎஸும் இணைந்து நடத்திய காமிக்ஸ் பயிற்சிப்பட்டறையின் தொகுப்பாக காமிக்ஸ் குறித்த ஒரு பயிற்சி கையேடு "'காமிக்ஸ்: தன்னார்வக் குழுக்களின் தகவல் தொடர்பு சாதனம்" என்னும் பெயரில் வெளிவந்துள்ளது.

2005 — பிரகாஷ் பப்ளிகேஷனிலிருந்து வெளிவந்த முத்து காமிக்ஸின் சில பழைய கதைகளை மறுபதிப்பு செய்து "காமிக்ஸ் கிளாஸிக்ஸ்" என்ற பெயரில் இந்நிறுவனம் வெளியிட்டுவருகின்றது.

விடியல் பதிப்பகத்திலிருந்து ஈரான்: குழந்தைப்பருவம், ஈரான்: திரும்புதல் என்னும் வரைபடப் புனைவு (graphic novel) நூல் இரண்டு தொகுதிகள் வெளிவந்துள்ளன.

2008 — வாண்டுமாமாவினுடைய சித்திரக்கதைகள் சில திருவரசு புத்தகநிலையத்தாரால் தொகுக்கப்பட்டு ஒரு நூலாக வெளியிடப்பட்டது. இவருடைய சித்திரக்கதைத் தொகுப்புகள் கங்கை புத்தக நிலையம், வானதி பதிப்பகம் ஆகியவற்றில் வெளிவந்துள்ளன.

2009 — நியூ ஹரிசான் மீடியா பிரைவேட் லிமிடெட் சார்பில் "பிராடிஜி காமிக்ஸ்" என்னும் சித்திரக்கதை வரிசை வரத்தொடங்கியது.

2011 — பயணி வெளியீடாக சேகுவாரா, அமெரிக்கப் பேரரசின் மக்கள் வரலாறு என்னும் இரண்டு வரைபடப் புனைவு நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன.

மாற்றுவெளி இதழ் தமிழ்ச் சித்திரக்கதைகள் என்னும் தலைப்பில் ஆய்விதழ் ஒன்றினை வெளியிடுகிறது.

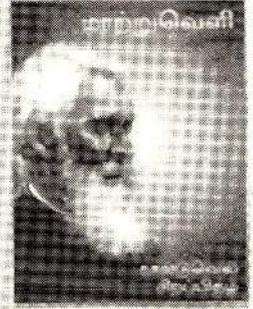

மாற்று வெளி

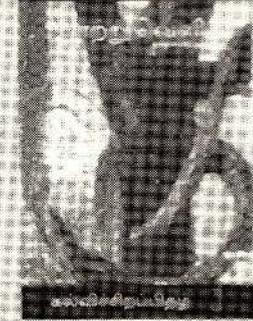
சந்தா சேர்ப்பு இயக்கம்

மாற்று வெளி ஆய்விதழ் 2009ஆம் ஆண்டு முதல் வீ.அரசு அவர்களைச் சிறப்பாசிரியராகக் கொண்டு வெளிவருகிறது. இவ்விதழுடன் எட்டு இதழ்கள் வெளிவந்துள்ளன. 2011 இறுதிக்குள் மேலும் இரண்டு இதழ்கள் வெளிவர உள்ளன. கால்டுவெல், இந்தியப் பொருளாதாரம், கல்வி, ரோஜா முதலையா நூலகம், நாவல்கள், மாற்றுப் பாலியல், தமிழ்ச் சமூக வரலாறு, போருக்குப் பிந்தைய ஈழம் ஆகிய பொருண்மைகளில் இதழ்களைக் கொண்டு வந்துள்ளோம். தமிழ்ச்சித்திரக் கதைகள், தமிழ்ச் சிறுகதைகள் ஆகிய பொருண்மைகளில் அடுத்தடுத்த இதழ்கள் வெளி வர உள்ளன.

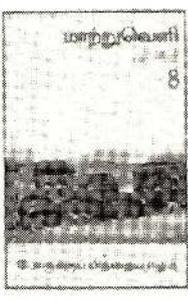
மாற்று வெளி ஆய்விதழுக்குப் பரவலான வரவேற்பு இருப்பதை அறிகிறோம். நாங்கள் எதிர்பார்த்ததைவிட அதிகமானவர்கள் சந்தாதாரர்கள் ஆகியுள்ளனர். சிறுபத்திரிகை வாசகர் வட்டம், கல்லூரி மற்றும் பல்கலைக் கழக ஆய்வு மாணவர்கள், ஆய்வாளர்கள் ஆகியோரிடத்தில் இவ்விதழ் அறிமுகமாகியுள்ளது. அக்டோபர் தொடங்கி ஜனவரி 2012க்குள் குறைந்தது 500 பேரைச் சந்தாதாரர்களாக்கும் இயக்கம் ஒன்றை நாங்கள் முன்னெடுக்க இருக்கிறோம். மாற்று வெளி ஆசிரியர் குழுவில் இருக்கும் பல்கலைக் கழக ஆராய்ச்சி மாணவர்கள் இந்த சந்தா சேர்ப்பு இயக்கத்தில் ஈடுபட உள்ளனர். வரவிருக்கும் சென்னைப் புத்தகக் கண்காட்சியில் சந்தா சேர்ப்பு இயக்கம் நடைபெற உள்ளது. மாற்று வெளி இதழுக்கு சந்தா கொடுத்து தொடர்ந்து இதழ் வெளிவர உதவுமாறு கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

மாற்று வெளி

மாற்று வெளி

தலைவர்கள் தமிழ் அச்சுப் பண்ணாடு: தமிழ்ச் சித்திரக்கதை சார்ந்த உரையாலை நோக்கி	5
கட்டுரை தமிழ்ச் சித்திரக் கதைகள் ஒரு அறிமுகம் சிவக்குமார்	9
கட்டங்களுக்கு நடுவில்... டிராஸ்கி மருது	13
சித்திரக்கதைகளின் மொழிக் கட்டமைப்பு அ. பிரபாவதி	18
கதைக்கதையாம் காரணமாம் அதிலே இந்திரஜாலமாம் இரா.திருமுருகன்	27
சிறார் உலகில் சுட்டிவிகளின் படக்கதை வேலுசரவணன்	34
அணில்: மிகைக் கற்பனைக் கதைகளின் முன்னோடி பி.என்.எஸ்.பாண்டியன்	41
தமிழ்ச் சித்திரக் கதைகள்: விவாதத்திற்கான சில குறிப்புகள் பா. ரவிக்குமார்	50
அறுவங்கம் கரையும் சட்டகங்கள் சங்கர் விஸ்வலிங்கம்	54
இது என்ன சினைப்புள்ளத்தமையா இருக்கே தயாளன்	61
நானூர் எனது சித்திரக்கதைகளும் கலீல்	68
ஏன் இந்தக் காரிகிஸ் மோகம் சரவணக்குமார்	75
தமிழ்ச் சித்திரக்கதைகள் சில மேலோட்டமான நினைவுகள் பிரசாத்	79
முதல் காதல் ரஃபிக் ராஜா	83
மர்ஜானே சத்ரபியின் வரைபட நாவல்களும் நானூர் என்பாலச்சத்திரன்	89
சித்திரக்கதைகள் வரைவதற்கு எனக்குள் ஏற்பட்ட தாகங்கள் ஓவியர் ப. தங்கம்	94

ஊரயாடல்கள் 99-143

புத்தக அறிமுகம் 144-149

அடிமை 150-153

மாற்று

R. Pathmanaba Iyer
27-B, High Street,
Plaistow
London E13 0AD